உ

கணபதி துணை.

தொல்காப்பியம்.

சொல்லதிகாரம்.

இது

வடநூற்கடலை நிலைகண்டுணர்ந்த

சேனாவரையருரையோடு

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்களால்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்தபடி,

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

ஸ்ரீமுக வருஷம் தைமீ.

இதன் விலை ரூபா - ௨.

1934.

சூசீபத்திரம்.

பக்கம்.	இயலின்பெயர்.

சூத்திரத்தொகை.

உ

கணபதி துணை.

தொல்காப்பியம்.

சொல்லதிகாரம்.

சேனாவரையருரை.

தன்றே ஞன்கி ஞேன்றுகைம் மிகூஉங்
களிறுவளர் பெருங்கா டாயினு
மோளிபெரிது சிறந்தன் றளியவென்
னெஞ்சே.

ஆதியிற் றமிழ்நூ லகத்தியற் குணர்த்திய
மாதொரு பாகனை வழுத்துதும்
போதமெய்ஞ் ஞான நலம்பெறற்

பொருட்டே.

தவளத் தாமரைத் தாதார் கோயி
லவளைப் போற்றுது மருந்தமிழ் குறித்தே.

சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுதுந் திகழ்தரற்

பொருட்டே.

க. கிளவியாக்கம்.

க. உயர்திணை யென்மனார் மக்கட்
சுட்டே
யஃறிணை யென்மனா ரவரல பிறவே
யாயிரு திணையி னிசைக்குமன சொல்லே.

நிறுத்த முறையானே சொல்லுணர்த்தியவெடுத்துக் கொண்டார்; அதனால் இவ்வதிகாரஞ் சொல்லதிகாரமென் னும் பெயர்த்தாயிற்று.

[கிளவி

சொல்லாவது எழுத்தோடு ஒருபுடையாறெற்றுமை யுடைத்தாய்ப் பொருள் குறித்து-வருவது. உரையாசிரியரும் எழுத்தாதற் றன்மையொடு புணர்ந்ததென்பார் "எழுத்தொடு புணர்ந்து" என்றாராகலின், ஒருபுடையொற்றுமையே கூறினார். தன்மையொடு புணர்ந்ததென்றுக்கால், ஓரெழுத்தொரு மொழிக்கு எழுத்தொடு புணர்தலின்மையிற் சொல்லாத லெய்தாதென்க. பொருள் குறித்து வாராமையின் அசைநிலை சொல்லாகாவெனின்;—"ஆவயி னாறு முன்னிலை யசைச் சொல்" என்றும், "வியங்கோளசைச்சொல்" [213] என்று மோதுதலான், அவையும் இடமுதலாகிய பொருள் குறித்து வந்தன வென்க. "யாகா பிறபிறக்கு" [71] என்னுந் தொடக்கத்தன வோவெனின், அவையும் மூன்றிடத்திற்குமுரியவாய்க் கட்டுரைச்சுவைபட வருதலிற் பொருள் குறித்தனவேயாம். இக்கருத்தே பற்றியன்றே ஆசிரியர் "எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே" என்றோதுவாராயிற்றென்க.

• சொற்றான் இரண்டு வகைப்படும்,

தனிமொழியுந் தொடர்மொழியுமென.. அவற்றுள், தனிமொழியாவது சமய
வாற்றலாற் பொருள் விளக்குவது. தொடர்மொழியாவது அவாய்நிலையானும் தகுதியானும் அண்மையானும் இயைந்து பொருள் விளக்குந் தனிமொழியீட்டம்.

பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும், இடைச்சொல்லும், உரிச்சொல்லுமெனத் தனிமொழி நான்குவகைப்படும். மரமென்பது பெயர்ச்சொல். உண்டானென்பது வினைச் சொல். மற்றென்பது இடைச்சொல். நனியென்பது உரிச் சொல்.

இருமொழித்தொடரும் பன்மொழித் தொடருமெனத் தொடர்மொழி இரண்டுவகைப்படும். சாத்தன் வந்தானென் பது இருமொழித்தொடர். அறம் வேண்டியரசனுலகம் புரந்தானென்பது பன்மொழித்தொடர்.

அதிகாரமென்னுஞ் சொற்குப் பொருள் பலவுளவே னும், ஈண்டதிகாரமென்றது ஒருபொருணுதலி வரும் பல வோத்தினது தொகுதியை [வடநூலாரும் ஓரிடத்து நின்ற சொற் பல சூத்திரங்களோடு சென்றியைதலையும் ஒன்றனை யாக்கம்] சேனாவரையருரை.

ரு

திலக்கணம் பற்றி வரும் பல சூத்திரத்தொகுதியையும் அதி காரமென்ப. * சொல்லதிகாரம் சொல்லையுணர்த்திய வதிகார மெனவிரியும். அச்சொல்லை யாங்ஙனமுணர்த்திஞரோவெனின், தம்மையேயெடுத்தோதியும் இலக்கணங்கூறியுமுணர்த் திஞரென்பது.

வழுக்களைந்து சொற்களையாக்கிக்கொண்டமையான், இவ் வோத்துக் கிளவியாக்கமாயிற்று. ஆக்கம் அமைத்துக்கோடல்; நொய்யு நுறுங்குங்களைந்து அரிசியமைத்தாரை அரிசி யாக்கிஞரென்பவாகலின். சொற்கள் பொருள்கண்மேலாமா றுணர்த்தினமையாற் கிளவியாக்கமாயிற் றெனினுமமையும். பொதுவகையாற் கிளவியென்றமையால், தனிமொழியுந் தொடர்மொழியுங் கொள்ளப்படும். கிளவி, சொல், மொழி என்னுந் தொடக்கத்தனவெல்லாம் ஒரு பொருட்கிளவி.

இச்சூத்திரத்தின் பொருள். மக்களென்று கருதப்படும் பொருளை ஆசிரியர் உயர்திணையென்று சொல்லுவர்; மக்க ளென்று கருதப்படாத பிறபொருளை அஃறிணையென்று சொல்லுவர்;

அவ்விருதிணைமேலுஞ் சொற்கணிகழும் என்ற வாறு. எனவே, உயர்திணைச்சொல்லும் அஃறிணைச்சொல்லுமெனச் சொல்லிரண்டென்றவாறும்.

மக்கட்சாதி சிறந்தமையான் உயர்திணையென்றார்.

என்மனாரென்பது செய்யுண்முடிபெய்தி நின்றதோரா ரீற்றெதிர்கால முற்றுச்சொல். என்றிசினோர், கண்டிசினோர் என்பன முதலாயின அவ்வாறு வந்த இறந்தகாலமுற்றுச் சொல். என்ப என்னு முற்றுச்சொல்லினது பகரங்குறைத்து மன்னும், ஆருமென இரண்டிடைச்சொற்பெய்து விரித்தாரென்று உரையாசிரியர் கூறினாராலெனின்:—என்மனாரென் பது இடர்ப்பட்டுழிச் சிறுபான்மை வாராது, நூலுள்ளுஞ் சான்றோர்செய்யுளுள்ளும் பயின்று வருதலானும், இசைநிறை யென்பது மறுத்துப் பொருள் கூறுகின்றார் பின்னும் இசை நிறையென்றல் மேற்கோண்மலைவாதலானும், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. மாணாக்கர்க்குணர்வு பெருகல் வேண்டி

---

* இதனைச் சிவஞானமுனிவர் விரித்துணர்த்தினர். தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தியிற்காண்க.

வெளிப்படக் கூறாது உய்த்துணரவைத்தல் அவர்க்கியல்பாக லாற் செய்யுண்முடிபென்பது கூறாராயினர். *

என்மனாராசிரியரெனவே, உயர்திணை அஃறிணையென்பன தொல்லாசிரியர் குறியாம். ஆசிரியரென்னும் பெயர் வெளிப்படாது நின்றது.

மக்களாகிய சுட்டு யாதன்கணிகழும் அது மக்கட்சுட் டெனப் பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. † ஈண்டு மக்களென்றது மக்களென்னுமுணர்வை. எனவே, மக்களேயாயினும் மக்களென்றுசுட்டாது பொருளென்று சுட்டியவழி உயர்திணையெனப்படாதென்பதாம்.

இனி அவரலவென்னாது பிறவென்றே விடின் யாதல் லாத பிறவென்று அவாய் நிற்குமாகலின்,

அவரலவென்றூர். மக்கட்சுட்டேயென்று
மேனின்றமையின் மக்களல்லாத
பிறவென்றுணர்தலாமெனின்:—ஆற்றன்
முதலாயினவற்றாற் கொள்வது சொல்லில்வழியென
மறுக்க. இனி அவரல
வென்றேயொழியின் அவற்றது பகுதியெல்லாம் எஞ்சாமற்ற
ழுவாமையின், எஞ்சாமற்றழுவுதற்கு அவரல
பிறவென்றூர்.

செய்யுளாகலான் ஆயிருதிணையெனச் சுட்டு
நீண்டது. வரையறையின்மையின் ஈண்டு
யகரவுடம்படுமெய்யாயிற்று.

சொன்னிகழ்ச்சிக்குப் பொருளிடமாகலின்,
ஆயிரு திணையின் கண்ணென ஏழாவது விரிக்க.
இன்சாரியை வேற் றுமையுருபுபற்றியும் பற்றாதும்
நிற்குமென்று உரையாசிரியர் இரண்டாவது
விரித்தாராலெனின்:—"சாரியை யுள்வழிச்

* ஈண்டுக் கூறியவாற்றால் மன் இசின் இரண்டும் முறையே

எதிர்காலவிடைநிலையும் இறந்தகாலவிடை நிலையுமாமென்பது பெறப்பட்டது. சிவஞானமுனிவர் சிவஞானபாடியத்துள் "என் மனுரென்பது செய்புண்முடிபாயதோராரீற்றுமுற்றுச்சொல். மன் எதிர்காலவிடைநிலை. அது 'உயர்திணை யென்மனுர் மக்கட்சுட்டே' என்னுஞ் சூத்திரத்துச் "சேனவரையருரையானுமறிக" என்ருர். இங்ஙனமாகவும், மன் இறந்தகாலவிடைநிலையென்பர் சிலர்.

† மக்கட்சுட்டென்பது அன்மொழித்தொகையன்றெனவும் இருபெயரொட்டாகுபெயரென்வுஞ் சிவஞானமுனிவர் கூறினர். தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தியிற் காண்க.

யாக்கம்] சேனவரையருரை.

ரு

சாரியை கெடுதலுஞ்—சாரியை யுள்வழித் தன்னுருபு நிலை யலும்" என்றிரண்டாவதற்குத் திரிபோதினமையானும், "செலவினும் வரவினுந் தரவினுங் கொடையினும்" என்புழி யும் பிரண்டுமெல்லாம் ஏழாவது விரித்தற்கேற்பப் பொரு ளுரைத்தமையானும், அவ்வுரை போலியுரையென்க. ஆயிரு திணையினுமென்னுமும்மை விகாரவகையாற் ருெக்குநின்றது.

இசைக்குமென்பது செய்யுமென்னு முற்றுச்சொல்.

மன்னென்னுமிடைச்சொல் மனவென வீறுதிரிந்து நின்றது. மன்னென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

ஏகாரம் ஈற்றசை.

சொல்வரையறுத்தலே இச்சூத்திரத்திற்குக் கருத்தாயின், ஆடூஉவறிசொல் மகடூஉவறிசொல்லென்றாற்போல உயர்திணைச்சொல் அஃறிணைச்சொல்லெனவமையும், உயர் திணை மக்கள் அஃறிணை பிறவெனல்வேண்டாவெனின்:— உயர்திணை அஃறிணையென்பன தொல்லாசிரியர் குறியாகலான் ஆடூஉ மகடூஉப்போல வழக்கொடு படுத்துப் பொருளுணர்தலாகாமையின், உயர்திணை மக்கள் அஃறிணை பிற வெனல்வேண்டுமென்பது. இவ்வாறு ஒருபொருளுதலிற்றாக உரையாக்கால், சூத்திரமொன்றுமாறில்லையென்க. (க)

உ. ஆடூஉ வறிசோன் மகடூஉ வறிசோற்
றல்லோ ரறியுஞ் சோல்லோடு சிவணி

யம்முப் பாற்சொ லுயர்திணை யவ்வே.

இ - ள். ஆடூஉவறிசொல்லும் மகடூஉவறிசொல்லும் பல்லோரறியுஞ்சொல்லோடு பொருந்தி அம்மூன்று கூற்றுச் சொல்லும் உயர்திணையனவாம். எ - று.

ஆண்மகனை ஆடூஉவென்றலும், பெண்டாட்டியை மகடூஉ வென்றலும் பண்டையார்வழக்கு.

அறிவுமுதலாயினவற்றான் ஆண்மகன் சிறந்தமையின் ஆடூஉவறிசொன் முற்கூறப்பட்டது. பன்மை இருபாலும் பற்றி வருதலிற் பல்லோரறிசொற் பிற்கூறப்பட்டது.

இரண்டாம் வேற்றுமை உயர்திணைக்கட் சிறுபான்மை தொகப்பெறுதலிற் றொக்குநின்றது. திரிந்த புணர்ச்சியன் மையின் விகாரவகையாற் றொக்கதென்பாருமுளர்.

சிவணியென்னும் வினையெச்சம் உயர்திணையவென்னும் வினைக்குறிப்புக் கொண்டது, ஆறும்வேற்றுமையேற்று நின்ற சொற்பெயராயும் வினைக்குறிப்பாயும் நிற்குமாகலான். * உயர் திணையவாமென்னும் முப்பாற்சொல்லின் வினை ஆடூஉவறி சொல் மகடூஉவறிசொல் என்னுமிரண்டன் வினையாகிய சிவணியென்னுஞ் செய்தெனெச்சத்திற்கு வினைமுதல் வினை

யாயினவாறென்னையெனின்:--உ யர்திணையவாதல், ஆடூஉவறி சொல் மகடூஉவறிசொல் என்பனவற்றிற்கு மெய்துதலான்,

வினைமுதல்வினையாமென்க, "முதனிலை மூன்றும் வினைமுதன் முடிபின" என்புழி வினைமுதல்வினையென்னுந் துணையல்லது பிறிதொன்றற்குப் பொதுவாகாது வினைமுதற்கே வினையா

தல் வேண்டுமென்னும் வரையறையின்மையின். அல்லாக் கால், இவளுமிவனுஞ் சிற்றிலிழைத்துஞ் சிறுபறையறைந்

தும் விளையாடுப என்பனபோல்வன அமையாவாமென்க.

ஆடூஉவறிசொன் முதலாயினவற்றை

யுணர்த்தியல்லது
அவற்றதிலக்கணமுணர்த்தலாகாமையின்,
பாலுணர்த்துமெ ழூத்து வகுப்பவே அவை தாமும்பெறப்படும் இச்சூத்திரம் வேண்டாவென்பது கடாவன்மையுணர்க.

உயர்திணைச்சொல்லுணர்த்தி அதனது பாகுபாடு கூறு கின்றாராகலின்,
அம்முப்பாற்சொலுயர்திணைய என்றாராயி னும் உயர்திணைச்சொல் மூன்றுபாகுபாடுபடுமென்பது கருத்
தாகக்கொள்க. இக்கருத்தானன்றே, ஆசிரியர் அம்முப்பாற் சொல்லும் என "இணைத்தெனவறிந்த பொருட்டொகுதிக்குக் கொடுக்குமும்மை கொடாராயினும், உரையாசிரியரும் உயர் திணையெனப்பட்ட பகுப்பை விரிப்புழி இத்துணையல்லது விரிபடாதென்பது ஈண்டுக்கூறியது என்றுரைத்ததூஉ.

---

* உயர்திணையவென்பது வினைக்குறிப்புமுற்றுங்கால் அகரம் ஆறும்வேற்றுமையுருபாகாது வினைக்குறிப்பு முற்றுவிகுதியேயா மென்றறிக.

யாக்கம்] சேனாவரையருரை.

என மெனக. "ஆயிரு பாற்சொ லஃறிணை

யவ்வே" என்பதற் கும் ஈதொக்கும்.

(உ).

ங. ஒன்றறி சொல்லே பலவறி சொல்லென்
றுயிரு பாற்சொ லஃறிணை யவ்வே.

இ - ள். ஒன்றனையறியுஞ்சொல்லும் பலவற்றையறியுஞ் சொல்லுமென அவ்விரண்டுகூற்றுச்சொல்லும் அஃறிணை யனவாம். எ - று. (ங).

ச. பெண்மை சுட்டிய வுயர்திணை மருங்கி
னாண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவியுந்
தெய்வஞ் சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவியு
மிவ்வென வறியுமந் தந்தமக் கிலவே
யுயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும்.

இ - ள். உயர்திணையிடத்துப் பெண்மைத்தன்மை குறித்த ஆண்மை திரிந்த பெயர்ச்சொல்லும், தெய்வத்தைக் குறித்த பெயர்ச்சொல்லும், இவையெனத் தம்பொருளை வேறறிய நிற்கும் ஈற்றெழுத்தினைத்

தமக்குடையவல்ல, உயர் திணையிடத்திற்குரிய பாலாய் வேறுபட்டிசைக்கும். எ - று.

பால் வேறுபட்டிசைத்தலாவது தாமுயர்திணைப் பெய ராய் ஆடூஉவறிசொன் முதலாயினவற்றிற்குரிய ஈற்றெ ழுத்தே தம்வினைக்கீறாக இசைத்தல்.

உ-ம். பேடி வந்தாள்; பேடர் வந்தார்; பேடியர் வந் தார். எ-ம். தேவன் வந்தான்; தேவி வந்தாள்; தேவர் வந் தார். எ-ம். வரும்.

அலிப்பெயரினீக்குதற்குப் பெண்மை சுட்டிய என்றும், மகடூஉப் பெயரினீக்குதற்கு ஆண்மை திரிந்த என்றுங் கூறினர்.

பெண்மை சுட்டிய எனவே பெண்மை சுட்டாப் பேடென்பதும் ஒழிக்கப்பட்டதாம்.

பெண்மை திரிதலுமுண்டேனும் ஆண்மை திரிதல் பெரும்பான்மை யாகலான் ஆண்மை திரிந்த என்றார்.

பேடியர், பேடிமார், பேடிகள் என்பனவும் அடங்குதற் குப் பேடியென்னும் பெயர்நிலைக்கிளவியென்னாது பெண்மை சுட்டிய ஆண்மைதிரிந்த பெயர்நிலைக்கிளவி என்றார்.

பெண்மை சுட்டிய என்னும் பெயரெச்சம் பெயர்நிலைக் கிளவி என்னும் பெயர் கொண்டது. ஆண்மை திரிந்த என் பது இடைநிலை.

"தன்மைதிரிபெயர்" என்றாற்போலச் சொல்லொடு பொருட்கொற்றுமை கருதி ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவி என்றார்.

உயர்திணைமருங்கிற் பால்பிரிந்திசைக்கும் எனவே தமக் கென வேறீறின்மை பெறப்படுதலின், 'இவ்வெனவறியுமந் தந் தமக்கிலவே எனல் வேண்டாவெனின்:—தமக்கென வீறுடைய ஆடூஉவறிசொன் முதலாயினவற்றிற்குரிய ஈற்றா னும் இசைக்குங்கொலென்னும் ஐயநீக்குதற்கு அந்தந்தமக் கிலவே எனல்வேண்டுமென்பது.

பாலுளடங்காத

பேடியையும் திணையுளடங்காத தெய்வத்தையும் பாலுள்ளுந் திணையுள்ளுமடக்கியவாறு.

சுட்டியவென்பது

செய்யியவென்னும் வினையெச்சமென்றும், ஆண்மை திரிதல் சொற்கின்மையிற் பெயர்நிலைக்கிளவி என்பது ஆகுபெயராய்ப் பொருண்மேனின்றதென்றும், உரையாசிரியர் கூறினாரெனின்:—ஆண்மை திரிதல் பெண்மைத் தன்மையெய்துதற் பொருட்டன்றிப் பேடிக்கியல்பாகலிற் பெண்மை சுட்ட வேண்டி ஆண்மை திரிந்தவென்றல் பொருந்தாமையானும், பொருளே கூறலுற்றாராயின் ஆசிரியர் பேடி யுந்தெய்வமுமென்று தாங்கருதிய பொருள் இனிது விளங்கச் சுருங்கிய வாய்பாட்டாற் சூத்திரிப்பாராகலானும், அவர்க்கது கருத்தன்மையான், உரையாசிரியர்க்கும் அது கருத்தன்றென்க.

(ச)

ரு. னஃகா னொற்றே யாடூஉ வறிசொல்.

இ - ள். னஃகானாகியவொற்று ஆடூஉவறிசொல்லாம். எ - று.

உ-ம். உண்டனன், உண்டான், உண்ணாநின்றனன், உண்ணாநின்றான், உண்பன், உண்பான், கரியன், கரியான் என வரும்.

ஆடூஉவறிசொல்லாவது னகரவீற்றுச்சொல்லாயினும், பாலுணர்த்துதற்சிறப்பு நோக்கி னஃகானொற்றேயென்றார். அறமாவதழுக்காறின்மை என்றாற்போல, னஃகானொற்றாடூஉ வறிசொல் என்றாராயினும், ஆடூஉவறிசொல்லாவது னஃகா னொற்றென்பது கருத்தாகக் கொள்க. "ளஃகானொற்று" முதலாயினவற்றிற்கும் இவை யொக்கும்.

ஏகாரம் அசைநிலை. உரையாசிரியர்

பிரிநிலையென்றுரா லெனின்:—பிரிநிலையாயின் ஆடூஉவறிசொற்கிலக்கணங்கூறு தலன்றிப் பிரித்து அதன் சிறப்புணர்த்துதலே கருத்தாமாக வின், அவ்வுரைபோலியுரையென்க.
(ரு).

கூ. ளஃகா ஞெற்றே மகடூஉ வறிசொல்.

இ - ள். ளஃகானாகியவொற்று மகடூஉவறிசொல்லாம். எ - று.

உ-ம். உண்டனள், உண்டாள், உண்ணாநின்றனள், உண்ணாநின்றாள், உண்பள், உண்பாள், கரியள், கரியாள் என வரும்.
(கூ).

ஏ. ரஃகா ஞெற்றும் பகர விறுதியு
மாரைக் கிளவி யுளப்பட மூன்று
நேரத் தோன்றும் பலரறி சொல்லே.

இ - ள். ரஃகானாகியவொற்றும் பகரமாகிய விறுதியும் மாரென்னுமிடைச்சொல்லும் இம்மூன்றும் பலரறிசொல் லாம். எ - று.

ஏயென்பது ஈற்றசை.

உ-ம். உண்டனர், உண்டார், உண்ணுநின்றனர், உண்ணு.

நின்றார், உண்பர், உண்பார், கரியர், கரியார். எ-ம். கூறுப, வருப. எ-ம். கொண்மார், சென்மார். எ-ம். வரும்.

மார் எதிர்காலம் பற்றி வந்த

ஆரேயாம், ரஃகாலொற்- றென

வடங்குமெனின்:—அற்றன்று, ஆரேயாயிற்

கொண் கO

மார் என்புழி மகரங்காலம் பற்றி வந்ததோரெழுத்தாகல் வேண்டும்; உண்பார் வருவார் எனக் காலம்பற்றி வருமெழுத்து முதனிலைக்கேற்றவாற்றான் வேறுபட்டு வருமன்றே; அவ்வாறன்றி உண்மார் வருமார் எனவெல்லாமுதனிலைமேலும் மகரத்தோடு கூடி வருதலானும், வினைகொண்டு முடி தற்கேற்பதோர் பொருள் வேறுபாடுடைமையானும், ஆரீறன்று வேறெனவே படுமென்பது.

மூன்றுகாலமும் வினைக்குறிப்பும பறறு வருதமலாப ' புமைநோக்கி ஆர் ஆர் என்னு மிரண்டீற்றையும் ரஃகான் என அடக்கியோதினர். அன் ஆன் அள் ஆள் என்பனவற்றையும் இவ்வொப்புமைபற்றி னஃகான் ளஃகான் என அடக்கி யோதினர்.

ரகாரம் மூன்றுகாலமும் வினைக்குறிப்பும் பற்றிப் பெரு வழக்கிற்றய் வருதலின் முன் வைத்தார். மார் பகரவிறுதியிற் சிறுவழக்கிற்றலிற் பின் வைத்தார்.

உண்கும், உண்டும், வருதும், சேறும் என்னுந் தொடக் கத்தனவும் பலரறிசொல்லாயினும், அவை ''எண்ணியன் மருங்கிற்றிரி'' தலின்நேரத்தோன்றுவாகலான், இவற்றை நேரத்தோன்றும் பலரறிசொல்லென்றர்.

மூன்றும் பலரறிசொல் லென்றாராயினும், பலரறிசொல் லாவது இம்மூன்றுமென்பது கருத்தாகக் கொள்க. (எ)

அ. ஒன்றறி கிளவி தறட வூர்ந்த
குன்றிய லுகரத் திறுதி யாகும்.

இ - ள். ஒன்றறிசொல்லாவது த ற ட என்னுமொற் றையூர்ந்த குற்றியலுகரத்தை யிறுதியாகவுடைய சொல் -லாம். எ - று.

உ-ம். வந்தது, வாராநின்றது, வருவது, கரிது. எ-ம். கூயிற்று, தாயிற்று, கோடின்று, குளம்பின்று. எ-ம். குண்டு கட்டு, கொடுந்தாட்டு, குறுந்தாட்டு. எ-ம். வரும்.

இடக்கைமுறையாற்கூறுது த ற ட எனச் சிறப்புமுறை யாற் கூறினர்.

யாக்கம்] சேனுவரையருரை.

கக-

குன்றியலுகரமென மெலிந்து நின்றது.

தகரவுகரம் மூன்று காலமும்

வினைக்குறிப்பும் பற்றி வருதலும், றகரவுகரம் இறந்தகாலமும் வினைக்குறிப்பும் பற்றி வருதலும், டகரவுகரம் வினைக்குறிப்பேபற்றி வருதலு மாகிய வேறுபாடுடைமையால், குற்றியலுகரமென ஒன்றுகாது மூன்றாயின.

(அ)

கூ. அ ஆ வ என வரூஉ மிறுதி
யப்பான் மூன்றே பலவறி சொல்லே.

இ - ள். பலவறிசொல்லாவன அ ஆ வ எனவருமிறுதி யையுடைய அக்கூற்றுமூன்றுசொல்லாம். எ - று.

உ-ம். உண்டன, உண்ணாநின்றன, உண்பன, கரியன.
எ-ம். உண்ணா, தின்னா. எ-ம். உண்குவ, தின்குவ. எ-ம்.
வரும்.

உண்ட, உண்ணாநின்ற, உண்ப, கோட்ட என்னுந் தொடக்கத்தனவும் அகரவீற்றுப்

பலவறிசொல். அவற்றுள் உண்பவென்பது பகரவீற்றுப்பலரறிசொல்லன்றே, அஃறிணைக்காயினவா றென்னையெனின்:—பகரவிறுதியாயினன்றே. உயர்திணைக்காவது. ஈண்டுக் காட்டப்பட்டது "கானந் தகைப்ப செலவு" "சினையவுஞ் சுனையவு நாடினர் கொய்தல்— வேண்டா நயந்து தாங்கொடுப்ப போல்" என நின்றனபோல. எதிர்காலத்து வரும் பகரமூர்ந்து நின்ற அகரவீறுதலின், அஃறிணைச்சொல்லேயாமென்பது. செய்யுளாகலின், தகைப் பன கொடுப்பன என்னுஞ்சொற்கள் தகைப்ப கொடுப்ப என விகாரவகையான் அவ்வாறு நின்றனவாகலான், வழக்குமுடி விற்கு அவை காட்டல் நிரம்பாதெனின்: —தகைத்தன, தகையாநின்றன; தகைத்த, தகையாநின்ற. எ-ம். கொடுத் தன, கொடாநின்றன; கொடுத்த, கொடாநின்ற. எ-ம். இறந் தகாலத்தும் நிகழ்காலத்தும் அகரவீறு முதனிலைக்கேற்ற வாற்றான் அவ்வக்காலத்திற்குரிய எழுத்துப்பெற்று அன் பெற்றும் பெறாதும் முடியுமாறுபோல, எதிர்காலத்தும் முத னிலைக்கேற்றவாற்றான் அக்காலத்திற்குரிய

எழுத்துப்பெற்று அன் பெற்றும் பெறாதும் முடியும். எதிர்காலத்திற்குரிய கஉ

எழுத்தாவன பகரமும் வகரமுமாம். அவற்றுட் பகரம்பெற்று
அன் பெற்றும் பெறாதும் முடிவுழி, தகைப்பன, தகைப்ப;
கொடுப்பன, கொடுப்ப. எ-ம். வகரம் பெற்று அவ்வாறு
முடிவுழி, வருவன, வருவ; செல்வன, செல்வ. எ-ம் இவ்
வாறு முடியுமாகலின், தகைப்ப கொடுப்ப என்பன
விகார மெனப்படா இயல்பேயாமென்பது.
கொடுப்பன யாவை அவைபோல என உவமை
கருதாது அவைதம்மையே சுட்டி நிற்றலிற் கொடுப்ப
என்பது பெயரன்மையறிக. அன்பெறாது
எதிர்காலத்து வரும் வகரவொற்றூர்ந்து நின்ற
அகரமாய் வகரவீறடங்குமெனின், வினைகொண்டு
முடிதலொழித்து மாரீற்றிற்குரைத்ததுரைக்க.
அவ்வாறுரைக்கவே, குகரம்
பெற்றவழி அன்பெறற்கேலாமையின், உண்குவ

தின்குவ
என்னுந்தொடக்கத்தன வகரவீறேயாம். வருவ
செல்வ
எனக் குகரம் பெறுதவழி வகரவீறுதலும்
அகரவீறுதலு மென இருநிலைமையுமுடையவாம்.
என்னை? எல்லாவினைக் கண்ணுஞ்
சேறன்மாலைத்தாகிய வகரவீறு ஆண்டு விலக்கப்
படாமையானும், அத்தன்மைத்தாகிய அகரவீறும்
ஆண்டு வந்து அன் பெறுதவழிக் காலவகரமூர்ந்து
அவ்வாறு நிற்ற லுடைமையானுமென்பது.

'வருமென்னுமுகரம் விகாரவகையான்நீண்டு
நின்றது.

ஈற்றுவகையான் மூன்றாகிய சொல்லென்பார்
அப்பான் மூன்றென்றார்.
(கூ)

கய. இருதிணை மருங்கி னைம்பா லறிய
ஈற்றினின் றிசைக்கும் பதினோ ரெழுத்துந்
தோற்றந் தாமே வினையொடு வருமே.

இ - ள். உயர்திணை அஃறிணையென்னும்
இரண்டு திணைக்கண்ணுமுளவாகிய ஒருவன் ஒருத்தி

பலர் ஒன்று பலவென்னும் ஐந்துபாலுமறிய அவ்வச்சொல்லினிறுதிக்க ணின்றொலிக்கும் பதினோரெழுத்தும் புலப்படுதற்கண் வினைச்சொற்குறுப்பாய்ப் புலப்படும். எ - று.

திணை இரண்டே பால் ஐந்தேயென வரையறுத்தற்கு இருதிணைமருங்கினைம்பாலென்றார்.

னகாரமும் ளகாரமும் ரகாரமும் மாரும் இறுதி நின்றுணர்த்துமென்பதற்கு 'ஈற்றினின் றிசைக்கும் பதினோரெழுத்தும்' என்பது ஞாபகமாயிற்று. அல்லனவற்றிற்கு அநுவாதமாத்திரமென்றார்.

தாமேயென்பது கட்டுரைச்சுவைப்பட நின்றது.

வினையெனப் பொதுப்படக் கூறினாராயினும், ஏற்புழிக் கோடலென்பதனாற் படர்க்கைவினையென்று கொள்ளப்படும்.

இவை பெயரொடு வருவழித் திரிபின்றிப் பால் விளக் காமையின் வினையொடு வருமென்றார். (க0)

கக. வினையிற் றோன்றும் பாலறி கிளவியும்
பெயரிற் றோன்றும் பாலறி கிளவியு
மயங்கல் கூடா தம்மர பினவே.

ஒருதிணைச்சொல் ஏனைத்திணைச்சொல்லோடு முடியுந் திணைவழுவும், ஒருபாற்சொல் அத்திணைக்கண் ஏனைப்பாற் சொல்லோடு முடியும் பால்வழுவும், பிறிதோர்காரணம் பற்றாது ஒருபொருட்குரிய வழக்கு ஒருபொருண்மேற் சென்ற தெனப்படும் மரபுவழுவும், வினுபதற்கிறையாகாச் செப்பு வழுவும், வினவப்படாத பொருள்பற்றி வரும் வினுவழுவும், ஓரிடச்சொல் ஓரிடச்சொல்லோடு முடியும் இடவழுவும், காலக்கிளவி தன்னேடியையாக் காலமொடு புணருங் காலவழு வுமென வழு எழுவகைப்படும். வழுவற்கவென்றலும் வழு வமைத்தலுமென வழுக்காத்தல் இருவகைப்படும். குறித்த பொருளை அதற்குரிய சொல்லாற் சொல்லுகவென்றல் வழு வற்கவென்றலாம். குறித்த பொருட்குரிய

சொல்லன்றாயி னும் ஒருவாற்றான் அப்பொருள் விளக்குதலின் அமைக வென்றல் வழுவமைத்தலாம். இச்சூத்திரமுதலாக இவ் வோத்து வழுக்காக்கின்றது.

இ - ள். கூறப்பட்ட பதினோீற்றவாய் வினைபற்றி வரும் பாலறிசொல்லும், அவன் இவன் உவன் ஏன்பன முத லாகப் பெயர்பற்றி வரும் பாலறிசொல்லும், தம்முட்டொட

உ

ருங்கால், ஒருபாற்சொல் ஏனைப்பாற் சொல்லோடு மயங்கா, தம்பாற்சொல்லோடு தொடரும். எ - று. எனவே, பிறபாற் சொல்லோடு தொடர்வன வழுவென்பதாம்.

ஈண்டுப் பெயரென்றது பொருளை.

திணையுணராக்கால் அதனுட்பகுதியாகிய

பா லுணர் த லாகாமையின், பாலறிகிளவியெனவே திணையறிதலும்பெறப் படும்; படவே, மயங்கல் கூடாவென்றது திணையும் பாலும் மயங்கற்கவென்றவாறும்.

இன்னும் மயங்கல்கூடாவென்றதனான், வினைப்பாலறி சொல்லும் பெயர்ப்பாலறிசொல்லும் பாலறிசொல்லுள் ஒரு சாரனவும் இடமுங் காலமுமுணர்த்துமாகலின், அவ்வாறு ணர்த்துவனவற்றானும் மயங்கற்கவென்றவாறும்; ஆகவே இடமுங்காலமும் மயங்காது வருதலுங் கூறப்பட்டதாம்.

உ-ம் அவன் வந்தான்; அவள் வந்தாள்; அவர் வந் தார்; அது வந்தது; அவை வந்தன. எ-ம். நெருநல் வந் தான். எ-ம். திணையும் பாலு மிடமுங் காலமும் வழுவாது முடிந்தவாறு. அவ்வாறன்றி, அவன் வந்தது; அவன் வந் தாள்; யான் வந்தான்; நாளை வந்தான் என மயங்கி வருவன வெல்லாம் வழுவாம்.

‘சிறப்புடைப் பொருளைத் தானினிது கிளத்த’

லென்பத ஞன் ஐம்பாலுணர்த்துதற் சிறப்புடைய படர்க்கைவினைபற்றி யோதிஞரேனும், "தன்மைச் சொல்லே யஃறிணைக் கிளவி" என்றும் "முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி" என்றும் பெயர்வழுவமைப்பாராகலின், தன்மைமுன்னிலைப் பாலறி கிளவியும் மயங்கற்கவென்பது ஈண்டைக்கொள்ளப்படும்.

உ-ம் யான் வந்தேன்; யாம் வந்தேம். எ-ம். நீ வந் தாய்; நீயிர் வந்தீர். எ-ம். வரும். யான் வந்தேம்; நீயிர் வந்தாய் என்னுந் தொடக்கத்தன வழுவாம்.

மயங்கல்கூடாவென்றது மயங்குதலைப் பொருந்தாவென் றவாறு. மயங்கல்கூடா, தம்மரபினவே என்பனவற்றுள் ஒன்றனதாற்றலான் வினைய தன்பொருளும் உணரப்படுத யாக்கம்]

சேனாவரையருரை. கரு

வின் ஒன்றேயமையுமெனின்:—சொல்லில்வழிய துய்த்துணர் வதென்க.

தம்மரபினவே யென்பதனைப் பிரித்து வேறோர்தொடராக்கிச் சொற்கண்மரபு பிறழா தம்மரபினவேயென மரபு
வழுக்காத்ததாகவுரைக்க. இது யோகவிபாகமென்னு நூற்புணர்ப்பு. முன்னிருபொருள்படவுரைப்பனவெல்லாம் இந்நூற்புணர்ப்பாகக் கொள்க. யானை மேய்ப்பானைப் பாகனென்
றலும், யாடுமேய்ப்பானை இடையனென்றலும் மரபு. மேய்த்தலொப்புமையான் யானை மேய்ப்பானை இடையனென்றலும், யாடுமேய்ப்பானைப் பாகனென்றலும் மரபுவழு.

செப்புவழாநிலையும், வினாவழாநிலையும், சிறப்புவகையானோதப்படும் இடவழாநிலையும், இவ்வாறோதப்படு மரபுவழா நிலையும் ஒழித்து, ஒழிந்தன இச்சூத்திரத்தாற் காத்தார். ()

கஉ. ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவி
யாண்மை யறிசொற் காகிட னின்றே.

இ - ள். "உயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும்" என்று மேற்கூறப்பட்ட ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக்கிளவி ஆடூஉவறிசொல்லோடு புணர்தற்குப் பொருந்தும் இடனுடைத்தன்று. எ - று.

ஆண்மையறிசொற்காகிடனின்றென்ற விலக்கு ஆண் மையறிசொல்லோடு புணர்தலெய்தி நின்ற பேடிக்கல்ல தேலாமையின், அவிமேற்செல்லாதென்க.

இச்சூத்திரத்தைப் "பெண்மை சுட்டிய" என்னுஞ்சூத் திரத்தின்பின் வையாது ஈண்டு வைத்தார், இது வழுவற்க வென்கின்றதாகலான். (கஉ)

கந. செப்பும் வினுவும் வழாஅ லோம்பல்.

இ - ள். செப்பினையும் வினவினையும் வழுவாமற் போற்றுக. எ - று.

செப்பென்பது வினய பொருளையறிவுறுப்பது. அஃது இரண்டு வகைப்படும், செவ்வனிறையும் இறை பயப்பது கிசு

மென. உயிரெத்தன்மைத்து என்று வினாயவழி உணர்தற் றன்மைத்து என்றல் செவ்வனிறையாம். உண்டியோ என்று வினாயவழி வயிறு குத்திற்றென்றல், உண்ணேனென்பது பயந்தமையின், இறை பயப்பதாம்.

கருவூர்க்குச் செல்லாயோ சாத்தாவெனப் பருநூல் பன்னிருதொடியென்பது செப்புவழுவாம். சொல் லெப்பொ ருளுணர்த்துமென்று வினாயவழிச் சொல்லொரு பொருளு முணர்த்தாதென்பதுமது, வினாய பொருளை வினாவானு ணர்ந்து தான் குறித்த பொருளைச் செப்பா லுணர்த்துகின்று ணுகலினென்பது.

வினாவின்றியுஞ் செப்பு நிகழ்தலின் வினாய பொருளை யெனல் வேண்டாவெனின், வினாய பொருளையென்னாது

அறிவுறுப்பது செப்பெனின், அறியலுறவினை யறிவுறுத்த லின் வினாவுஞ் செப்பாயடங்குதலானும், செப்பென்பது உத்தரமென்பதனோ டொருபொருட்கிளவி யாகலானும், வினாய பொருளை யறிவுறுத்தலே இலக்கணமாமென்பது. குமரி யாடிப் போந்தேன் சோறு தம்மின் என வினாவின்றி நிகழ்ந்த

சொல்யாண்டடங்குமெனின்:—அறியலுறுதலைபுணர்த்தாது ஒன்றனையறிவுறுத்து நிற்றலிற் செப்பின்பாற்படும்.

வினாவெதிர்வினாதல், ஏவல், மறுத்தல், உற்றதுரைத் தல், உறுவதுகூறல், உடம்படுதலெனச் செப்பறுவகைப்படு மென்று உரையாசிரியர் கூறினாராலெனின்:—உயிரெத்தன் மைத்தென்றவழி உணர்தற்றன்மைத்தென்றன் முதலாயின அவற்றுளடங்காமையானும், மறுத்தலும் உடம்படுதலும் வினாவப்பட்டார்கணன்றி ஏவப்பட்டார் கண்ணவாகலானும், அறுவகைப்படுமென்று பிறர்மதமேற்கொண்டு கூறினா ரென்பது.

வினாவாவது அறியலுறவு வெளிப்படுப்பது. அது மூவகைப்படும்: அறியான்வினாவும், ஐயவினாவும், அறிபொருள்வினாவுமென. அறியான்வினா உயிரெத்தன்மைத்தென்பது. ஒருபுடையானுமறியப்படாத பொருள் வினாவப்படா மையிற் பொதுவகையானறியப்பட்டுச் சிறப்புவகையானறி யப்படாமைநோக்கி அறியான்வினாவாயிற்று. ஐயவினா குற் யாக்கம்]

சேனாவரையருரை. கள ரியோ மகனோ தோன்றுகின்றவுருவென்பது. அறிபொருள் வினா அறியப்பட்ட பொருளையே ஒருபயனோக்கி அவ்வாய் பாட்டினனென்றான் வினவுவது: பயன் வேறறிதலும் அறி வுறுத்தலுமுதலாயின. கறக்கின்றவெருமை பாலோ சினை யோவென்பது வினாவழுவாம். ஒருபொருள் காட்டி இது நெடிதோ குறிதோ வென்பதுமது.

உரையாசிரியர் அறிபொருள்வினாவை அறிவொப்புக் காண்டலும், அவனறிவு தான்காண்டலும், மெய்யவற்குக் காட்டலும் என விரித்து, ஏனைய கூட்டி, ஐந்தென்றார்.

இருவகைச்செப்பினும், மூவகைவினாவினும், செவ்வ னிறையும், அறியான்வினாவும், ஐயவினாவும் வழாநிலையாக லின், வழாஅலோம்பலென்பதனாற் கொள்ளப்படும். ஏனைய வழுவமைப்புழிக் காணப்படும். வினா வழீஇயினவிடத்து அமையாதென்று உரையாசிரியர் கூறினாலெனின்:—அற் றன்று: "யாதென வரூஉம் வினாவின் கிளவி" எனவும்

"வன்புற வரூஉம் வினாவுடை வினைச்சொல்" எனவும் முன்னர் வழுவமைப்பராகலான், அது போலியுரையென்க. (கங)

கச. வினாவுஞ் செப்பே வினாவெதிர் வரினே.

இ - ள். வினாய பொருளை ஒருவாற்றான் அறிவுறுத்து வினாவிற்கு மறுமொழியாய் வரின், வினாவுஞ்செப்பாம். எ-று.

சாத்தா உண்டியோவென்று வினாயவழி உண்ணேனோ வென வரும். வினா வாய்பாட்டான் வந்ததாயினும், உண்பலென்பது கருத்துப்பொருளாகலிற் செப்பெனப்படும். உண்டியோவென்று வினாயவழி உண்பல் உண்ணேனென்றிறுது தானொன்றை வினாவுவான்போலக் கூறலின், வழுவமைதியாயிற்று. இது செப்புவழுவமைதியேற் "செப்பே வழீஇ யினும்" என்புழி யடங்குமெனின்:—ஒன்றன்செப்பு ஒன்றற்காவதன்றி வினாச் செப்பாயினமையின், வேறு கூறினார்.

கரு. செப்பே வழீஇயினும் வரைநிலை யின்றே
யப்பொருள் புணர்ந்த கிளவி யான.

கஅ தொல்—சொல்லதிகாரம்.
கிளவி

இ - ள். செவ்வனிறையாகாது செப்பு வழுவி வரினுங் கடியப்படாது, ஒருவாற்ரான் வினய பொருட்கு இயைபு பட்ட கிளவியாதற்கண். எ - று.

சாத்தா உண்டியோவென்று வினயவழி, நீயுண்ணென் றும், வயிறு குத்துமென்றும், பசித்தேனென்றும், பொழு தாயிற்றென்றும் வரும். இவை செவ்வ னிறையல்லவேனும்,
வினயபொருளை ஒருவாற்ரனறிவுறுத்தலின், அமைந்தவாறு கண்டுகொள்க. அஃதேல், இவை "தெரிபுவேறு நிலையலுங் குறிப்பிற் றோன்றலும்" என்புழிக்
குறிப்பிற்றோன்றலா யடங்குமாகலின், ஈண்டுக் கூறல்வேண்டாவெனின்: —அவ்வா றடங்குமாயினும், "செப்பும் வினவும் வழாஅ லோம்பல்" என்றதனுன் இவையெல்லாம் வழுவாதலெய்திற்று; அதனு

னமைக்கல்வேண்டுமென்பது.
(கரு)

கசு. செப்பினும் வினாவினுஞ் சினைமுதற்
கிளவிக்
கப்பொரு ளாகு முறழ்துணைப் பொருளே.

இ - ள். செப்பின்கண்ணும் வினாவின்கண்ணும் சினைக் கிளவிக்கும் முதற்கிளவிக்கும் உறழ்பொருளுந் துணைப்பொ
ருளும் அவ்வப்பொருளுக்கு அவ்வப்பொருளேயாம் எ - று. எனவே; சினையு முதலுந் தம்முண் மயங்கி வருதல் வழூ வென்பதாம்.

உறழ்பொருளாவது ஒப்புமை கூறாது மாறுபடக் கூறப் படுவது. துணைப்பொருளாவது ஒப்புமை கூறப்படுவது.

உ-ம் இவள்கண்ணினிவள் கண் பெரிய; நும்மரசனி னெம்மரசன் முறை செய்யும். எ-ம். இவள்கண்ணினிவள் கண் பெரியவோ; எம்மரசனி னும்மரசன் முறைசெய்யுமோ. எ-ம். இவள்கண்ணொக்குமிவள்கண்; எம்மரசனையொக்கு நும்

மாசன். எ-ம். இவள்கண்ணொக்குமோ விவள்கண்; எம்மர சனையொக்குமோ நம்மரசன். எ-ம். வரும்.

"அவன் கோலினுந் தண்ணிய தடமென் றோளே." எ-ம். "துளிதலைத் தலைஇய தளிரன் னோளே." எ-ம். மயங்கி வந்தன வழுவாம் பிறவெனின்:—அவை செய்யுள் யாக்கம்]

பற்றி வருமுவம வழுவாகலின் ஈண்டைக்கெய்தா, அணியிய லுட்பெறப்படும். இம்மகள்கணல்லவோ கயனல்லவோவென வழக்கின்கண்ணும் மயங்கி வருமாலெனின்:—உண்மையுணர் தற்கு வினையதன்றி ஐயவுவமைவாய்பாட்டாற் கண்ணைப் புனைந்துரைத்தல் கருத்தாகலின், அன்னவையெல்லாம் உரை யென்னுஞ் செய்யுளாமென்பது. இந்நங்கைமுலையினிந்நங்கை கண்ணல்ல என்னுந் தொடக்கத்தன மயக்கமின்மையின் இலக்கணவழக்காம் பிறவெனின்:—அற்றன்று: ஒத்தபண்பு பற்றியன்றே பொருவுவது, கண்ணொடு

முலேக்கு ஒத்த பண் பின்மையாற் பொருவுதல் யாண்டையது! ஒத்த பண்புபற்றிய பொருவுதற்கண்ணது இவ்வாராய்ச்சியென்பது.

காக்கப்பட்டன செப்புவழாநிலையும் வினுவழாநிலையு மென்பார் செப்பினும் வினுவினுமென்ருர். "வழாஅலோம் பல்" என்புழி யடங்குமாயினும், நுண் ணுணர்வுடையார்க் கல்லது அதனுலுணர்தலாகாமையின், விரித்துக் கூறியவாறு. தன்னினமுடித்தலென்பதனுற் பொன்னுந் துகிரு முத்து மணியுமென வெண்ணுங்காலும் இனமாய பொருளே எண் ணப்படுமென்பது கொள்க.
(கசு)

கஎ. தகுதியும் வழக்குந் தழீஇயின வொழுகும்
பகுதிக் கிளவி வரைநிலை யிலவே.

இ - ள். தகுதிபற்றியும் வழக்குப்பற்றியும் நடக்கும் இலக்கணத்திற் பக்கச்சொற் கடியப்படா. எ - று.

தகுதியென்பது அப்பொருட்குரிய சொல்லாற் சொல்லுதனீர்மையன்றென்று அது

களைந்து தக்கதோர்வாய்பாட் டாற்கூறுதல். அது செத்தாரைத் துஞ்சினரென்றலும், சுடு காட்டை நன்காடென்றலும், ஓலையைத்திருமுகமென்றலும், கெட்டதனைப் பெருகிற்றென்றலுமென இத்தொடக்கத்தன.

வழக்கென்பது காரணமின்றி வழங்கற்பாடேபற்றி வருவது பண்புகொள் பெயராயினும் பண்பு குறியாது சாதிப் பெயராய் வெள்யாடு வெண்களமர் கருங்களமரென வருவனவும், குடத்துள்ளும் பிறகலத்துள்ளுமிருந்த நீரைச் சிறி ௨௦

தென்றது சிலவென்றலும், அடுப்பின்கீழ்ப் புடையடுப்பை மீயடுப்பென்றலும், பிறவும் வழக்காறும்.

பொற்கொல்லர் பொன்னைப் பறியென்றலும், வண்ணக் கர் காணத்தை நீலமென்றலுமுதலாகிய குழுவின் வந்த குறி நிலைவழக்கும், கண்கழீஇ வருதும் கான்மேனீர் பெய்து வருதுமென்னுந் தொடக்கத்து இடக்கரடக்குந் தகுதியென் றும்,

மரூஉமுடிபை வழக்காறென்றும், உரையாசிரியர் அமைத்தாராலெனின்:—குழுவின் வந்த குறிநிலைவழக்குச் சான்றோர்வழக்கின்கண்ணும் அவர்செய்யுட்கண்ணும் வாரா மையின் அமைக்கப்படாவாகலானும், இடக்கரடக்கு "அவை யல்கிளவி" எனவும் "மறைக்குங்காலை" எனவும் முன்னரா மைக்கப்படுதலானும், மரூஉமுடிபு எழுத்ததிகாரத்துக் கூறப் பட்டமையானும், அவர்க்கது கருத்தன்றென்பது. கருமை முதலாயின ஒருநிகரன வன்மையிற் காக்கையொடு சார்த்திக் களம்பழத்தை விதந்த துணையல்லது காக்கைக்கு வெண்மை நேராமையிற் காக்கையிற்கரிது களம்பழம் என்புழிக் கரிது வெளிதாயிற்றன்று/கிழக்குமேற்கென்பன வரையறையின்றி ஒன்றனொடு சார்த்திப் பெறப்படுவனவாதலின், ஒன்றற்குக் கீழ்பாலதனைப் பிறிதொன்றற்கு மேல்பாலதென்றலும் வழு வன்று. சிறுவெள்வாயென்பது இடுகுறி. அதனனிவை வழக்காறென அமைக்கப்படாவாயினும், உரையாசிரியர் பிறர்மதமுணர்த்திய கூறினரென்பது.

தத்தமக்குரிய வாய்பாட்டானன்றிப் பிறவாய்பாட்டாற் கூறுதல் வழுவாயினும், அமைகவென மரபுவழுவமைத்தவாறு. (கஎ).

கஅ.
இனச்சுட் டில்லாப் பண்புகொள் பெயர்க்கொடை
வழக்கா றல்ல செய்யு ளாறே.

இ - ள். இனப்பொருளைச் சுட்டுதலின்றிப் பண்படுத்து வழங்கப்படும் பெயர் வழக்குநெறியல்ல செய்யுணெறி. எ-று.

உ-ம். 'செஞ்ஞா யிற்று நிலவு வேண்டினும்—வெண் டிங்களுள் வெயில் வேண்டினும்' என வரும்.

பலபொருட்குப் பொதுவாகிய சொல்லன்றே ஒருபொருட்குச் சிறந்த பண்பான் விசேடிக்கப்படுவது; ஞாயிறு திங்களென்பன பொதுச்சொலன்மையிற் செஞ்ஞாயிறென் றும் வெண்டிங்களென்றும் விசேடிக்கப்படாவாயினும், செய்யுட்கண் அணியாய் நிற்றலின், அமைக்கவென்றார்.

பெருங்கொற்றன் பெருஞ்சாத்தன் என இல்குண மடுத்து வழக்கின்கண்ணும் இனஞ்சுட்டாது வருதலிற் செய்யுளாறென்றல் நிரம்பாதெனின்:—அவை இனஞ்சுட்டாமை யின் வழுவாயினவல்ல, இல்குணமடுத்தலின் வழுவாயின. இனஞ்சுட்டலாவது இனத்தைச் சுட்டி அவற்றினின்றும் விசேடிக்கப்படுதல். வெண்மை முதலாயின விசேடித்தலாவது அக்குணமில்லா இனப்பொருளினீக்கி அக்குணமுடையதனை வரைந்து சுட்டுவித்தலன்றே; சுட்டப்படுவதன்கண் அக்குணமில்லையாயின் வரைந்து சுட்டுவிக்குமாறென்னை? அதனால் விசேடிக்கற்பாலது விசேடியாது நின்றதன்றாக

வின் சண்டைக்கெய்தா; "வழக்கி ளூகிய வுயர்சொற் கிளவி" என்புழி ஒன்றென முடித்தலென்பதனுன் அமைக் கப்படும்.

குறுஞ்சூலி, குறுந்தடி என்னுந் தொடக்கத்தன சூலி தடியென் பிரிந்து நில்லாமையிற் பண்புகொள் பெயரெனப் படா. பண்படாது, வடவேங்கடந்தென்குமரி, முட்டாழை, கோட்சுரு எனத்திசையும் உறுப்புந் தொழிலுமுதலாய அடைபடுத்து இனஞ்சுட்டாது வருவன ஒன்றெனமுடித்த லென்பதனுற் செய்யுளாறென அமைத்துக்கொள்ளப்படும்.

ஒன்றனதாற்றலான் ஒன்று பெறப்படுதலின், வழக்கா றல்லவென்றுனுஞ் செய்யுளாறென்றுனும் கூறவமையுமெ னின்:—உய்த்துணர்வது சொல்லில்வழியென மறுக்க.

பண்புகொள்பெயர் இனங்குறித்து வருதன்மரபு; அம் மரபு வழக்கின்கண் வழுவற்கவென்றும், செய்யுட்கண் வழூ வமைக்கவென்றுங் காத்தவாறயிற்று.

கக. இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்.

இ - ள். தன்னியல்பிற்றிரியாது நின்ற பொருளை, அத னியல்பு கூறுங்கால் ஆக்கமுங் காரணமுங்கொடாது, இற் றெனச் சொல்லுக. எ - று.

இயல்பாவது பொருட்குப் பின்றோன்றாது உடனிகழுந் தன்மை.

உ-ம். நிலம் வலிது; நீர். தண்ணிது; தீ வெய்து; வளி யுளரும்; உயிருணரும் என வரும்.

இற்றென்பது

விணக்குறிப்புவாய்பாடாயினும், உள
ரும், உணரும் என்னுந் தெரிநிலைவினையும், இற்றென்னும்
பொருள்பட நிற்றலின், இற்றெனக் கிளத்தலையாம்.

நிலம் வலிதாயிற்று என இயற்கைப்பொருள் ஆக்கம் பெற்று வருமாலெனின்:—கல்லுமிட்டிலைகயும் பெய்து குற்றுச் செய்யப்பட்ட நிலத்தை வலிதாயிற்றெனின், அது செயற்கைப்பொருளேயாம். நீர்நிலமும் சேற்றுநிலமும் முன் மிதித்துச் சென்று வன்னிலமிதித்தான் நிலம் வலிதாயிற் றென்றவழி மெலிதாயது வலிதாய் வேறுபட்டதென ஆக்கம் வேறுபாடு குறித்து நிற்றலின் இயற்கைப்பொருள் ஆக்க மொடு வந்ததன்றாம். அல்லது நிலத்திற்கு வன்மை விகார மென்றோர்ந்து நிலம் வலிதாயிற்றென்னுமாயின், திங்கள் கரிதென்பது போலப் பிறழவுணர்ந்தார் வழக்காய் ஆராயப் படாதென்க.
(கசு)

உ௰. செயற்கைப் பொருளை யாக்கமொடு கூறல்.

இ - ள். காரணத்தாற்றன்மை திரிந்தபொருளை, அத் திரிபு கூறுங்கால், ஆக்கங்கொடுத்துச் சொல்லுக. எ - று.

ஆக்கமொடு கூறலென்பதனாற் றிரிபு கூறுதல் பெற்றாம். என்னை? அதன்கணல்லது வாராமையின்.

இயற்கைப்பொருள், செயற்கைப்பொருளென்பன இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை. (௨௦)

௨௧. ஆக்கந் தானே காரண முதற்றே. யாக்கம்]

இ - ள். செயற்கைப்பொருளை ஆக்கமொடு கூறுங்கால், காரணத்தை முற்கூறி அதன்வழி யாக்கங்கூறுக. எ - று.

தானேயென்பது செய்யுட்சுவை குறித்து நின்றது.

உ-ம்.

கடுக்கலந்த கைபிழியெண்ணெய் பெற்றமையான் மயிர் நல்லவாயின; எருப்பெய்திளங்களை கட்டு நீர் கால்யாத் தமையாற் பைங்கூழ் நல்லவாயின; நீர் கலத்தலானிலமெலி தாயிற்று; தீச்சார்தலானீர் வெய்தாயிற்று என வரும்.

, மயிர் நல்ல, பயிர் நல்ல எனச் செயற்கைப்பொருள் ஆக்கம் பெறுது வந்தனவாலெனின்:—அந்நன்மை பொருட்குப் பின்றோன்ருது உடன்றோன்றிற்றேல் இயற்கையேயாம்; அவ்வாறன்றி, முன்றீயவாய்ப் பின் நல்லவாயினவேனும், தீயநிலைமை காணுதான் மயிர் நல்ல பயிர் நல்லவென்ருற் படு மிழுக்கென்னை? அது செயற்கையாவதுணர்ந்தான் ஆக்கங் கொடாது சொல்லினன்றே வழுவாவதென்க.

செயற்கைப்பொருளை
ஆக்கமுங் காரணமுங்கொடுத்துச்
சொல்லுகவென்பதே கருத்தாயிற் சூத்திரம்
ஒன்ருகற்பாற் றெனின்:—அவ்வாருதின்,

ஆக்கமுங்காரணமுஞ் செயற் கைப்பொருட்க ளொத்தவாயின வென்பது பட்டுக் "காரண மின்றியும் போக்கின்று" என்பதனேடு மாறுகோடலானும்,

காரணஞ் செயற்கைப்பொருளதோ ஆக்கத்ததோவென ஐயு றப்படுதலானும், ஆக்கந் தானே காரண முதற்றெனப் பிரித் துக் கூறினரென்பது.

இயற்கைப்பொருள் ஆக்கமுங் காரணமும் பெறுது வரு தலுஞ் செயற்கைப்பொருள் அவை பெற்று வருதலும் இலக் கணமெனவே, இவ்வாறன்றி வருவன மரபுவழுவென்பதாம்.

நுண்ணுணர்வுடையார்க்குத் "தம்மரபினவே"யென அடங் குவவாயினும், ஏனையுணர்விஞர்க்கு இவ்வேறுபாடுணரலாகா மையின், விரித்துக் கூறினர்.

(உக)

உஉ. ஆக்கக் கிளவி காரண மின்றியும்
போக்கின் றேன்ப வழக்கி னுள்ளே.

இ - ள். காரணமுதற்றெனப்பட்ட
ஆக்கச்சொற் கார ணமின்றி வரினுங் குற்றமின்று
வழக்கினுள். எ - று.

உ-ம். மயிர் நல்லவாயின;
பயிர் நல்லவாயின என வரும்.

வழக்கினுட் காரணமின்றியும் வருமெனவே,
செய்யு
ளுட் காரணம் பெற்றே வருமென்பதாம்.
உ-ம். 'பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவுங் குரிசில்—வலிய
'வாகுநின் றடோய் தடக்கை.' எ-ம். 'குருதி
படிந்துண்ட
காக முருவிழந்து—குக்கிற் புறத்த சிரல்வாய.'
எ-ம். 'கரு முருகன் சூடிய
கண்ணி - திருநுதா—லின்றென் குரற்கூந்தற்
பெய்தமையாற் பண்டைத்தன்—சாயல வாயின
தோள்.' எ-ம். காரணம் பெற்று வந்தவாறு

கண்டுகொள்க. குக்கிற் புறத்த, சிரல்வாய என ஆக்கமின்றி வந்தனவாலெனின்:—தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தலென்பதனான் ஆண்டாக்கந் தொக்கு நின்றதென்பது. 'அரிய கானஞ் சென்றோர்க்—கெளிய வாகிய தடமென் றோளே.' எ-ம். 'நல்லவை யெல்லா அந் தீயவாந் தீயவு—நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு.' எ-ம். செயற்கைப்பொருள் செய்யுளுட்காரணமின்றி வந்தனவாலெனின்:—களவுகாலத்தரியன இக்காலத்தெளியவாயினவென் பது கருத்தாகலான், இக்காலங்காரணமென்பது பெறப்படு தலானும், ஊழாலென்பது அதிகாரத்தான் வருமாகலானும், அவை காரணமின்றி வந்தனவெனப் படாவென்பது. (உ௨)

உ௩. பான்மயக் குற்ற வையக் கிளவி
தானறி பொருள்வயிற் பன்மை கூறல்.

இ-ள். திணை துணிந்து பாறுணியாத ஐயப்பொருளை அவ்வத்திணைப்பன்மையாற் கூறுக. எ-று.

கிளவியென்பது ஈண்டுப் பொருளை

ஐயப்பொருளாவது சிறப்பியல்பாற் றோன்றாது பொது வியல்பாற் றோன்றிய பொருள்.

உ-ம். ஆண்மகன்கொல்லோ பெண்டாட்டிகொல்லோ இஃதோ தோன்றுவார். எ-ம். ஒன்றோ பலவோ செய் புக் கன. எ-ம். வரும்.

திணைவயினென்றது தானறிபொருள்வயி னெனப்பொதுப்படக் கூறியவதனான், ஒருவன்கொல்லோ பலர் கொல்லோ கறவையுய்த்த கள்வர். எ-ம். ஒருத்திகொல்லோ பலர்கொல்லோ இக்குருக்கத்திநீழல் வண்டலயர்ந்தார். எ-ம். திணையோடு ஆண்மை பெண்மை துணிந்த பன்மையொருமைப் பாலையமுங் கொள்ளப்படும்.

ஒருமையாற்கூறின் வழுப்படுதனோக்கிப்

பன்மை கூற லென வழாநிலைபோலக் கூறினாரேனும், ஒருமையைப் பன்

மையாற் கூறுதலும் வழுவாதலின், ஐயப்பொருண்மேற் சொன்னிகழுமா றுணர்த்திய முகத்தாற் பால்வழுவமைத்த வாறும்.

(உங)

உச. உருபென மொழியினு மஃறிணைப் பிரிப்பினு
இருவீற்று முரித்தே சுட்டுங் காலை.

இ - ள். உருபெனச் சொல்லுமிடத்தும், ஒருமையும் பன்மையுமாகப் பிரிக்கப்படும் அஃறிணைப்பொருட்சொற் கண்ணும், இவ்விருகூற்றினும் ஐயப்புலப்பொருட்சொல்லாதலுரித்து. எ - று. எனவே, ஆண்மகன்கொல்லோ பெண்

டாட்டிகொல்லோ தோன்றுகின்றவுருபு. எ-ம். ஒன்றுகொல்லோ பலகொல்லோ செய் புக்கவுருபு. எ-ம். குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோ தோன்றுகின்றவுருபு. எ-ம். ஒன்றுகொல்லோ பலகொல்லோ செய் புக்க பெற்றம். எ-ம். சொல்லுகவென்பதாம்.

ஐயக்கிளவியென்பது அதிகாரத்தாற் பெற்ரும்.

உருபினுமென்ருது உருபென மொழியினுமென்றதனுன், உருபின் பொருளவாகிய வடிவு பிழம்பு பிண்டமென் னுந் தொடக்கத்தனவுங் கொள்க.

பன்மைகூறல் உயர்திணைப் பாலையத்திற் குரித்தென்றும், உருபென மொழிதல் திணையையத்திற் குரித்தென்றும், உரையாசிரியர் கூறினராலெனின்:—அவை அவற்றிற்கே உரியவாயின், அஃறிணைப்பிரிப்பென்றுற்போல உயர்திணைப் பான் மயக்குற்றவென்றும், திணையையத்தென்றும், விதந்

தோதுவர் ஆசிரியர். அவ்வாறேருதாமையானும், நடையுள் அவை பொதுவாய் வருதலானும், அவை போலியுரையென்க.

ஒருவன்கொல்லோ பலர்கொல்லோ என்றற்றொடக் கத்து உயர்திணைப்பன்மையொருமைப்பாலையத்திற்கு உருபு முதலாயினவேலாமையும், திணையையத்திற்கும் ஏனைப்பாலை யத்திற்கும் ஏற்புடைமையும், சுட்டியுணர்கவென்பது போத ரச் சுட்டுங்காலையென்றார். சுட்டுதல் கருதுதல். (உச)

உரு. தன்மை சுட்டலு முரித்தேன மொழிப
வன்மைக் கிளவி வேறிடத் தான.

இ - ள். ஐயுற்றுத் துணியும்வழி அன்மைக்கிளவி அன் மைத்தன்மையைச் சுட்டி நிற்றலுமுரித்தென்று சொல்லுவர், துணிந்து தழீஇக்கொள்ளப்பட்ட பொருளின் வேறாய பொருளிடத்து. எ - று. என்றது, குற்றிகொல்லோ மகன் கொல்லோ என்றானும், ஒருவன்கொல்லோ ஒருத்திகொல்லோ என்றானும், ஒன்றுகொல்லோ பலகொல்லோ என்றானும், ஐயநிகழ்ந்தவழித் துணிதலுமுண்டு; பிற நடையுட்டுணிந்த வழி மறுக்கப்படும் பொருண்மேல் அன்மைத்தன்மையேற்

றினுமமையுமென்றவாறு.

மகனென்று துணிந்தவழிக் குற்றியன்று மகனெனவும், குற்றியென்று துணிந்தவழி மகனல்லன் குற்றியெனவும், ஆண்மகனென்று துணிந்தவழிப் பெண்டாட்டியல்லள் ஆண் மகனெனவும், பெண்டாட்டியென்று துணிந்தவழி ஆண்மக னல்லன் பெண்டாட்டியெனவும், ஒன்றென்று துணிந்தவழிப் பலவல்ல ஒன்றெனவும், பலவென்று துணிந்தவழி ஒன்றன்று பலவெனவும், மறுக்கப்படும் பொருண்மேல் அன்மைக்கிளவி அன்மைத்தன்மையைச் சுட்டி நின்றவாறு.

உம்மை எதிர்மறையாகலான், வேறிடத்துச் சுட்டா மையே பெரும்பான்மையென்பதாம். ஆகவே, இவ்வுருபு குற்றியன்று மகனென ஐயப்புலமாகிய பொதுப்பொருண்மே லானும், குற்றியல்லன் மகனெனத் துணிபொருண்மேலா னும், அன்மைக்கிளவி அன்மைசுட்டிநிற்றல் பெரும்பான்மை யாக்கம்]

யென்பதாம்; என்னை? வேறிடத்துச்
சுட்டாமையாவது ஈண்டுச் சுட்டலேயாகலான்.

குற்றியன்று மகன் என்றவழி மகனென்பது நின்றுவற் றுமெனின்:—"எவ்வயிற் பெயரும் வெளிப்படத் தோன்றி—
யவ்விய னிலையல் செவ்வி தென்ப" என்பதனான் எழுவாய் வெளிப்படாது நிற்றலுமுண்மையான், வெளிப்படாது நின்ற இவனென்னுமெழுவாய்க்கு அது பயனிலையாகலின், நின்று வற்றுதல் யாண்டையதென்க. அல்லனவற்றிற்கு மீதொக்கும்.
குற்றியல்லன் என்புழிக் குற்றியென்பது அல்லனென் னுஞ் சொல்லோடியைந்த வாறென்னையெனின்:—இவ்வுருபு குற்றியாமென்ற வழி ஆமென்பதனோடு குற்றியென்பதூஉம் எழுவாயாய் நின்றே இயைந்தாற்போல, இவன் குற்றியல்
லன் என்புழி ஆமென்பதனெதிர்மறையாகிய அன்மைக்கிளவி யோடும் குற்றியென்பது எழுவாயாய் நின்றேயியையுமென் பது. எழுவாயாயியைதலினன்றே யானீயல்லன் என்புழி நீயென்பது வேற்றுமைக்கேற்ற செய்கைபெறாது நின்ற தென்க.

உசு. அடைசினை முதலென முறைமூன்று மயங்காமை
நடைபெற் றியலும் வண்ணச் சினைச்சொல்:

இ - ள். பண்புச்சொல்லும், சினைச்சொல்லும், முதற் சொல்லுமென மூன்றுங் கூறப்பட்ட முறை மயங்காமல், வழக்கைப் பொருந்தி நடக்கும், வண்ணச்சொல்லோடு தொடர்ந்த சினைச்சொல்லையுடைய முதற்சொல். எ - று.

வடிவு முதலாகிய பிறபண்புமுளவேனும், வண்ணப் பண்பினது வழக்குப்பயிற்சி நோக்கி வண்ணச்சினைச்சொ லென்றார்.

உ-ம். செங்கானுரை; பெருந்தலைச்சாத்தன் எனவரும். கால்செந்நாரை, தலைபெருஞ்சாத்தன் என முறைமயங்கி வரின், மரபுவழுவாமென்க.

வழக்கினுண் மயங்காது வருமெனவே, 'கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த—செவிசெஞ் சேவலும் பொகு உஅ

வலும் வெருவர—வாய்வன் காக்கையுங் கூகையுங் கூடி' எனச் செய்யுளுண் மயங்கியும் வரப்பெறுமென்றவாறும்.

செவிசெஞ்சேவல், வாய்வன் காக்கை என்பன, செஞ்செவிச் சேவல், வல்வாய்க் காக்கை என்னும் பொருள்பட நின்றமையின், வண்ணச்சினைச் சொன்மயக்கமாயின. அஃதேல், சினை யடையாகிய செம்மையும் வன்மையும் முதலடையாயினவா றென்னையெனின்:—சினையொடு முதற்கொற்றுமை யுண்மை யான் அவை முதலொடுமியையபுடையவென்பது.

'பெருந்தோட் சிறுநுசுப்பிற் பேரமர்க்கட் பேதை' என்புழி மூன்றும்வழி முதல் கிட்வாது பின்னும் அடையுஞ் சினையும் புணர்த்தமையான் வண்ணச்சினைச்சொற் செய்யு ளுண் மயங்கி வந்ததென்று உரையாசிரியர் கூறினாரலெ னின்:—மூன்றும்வழிப் புணர்க்கப்படும் பேதையென்னு முதற்சொல் பேரமர்க்கண்ணென்னுந் தொகையோடு வேற் றுமைப்பொருள்படத் தொக்கு, அத்தொகை சிறுநுசுப் பென்னுந் தொகையோடும் அப்பொருள்படத் தொக்கு, ஒரு

சொல்லாய், 'பெருந்தோட் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி' என்றாற்போல மூன்றும்வழிப் பிறசொல்லடுத்துப் பேதையென்னுமுதல் கிடந்ததெனவேபடுதலின், மயக்கமின்மையான், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. அன்றிப் பெருந்தோண்முதலாகிய மூன்றும் பலபெயரும்மைத்தொகைபடத் தம்முட்டொக்கு ஒருசொல்லாய்ப் பின் பேதையென்பதனோடு வேற்றுமைத் தொகைபடத் தொக்கனவெனினும், அவை உம்மைத்தொகைபடத் தொகாது நின்று பேதை யென்பதனோடு வேற்றுமைத்தொகைபட ஒருங்கு தொக்கன வெனினும், தம்முளியையாது பேதையென்பதனோடியை தலின், ஆண்டும் மயக்கமின்மையறிக. அஃதேல், இவ்வாறு வருதல் வழக்கிற்கு முரித்தோவெனின்:—அடுக்கிய அடையுஞ்சினையும் பொதுமை நீக்குதற்கன்றி அணி குறித்து நிற்ற லிற் செய்யுட்கே உரித்தென்பது. சிறுபைந்தூவி எனச் சினையொடு குணமிரண்டடுக்கி வருதல் செய்யுட்குரித்தென்றும், இளம்பெருங்கூத்தன் என முதலொடு குணமிரண்டடுக்கி வருதல் வழக்கிற்குரித்தென்றும், பிறர்மதமேற்கொண்டு கூறினர். ஒன்றாக பலவாக இனஞ்சுட்டாதன செய்யுட்குரிய யாக்கம்]

சேனாவரையருரை. உகூ வாம், இனஞ்சுட்டி நின்றன வழக்கிற்குரியவாமென்பதே உரையாசிரியர் கருத்தென்க. அன்றிப் பிறநூன்முடிந்தது தானுடன்படுதலென்பதனாற் சினையொடு குணமிரண்டடுக்கல் செய்யுளாறென்று கொள்ளினுமமையும்; "முதலொடு குண மிரண் டடுக்கல் வழக்கியல்—சினையொ டடுக்கல் செய்யு ளாறே" என்றாராகலின்.

வண்ணச்சினைச்சொ லென்றதனான் வண்ணமுஞ் சினையு முதலுங் கூறுதற்கண்ணது இவ்வாராய்ச்சியென்பதாம். எனவே, இளம்பெருங்கூத்தன், பெரும்பலாக்கோடு என்னுந்தொடக்கத்தன வேண்டியவாறு வரப்பெறுமென்றவாறு.

மயங்காது வருகவென மரபுவழுக் காத்தவாறு. (உசு)

உஎ. ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியு
மொன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
வழக்கி னாகிய வுயர்சொற் கிளவி
யிலக்கண மருங்கிற் சொல்லா றல்ல.

இ - ள். ஒருவனையும் ஒருத்தியையுஞ் சொல்லும் பன் மைச்சொல்லும், ஒன்றனைச் சொல்லும் பன்மைச்சொல்லும், வழக்கின்கணுயர்த்துச் சொல்லுஞ் சொல்லாம், இலக்கண முறைமையாற் சொல்லுநெறியல்ல. எ - று.

உ-ம். யாம் வந்தேம்; நீயிர் வந்தீர்; இவர் வந்தார் என வரும்.

உயர்சொல் உயர்க்குஞ்சொல்.

உயர்சொற்கிளவியென்புழிக் கூறியது கூறலன்மை பண் புத்தொகையாராய்ச்சிக்கட் சொல்லுதும். *

தாம் வந்தார் தொண்டனார் எனப் பன்மைக்கிளவி இழித்தற்கண்ணும் வந்ததாலெனின்:— ஆண்டு உயர்சொற் றனே குறிப்புநிலையால் இழிபு விளக்கிற்றென்பது.

இலக்கணமருங்கிற்
சொல்லாறல்லவென்றதனுன் இலக் கணமன்மையும்,
வழக்கினுகியவுயர்சொற்கிளவி யென்றத

* எச்சவியலில் "வண்ணத்தின் வடிவின்" என்னும் இருப தாஞ் சூத்திரவுரையிற் காண்க.

ஞன் வழுவன்மையுங்கூறினர்; கூறவே,
வழுவமைதியென்ற வாறும். அஃதேல், வழக்கினுகிய
வுயர்சொற்கிளவியெனவே வழுவமைதியென்பது
பெறுதும்; 'இலக்கணமருங்கிற் சொல்
லாறல்லவெனல்
வேண்டாவெனின்:—அங்ஙனங்கூறிற் செய்
யுள்வரைந்தவாறே வழுவமைத்தவாறேவென
ஐயமாக்க லின், அவ்வாறு கூறல்வேண்டுமென்பது.

பன்மைக்கிளவியுமெனப் பொதுவகையாற் கூறினரே
னும், உயர்த்தற்கண் வழங்கப்பட்டு வரும் உயர்திணைப்பன்
மையும் விரவுப்பன்மையுமே கொள்ளப்படுமென்றற்கு

வழக்கி னுகிய வென்றூர்.

தன்னினமுடித்தலென்பதனுன் எருத்தையும் ஆவை யும், எந்தை வந்தான், எம்மன்னை வந்தாள் எனவுயர்திணை யாவுயர்த்து வழங்கலும், ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனுற் கன்னிஞாழல், கன்னியெயில் எனவஃறிணையாய் நின்று உயர்திணை வாய்பாட்டாற் கூறப்படுதலும், பண்புகொள் பெயர்க்கொடை, வழக்கினகத்தும், பெருங்கொற்றன், பெருஞ்சாத்தன் என இல்குணமடுத்து உயர்சொல்லாய் வருதலுங் கொள்க.

(உஎ)

உ௮. செலவினும் வரவினுந்
தரவினுங் கொடையினு
நிலைபெறத் தோன்று மந்நாற் சொல்லுந்
தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னு
மம்மூ விடத்து முரிய வென்ப.

இ - ள். செலவு முதலாகிய நான்குதொழிற்கண்ணும் நிலைபெறப் புலப்படாநின்ற அந்நான்கு சொல்லும், தன்மை

முன்னிலே படர்க்கையென் னும் அம்மூவிடத்திற்குமுரியவாய், வரும். எ - று.

செலவு முதலாகிய தொழிற்கட் சிறப்புவகையானிலே பெறுது பொதுவாய் வரும் இயங்குதல் ஈதலென் னுந்தொடக் கத்தனவற்றினீக்குதற்கு நிலைபெறத்தோன்றுமென்றார்.

முற்றும் எச்சமுந் தொழிற்பெயருமாகி அத்தொழில் பற்றிவரும் வாய்பாடு பலவாயினும், அவையெல்லாம் இக் யாக்கம்] சேனுவரையருரை.

நடக நான்குதொழிலும்பற்றித் தோன்றுதலின், நான்குசொல் லென்றார்.

பொருள்வகையான் முன்னறியப்பட்டமையான் அந் நாற்சொல்லுமென்றார்.

இச்சூத்திரத்துள் ஈங்கு முதலாயின தன்மைக்கண்ணும், ஆங்கு முதலாயின படர்க்கைக்கண்ணும், அடக்கப்பட்டன.

வினைச்சொன் மூன்றிடத்திற்குமுரியவாதல் வினையிய லுட்பெறப்படுதலின் ஈண்டுக் கூறல்வேண்டாவெனின்:— ஆண்டுப் பாலுணர்த்துமீற்றன் இடத்திற்குரிமை கூறினர், ஈண்டீற்றனன்றிச் செலவு முதலாயின முதனிலைதாமே இடங் குறித்து நிற்றலுடைமையான், இவ்வேறுபாடு ஆண்டுப் பெறப்படாமையின், ஈண்டுக் கூறினரென்பது. அஃதேல், தருசொல் வருசொல் லாயிரு கிளவியுந் தன்மை முன்னிலை யாயீ ரிடத்த, படர்க்கையிடத்த, கொடைச்சொல்லுஞ் செல வுச்சொல்லும் எனவோதுக, இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்:—அங்ஙனமோதின், இடஞ்சுட்டுமுதனிலை இந்நான்கு மேயென்னும் வரையறை பெறப்படாமையின், இது வேண்டு மென்பது. அஃதேல், போதல் புகுதலென்னுந் தொடக்கத் தனவும் இடஞ்சுட்டுதலின் நான்கென்னும் வரையறை அமை யாதெனின்:—அவை இக்காலத்துச் சிலவிடத்துப் பயின்று வருமாயினும் மூன்றிடத்திற்கும் பொதுவாகலினன்றே, ஆசிரியர் அந்நாற்சொல்லுமென இவற்றையே வரைந்தோது வாராயிற்றென்பது.

உகூ. அவற்றுள்,
தருசொல் வருசொல் லாயிரு கிளவியுந்
தன்மை முன்னிலை யாயீ ரிடத்த.

இ - ள். கூறப்பட்ட நான்குசொல்லுள், தருசொல்லும் வருசொல்லுமாகிய இரண்டும் தன்மை முன்னிலையாகிய இரண்டிடத்திற்குமுரிய. எ - று.

உ-ம். எனக்குத் தந்தான்; நினக்குத் தந்தான்; என்னுழை வந்தான்; நின்னுழை வந்தான். எ-ம். ஈங்கு வந் தான். எ-ம். வரும்.

தரப்படும் பொருளையேற்பான் தானும் முன்னின்றானு மாகலானும், வரவுதொழில் தன்கண்ணும் முன்னின்றான் கண்ணுஞ்சென்று முடிதலானும், ஈற்றானன்றி இவ்விருசொல் லுந் தன்மை

முன்னிலைக்குரியவாயினவாறு கண்டுகொள்க.

"நிலைபெறத் தோன்று மஃநாற் சொல்லுந்—தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னு—மம்மூ விடத்து முரிய" என்று மூன்றிடத்திற்கும் வரைவின்றியாமெனவுங்கொள்ள வைத்தமையான், 'பெருவிற லமரர்க்கு வென்றி தந்த.' எ-ம். 'தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்க வாராது.' எ-ம். மயங்கி வருவனவும் அமைக்கப்படும். அஃதேல், படர்க்கைச்சொன்

மயக்கமுமெய்துமாலெனின்:—அஃதெச்சவியலுட் பெறப் படுதலின், ஈண்டுக் கொள்ளப்படாதென்க.

ஒருவன் சேய்நிலத்து நின்றும் அணிநிலத்துப் புகுந் தானுயிற் சேய்நிலநோக்க அணிநிலம் ஈங்கெனப்படுதலின், அவன்கண் வந்தான், ஆங்கு வந்தான் என்பன இலக்கணமே யாம். இந்நான்குங் கொடைப்பொருளனவென்று உரையாசிரியர் கூறினாராலெனின்:—தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்க வாராது என்பதனை அமைத்தாராகலின், அவர்க்கது கருத் தன்றென்க.

தரவு வரவையுணர்த்துவனவற்றைத் தருவதும் வருவதும்போலத் தருசொல், வருசொலென்றார். (உகூ)

௩௰. ஏனை யிரண்டு மேனை யிடத்த.

இ-ள்.

செலவுசொல்லுங் கொடைச்சொல்லும் படர்க்கைக்குரிய. எ-று.

உ-ம். அவன்கட்சென்றான்; ஆங்குச் சென்றான்; அவற்குக் கொடுத்தான் என வரும்.

செலவுதொழில் படர்க்கையான்கட்சென்றுறுதலானும், கொடைப்பொருளேற்பான் படர்க்கையானாகலானும், ஈற்றானன்றி இவ்விருசொல்லும் படர்க்கையிடத்திற்குரியவாயின வாறு கண்டுகொள்க.

௩௧. யாதேவ னென்னு மாயிரு கிளவியு
மறியாப் பொருள்வயிற் செறியத்
தோன்றும்.

இ - ள். யாது எவனென்னும் இரண்டுசொல்லும் அறி யாப் பொருளிடத்து வினவாய் யாப்புறத் தோன்றும் எ-று.

உ-ம். இச்சொற்குப் பொருள் யாது; இச்சொற்குப் பொருளெவன் என வரும்.

எவ்வகையானும் அறியாப்பொருள் வினவப்படாமை யின், ஈண்டறியாப்பொருளென்றது பொதுவகையான் அறி யப்பட்டுச் சிறப்புவகையான் அறியப்படாத பொருளையாம்.

யா, யாவை, யாவன், யாவள், யாவர், யார், யாண்டு, யாங்கு என்னுந் தொடக்கத்தன திணையும் பாலும் இடமு முதலாகிய சிறப்புவகையானுஞ் சிறிதறியப்பட்ட பொருளன வாகலின், அறியாப்பொருள்வயிற்

செறியத்தோன்றுமை யான், இவற்றையே விதந்து அறியாப்பொருள்வயிற் செறி யத்தோன்றுமென்றார். இவையுந் திணையும் பாலுங்குறித்து வருதலிற் சிறப்புவகையானும் அறியப்பட்டபொருளனவே யன்றோவெனின்:—அற்றன்று: இச்சொற்குப் பொருள் யாது, எவன் என்று வினயவழி, இறுப்பானும், அஃறிணை யொருமையும் பொதுமையுந் துணிந்து அவற்றுட் பகுதியறி தற்கு வினவுகின்றானல்லன் பொதுவகையான் வினவுகின்றானென்று, உணரும். ஆகலின், அவ்வாறுதல் வழக்கினகத்து வினவுவானதும் இறுப்பானதுங் குறிப்போடு படுத்துணர்க.

முன்னர் வழுவமைத்தற்கு அவை இன்னபொருட் குரியவென அவற்றதிலக்கணங் கூறியவாறு. (௩௧)

௩௨. அவற்றுள்,
யாதென வரூஉம் வினவின் கிளவி
யறிந்த பொருள்வயி னையந் தீர்தற்குத்
தெரிந்த கிளவி யாதலு முரித்தே.

இ - ள். கூறப்பட்ட இரண்டனுள் யாதென்னும் வினாச்சொல் அறியாப்பொருள் வினாவாதலேயன்றி அறிந்த

பொருட்கண் ஐயநீக்குதற்கு ஆராய்ந்த சொல்லாதலு முரித்து. எ - று.

உ-ம். இம்மரங்களுட் கருங்காலி யாது; நம்மெருமைதந் தனுட் கெட்டவெருதியாது என வரும்.

நமருள் யாவர் போயினார்; அவற்றுளெவ்வெருது கெட் டது எனப் பிறவும் அறிந்த பொருள்வயினையந்தீர்தற்குத் தெரிந்த கிளவியாய் வருதலின், அவையும் ஈண்டமைக்கற்பாலவெனின்:—அவை அறிந்தபொருள்வயினையந்தீர்தற்கல்லது யாண்டும் வாராமையின், ஈண்டமைக்கப்படாவென்பது.

இதனான் வினாவழுவமைத்தார்.
(௩௨)

௬௬. இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற் கிளவிக்கு
வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்.

இ - ள். கேட்போரான் இத்துணையென்றறியப்பட்ட சினைக்கிளவிக்கும் முதற்கிளவிக்கும் வினைப்படுதொகுதிக்கண் உம்மை கொடுத்துச் சொல்லுக. எ - று.

உ-ம். 'பன்னிரு கையும் பாறபட ஷ்யற்றி.' எ-ம். 'முரசு முழங்கு தானை மூவருங் கூடி.' எ-ம். வரும்.

அறிந்த சினைமுதற்கிளவியெனவே, முன்னறியப்படாக் கால், முருகற்குக் கை பன்னிரண்டு, தமிழ்நாட்டிற்கு வேந்தர் மூவர் என உம்மை பெறாது வருமென்பதாம்.

ஐந்தலைநாகமுடன்றது; நான்மறைமுதல்வர் வந்தார் என்புழி, இனைத்தெனவறிந்த சினைமுதற்கிளவியாயினும் வினைப்படுதொகுதியன்மையின், உம்மை பெறாவாயின. அஃதேல், பன்னிருகையுமென்புழியும் தொகுதிப்பெயர் வினையொடு தொடாராது கையென்பதனேடொட்டி நிற்றலின்

வினைப்படுதொகுதியன்றாம் பிறவெனின்:—ஒட்டி நின்றதா யினும், ஐந்தலைநாகம், நான்மறைமுதல்வர் என்பனபோலாது இருசொல்லும் ஒருபொருண்மேல் வருதலிற் கையென்பத னோடியைந்த இயற்றியென்னும் வினை தொகுதிப்பெயரோடு மியைந்ததாம்; அதனானது வினைப்படுதொகுதியாமென்பது. அஃதேல், கண்ணிரண்டுங்குருடு; எருதிரண்டுமூரி எனப் யாக்கம்] சேனாவரையருரை.

கூரு

பெயர் கொண்டவழி உம்மை பெறுமாறென்னையெனின்:— பெயராக வினையாக முடிக்குஞ்சொல்லொடு படுதலை ஈண்டு வினைப்படுதலென்றாராகலின், அவையும் வினைப்படுதொகுதி யாமென்க. ஐந்தலை, நான்மறை என்பனவற்றிற்கு நாகம், முதல்வர் என்பன முடிக்குஞ்சொலன்மையின், வினைப்படு தொகுதியாகாமையுணர்க.

சிறப்புடைப்பொருளைத் தானினிது கிளத்தலென்பத னாற் சினைமுதற்கிளவி யென்றாராயினும் சிறவாத

முதலாயினவுங் கொள்ளப்படும்.

உ-ம். சுவையாறுமுடைத்திவ்வடிசில், கதியைந்துமு டைத்திக்குதிரை என வரும்.

'இருதோ டோழர் பற்ற.' எ-ம். 'ஒண்குழை யொன் றொல்கி யெருத்தலைப்ப' எ-ம். உம்மையின்றி வந்தனவாலெ னின்:— ஆண்டும்மை செய்யுள்விகாரத்தாற்றொக்கு நின்றன வென்பது. (௩௩)

௩௪. மன்னுப் பொருளு மன்ன வியற்றே.

இ - ள். இல்லாப்பொருட்கும் இடமுங்காலமும் பொருளுமுதலாயினவற்றொடு படுத்து இன்மை கூறுதற்கண் உம்மை கொடுத்துச் சொல்லுக. எ - று.

உ-ம். பவளக்கோட்டு நீலயானை சாதவாகனன் கோயி லுள்ளுமில்லை. எ-ம். குருடு காண்டல் பகலுமில்லை. எ-ம். 'உறற்பால நீக்க லுறுவர்க்கு மாகா.' எ-ம். வரும். இல்லாப் பொருட்கு ஒருகாலுநிலையுதலின்மையின்,

மன்னுப்பொரு ளென்றார்.

இடமுதலாயினவற்றொடு

படுத்தற்கணென்பது ஏற்

புழிக்கோடலென்பதனுற் பெற்றும். அவற்றொடு படாத வழிப் பவளக்கோட்டு நீலயானையில்லை என உம்மையின்றி வருமென்பதாம்.

முற்றும்மையும் எச்சவும்மையுமாகிய

வேறுபாடுடைய வேனும், உம்மை

பெறுதலொப்புமையால், அன்னவியற் றென்றார்.

இரண்டுசூத்திரத்தானும் மரபுவழுக் காத்தவாறு (௩௪)

௩௫. எப்பொரு ளாயினு மல்ல தில்லெனி
னப்பொரு ளல்லாப் பிறிதுபொருள் கூறல்.

இ - ள். யாதாயினு மொருபொருளையாயினும் ஒருவன் அல்லதில்லென்னும் வாய்பாட்டான்

இல்லையெனவுறின், அப்பொருடன்னையே கூறாது அப்பொருளல்லாத பிறிது பொருள் கூறுக. எ - று.

உ-ம். பயறுளவோவணிகீர் என்று வினயவழி உழுந் தல்லதில்லை; கொள்ளல்லதில்லை என அல்லதில்லென்பான் பிறிது பொருள் கூறியவாறு கண்டுகொள்க.

அல்லதில்லெனி னெனப் பொருள்பற்றி யோதினாராக லின், அல்லதில்லென்னும் வாய்பாடேயன்றி, உழுந்தன்றி யில்லை உழுந்தேயுள்ளது என அப்பொருள்படுவன வெல் லாங்கொள்க. உழுந்தல்லதில்லையெனப் பிறிது பொருள் கூறாது பயறல்லதில்லையென அப்பொருள் கூறின், பயறுள்ள அல்லனவில்லையென மறுதலைப் பொருள்பட்டுச் செப்புவழு வாமாறறிக.

யாதானுமாக அல்லதில்லெனிற் பிறிதுபொருள் கூறுக வென எஞ்சாமற்றழீஇ யாப்புறுத்தற்கு எப்பொருளாயினு மென்றார்.

அல்லதில்லென்பதற்குத் தன்னுழையுள்ள தல்லதென் றும், அப்பொருளல்லாப்பிறிதுபொருள் கூறலென்பதற்கு இனப்பொருள் கூறுகவென்றும், உரைத்தாரால் உரையா சிரியரெனின்:—பயறுளவோவென்று வினயவழிப் பயறில்லை யென்றுற்படும் வழுவின்மையானும், உள்ளதல்லதென்றல் கருத்தாயின் ஆசிரியர் அல்லவெனக் குறித்த பொருள் விளங் காமையின் ஆகப்படச் சூத்திரியாராகலானும், பாம்புணிக் கருங்கல்லும் பயறும் விற்பானொருவனுழைச்சென்று பயறுள வோவென்றவழிப் பாம்புணிக்கருங்க லல்லதில்லையென்றால், இனப்பொருள் கூறுமையாற்பட்ட இழுக்கின்மையானும், அவை போலியுரையென்க. அல்லதூஉம், இனப்பொருள்

யாக்கம்] சேனவரையருரை.

கூறுகவென்பதே கருத்தாயின், அப்பொருளல்லா இனப் பொருள் கூறலென்னது பிறிது பொருள் கூறலென்னர் ஆசிரியர், அதனானும் அஃதுரையன்மையுணர்க. (௩௫)

௩௬. அப்பொருள் கூறிற் சுட்டிக் கூறல்.

இ - ள். அல்லதில்லென்பான், பிறிது பொருள் கூறாது அப்பொருடன்னையே கூறுமாயின், இப்பயறல்லதில்லையெனச் சுட்டிக் கூறுக. எ - று.

பயறுளவோ என்றவழிச் சுட்டாது பயறல்லதில்லை யெனிற் பயறுள உழுந்து முதலாயின இல்லையெனப் பிறிது பொருளேற்பித்துச் செப்புவழுவாமென்பது.

அல்லதில்லென்பது அதிகாரத்தாற் பெற்றாம்.

தன்னினமுடித்த லென்பதனால், பசும்பயறல்லதில்லை;

பெரும்பயறல்லதில்லை எனக் கிளந்து கூறுதலுங்கொள்க.

சூ 13

"செப்பும் வினாவும்" என்றதனன் இவ்வேறுபாடினிது விளங்காமையானும், "பொருளொடுபுணராச்சுட்டு" என் வழுவமைக்கின்றாராகலானும், இவற்றை விதந்து கூறினார். ()

௩௭. பொருளொடு புணராச் சுட்டுப்பெய ராயினும்

பொருள்வேறு படாஅ தோன்று கும்மே.

இ - ள். சுட்டானன்றிப் பொருள் வரையறுத்துணர்த் தாச் சுட்டுப்பெயராற் கூறினும், பொருள் வேறுகாது இப் பயறெனச் சுட்டிக் கூறிய பொருளேயாம். எ - று. என் சொல்லியவாறோவெனின்:—இவையல்ல தில்லையென்றவழி, இவையென்பது பயற்றையே சுட்டாது உழுந்து முதலாயின வற்றிற்கும் பொதுவாய் நிற்றலின் வழுவாமன்றே; ஆயி னும், முன் கிடந்த பயறுகாட்டி இவையென்றுணுகலின், அவற்றையே சுட்டு முதலா னமைக்கவெனச் செப்புவழு வமைத்தவாறு.

சாதியும் பண்புந் தொழிலுமுதலாயினபற்றி ஒருபொ ருளை வரைந்துணர்த்தாது எல்லாப் பொருண்மேலுஞ் சேற லிற் பொருளொடு புணராச் சுட்டுப்பெயரென்றார்.

ய

[கிளவி

வேறுபடாது, ஒன்ருகும் என்பனவற்றுள் ஒன்றே

அமையுமெனின்:—பொருள்வரைந்துணர்த்தும் பெயரோடு பொருள் வரைந்துணர்த்தாச் சுட்டுப்பெயர் வேறுபாடுடைத் தேனும், ஒரு. பொருண்மேன் முடிதலின் ஒருபொருட்டா மென்பது விளக்கியபொருள் வேறுபடாதொன்ருகுமென்ருர்.

அப்பொருள் கூறுதற்கணென்னுது பொதுப்படக்கூறி யவதனுல், பிறிதுபொருள் கூறும்வழியும் இவையல்லதில்லை யெனச் சிறுபான்மை சுட்டுப்பெயராற்கூறினு மமையுமென் பதாம்.

யானை நூல் வல்லானெருவன் காட்டுட்போவுழி ஓர் யானை யடிச்சுவடு கண்டு இஃது <u>தரசுவா</u> வாதற்கேற்ற இலக் கணமுடைத்து என்றவழியும், "இஃதோர் செல்வற் கொத்த னம் யாமென—மெல்லவென் மகன்வயிற் பெயர்தந் தேனே" என்புழியும், சுட்டுப்பெயர் பொருளொடு புணராது நிற்ற லின், அவற்றையே

அமைக்கின்றது இச்சூத்திரமென்பாரு முளர். (௬௭)

௬௮. இயற்பெயர்க் கிளவியுஞ் சுட்டுப்பெயர்க் கிளவியும்
வினைக்கோருங் கியலுங் காலந் தோன்றிற்
சுட்டுப்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவா
ரியற்பெயர் வழிய வென்மனார் புலவர்.

இ - ள். இயற்பெயருஞ் சுட்டுப்பெயரும் ஒன்றனை ஒன்று கொள்ளாது இரண்டும் பிறிது வினைகோடற்கு ஒருங்கு நிகழுங்காலந் தோன்றுமாயின், உலகத்தார் சுட்டுப்பெயரை முற்படக்கூறார்; இயற்பெயர்க்கு வழியவாகக் கூறுவரென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

வினைக்கொருங்கியலுங் காலப்பெயர் எழுவாயாயும் உருபேற்றும் நின்றனவெல்லாங் கொளப்படும்.

வினைக்கென்புழி அவ்விருபெயரும் ஒருவினைகோடலுந் தனித்தனி வினைகோடலுங் கொள்க.

ஒருங்கியலு மென்றதனால் அவை யொருபொருண் மேல் வருதல் கொள்க.

உ-ம். சாத்தன் அவன் வந்தான்; சாத்தன் வந்தான் அவன் போயினான். எ-ம். சாத்தி வந்தாள் அவட்குப் பூக் கொடுக்க. எ-ம். வரும்.

அவன்றான் வந்தான்; அவனொருவனுமறங் கூறும்; ஈதொன்று குருடு என இயற்பெயரல்லா விரவுப்பெயர்க்கும் உயர்திணைப்பெயர்க்கும் அஃறிணைப்பெயர்க்கும் வரையறை யின்றிச் சுட்டுப்பெயர் முற்கிளக்கவும்படுதலின், இயற்பெ யர்க் கிளவியென்றார். அவ்வாறவை முற்கிளக்கப்படுவது ஒருவினை கோடற்கண்ணேயென்பது. அற்றேல், அவை முடவன் வந்தான் அவற்குச் சோறு கொடுக்க; நங்கை வந் தாள் அவட்குப் பூக்கொடுக்க; குதிரை வந்தது அதற்கு முதிரை கொடுக்க எனத் தனித்தனி வினைகோடற்கண் சுட் டுப்பெயர் பிற்கிளக்கப்படுதல், முன்னையதற்குத் தன்னின முடித்தலினானும் ஏனையிரண்டற்கும் இயற்பெயரென்ற மிகையானுங் கொள்க.

பிறிது வினைகோடற்கணெனவே, அவன்

சாத்தன்; சாத்தனவன் என ஒன்றற்கொன்று பயனிலையாதற்கண்ணும், ஒரு பொருண்மேல் நிகழுமெனவே, அவனுஞ் சாத்தனும் வந்தார்; சாத்தனும் அவனும் வந்தார் என வேறுபொருள வாய் வருதற்கண்ணும், யாதுமுற்கூறினும் அமையுமென் பதாம்.

வினையென்றது முடிக்குஞ்சொல்லை.

சுட்டுப்பெயர் யாண்டும் இயற்பெயர்வழிக் கிளக்கப்படு மென யாப்புறுத்தற்கு, முற்படக்கிளவாரென்றும், இயற் பெயர் வழியவென்றுங் கூறினர்.

சுட்டுப்பெயரென்றாராயினும், அகர இகரச்சுட்டுப்பெ யரேகொள்க.

இதுவுமோர் மரபுவழாநிலை. (நூஅ)

நூகூ. முற்படக் கிளத்தல் செய்யுளு ளுரித்தே.

இ - ள். இயற்பெயருஞ் சுட்டுப்பெயரும்

வினைக்கொ ருங்கியலும் வழிச் சுட்டுப்பெயரை முற்படக் கூறுதல் செய் யுளுளுரித்து. எ - று.

உ-ம்.

'அவனணங்கு நோய்செய்தா னாயிழாய் வேலன்—
விறன்மிகுதார்ச் சேந்தன்பேர் வாழ்த்தி -
முகனமர்ந்— தன்னை யலர்கடப்பந் தாரணியி
லென்னைகொல்—பின்னை யதன்கண் விளைவு'

எனவரும். இதனுட் சேந்தனென்பதியற் பெயர்.

ஒருவினை கொள்வழிச் சுட்டுப்பெயர் முற்கிளத்தல் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இது செய்யுளிடத்து மரபுவழூவமைத்தவாறு. (௩௯)

சய. சுட்டுமுத லாகிய காரணக் கிளவியுஞ்
சுட்டுப்பெய ரியற்கையிற் செறியத்
தோன்றும்.

இ - ள். சுட்டை முதலாகவுடைய காரணப்பொருண்மையை உணர்த்துஞ்சொல்லுஞ் சுட்டுப்பெயர்போலத் தன்ஞற்சுட்டப்படும் பொருளையுணர்த்துஞ் சொற்குப் பின் கிளக்கப்படும். எ - று.

ஈண்டுச் சுட்டப்படும் பொருள் தொடர்மொழிப் பொருள்.

உ-ம். சாத்தன் கையெழுதுமாறுவல்லன் அதனாற்றந் தையுவக்கும்; சாத்தி சாந்தரைக்குமாறு வல்லள் அதனாற் கொண்டானுவக்கும் என வரும்.

சுட்டுமுதலாகிய காரணக்கிளவி உருபேற்று நின்ற சுட்டு முதற்பெயரோடொப்பதோரிடைச் சொல்லாகவின், சுட்டுப் பெயரியற்கையிற் செறியத்தோன்றுமென்றார். செயற்கென்னும் வினையெச்சம், உருபேற்று நின்ற தொழிற்பெயரோடு ஒப்புமையுடைத்தாயினும், உருபும் பெயருமொன்றாகாது பகுப்பப் பிளவுபட்டிசையாது ஒன்றுபட்டிசைத்தலான், அதனின் வேறாயினாற்போல, இதுவும் உருபேற்ற சுட்டுப் பெயரோடு ஒப்புமையுடைத்தாயினும்

பிளவுபட்டிசையாது

ஒன்றுபட்டிசைத்தலான், வேறாகவே கொள்ளப்படுமென்பது. அஃதேல், சாத்தன் வந்தான் அஃதரசற்குத் துப்பாயிற்று எனத் தொடர்மொழிப் பொருளையுஞ் சுட்டிவருஞ் சுட்டுப் பெயர் கூறாது காரணக்கிளவியே கூறிய தென்னையெனின்:— யாக்கம்]

அவ்வாறு வருவன தன்னினமுடித்தலென்பதனானடங்கும். ஈண்டுச் சுட்டப்படும் பொருளையுணர்த்துவது பெயரன்மை யின், சுட்டுப்பெயரியற்கை யென்றது வழக்கினகத்துச் சுட் டப்படும் பொருளையுணர்த்துஞ்சொற்குப் பின்னிற்றலுஞ் செய்யுளகத்து முன்னிற்றலுமாகிய அத்தன்மையேயாம். செய் யுட்கண் முன்னிற்றல் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. பொருள் பற்றாது பண்பு முதலாயினபற்றி வந்த சுட்டாதலின் வேறோ தப் பட்டதென்று உரையாசிரியர் கூறினாரெனின்:—சாத்

தன் வந்தான் அஃத்ரசற்குத் துப்பாயிற்று. எ-ம். கிழவன் பிரிந்தான் அதனைக் கிழத்தியுணர்ந்திலள். எ-ம். எழுவாயாயும் ஏனைவேற்றுமையேற்றும் அச்சுட்டுப் பயின்று வருதலாற் பண்பு முதலாயினவற்றைச் சுட்டுஞ்சுட்டெனப் பொதுவகையாற் கூறுது காரணக்கிளவியென ஒருசார் வேற்றுமைக்குரிய வாய்பாடுபற்றி யோதுதல் குன்றக்கூற லாகலானும், சுட்டுப் பெயராயிற் சுட்டுமுதலாகிய காரணக்கிளவி என்றும் சுட்டுப் பெய ரியற்கையிற் செறியத் தோன்றும் என்றுங் கூறுதல் பொருந்தாமையானும், அது போலியுரையென்க.

இதனுன் வழக்கின்கண் மரபுவழாநிலைபுஞ் செய்யுட் கண் மரபுவழுவமைதியுமுணர்த்தினுர். (சo)

சக. சிறப்பி னுகிய பெயர்நிலைக் கிளவிக்கு
மியற்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவார்.

இ - ள். வினைக்கொருங்கியலும்வழிச் சிறப்பினுகிய பெயர்க்கும் இயற்பெயரை உலகத்தார் முற்படக் கிளவார் பிற்படக் கிளப்பர். எ - று.

வினைக்கொருங்கியலுமென்பது வுற்புழிக் கோடலென் பதனுற் பெற்றும்.

ஈண்டுச் சிறப்பாவது மன்னர் முதலாயினாராற்பெறும் வரிசை.

உ-ம். ஏனாதி நல்லுதடன்; காவிதி கண்ணந்தை என வரும். "

உம்மையால் தவம், கல்வி, குடி, உறுப்பு முதலாயின வற்றானாகிய பெயருங் கொள்ளப்படும். அவை: முனிவனகத் சஉ

தியன். எ-ம். தெய்வப்புலவன்றிருவள்ளுவன். எ-ம். சேர மான்சேரலாதன். எ-ம். குருடன்கொற்றன். எ-ம். வரும்.

திருவிரவாசிரியன், மாந்தக்கொங்கேனாதி என இயற் பெயர் முன் வந்தனவாலெனின்:—அவை தொகைச்சொல் லாகலான், அவற்றின்கண்ணதன்று இவ்வாராய்ச்சியென்பது. ஆண்டியற்பெயர் முன்னிற்றல் பண்புத்தொகை யாராய்ச்சிக் கட்பெறுதும்.

(சக)

சஉ. ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயர்க்

கிளவி

தொழில்வேறு கிளப்பி னென்றிட னிலவே.

இ - ள். ஒருபொருளைக் குறித்து வந்த பலபெயர்ச் சொற்கள், ஒருதொழிலே முடிபாகக் கூறாது பெயர்தோறும் வேறாகிய தொழில்களைக் கொடுத்து முடிப்பின், ஒருபொரு ளவாயொன்றா. எ - று.

ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் செயிற்றியன் இளங்கண்ணன் சாத்தன் வந்தான் என்னாது, ஆசிரியன் வந்தான் பேரூர் கிழானுண்டான் செயிற்றியன் சென்றான் என வேறுவேறு தொழில் கிளந்தவழி, வந்தானும் உண்டானுஞ் சென்றானும் ஒருவனாகாது வேறாய்த் தோன்றியவாறு கண்டுகொள்க.

எந்தை வருக எம்பெருமான் வருக மைந்தன் வருக மணாளன் வருக என்புழிக் காதன்முதலாயினபற்றி ஒரு தொழில் பலகால் வந்தமையல்லது வேற்றுத்தொழிலன் மையான், ஒருதொழில் கிளத்தலேயாமென்பது.

ஈண்டுத் தொழிலென்றது முடிக்குஞ் சொல்லை.

ஆசிரியன் வந்தானென்று ஒருகாற்கூறி இடையிட்டு அவனையே பின்னொருகாற் பேரூர்கிழான் சென்றானென்று கூறியவழி, ஒருதொடரன்மையான் ஆண்டாராய்ச்சியில்லை யென்பது. அஃதேல், ஆசிரியன் வந்தான் பேரூர்கிழானுண் டான் செயிற்றியன் சென்றான் என விடையீடின்றி நின்றன வும் ஒருதொடரன்மையின், ஆராய்ச்சியின்றாம் பிறவெனின்:- அற்றன்று: உட்டொடர்பலவாயினும், அவற்றின்றொகுதி யாய் அவன்றொழில்பலவுங் கூறுதற்பொருண்மைத்தாகிய பெருந்தொடர் ஒன்றெனவேபடுமென்பது.

ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் செயிற்றிய னிளங்கண்ணன் சாத்தன் வந்துண்டு சென்றானென்றது ஆசிரியன் வந்தான் பேரூர்கிழானுண்டான் செயிற்றியன் சென்றானெனப் பெயர் தோறும் வேறுதொழில் கிளத்தன் மரபன்மையின், மரபு வழுக் காத்தவாறாயிற்று. (சஉ)

சாூ. தன்மைச் சொல்லே யஃறிணைக் கிளவியென்
றெண்ணுவழி மருங்கின் விரவுதல் வரையார்.

இ - ள். தன்மைச்சொல்லும் அஃறிணைச்சொல்லும் எண்ணுதற்கண் விராய் வரப்பெறும். எ - று. என் சொல்லிய வாறோவெனின்:—உயர்திணைச்சொல்லும் அஃறிணைச்சொல் லும் எண்ணுதற்கண் விராய் வந்து உயர்திணைமுடிபுகொள் ளினும், அஃறிணைமுடிபு கொள்ளினும், வழுவாமாகலின், "மயங்கல்கூடா தம்மரபின" எனவே அவை விராயெண் ணப்படாமையும் எய்தி நின்றது; தன்மைப் பன்மைச்சொல் லால் அஃறிணைச்சொல்லுமுடியுமாகலால், தன்மைச்சொல் லும் அஃறிணைச்சொல்லும் விராய் வந்து உயர்திணைமுடிபு கொள்ளினும் அமையுமெனத் திணைவழுக் காத்தவாறு.

உ-ம். யானுமென்னெஃகமுஞ்சாறும் என

வரும்.

பன்மைத்தன்மைவினை கோடல் எற்றாற் பெறுதுமோ வெனின்:—தன்மைச்சொல்லே யென்றதனானும், "பன்மை யுரைக்குந் தன்மைக் கிளவி—யெண்ணியன் மருங்கிற் றிரி- பவை யுளவே" என்பதனானும், பெறுதுமென்பது. அஃ தேல், "எண்ணியன் மருங்கிற் றிரிபவை யுளவே" என்பத னான் விராய்வந்து உயர்திணைமுடிபு கோடலும் பெறப்படு தலின், இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்;—உய்த்துணர்ந் திடர்ப்படுவது எடுத்தோத் தில்வழியென மறுக்க. (சங)

சச. ஒருமை யெண்ணின் பொதுப்பிரி பாற்சொல் லொருமைக் கல்ல தெண்ணுமுறை நில்லாது.

இ - ள். ஒருமையெண்ணினையுணர்த்தும் பொதுப்பிரி பாற்சொல்லாகிய ஒருவன் ஒருத்தியென்னுஞ்சொற்கள், ஒரு மைக்கண்ணல்லது, இருமைமுதலாகிய எண்ணுமுறைக்க ணில்லா. எ - று. எனவே, பொதுப்பிரியாப் பாற்சொல் சச

ஒருவரென்னுஞ்சொல் இருவர் மூவரென எண்ணு முறைக்கண்ணு நிற்குமென்பதாம்.

பொதுப்பிரி பாற்சொலென்றேனும், ஒருவன் ஒருத்தி யென்பனவற்றது பாலுணர்த்துமீறே கொள்ளப்படும். என்னை? எண்ணுமுறைநில்லாவென்று விலக்கப்படுவன அவையேயாகலினென்பது.

மகன் மகளென்னுந்தொடக்கத்துப் பெயர்ப்பொதுப் பிரி பாற்சொல்லி னீக்குதற்கு ஒருமையெண்ணினென்றும், ஒருவர் ஒன்றென்பனவற்றி னீக்குதற்குப் பொதுப்பிரி பாற்சொலென்றுங் கூறினர்.

ஒருவரென்னும் ஆண்மைப்பெண்மைப்பொதுவிற் பிரி தலிற் பொதுப்பிரி பாற்சொலென்றார்.

பொதுப்பிரி பாற்சொலென்னும் ஒற்றுமையான் நில்லாதென ஒருமையாற்கூறினர்.

ஒருவன் ஒருத்தியென ஒருமைக்கணிற்றலும், இருவன் மூவன் இருத்தி முத்தி என எண்ணுமுறைமைக்கணில்லாமையுங் கண்டுகொள்க.

ஒன்றென் முடித்தலென்பதனுன் ஒருவேன் ஒருவை யென்னுந் தன்மைமுன்னிலையீறும் எண்ணுமுறைநில்லாமை கொள்க.

இது பால்வழுக்காத்தவாறு.

(சச)

சரு. வியங்கோ ளெண்ணுப்பெயர் திணைவிரவு வரையார்.

இ- ள். வியங்கோளோடு தொடருமெண்ணுப்பெயர் திணை விராய் வருதல் வரையார். எ - று.

உ-ம். ஆவுமாயனுஞ்செல்க என வரும்.

தன்மைப் பன்மை வினைபோலாது வியங்கோள் இரு திணைக்குமுரிய சொல்லாகலான் இருதிணைச்சொல்லையுமுடிக்

குமன்றே, அதனுன் ஆவுமாயனுஞ்செல்க என்புழி வழுவின் மையின் அமைக்கற்பாற்றெனின்:—இருதிணைப்பொருட்கு

-முரித்தேனும், ஒருதிணைப்பொருளைச் சொல்லுதற்கண் யாக்கம்]

இருதிணைப்பொருளு முணர்த்தாமையின்,
ஒருதிணையே யுணர்த்தல்வேண்டும்;
ஒருதிணையுணர்த்தியவழி ஏனைத்தி ணைப்பெயரோடு
இயையாமையிற்றிணைவழுவாம், அதனை மைக்கல்
வேண்டுமென்பது.

* எண்ணென்று வுறமென்றுவாயிரண்டு
மினனென்றல்
வேண்டுமென்பது இலக்கணமாகலான், யானுமென்னெஃக
முஞ் சாறும் என்புழியும் ஆவுமாயனுஞ்செல்க என்புழியும்
இனனல்லன உடனெண்ணப்படுதலின்
வழுவென்றாரால்
உரையாசிரியரெனின்:—திணைவேறுபாடுண்டேனும்
யானு மென் னெஃகமும் என்புழி வினைமுதலுங்
கருவியுமாகிய இயைபும் ஆவுமாயனும் என்புழி
மேய்ப்பானும் மேய்க்கப் படுவனவுமாகிய இயைபு
முண்மையான் உடனெண்ணப்படுத லானும், யானை
தேர் குதிரை காலாளெறிந்தான் என முன்ன
ருதாரணங்காட்டுப வாகலானும், மீண்டும்
"எண்ணுத்திணை -
விரவுப்பெயரஃறிணை முடிபின" என வாசிரியர்க்கு ஆராய்ச்சி
முடிபு கோடற்கண்ணதாகலானும், அவர்க்கது

கருத்தன் றென்க. அல்லதூஉம்,
திணைவிராயெண்ணல் வழுவென்பதே கருத்தாயின்,
'நெடுநல் யானையுந் தேரு மாவும்—படையமை-
மறவரு முடையம் யாம்.' எ-ம். 'இருமனப்
பெண்டிருங் ,
கள்ளுங் கவறும்.' எ-ம். படர்க்கைச்சொல்லும் அஃறிணைக்
கிளவியும் விராயெண்ணுதல் வழக்குப்பயிற்சியுடைமையான்
அவையுமடங்க உயர்திணைச்சொல்லே
யஃறிணைக்கிளவி எனப் பொதுப்படவோதாது
"தன்மைச் சொல்லே யஃறி ணைக் கிளவி"
எனத்தன்மைச் சொல்லையே விதந்தோதல்
குன்றக்கூறலாமாகலானும், அவர்க்கது
கருத்தன்மையறிக.

'ஆவு மானியற் பார்ப்பன
மாக்களும் —பெண்டிரும் — பிணியுடை யீரும்
பேணித்—தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட
விறுக்கும்—பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅ
தீருமெம்— மம்பு கடிதுவிடுது நும்மரண் சேர்மின்'
எனத்திணைவிராய் வந்து முன்னிலைவினை கோடல்
எற்றாற்பெறுதுமெனின்:— அங்ஙனம்
செய்யுண்முடிபெனப்படும், அவற்றையதிகாரப்

புறனடையாற் கொள்க. திணைவிராயெண்ணப்படும் பெயர் வியங்கோளல்லா விரவுவினையொடு தொடர்ந்து வருவன ௪௯

தொல்—சொல்லதிகாரம். [கிளவி

வழக்கினு ளுளவேல், ஒன்றெனமுடித்த லென்பதனாற் கொள்க.

(௪௫)

௪௬. வேறுவினைப் பொதுச்சொ
லொருவினை கிளவார்.

இ - ள். வேறுபட்ட வினையையுடைய பலபொருட்குப் பொதுவாகிய சொல்லை ஒன்றற்குரிய வினையாற் கிளவார். எ - று. எனவே, பொதுவினையாற் கிளப்பரென்றவாறும். அவை அடிசில் அணி இயம் படை யென்னுந் தொடக்கத்தன.

அடிசிலென்பது: உண்பன தின்பன பருகுவன நக்குவன வென்னு நால்வகைக்கும், அணியென்பது: கவிப்பன கட்டுவன செறிப்பன பூண்பனவென்னுந் தொடக்கத்தன வற்றிற்கும், இயமென்பது: கொட்டுவன ஊதுவன

எழுப்புவனவென்னுந் தொடக்கத்தனவற்றிற்கும், படையென்பது: எய்வன எறி வன வெட்டுவன குத்துவனவென்னுந் தொடக்கத்தனவற் றிற்கும், பொதுவாகலின், அடிசிலயின்றார், மிசைந்தார். எ-ம். அணியணிந்தார், மெய்ப்படுத்தார். எ-ம். இயமியம் பினார், படுத்தார். எ-ம். படைவழங்கினார், தொட்டார். எ-ம். பொதுவினையாற் சொல்லுக. அடிசிறின்றார், பருகினார். எ-ம்.

அணி கவித்தார், பூண்டார். எ-ம்.

இயங்கொட்டினார், ஊதி னார். எ-ம். படையெறிந்தார், எய்தார். எ-ம். ஒருசார்க் குரிய வினையாற் சொல்லின் மரபுவழுவாமென்பது.

பொருளின் பொதுமையைச்
சொன்மேலேற்றி வேறு
வினைப் பொதுச்சொலென்றார்.
(சசு)

சஎ. எண்ணுங் காலு மதுவதன் மரபே.

இ - ள். வேறுவினைப் பொருள்களைப் பொதுச்சொல் லாற் கூறாது பிரித்தெண்ணுமிடத்தும் அதனிலக்கணம் ஒரு வினையாற்கிளவாது

பொதுவினையாற் கிளத்தலேயாம். எ-று.

உ-ம். சோறுங்கறியுமயின்றார்; யாழுங்குழலுமியம்பி ஞர் என வரும். சோறுங்கறியுந்தின்றார்; யாழுங்குழலு மூதினர் எனின் வழுவாம். அஃதேல், 'ஊன்றுவை கறிசோ றுண்டு வருந்துதொழி லல்லது' என்புழி உண்டென்பது யாக்கம்]

ஒன்றற்கேயுரிய வினையாகலின் வழுவாம் பிறவெனின்:— உண்டலென்பது உண்பன தின்பனவெனப் பிரித்துக் கூறும் வழிச் சிறப்புவினையாம்; பசிப்பிணி தீர நுகரப்படும் பொருளெல்லாம் உணாவெனப்படுமாகலிற் பொதுவினையுமாம்; அத ஞனது வழுவன்றென்பது. கறியொழித்து ஏனையவற்றிற் கெல்லாம் உண்டற்றொழிலுரித்தாகலிற் பன்மைபற்றிக் கூறி ஞரெனினு மமையும்.
(சஎ)

சஅ. இரட்டைக் கிளவி யிரட்டிற்பிரிந் திசையா.

இ - ள். இரட்டித்து நின்று பொருளுணர்த்துஞ்சொற் கள் இரட்டித்து நிற்றலிற் பிரிந்து நில்லா. எ - று.

உ-ம். சுருசுருத்தது மொடுமொடுத்தது என இசை பற்றியும், கொறுகொறுத்தார் மொறுமொறுத்தார் எனக் குறிப்புப்பற்றியும், குறுகுறுத்தது கறுகறுத்தது எனப் பண்புபற்றியும், இரட்டித்து வந்தன பிரிந்து நில்லாமை கண்டுகொள்க. அஃதேல், குறுத்தது குறுத்தது எனப்பிரிந் தும் வந்தனவாலெனின்:—அற்றன்று; குறுத்தகுதென்பதோர் சொல் குறுவென்பதோர் சொல்லடுத்துக் குறுகுறுத்ததென நின்று குறுமைமிகுதியுணர்த்திற்றாயிற் குறுத்ததென்பது குறுமையுணர்த்தக் குறுவென்பது மிகுதியுணர்த்திற்றுதல் வேண்டும். குறுவென்பது மிகுதியுணர்த்தாமையிற் குறு குறுத்ததென்பது ஒருசொல்லாய் நின்று அப்பொருளுணர்த்திற்றெனவேபடும். அதனாற்றான் அக்குறுமைமாத்திர முணர்த்தி நிற்பது அதனின்

வேறுமென்பது. கறுகறுத்த தென்பதுக்கும் ஈதொக்கும். கறுத்தது கறுத்தது; குறுத் தது குறுத்ததுஎனச்சொன் முழுவதும் இருமுறை வாராமை யின், அடுக்கன்மையறிக.

ஈண்டிரட்டைக்கிளவியென்றது, மக்களிரட்டை விலங்கிரட்டைபோல வேற்றுமையுடையனவற்றையன்றி இலையிரட்டையும் பூவிரட்டையும்போல ஒற்றுமையும் வேற்றுமையுமுடையனவற்றை யென்றுணர்க.

இரட்டித்து நின்று
பொருளுணர்த்துவனவற்றைப் பிரித்து
வழங்கன்மரபன்மையின், மரபுவழூக்காத்தவாறு: ()

சஅ தொல்—சொல்லதிகாரம்.
[கிளவி

சகூ. ஒருபெயர்ப் பொதுச்சொ லுள்பொரு ளொழியத்
தெரிபுவேறு கிளத்த றலைமையும் பன்மையு
முயர்திணை மருங்கினு மஃறிணை மருங்கினும்.

இ - ள். உயர்திணைக்கண்ணும் அஃறிணைக்கண்ணும் ஒருபெயராய்ப் பலபொருட்குப் பொதுவாகிய சொல்லைப் பிற உள்பொருளொழியத் தெரிந்துகொண்டு பொதுமையின் வேறாகச் சொல்லுக தலைமையானும் பன்மையானும். எ - று

தெரிபென்பதற்குச் செயப்படுபொருள் தலைமையும் பன்மையுமேயாம்.

பிறரும் வாழ்வாருளரேனும் பார்ப்பனச்சேரியென்றல் உயர்திணைக்கட்டலைமை பற்றிய வழக்கு. எயினர்நாடென் பது அத்திணைக்கட் பன்மை பற்றிய வழக்கு. பிறபுல்லுமரனு முளவேனும் கமுகந்தோட்டமென்றல் அஃறிணைக்கட்ட லைமை பற்றிய வழக்கு. ஓடுவங்காடென்பது அத்திணைக்கட் பன்மைபற்றிய வழக்கு. பார்ப்பார் பலராயினுங் கமுகு பல வாயினும் அவைதாமே பன்மைபற்றிய வழக்காம்.

பலபொருளொருசொல்லினீக்குதற்கு ஒருபெயரென்றார்.

ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனுன்,

அரசர்பெருந்தெரு, வயிரகடகம், ஆதீண்டுகுற்றி, ஆனதர், எருத்தில் எனப் பொதுச்சொல்லின்றி வருவனவுங்கொள்க.

உள்பொருளெல்லாங் கூறாது ஒன்றனையெடுத்துக் கூறு தன் மரபன்றாகலின், பொதுச்சொன்மேற் சொன்னிகழுமா றுணர்த்திய முகத்தான் மரபுவழூக்காத்தவாறு. (சுகூ)

ருய. பெயரினுந் தொழிலினும் பிரிபவை யெல்லா

மயங்கல் கூடா வழக்குவழிப் பட்டன.

இ - ள். உயர்திணைக்கண்ணும் அஃறிணைக்கண்ணும் பெயரினும் வினையினும் பொதுமையிற்பிரிந்து ஆண் மைக்கும் பெண்மைக்குமுரியவாய் வருவனவெல்லாம் வழூவாகா, வழக்கு வழிப்பட்டனவாகலான். எ - று.

உயர்திணைக்கண்ணும் அஃறிணைக்கண்ணுமென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது.

தொடியோர் கொய்குழை யரும்பிய குமரி ஞாழல் என் பது உயர்திணைக்கட்பெயரிற் பிரிந்த ஆணொழி மிகுசொல். வடுகராசராயிரவர் மக்களையுடையரென்பது பெயரிற்பிரிந்த பெண்ணொழி மிகுசொல். இவர் வாழ்க்கைப்பட்டாரென்பது தொழிலிற்பிரிந்த ஆணொழி மிகுசொல். இவர் கட்டிலேறினா ரென்பது தொழிலிற்பிரிந்த பெண்ணொழி மிகுசொல். நம்பி நூறெருமையுடையனென்பது அஃறிணைக்கட் பெயரிற் பிரிந்த ஆணொழி மிகுசொல். நம்மரசனாயிரம் யானையுடைய னென்பது பெயரிற்பிரிந்த பெண்ணொழி மிகுசொல். தொடி செறித்தலும், மக்கட்டன்மையும், இல்வாழ்க்கைப்படுதலும், கட்டிலேறுதலும், எருமைத்தன்மையும், யானைத்தன்மையும்

ஒழிக்கப்படும் பொருட்கு முண்மையாற் பொதுவாய் நிற் கற்பாலன ஒருபாற் குரியவாய் வருதலின், மரபுவழுவ மைத்தவாறு.

பிறசொல்லாற் பிரிவன "வேறுபடு வினையி னு மினத்தி-
னுஞ் சார்பினும்.'' எ-ம். "தெரிநிலை யுடைய வஃறிணை யியற்பெயர்.'' எ-ம். "நினையுங் காலத் தத்த மரபின்—வினையோ டல்லது பாறெரி பிலவே.'' எ-ம். முன்னேதப் படுதலானும், ஆண்டு வழுவின்மையானும், ஈண்டுத்தாமே பிரிவனவே கொள்க.

தம்மாற் றும்பிரியுமென்பார் பெயரினுந் தொழிலினு மென்றார். பெயர்க்கண்ணும் வினைக்கண்ணுந் தாமே பிரிவன வெனினுமமையும்.

அஃறிணைக்கட் டொழிலிற் பிரிந்தனவுளவேற் கண்டு

கொள்க. இன்றிவ்வூர்ப் பெற்றமெல்லா மறங் கறக்கும்; உழவொழிந்தன என உரையாசிரியர் காட்டினாராலோவெனின்:—பெற்றமென்னும் பொதுப்பெயர் கறத்தலுமுழுதலுமாகிய சிறப்புவினையாற் பொதுமை நீங்குதல் வழுவன்மையான் ஈண்டைக்கெய்தாமையின், அவர்க்கது கருத்தன்றென்பது.- (ருo)

ருக. பலவயி னானு மெண்ணுத்திணை விரவுப்பெய
ரஃறிணை முடிபின செய்யு ளுள்ளே. ருo
ரு

இ - ள். திணை விராயெண்ணப்பட்ட பெயர் செய்யுளகத்துப் பெரும்பான்மையும் அஃறிணைச்சொற்கொண்டு முடியும். எ - று.

உ-ம். 'வடுக ரருவாளர் வான்கரு நாடர்—சுடுகாடு பேயெருமை யென்றிவை யாறுங்—குறுகா ரறிவுடை யார்.' எ-ம்.
'கடுஞ்சினத்த கொல்களிறுங்—கதழ்பரிய கலிமாவு—
நெடுங்கொடிய நிமிர்தேரு--நெஞ்சுடைய புகன்மறவருமென--

நான்குடன் மாண்ட தாயினும்.' எ-ம். வரும்.

எண்ணுத்திணை விரவுப்பெயர் பெரும்பான்மையும் அஃறிணைச்சொற்கொண்டு முடியுமெனவே, சிறுபான்மை உயர் திணைச்சொற்கொண்டு முடியவும் பெறுமென்பதாம்.

உ-ம். 'பார்ப்பா ரறவோர் பசுப்பத் தினிப்பெண்டிர்—
மூத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கைவிட்டு.' எ-ம். 'பார்ப்பார் தவரே சுமந்தார் பிணிப்பட்டார்—மூத்தா ரிளையார் பசுப்பெண்டி ரென்றிவர்கட்—காற்ற வழிவிலங்கி னாரே பிறப்பிடைப்—போற்றி யெனப்படு வார்.' எ-ம். வரும்.

இருதிணைப்பெயரும் விராய் வந்து ஒருதிணைச்சொல் லான் முடிதல் வழுவாயினும், செய்யுளகத்தமைகவெனத் திணைவழுவமைத்தவாறு.

'பாணன் பறையன் றுடியன் கடம்பனென்—றந்நான்
கல்லது குடியு மில்லை' என இருதிணைப்பெயரும் விரவி வாராது உயர்திணைப்பெயரே வந்து செய்யுளுள் அஃறிணை முடிபு கொண்டனவென்று உரையாசிரியர் கூறினாரெனி னின்:—பாணன் முதலாயினாரைக்

குடியென்று சுட்டிய வழிக் குடிக்கேற்ற தொகை கொடுத்தல் வழுவன்மையான், அவ்வுரை போலியுரையென்க. குடியென்று சுட்டாதவழிப் பாணன் பறையன் றுடியன் கடம்பனென் றந்நால்வருமல்லது குடியில்லையென்றேயாம்.

'தம்முடைய தண்ணளியுந் தாமுந்தம் மான்றேரு— மெம்மை நினையாது விட்டனரேல் விட்டகல்க.' எ-ம். 'யானுந் தோழியு மாயமு மாடுந் துறைநண்ணித்—தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்.' எ-ம். இவை யாக்கம்]

சேனாவரையருரை. ருக

யெவ்வாறு வந்தனவோவெனின்:—அவை தலைமைப்பொரு ளையும் தலைமையில் பொருளையும் விராயெண்ணித் தலைமைப் பொருட்கு வினை கொடுப்பவே தலைமையில் பொருளுமுடிந் தனவாவதோர் முறைமைபற்றி வந்தன, ஈண்டைக்கெய்தா வென்பது. தானுந்தன் புரவியுந் தோன்றினான் என்பதுமது.

ருஉ. வினைவேறு படூஉம் பலபொரு

ளொருசொல்

வினைவேறு படாஅப் பலபொருளொருசொலென்
றுயிரு வகைய பலபொரு

ளொருசொல்.

இ - ள். வினைவேறுபடும்
பலபொருளொருசொல்லும் வினை வேறுபடாப்
பலபொருளொருசொல்லுமென இரண்டு
வகைப்படும் பலபொருளொருசொல். எ - று

இனமுஞ்சார்புமுளவேனும்
வேறுபடுத்தற்கண் வினை சிறப்புடைமையின்,
அதனாற் பெயர் கொடுத்தார், ஆதீண்டு
குற்றியென்பதுபோல.

இலக்கணச்சூத்திரங்களேயமையும் இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்:—இருவகையவென்னும் வரையறை அவற்றாற் பெறப்படாமையானும், வகுத்துப் பின்னுமிலக்கணங்கூறிய வழிப் பொருள் இனிது விளங்குதலானும், இச்சூத்திரம் வேண்டுமென்பது. (ருஉ)

ருங. அவற்றுள்,

வினைவேறு படூஉம் பலபொரு

ளொருசோல்

வேறுபடு வினையினு மினத்தினுஞ்

சார்பினுந்

தேறத் தோன்றும் பொருடெரி நிலையே.

இ - ள். அவ்விரண்டனுள்ளும், வினைவேறுபடும் பல பொருளொருசொல், ஒருபொருட்கே சிறந்த வினையானும், இனத்தானும், சார்பானும், பொருடெரிநிலைக்கட்பொதுமை நீங்கித் தெளியத் தோன்றும். எ - று.

மாவென்பது ஒருசார்விலங்கிற்கும் ஒருமரத்திற்கும் வண்டிற்கும் பிறபொருட்கும் பொது. குருகென்பது ஓர் பறவைக்கும் உலைமூக்கிற்கும் வளைக்கும் பிறவற்றிற்கும் பொது. நாகமென்பது மலைக்கும் ஒருசார்மரத்திற்கும் ௫௨

யானைக்கும் பாம்பிற்கும் பிறவற்றிற்கும் பொது. சேவென் பது ஒருசார்ப்பெற்றத்திற்கும் ஒருமரத்திற்கும் பிறவற்

றிற்கும் பொது.

மாப்பூத்தது; மாவுமருதுமோங்கின என வேறுபடு வினையானும் இனத்தானும், மரமென்பது விளங்கிற்று.
கவசம் புக்கு நின்று மாக்கொணுவென்றவழிக் குதிரையென் பது சாரினுல் விளங்கிற்று. குருகு முதலாயினவுமன்ன.

வேறுபடுவினையினுமென்ருரேனும், ஒன்றெனமுடித்த லென்பதனுன், இம்மாவயிரம், வெளிறு என வேறுபடுக்கும் பெயருங் கொள்ளப்படும்.

இனத்தொடு சார்பிடை வேற்றுமையென்னையெனின்:— ஒரு சாதிக்கணைந்த சாதி இனமெனப்படும்; அணைந்த சாதியன்றி ஒருவாற்ருனியைபுடையது சார்பெனப்படு மென்பது.
(ருரு)

ருச. ஒன்றுவினை மருங்கி ஞென்றித் தோன்றும்

வினைவேறு படாஅப் பலபொரு ளொருசொன்

னினையுங் காலைக் கிளந்தாங் கியலும்.

இ - ள். வேறுபடாத வினை

கொண்டவழி வேறுபடாது தோன்றும் வினை வேறுபடாப் பலபொருளொருசொல் ஆராயுங்காற் கிளந்து சொல்லப்படும். எ - று.

உ-ம். மாமரம் வீழ்ந்தது; விலங்குமா வீழ்ந்தது என வரும்.

வினைவேறுபடாப் பலபொருளொருசொலென வேறு நிற்பனவில்லை வேறுபடுவினைமுதலாயினவற்றான் வேறுபடுவனதாமே பொதுவினை கொண்டவழி வினைவேறுபடாப் பல பொருளொருசொல்லாமென்பது அறிவித்தற்கு ஒன்றுவினை மருங்கி ஞென்றித்தோன்றுமென்றார். ஒன்றுவினைமருங்கி ஞென்றித் தோன்றுமென ஒருசூத்திரமாக உரையாசிரியர் பிரித்தாராலெனின்:—அங்ஙனம் பிரிப்பின் ஒன்றுவினை மருங்கிஞென்றித் தோன்றுதலும் வினைவேறுபடூஉம் பல பொருளொருசொற்கே இலக்கணமாய் மாறுகோடலானும், வினைவேறுபடுவன தாமே பொதுவினை கொண்டவழி வினை யாக்கம்]

சேனாவரையருரை. ருரு

வேறுபடாதனவாமென்பது அதனாற்பெறப்படாமையானும், அது போலியுரையென்க.

முன்னும் பின்னும் வருஞ் சார்பு முதலாயினவற்றாற் குறித்தபொருள் விளங்காக்கால் கிளந்தே சொல்லுகவென யாப்புறுத்தற்கு நினையுங்காலையென்றார்.

ஆங்கென்பது உரையசை.

குறித்த பொருள் விளங்காமைக் கூறல் மரபன்மையின் மரபு வழூக்காத்தவாறு. (நிச)

நிரு. குறித்தோன் கூற்றந் தெரித்துமொழி கிளவி.

இ - ள். ஒருபொருள் வேறுபாடு குறித்தோன், அஃது தாற்றன் முதலாயினவற்றான் விளங்காதாயின், அதனைத் தெரித்துச் சொல்லுக. எ - று.

உ-ம். 'அரிதாரச் சாந்தங் கலந்தது

போல—வருகெ ழுத் தோன்றி
வருமே - முருகுறழு—மன்பன் மலைப்பெய்த நீர்.'
எ-ம். 'வாருமதுச் சோலை வண்டுதிர்த்த
நாண்மலரா— னாறு மருவி நளிமலை நன்னாடே.'
எ-ம். வரும். 'கலந்தது போல வருமே
யிலங்கருவி—யன்பன் மலைப்பெய்த நீர்.' எ-ம்.
'நாறு மருவி நளிமலை நன்னாடே.' எ-ம். தெரிந்து
மொழி யாத வழிக் குறித்தது விளங்காது
வழுப்படுதலின் மரபு வழுக் காத்தவாறு. வடநூலார்
இதனை நேயமென்ப.

'ஊட்டியன்ன வொண்டளிர்ச் செயலை.'
என்புழி இன் னதனை யென்று தெரித்து
மொழியாமையின் வழுவாம் பிற
வெனின்:—உவமையென்னு மலங்காரமாயினன்றே
இன்ன தொன்றனையெனல்வேண்டுவது.
செயலையந்தளிரினது செய் யாத நிறத்தைச்
செய்ததுபோலக் கூறுங்கருத்தினானாகலிற்
பிறிதோரலங்காரமாம். அதனான் அது
கடாவன்றென்பது. ''படுத்துவைத் தன்ன பாறை
மருங்கி—னெடுத்துநிறுத் தன்ன விட்டருஞ்
சிறுநெறி' என வின்னோரன்னவெல்லாம்
அவ்வலங்காரம்பற்றி வந்தன.

'ஒல்லேலங் குவளைப் புலாஅன்
மகன்மார்பிற்—புல்லெ ருக்கங் கண்ணி நறிது'
என்புழிக் குவளை புலாஅறுதற்கும் (நிசு
தொல்—சொல்லதிகாரம். [கிளவி

எருக்கங்கண்ணி நறிதாதற்கும் காரணங்கூறுமையின் வழூவாம் பிறவெனின்:—புதல்வற்பயந்த பூங்குழன்மடந்தை பரத்தையிற்பிரிந்து வந்த கிழவனெடு புலந்துரைக்கின்றாளாகலிற் குவளை புலாஅறுதற்கு அவன்றவற்றோடு கூடிய அவள்காதல் காரணமென்பதூஉம், எருக்கங்கண்ணி நறிதா தற்கு மகிழ்நன் செய்த துனி கூர் வெப்பம் முகிழ்நகை முகத்தாற்றணிக்கும் புதல்வன்மேல் ஒருகாலைக்கொருகாற் பெருகுமன்பு காரணமென்பதூஉம் பெறப்படுதலின், வழூகாதென்பது.

மீக்கூற்ற மென்புழிப்போலக் கூற்றுக் கூற்றமென நின்றது.
(ருரு)

டுசுூ. குடிமை யாண்மை யிளமை மூப்பே
யடிமை வன்மை விருந்தே குழுவே
பெண்மை யரசே மகவே குழவி
தன்மை திரிபெய ருறுப்பின் கிளவி
காதல் சிறப்பே செறற்சொல்
விறற்சொலென்]
றீவறு மூன்று முளப்படத் தொகைஇ
யன்ன பிறவு மவற்றொடு சிவணி
முன்னத்தி னுணருங் கிளவி யெல்லா
முயர்திணை மருங்கி னிலையின வாயினு
மஃறிணை மருங்கிற் கிளந்தாங் கியலும்.

இ - ள். குடிமை முதலாக விறற்சொலீறாகச் சொல் லப்பட்ட பதினெட்டுமுளப்பட அன்னபிறவும் அவற்றொடு பொருந்தித் தொக்கு முன்னத்தினுணருங் கிளவிகளெல் லாம், உயர்திணைப்பொருண்மேல் நின்றனவாயினும், அஃறிணைப் பொருளையுணர்த்தி நின்றவழிப்போல, அஃறிணை முடிபே கொள்ளும். எ - று.

உ-ம். குடிமை நன்று, குடிமை தீது; ஆண்மை

நன்று, ஆண்மை தீது என வரும். ஒழிந்தனவற்றிற்கும் இவ்வாறு பொருந்தும் வினை தலைப்பெய்க.

தன்மைதிரிபெயர் அலி. இதனேடொருபொருட்கிளவி யாய் வருவனவுங் கொள்க.

உறுப்பின்கிளவி குருடு முடம் என்னுந்தொடக்கத்தன. காதற்சொல் பாவை யானையென ஒப்புமை கருதாது காதல் பற்றி வருவன. சிறப்புச்சொல் கண்போலச் சிறந்தானைக் கண்ணென்றலும் உயிர்போலச் சிறந்தானை உயிரென்றலும் என இவை முதலாயின. செறற்சொல் செறுதலைப் புலப் படுக்கும் பொறியறை கெழீஇயிலி யென்னுந் தொடக்கத்தன. விறற்சொல் விறலையுணர்த்தும் பெருவிறல் அருந்திறலென் னுந் தொடக்கத்தன. தன்மைதிரிபெயர் முதலாயின பொருள் வகையான் ஆறாகவடக்கப்பட்டன.

குடிமை, ஆண்மை, இளமை, மூப்பு, அடிமை, வன்மை' பெண்மை, உறுப்பின்கிளவி, சிறப்புச்சொல், விறற்சொல் லென்பன உயர்திணைக்கண் ஆகுபெயராயல்லது வாரா; அல்லன இருதிணைக்கண்ணும் ஒத்தவுரிமைபவெனக் கொள்க. காதல்பற்றிச் சிறுவனை யானையென்றலும் ஆகுபெயராமன் றோவெனின்:-யாதானுமோரியைபுபற்றி ஒன்றன்பெயரொன் றற்காயது ஆகுபெயராம்; இயைபு கருதாது காதன்முதலா யினவற்றான் யானையென்றவழி ஆகுபெயருள் அடங்காவென் பது. சிறுவனை யானையென்றலும் ஒன்றன்பெயர் ஒன்றற்காத லொப்புமையான் ஆகுபெய ரென்பாருமுளர்.

சொல்லானன்றித் திணைவேறுபாடு சொல்லுவான் குறிப்பொடு படுத்துணரப்படுதலின், முன்னத்தினுணருங் கிளவி யென்றார்.

அஃறிணைமுடிபினவென்னுது அஃறிணை மருங்கிற் கிளந் தாங்கியலும் எனப் பொதுப்படக் கூறியவதனுல், குடிமை நன்று, குடிமை நல்ல;

அடிமை நன்று, அடிமை நல்ல என வேற்புழி ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவாய் நிற்றலுங் கொள்ளப்படும்.

அன்னபிறவுமென்றதனான் வேந்து வேள் குரிசில் அமைச்சு புரோசு என்னுந் தொடக்கத்தனவுங் கொள்க.

குடிமைமுதலாயின உயர்திணையுணர்த்தும்வழி அஃறிணையான் முடிதல் வழுவாயினும் அமைகவெனத் திணைவழு வமைத்தவாறு.

ருஎ. காலமுலக முயிரே யுடம்பே
பால்வரை தெய்வம் வினையே பூத
ஞாயிறு திங்கள் சொல்லென வரூஉ
மாயீ ரைந்தொடு பிறவு மன்ன
வாவயின் வரூஉங் கிளவி யெல்லாம்
பால்பிரிந் திசையா வுயர்திணை மேன.

இ - ள். காலமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட பத்தும் அத் தன்மைய பிறவுமாகிய அப்பகுதிக்கண் வருஞ் சொல்லெல் லாம், உயர்திணைச் சொல்லாயினும், உயர்திணைக்கட்

பால் பிரிந்திசையா, அஃறிணைப்பாலாயிசைக்கும். எ - று.

உ-ம். இவற்குக் காலமாயிற்று; உலகம் பசித்தது; உயிர் போயிற்று; உடம்பு நுணுகிற்று; தெய்வஞ் செய்தது; வினை விளைந்தது; பூதம் புடைத்தது; ஞாயிறு பட்டது; திங்களை மூழ்ந்தது; சொன்னன்று என வரும்.

பிறவுமென்றதனால், பொழுது நன்று; யாக்கை தீது; விதிவலிது; கனலி கடுகிற்று; மதி நிறைந்தது; வெள்ளி யெழுந்தது; வியாழநன்று என்பனபோல்வன கொள்க.

காலமென்றது காலக்கடவுளை. உலகமென்றது ஈண்டு மக்கட்டொகுதியை.

உயிரேயுடம்பேயெனப் பொதுவகையாற் கூறினரே னும், மக்களுயிருமுடம்புமே கொள்ளப்படும். என்னை? உயர் திணைமுடிபுகொள்ளாவென விலக்கப்படுவன அவையேயா கலினென்பது. "அஃறிணை யென்மனா ரவரல பிறவே" என்புழி அஃறிணையாயடங்கி உயர்திணைமுடிபெய்தாமை

யின், அவையும்
விலக்கற்பாட்டிற்கேலாவெனின்:—அற் றன்று:
மக்கட்சுட்டுடைமையான் அவை உயர்திணையேயா
மென்பது. யாதோ
மக்கட்சுட்டுடையவாறெனின்:—அறஞ் செய்து
துறக்கம் புக்கான். எ-ம். உயிர்நீத்தொருமகன்
கிடந்தான். எ-ம். உயிருமுடம்பும் அவரின்
வேறன்றி அவ ராகவுணரப்பட்டு உயர்திணைக்கேற்ற
முடிபு கொண்டு நிற்ற லின்
மக்கட்சுட்டுடையவென்பது. ஓராவை எம்மன்னை
வந் தாளென்றும் ஓரெருத்தை எந்தை
வந்தானென்றும் உயர் யாக்கம்]
சேனவரையருரை. ருள

திணைவாய்பாட்டாற் கூறியவாறுபோல,
உயிருமுடம்பும் அவ்வாறு கூறப்பட்டனவென்று
கொள்ளாமோவெனின்:— கொள்ளாம்; அவற்றான்
வரும் பயனோக்கிக் காதலால் எம் மன்னை
எந்தையென்றான் ஆண்டு; ஈண்டுக் காதன்முதலாயின
வின்மையின் மக்கட்சுட்டுடையவென்பது.

பால்வரை தெய்வமென்பது எல்லார்க்கு
மின்பத்துன் பத்திற்குக் காரணமாகிய

இருவினையையும் வகுப்பது. வினை யென்பது அறத்தெய்வம். சொல்லென்பது நாமகளாகிய தெய்வம்.

அஃதேல், குடிமை யாண்மை யென்பனவற்றோடு இவற் றிடை வேற்றுமையென்னையெனின்:—அவை இருதிணைப் பொருட்கண்ணுஞ் சேறன்மாலைய; இவை அன்னவல்ல வென்பது.

உலகமென்பது இடத்தையும் ஆகுபெயரான் இடத்து நிகழ்பொருளாகிய மக்கட்டொகுதியையு முணர்த்துமாக லான், இருதிணைக்கண்ணுஞ் சென்றதன்றோவெனின்:—அற் றன்று: வடநூலுள் உலகமென்பது இருபொருட்குமுரித்தாக ஓதப்பட்டமையின், மக்கட்டொகுதியை யுணர்த்தும்வழியும் உரியபெயரேயாகலின் ஆகுபெயரன்று; அதனால் ஒருசொலி ருபொருட்கண்ணுஞ் சென்றதெனப்படாது இருபொருட்கு முரிமையான் இரண்டுசொல்லெனவே படுமென்பது. வேறு பொருளுணர்த்தலின் வேறுசொல்லாதலே துணிவாயினும்,

பலபொருளொருசொலென்புழி எழுத்தொப்புமைபற்றி ஒருசொல்லென்றார்.

மேலென்பது ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருளுணர்த்து வதோ ரிடைச்சொல்லாகலின், ஈறு திரிந்து மேனவென நின்றது.

இதுவுந் திணைவழுவமைதி.

(ருஎ)

ருஅ. நின்றாங் கிசைத்த லிவணியல் பின்றே.

இ - ள். ஈறு திரியாது நின்றாங்கு நின்று உயர்திணையா யிசைத்தல் ஈண்டியல்பின்று. எ - று.

[கிளவி

ஈண்டென்றது காலமுதலாகிய சொற்களை. அவை இடையீடின்றி மேற்சொல்லப்பட்டு நிற்றலின் இவணென்றார்.

இவணியல்பின்றெனவே, குடிமை ஆண்மை முதலா யினசொல்லின்கண், குடிமைநல்லன்; வேந்து

செங்கோலன்
என நின்றுங்கு நின்று உயர்திணையாயிசைத்தல் இயல்புடைத்
தென்பதாம்.
(ருஅ)

ருகூ. இசைத்தலு முரிய வேறிடத் தான.

இ - ள். காலமுதலாகிய சொல் உயர்திணையாயிசைத் தலுமுரிய, ஈறு திரிந்து வாய்பாடு வேறுபட்டவழி. எ - று.

காலன் கொண்டான், உலகர் பசித்தார் என வாய்பாடு வேறுபட்டவழி உயர்திணையாயிசைத்தவாறு கண்டுகொள்க.

சூய. எடுத்த மொழியினஞ் செப்பலு முரித்தே.

இ - ள். இனமாகிய பலபொருட்கண் ஒன்றனை வாங்கிக் கூறியவழி அச்சொற் றன்பொருட்கினமாகிய பிறபொருளைக் குறிப்பானுணர்த்தலுமுரித்து. எ - று.

உம்மை எதிர்மறையாகலான் உணர்த்தாமையுமுரித் தென்பதாம்.

உ-ம். அறஞ்செய்தான்றுறக்கம்புகும். எ-ம். இழிவறிந் துண்பான்கணின்பமெய்தும். எ-ம். வரும். இவை சொல்லு வார்க்கு
இனப்பொருளியல்புரைக்குங் குறிப்புள்வழி, மறஞ் செய்தான் றுறக்கம்புகான்;
கழிபேரிரையன் இன்பமெய்தான்
எனவினஞ்செப்புதலும், அக்குறிப்பில்வழி இனஞ்செப்பா மைபுங் கண்டுகொள்க.

எடுத்தபொருளை உணர்த்துமொழியை எடுத்த மொழி யென்றார்.

இனனல்பொருளினீக்குதற்கு இனமென்றார்.

அஃதேல், மேற்சேரிக் கோழியலைத்தது எனக் கீழ்ச் "சேரிக் கோழியலைப்புண்டது. எ-ம். குடங்கொண்டான்
வீழ்ந்தான் எனக் குடம் வீழ்ந்தது. எ-ம். இவையினஞ்
செப்புமென்றும், ஆ வாழ்க அந்தணர் வாழ்க என்பன இனஞ்

யாக்கம்] சேனாவரையருரை.

௫௬

செப்பாவென்றும் உரையாசிரியர்

கூறினாரெனின்:—அற்றன்று: கீழ்ச்சேரிக் கோழியலைப்புண்டவின்றி மேற்சேரிக் கோழியலைத்தலமையாமையானும், குடம் வீழ்தலின்றிக் குடங்கொண்டான் வீழ்தலமையாமையானும், கீழ்ச்சேரிக் கோழியலைப்புண்டலும் குடம் வீழ்தலும் சொல்லானன்றி இன்றியமையாமையாகிய பொருளாற்றலாற் பெறப்படுமாகலான் ஈண்டைக்கெய்தா, இது சொல்லாராய்ச்சியாகலா னென்பது. இன்னோரன்ன சொல்லாற்றலாற் பெறப்பட்டன வெனின்:—புகையுண்டென்றவழி எரியுண்மை பெறுதலுஞ் சொல்லாற்றலாற் பெறப்பட்டதாமென்பது. இனி ஆ வாழ்க அந்தணர் வாழ்க என்புழிச் சொல்லுவான் ஒழிந்த விலங்கும் ஒழிந்த மக்களுஞ் சாகவென்னுங் கருத்தினனாயின் இவையு மினஞ் செப்புவனவன்றோ வென்பது. அதனான் அவை போலியுரையென்க.

ஒருதொடர் ஒருபொருளுணர்த்தியமையாது வேறொரு பொருளுங் குறித்துநிற்றல் வழுவாயினும் அமைகவென மரபுவழூக்காத்தவாறு. (௬0)

௬௧. கண்ணுந் தோளு முலையும் பிறவும்
பன்மை சுட்டிய சினைநிலைக் கிளவி
பன்மை கூறுங் கடப்பா டிலவே
தம்வினைக் கியலு மெழுத்தலங் கடையே.

தம்வினைக்கியலுமெழுத்தான் முடிதலும் தம்முதல் வினைக்கியலுமெழுத்தான் முடிதலுமெனச் சினைநிலைக்கிளவி இருமுடிபுடையவற்றுள், முதல் வினைக்கியலுமெழுத்தான் முடிவுழியென்பார், தம்வினைக்கியலு மெழுத்தலங்கடை யென்றார்.

இ - ள். கண்முதலாயவும் பிறவும் பன்மை குறித்து நின்ற சினைநிலைக்கிளவி; அவை தம் வினைக்கியலுமெழுத்தான் முடியாது தம்முதல்வினைக்கியலுமெழுத்தான் முடியும்வழிப் பன்மையாற் சொல்லப்படும் யாப்புறவுடையவல்ல; முதலொன்றாயின் ஒருமையானும், பலவாயிற் பன்மையானுங் கூறப்படும். எ - று.

[கிளவி

உ-ம். கண்ணல்லள்; தோணல்லள்; முலைநல்லள். எ-ம். கண்ணல்லர்; தோணல்லர்; முலைநல்லர். எ-ம். வரும்.

பிறவுமென்றதனாற் புருவங் காதென்னுந் தொடக்கத் தனவுங் கொள்க.

பன்மைகூறுங் கடப்பாடிலவே யென்றதனாற் பால்வழு வும், தம்வினைக்கியலுமெழுத் தலங்கடையென்றதனாற் றிணை வழுவுமமைத்தார்.

பன்மை கொண்டன, பன்மையொருமை மயக்கமில்லாத் திணைவழுவாகலின், தம்வினைக்கியலு மெழுத்தலங்கடை யென்பதனான் அமைக்கப்படும்.

மூக்கு நல்லள் கொப்பூழ் நல்லள் என ஒருமைச்சினைப் பெயர் நின்று உயர்திணை கொண்டனவும், நிறங்கரியள் கவ வுக்கடியள் எனப் பண்புந்தொழிலும் நின்று உயர்திணை கொண்டனவும், தன்னினமுடித்தலென்பதனு னமைக்கப் படும்.

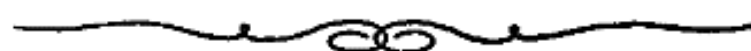
கோடு கூரிது களிறு, குளம்பு கூரிது குதிரை; எனவஃறிணைப் பன்மைச்சினைப்பெயர் நின்று முதல்வினையாகிய ஒருமையான் முடிந்தனவும் அமையுமாறென்னையெனின்:— ஆண்டுப் பன்மையொருமைமயக்கமல்லது திணைவழுவின்மையின் ஈண்டைக்கெய்தா, அப்பன்மையொருமைமயக்கம் ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனானமைக்கப்படும். அஃதேல், இச் சூத்திரத்தாற் றிணைவழுவோடு கூடிய பால்வழுவமைக் கப்பட்டதென்பது எற்றாற்பெறுதுமெனின்:—சினைக்கிளவிக்குத் தம்வினைக் கியலுமெழுத்தாவது அஃறிணைவினைக்குரிய வெழுத்தாம்; அஃதல்லாதது உயர்திணைக்குரிய வெழுத்தேயாம். என்னை? அஃறிணைக்கு மறுதலை உயர்திணையேயாகலான். அதனாற்றிணைவழுவுதலும் பெறுது மென்பது. அஃதேல், தம்வினைக்கியலுமெழுத்தாவன சினைவினைக்குரிய வெழுத்தென்றும், அவையல்லாதனவாவன முதல்வினைக்குரிய வெழுத்தென்று முரைக்க; உரைக்கவே, உயர்திணைச்சினையும் அஃறிணைச்சினையுமெல்லா மடங்குமெனின்:—அற்றன்று: அஃறிணைக்கட்

தொடு முதல்வினைக்குரிய
எழுத்திற்கு வேறுபாடின்றி எல்லா
மஃறிணையெழுத்தேயாகலின்,
தம்வினைக்கியலுமெழுத் தலங் கடையென்பதற்
கேலாதாகலால், கண் முதலாயின உயர்
திணைச்சினையேயாமென்பது.
(சுகூ)

கிளவியாக்கமுற்றிற்று.

உ. வேற்றுமையியல்.

சுஉ. வேற்றுமை தாமே யேழென மொழிப.

நான்குசொற்கும்
பொதுவிலக்கணமுணர்த்தினர் அதற் கிடையீடின்றி
அவற்றது சிறப்பிலக்கணமுணர்த்துதன்

முறைமையாயினும்,
வேற்றுமையிலக்கணமுணர்த்துதற்கு
வேறிடமின்மையானும், பொதுவிலக்கணமாத லொப்புமை யானும், உருபேற்றல் பெயர்க்கிலக்கணமாகலின் வேற்றுமை புணர்த்திப் பெயருணர்த்தன் முறையாகலானும், கிளவியாக் கத்திற்கும் பெயரியற்குமிடை வேற்றுமையிலக்கணமுணர்த் திய வெடுத்துக்கொண்டார். வேற்றுமையாவன பெயரும் ஓரிடைச்சொல்லுமாகலின், அவற்றதிலக்கணமும் பொது விலக்கணமேயாம்.

வேற்றுமையிலக்கணமென ஒன்றாயினும், சிறப்புடைய எழுவகைவேற்றுமையும் அவற்றது மயக்கமும் விளிவேற்று மையுந் தனித்தனியுணர்த்தத் தகும் வேறுபாடு யாப்புடை மையான், மூன்றோத்தானுணர்த்தினர்.

பொதுவிலக்கணமுணர்த்திச் சிறப்பிலக்கணமுணர்த்து தன் முறையாகலின், முதற்கண்ணதாகிய பெயர்ச்சொற்குப் பயனிலைகோடலும் உருபேற்றலும் காலந் தோன்றாமையு மாகிய இலக்கணமுணர்த்துவார்

இயைபுபட்டமையான் வேற்
றுமையிலக்கணமுணர்த்தினரென
மேலோத்தினோடு இவ் வோத்திடையியைபு
கூறினரால் உரையாசிரியரெனின்;— ஆற்றன்று:
இவ்வோத்துப் பெயரிலக்கணநுதலி யெடுத்துக்
கொள்ளப்பட்டதாயின், உருபேற்றலும்
பயனிலைகோடலுங் ¦
சு

காலந்தோன்றாமையுமாகிய பெயரிலக்கணம்
முன்னோதி, இயைபுபடுதலான்
வேற்றுமையுணர்த்துங் கருத்தினராயின்.
அவற்றையும் இன்னவிலக்கணத்தவென
உணர்த்திப் பின்
னும் எடுத்துக்கொண்ட பெயரிலக்கணமேபற்றியோதிப் பெய-
ரியலென ஓரோத்தான் முடியற்பாற்றன்றே;
அவ்வாறன்றி,. வேற்றுமையிலக்கணமே முன்கூறி
"அன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பய னிலையே"

எனவும் "ஈறுபெயர்க் காகு மியற் கைய வென்ப" எனவும் வேற்றுமையிலக்கணங்கூறி அச்சூத்திரத்தாற் பயனிலைகோடலும் உருபேற்றலும் பெயர்க்கிலக்கணமென்பது உய்த்துணரவைத்துப் பின்னும் வேற்றுமை யிலக்கணமேயுணர்த்தி, இதனை வேற்றுமையோத்தென்றும்,

அவற்றது மயக்கமுணர்த்தியவோத்தை வேற்றுமைமயங்கியலென்றும், சிறப்பில்லா விளிவேற்றுமையுணர்த்தியவோத்தை விளிமரபென்றும், நுதலியதனாற் பெயர் கொடுத்து, மூன்றோத்தாக வைத்து, பெயரியலென வேறோரோத்திற்குப் பெயர் கொடுத்தமையானும், "எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித் தனவே" என்பது முதலாகிய ஐந்து சூத்திரமும் பெயரிலக்கண முணர்த்துமோத்தின்முன் வையாது இடை வைத்தல் பொருந்தாமையானும், இவ்வோத்துப் பெயரிலக் கண நுதலியெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதன்று, வேற்றுமையி லக்கணமே நுதலியெழுந்ததெனவேபடும்; அதனான் அவர்க்

கது கருத்தன்றென்க. அஃதேல், "பெயர்நிலைக் கிளவி காலந் தோன்றா" எனப் பெயரிலக்கணம் ஈண்டுக் கூறியதென்னை யெனின்:—பயனிலைகோடலும் உருபேற்றலும் பெயர்க்கிலக்கணமென்பது ஈண்டுப் பெறப்பட்டமையான், அவற்றோடியையக் காலந்தோன்றாமையும் ஈண்டே கூறினர், பெய ரிலக்கணமாதலொப்புமையானென்பது.

இ - ள். வேற்றுமையாவன ஏழென்று சொல்லுவர் தொல்லாசிரியர். எ - று.

செயப்படுபொருண்முதலாயினவாகப் பெயர்ப்பொருளை வேறுபடுத்துணர்த்தலின், வேற்றுமையாயின. செயப்படு பொருண் முதலாயினவற்றின் வேறுபடுத்துப் பொருண்மாத் திரமுணர்த்தலின், எழுவாயும் வேற்றுமையாயிற்று. அல் ·வியல்] சேனாவரையருன்ரி. சூ ங்

லதூஉம், வேற்றுமையென்பது பன்மைபற்றிய வழக்கெனி னுமமையும்.

தாமேயென்பது கட்டுரைச்சுவைபட நின்றது. (க)

கூரு. விளிகோள் வதன்கண் விளியோ டெட்டே.

இ - ள். விளிகொள்வதன் கண்ணதாகிய விளியோடு தலைப்பெய்ய வேற்றுமை யெட்டாம். எ - று.

வேற்றுமையென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது.

முன்னர் "விளியெனப் படுப கொள்ளும் பெயரொடு— தெளியத் தோன்று மியற்கைய வென்ப" என்பவாகலின், விளிகொள்வதென்றது விளிகொள்ளும் பெயரை. அதன் கண் விளியென்றதனால், பெயருமன்று, பெயரின் வேறு மன்று, விளிவேற்றுமையாவது திரிந்தும் இயல்பாயும் நிற்கும் பெயரிறுதியென்பதாம்.

"வேற்றுமை தாமே யேழென மொழிப"[62] எனப் பிறர் மதங்கூறி இச்சூத்திரத்தாற் றந்துணிபுரைத்தார். (உ)

கூச. அவைதாம், பெயர் ஐ ஒடு கு
இன் அது கண் விளி யென்னு மீற்ற.

இ - ள். எட்டெனப்பட்ட வேற்றுமையாவன விளி வேற்றுமையை இறுதியாகவுடைய பெயர், ஐ, ஒடு, கு, இன், அது, கண்ணும். எ - று.

பெயர் ஐ ஒடு கு இன் அது கண் என்பன பலபெயரும் மைத்தொகை. அஃதொருசொல்லாய் விளியென்னு மீற்ற வென்பதனுன் விசேடிக்கப்பட்டது. பெயரும் ஐயும் ஒடுவும் குவ்வும் இன்னும் அதுவும் கண்ணும் என விரியும்.

சிறப்புடைப்பொருளைத் தானினிதுகிளத்த லென்பத ஞன் ஒடுவென்றும் அதுவென்றும் ஓதினுராகலின், ஆனுருபும் அகரவுருபுங் கொள்ளப்படும்.

விளிவேற்றுமையினது சிறப்பின்மை விளக்கிய பெயர் ஐ ஒடு கு இன் அது கண் விளியென்னுது, விளியென்னுமீற்ற வெனப் பிரித்துக் கூறினுர். (௩) சூ ௬௪

௬௫. அவற்றுள்,

எழுவாய் வேற்றுமை பெயர்தோன்று
நிலையே.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட வேற்றுமையுள், முதற் கட்பெயரென்று கூறப்பட்ட வேற்றுமையாவது பெயர் தோன்றிய துணையாய் நிற்குநிலைமையாம். எ - று.

பெயர் தோன்றிய துணையாய் நிற்குநிலைமையாவது உருபும் விளியுமேலாது பிறிதொன்றனோடு தொகாது நிற்கு நிலைமை. எனவே, உருபும் விளியுமேற்றும் பிறிதொன்றனோடு தொக்கும் நின்ற பெயர் எழுவாய்வேற்றுமையாகா தென்றவாறும்.

உ-ம். ஆ, அவன் என வரும்.

(௪)

௬௬. பொருண்மை சுட்டல் வியங்கோள் வருதல்
வினைநிலை யுரைத்தல் வினாவிற் கேற்றல்
பண்புகொள வருதல் பெயர்கொள
வருதலென்
றன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பய னிலையே.

இ - ள். பொருண்மைசுட்டல்—ஆவுண்டு என்பது.
வியங்கோள்வருதல்—ஆசெல்க என்பது.
வினைநிலையுரைத் . தல்—ஆகிடந்தது என்பது.
வினுவிற்கேற்றல்—அஃகி
யாது, அஃதெவன் என வினுச்சொல்லோடு தொடர்தல்.
பண்புகொளவருதல்—ஆகரிது என்பது.
தன்னினமுடித்த
லென்பதனுல் ஆவில்லை, ஆவல்ல என்னுந் தொடக்கத்துக்
குணப்பொருளவல்லா வினைக்குறிப்போடு தொடர்தலுங்
கொள்க. பெயர்கொளவருதல்—ஆபல என்பது. அன்றி
யனைத்தும் பெயர்ப்பயனிலையேயென்பது அவ்வாறும் பெயர்
வேற்றுமைப் பயனிலையாம். எ - று.

முடிக்குஞ்சொற்பொருள்
அத்தொடர்மொழிக்குப் பய ஞகலிற்
பயனிலையென்ருர்.

உண்டென்பது பண்புமுதலாயின சுட்டாது உண்மையே சுட்டலின், வேறுகூறினர். பொய்ப்பொருளின் மெய்ப்பொருட்கு வேற்றுமை உண்மையாகலின், அவ்வுண்மையைப் பொருண்மையென்றார்.

வியங்கோள் வருதல் வினைநிலையுரைத்தற்கண்ணும், வினாவிற்கேற்றல் பெயர்கொளவருதற்கண்ணும், வினைக்குறிப்பாய வழிப் பண்புகொளவருதற்கண்ணும் அடங்குமாயினும், வினையும் பெயரும் பண்பும் முடிக்குஞ்சொல்லாதலேயன்றி முடிக்கப்படுஞ்சொல்லாதலுமுடைய, வியங்கோளும் வினாவும் முடிக்குஞ்சொல்லாயல்லது நில்லாமையின், அவ்வேறுபாடறிவித்தற்கு வேறு கூறினரென்பது.

"பெயர்தோன்றுநிலை" என்றதனானும், அன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பயனிலையே என்பதனானும், பெயர்தோன்றிய துணையாய்நின்று பயனிலைத்தாதல்

எழுவாய்வேற்றுமைய திலக்கணமென்பது பெற்றாம்.

ஆபல என்புழிப் பலவென்பதற்குப் பயனிலை யாதெனின்;—அது பயனிலையாய் ஆவென்பதனை முடித்தற்கு வந்ததாகலின், தான் பிறிதோர்சொல்னோக்காது ஆவென் பதனோடு தொடர்ந்து அதனை முடித்தமைந்து மாறுமென் பது. அஃதேல், பயனிலைகொள்ளாதது எழுவாய்வேற்றுமை யாமா றென்னையெனின்:—உருபேற்றல் பெயர்க்கிலக்கண மாயினும் உருபேலாதவழியும் பெயராமாறுபோல, எழுவாய் வேற்றுமை பயனிலை கொள்ளாதவழியும் எழுவாய் வேற்று மையே யாமென்பது. இலக்கியமெங்குஞ் செல்லாதன இலக் கண மாமாறென்னையெனின்:—ஆண்டிலக்கணமாவன உரு பேற்றற்கேற்ற தன்மையும் பயனிலையும் பயனிலை கோடற் கேற்ற தன்மையுமாகலின், அத்தன்மை எல்லாவற்றிற்கு முண்மையின் இலக்கணமாமென்பது.

அகரச்சுட்டு அன்றியெனவீறு திரிந்து நின்றது. அன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பயனிலையெனவே, பயனிலைகோடல் பெயர்க்கிலக்கணமென்பதூஉம்

பெற்றும். (ரு)

சூஎ. பெயரி ஞகிய தொகையுமா ருளவே
யவ்வு முரிய வப்பா லான.

இ - ள். பெயரும் பெயருந்தொக்க தொகையுமுள;
அவையுமுரிய எழுவாய்வேற்றுமையாய்ப்பயனிலைகோடற்கு.
எ - று.

உ-ம். யானைக்கோடு கிடந்தது; மதிமுகம் வியர்த்தது; கொல்யானை நின்றது; கருங்குதிரை யோடிற்று; உவாப்பதி ஞன்கு கழிந்தன; பொற்றொடி வந்தாள் என வரும்.

பெயரிஞகிய தொகையுமென்னு மும்மையால், பெயரொடுபெயர் தொக்கனவேயன்றி, நிலங்கடந்தான்; மாக்கொணர்ந்தான் எனப் பெயரொடு வினை வந்து தொக்க வினையிஞகிய தொகையுமுளவென்பதாம். ஆகவே, பெயரொடு பெயரும் பெயரொடு தொழிலுந் தொக்கன தொகையென்பது பெற்றும்.

அவ்வுமூரியவெனப் பொதுவகையாற் கூறினரேனும், வற்புழிக் கோடலென்பதனான் எழுவாய் வேற்றுமையாதற் கேற்புடைய பெயரினாகிய தொகையே கொள்ளப்படும்.

இருதொடர்படச் சூத்திரித்திடர்ப்படுவதென்னை? பெயரினாகிய தொகையும் எழுவாய்வேற்றுமையாமென்றோதவமையாதோவெனின்:—அங்ஙனமோதிற் பெயரொடு பெயரும் பெயரொடு வினையுந் தொக்கன தொகைச்சொல்லாமென்னுந் தொகையிலக்கணம் பெறப்படாதாம்; அவ்விலக்கண முணர்த்துதற்கு இவ்வாறு பிரித்தோதினரென்பது.

பெயரினாகிய தொகையுமென்றவும்மையான் வினையினாகிய வினைத்தொகை தழுவப்பட்டதென்றும், "எல்லாத் தொகையு மொருசொன் னடைய" என்பதனால் தொகைச் சொல்லெல்லாம் எழுவாய்வேற்றுமையாதல் பெறப்படுதலின், ஈண்டு அவ்வுமுரியவப்பாலானவென்றது தொகைச்சொற்குப் பயனில் கோடன்மாத்திர மெய்துவித்தற்கென்றும்,

உரையாசிரியர் கூறினாரலெனின்:—அற்றன்று:
வினைத்தொகைக்கு
நிலைமொழி வினையென்பது உரையாசிரியர்க்குக் கருத்தன்மை "வினையின் றொகுதி காலத் தியலும்"[415] என்னுஞ் சூத்திரத்
திற் சொல்லுதும். இனி "எல்லாத் தொகையு மொருசொன் னடைய" என்பதற்கு ஒருசொன்னடையவாமென்பதல்லது
எழுவாய்வேற்றுமையாமென்னுங்
கருத்தின்மையானும், அக்
கருத்துண்டாயின் அவையும் எழுவாய்வேற்றுமையாய் நின்று "அன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பய னிலையே"[66] என்றதனாற்
பயனிலையெய்துமாகலின்
அவ்வுமுரியவப்பாலானவென்றல் யியல்]
சேனாவரையருரை. கூஎ
கூறியது கூறிற்றுமாகலானும்,
அதுவுமுரையாசிரியர் கருத் தன்றென்க.
அஃதேல், தொகையும்
எழுவாய்வேற்றுமையாமென் பதே

இச்சூத்திரத்திற்குக் கருத்தாயின் "எழுவாய் வேற் றுமை பெயர்தோன்று நிலையே" என்னுஞ் சூத்திரத்தின்பின் வைக்கவெனின்;—பெயர் தோன்றிய துணையாய் நிற்றலும் பயனிலைகோடலுமாகிய எழுவாய்வேற்றுமையிலக்கணமிரண் டுந் தொகைச்சொற்கு மெய்தவித்தற்கு அவ்விரண்டு சூத்தி ரத்திற்கும் பின் வைத்தாரென்பது. ஆண்டு வைப்பின், "அன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பய னிலையே" என்றதனுற் பயனிலைகோடல் பெயர்க்கேயாய்த் தொகைக்கெய்தாதா மென்பது.
(கூ)

சூ அ. எவ்வயிற் பெயரும் வெளிப்படத் தோன்றி
யவ்விய னிலையல் செவ்வி தென்ப.

இ - ள். மூன்றிடத்துப் பெயரும் செவிப்புலனுகத் தோன்றி நின்று பயனிலை கோடல் செவ்விதென்ப ஆசிரியர். எ - று. எனவே, அவ்வாறு தோன்றாது நின்று பயனிலை கோடலுமுண்டு, அது செவ்விதன் றென்றவாறும்.

பெயரென்றது ஈண்டெழுவாயை.

கருவூர்க்குச் செல்லாயோ சாத்தா என்றவழிச் செல்- வல். எ-ம். யான் யாது செய்வல் என்றவழி இது செய். எ-ம்.
இவன் யார் என்ற வழிப் படைத்தலைவன். எ-ம். செப்பிய வழி, யான் நீ இவனென்னும் எழுவாய் வெளிப்படாது- -நின்று, செல்வல், இது செய், படைத்தலைவன் என்னும் பய- னிலைகொண்டவாறு கண்டுகொள்க.

ஏவ்வயிற்பெயருமென்ற தென்னையெனின்:—செல்வல்,| இது செய் என்னுந் தன்மை முன்னிலைவினைகளான் யான் நீயென்பனவற்றின் பொருளுமுணரப்படுதலின், யான் செல்- வல், நீயிதுசெய்யெனப் பெயர் வெளிப்படுத்தல் பயமின்றாயி னும் வழக்குவலியுடைத்தாகலின், அவ்வாறு வருதல் பய- மின்றெனப்படாதென்பது விளக்கிய எவ்வயிற்பெயரு மென் றாரென்பது. அவ்வியலானிலையலென விரியும்.

[வேற்றுமை

பயனிலைக்கு இருநிலைமையுமோதாது எழுவாய்க்கே யோதுதலாற் பயனிலை வெளிப்பட்டே நிற்கும்.

எவ்வயிற்பெயரும்
பயனிலை கோடல் செவ்விதென உரு பேற்றல் செவ்விதன்றுமெனவுரைத்து அவ்வாய் நீயிரென் பன உருபேலாவென்று காட்டினரால் உரையாசிரியரெ
னின்: —அவ்வாயென்பது இடைச்சொல்லாய் ஆண்டென் னும் பொருள்பட நின்றவழி உருபேயன்றிப் பயனிலையுமே லாதாம். இனி அல்வழிக்கண் நும்மென்பது திரிந்து நீயிரென நின்ற திரிபைப் பெயரெனக் கொண்டு உருபேலாதென்றாராயின், நீயென்பதன் றிரிபாகிய நின்னென்பதனையும் பெயராகக் கொண்டு பயனிலை கொள்ளாதென்றுங் கூறல்வேண்டும்; அன்றி நும்மின் றிரிபாகிய நீயிரென்பதனை "எல்லா நீயிர் நீயெனக்கிளந்து" என இயற்கைப்பெயரோடு ஒருங்கு வைத் தது நீயிரென்னுந்திரிபே இயல்பாக வேற்றுமைக்கண் நும் மெனத் திரிபினுமமையுமென்னுங் கருத்தினராயன்றே. அத னான் இயல்பாகக் கொள்ளப்பட்ட நிலைமைக்கண்

நீயிரொன் பதனே உருபேலாதென்றாயின் றும்மெனத் திரிந்துருபேற் பதனே உருபேலாதென்றல் பொருந்தாதாம். அதனுனது போலியுரையென்க.

(எ)

சுசு. கூறிய முறையி னுருபுநிலை திரியா
தீறுபெயர்க் காகு மியற்கைய வென்ப.

எழுவாய்வேற்றுமையுணர்த்தி ஏனையறுவகை வேற்று மையிலக்கணமுமுணர்த்திய வெடுத்துக்கொண்டார்.

இ - ள். பெயர், ஐ, ஒடு, கு, இன், அது, கண் என்று கூறப்பட்ட முறைமையையுடைய உருபு தந்நிலை திரியாது பெயர்க் கீறுமியல்பையுடையவென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

உ-ம். சாத்தனை, சாத்தனொடு, சாத்தற்கு, சாத்தனின், சாத்தனது, சாத்தன்கண் என வரும்.

அம்முறைபற்றி அவை யெண்ணுப்பெயரான் வழங்கப் படுதலிற் கூறிய முறையினுருபென்றார்.

வினைச்சொலிறுதி நிற்குமிடைச்சொற்றுமென வேறுணரப்படாது அச்சொற்குறுப்பாய் நிற்குமன்றே,. இவை யவ்வாறு பெயர்க் குறுப்பாகாது தாமென வேறுணரப்பட்டிறுதி நிற்குமென்பார் நிலைதிரியாதென்றார்.

உருபு பெயர்சார்ந்து வருமெனவே, உருபேற்றலாகிய பெயரிலக்கணமும் பெறப்பட்டது. (அ);

எய். பெயர்நிலைக் கிளவி காலந் தோன்றா
தொழினிலை யொட்டு மொன்றலங் கடையே.

இ - ள். பெயர்ச்சொற் காலந்தோன்றா, வினைச்சொல் லோடொக்கும் ஒருகூறல்லாதவிடத்து. எ - று.

சாத்தன், கொற்றன், உண்டல், தின்றல் எனக் காலந் தோன்றாது நிற்றலும், உண்டான், தின்றான் எனத் தொழி னிலையொட்டுவன காலந்தோன்றி நிற்றலுங் கண்டுகொள்க.

உண்டான் தின்றான் என்னுந் தொடக்கத்துப் படுத்துச் சொல்லப்படும் தொழிற்பெயர் வினைச்சொற்போலத் திணை யும் பாலுங் காலமுமுதலாயினவற்றை விளக்கி, அன் ஆன் முதலாகியவீற்றவாய் வருதலின், தொழினிலையொட்டுமென் றார். ஒட்டுமென்பது உவமச்சொல்.

பெயராகிய நிலையையுடையது பெயர்நிலையென அன் மொழித்தொகை.

பெயர் - பொருள்; தொழினிலையுமது.

காலந்தோன்றாவென்பன ஒருசொல்லாய்ப் பெயர்நிலைக் கிளவி யென்பதற்கு முடிபாயின.

பயனிலைகோடலும் உருபேற்றலுமாகிய பெயரிலக்கணம் ஈண்டுப் பெறப்படுதலின், அவற்றோடியையக் காலந்தோன் றாமையாகிய பெயரிலக்கணமும் ஈண்டே கூறினார். பெரும் பான்மைபற்றிக் காலந்தோன்றாமை

எக. இரண்டா குவதே,
ஐயெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
யெவ்வழி வரினும் வினையே வினைக்குறிப்
பவ்விரு முதலிற் றோன்று மதுவே. எO

இ - ள். "பெயர் ஐ ஒடு கு" என்னுஞ் சூத்திரத்து ஐயெனப் பெயர் பெற்ற வேற்றுமைச்சொல் இரண்டாவதாம். அஃதியாண்டுவரினும் வினையும் வினைக்குறிப்புமாகிய அவ்விரண்டு முதற்கண்ணுந் தோன்றும், அவை பொருளாக வரும். எ - று.

உ-ம். குடத்தை வனைந்தான்; குழையை யுடையன் என வரும்.

எண்ணுமுறையான் இரண்டாவதென்பது பெறப்படு மாயினும், இக்குறி தொல்லாசிரியர் வழக்கென்பதறிவித் தற்கு ஐயெனப்பெயரிய வேற்றுமைக்கிளவி யிரண்டாவ தென்றார். இது

மூன்ருவது முதலாயினவற்றிற்கு மொக்கும்.

பெயரியவென்பது பெயரென்பது முதலாக முடிந்ததோர் பெயரெச்சம்.

தம்மையுணர்த்துவனவும் பெயரெனப்படுதலின் ஐயெ னப்பெயரியவென்ருர்.

வினையே வினைக்குறிப்பென்ருராயினும் அவற்றின் செயப்படுபொருளே கொள்ளப்படும்; அவ்விரு முதலிற் ருேன்றுமென்றமையான், முதலாதற்கும் வேற்றுமைப்பொருளாதற்குமேற்பன அவையேயாகலின். என்னை அவைமுதலாதற் கேற்றவாறெனின்:—செயப்படுபொருண் முதலாயின தொழிற்குக் காரணமாகலானும், "ஆயெட் டென்ப தொழின் முத னிலையே" எனவவற்றை முதனிலையென்று கூறுபவாகலானுமென்பது. அஃதேல், செயப்படுபொருளாவது தொழிற் பயனுறுவதாதலால், குழை முதலாயினவற்றிற்கு அவ்விலக்கணமேலாமையிற் செயப்படுபொருளன்மையான் வினைக்குறிப்பெனல்வேண்டாவெனின்:—அற்றன்று: "அம்முக் காலு முங் குறிப்பொடு கொள்ளு மெய்ந்நிலை யுடைய" என்ருராகலின், குறிப்புச்சொற் காலமொடு தோன்றித் தொழிற் சொல்லாதலும் குழ

முதலாயின தொழிற்பயனுறுதலும் ஆசிரியர் துணிபாகலின், அவையுஞ் செயப்படுபொருளா மென்பது. ஆயின்,
செயப்படுபொருட்கட்டோன்றுமென வமையும்,
வினையே வினைக்குறிப்பெனல்வேண்டாவெனின்:—

அங்ஙனங்கூறின், செயப்பாடினிது விளங்குஞ் சிறப்புடைத் தெரிநிலைவினைச் செயப்படுபொருளையே கூறினரோ குறிப் புப் பொருளுமடங்கப் பொதுவகையாற் கூறினரோவென் றையமாம்; ஐயநீங்க வினையே வினைக்குறிப்பென்றாரென்பது. வினை வினைக்குறிப்பென்பன ஈண்டாகுபெயர்.

புகழை நிறுத்தான், புகழை நிறுத்தல்; புகழை யுடை யான், புகழை யுடைமை என விரண்டாவது பெயரொடு தொடர்ந்தவழியும் வினைச்செயப்படுபொருளுங் குறிப்புச் செயப்படு பொருளும்பற்றியே நிற்குமென்பார், எவ்வழி வரினுமென் றியாப்புறுத்தார்.

இயற்றப்படுவதும், வேறுபடுக்கப்படுவதும்,

எய்தப்படு வதுமெனச் செயப்படுபொருண் மூன்றும்.
இயற்றுதலாவது முன்னில்லதனையுண்டாக்குதல்.
வேறுபடுத்தலாவது முன் னுள்ளதனைத் திரித்தல்.
எய்தப்படுதலாவது இயற்றுதலும்
வேறுபடுத்தலுமின்றித் தொழிற்பயனுறுந்துணையாய் நிற்றல்.

எஉ. காப்பி னொப்பி னூர்தியி னிழையி
னொப்பிற் புகழிற் பழியி னென்று
பெறலி னிழவிற் காதலின் வெகுளியிற்
செறலி னுவத்தலிற் கற்பி னென்று
வறுத்தலிற் குறைத்தலிற் றொகுத்தலிற் பிரித்தலி
னிறுத்தலி னளவி னெண்ணி னென்று
வாக்கலிற் சார்தலிற் செலவிற் கன்றலி
னோக்கலி னஞ்சலிற் சிதைப்பி னென்று
வன்ன பிறவு மம்முதற் பொருள
வென்ன கிளவியு மதன்பால வென்மனார்.

செயப்படுபொருண் மூன்றனையும் பற்றி
வரும் வாய் பாடுகளை விரிக்கின்றார்.

இ - ள். காப்பு முதலாகச் சிதைப்பீறாகச்
சொல்லப் பட்ட இருபத்தெட்டுப்பொருளும்

அவைபோல்வன பிற வுமாகிய
அம்முதற்பொருண்மேல் வரும் எல்லாச்சொல்
லும் இரண்டாம் வேற்றுமைப்பாலவென்று
சொல்லுவர் புலவர். எ - று.
என்றுவென்பது எண்ணிடைச்சொல்.

250
இன்னெல்லாம் புணரியனிலையிடைப்பொருணிலைக்குத
வா து எண்ணின்கண் வந்தன. முன்னர்
வருவனவற்றிற்கும் ஈதொக்கும்.

அம்முதலென்றது கூறப்பட்ட
செயப்படுபொருளென்
றவாறு.

உ-ம். எயிலையிழைத்தான் என்பது

இபற்றப்படுவது. கிளியை யோப்பும்; பொருளை யிழக்கும்; நாணை யறுக்கும்; மரத்தைக் குறைக்கும்; நெல்லைத் தொகுக்கும்; வேலியைப் பிரிக்கும்; அறத்தை யாக்கும்; நாட்டைச் சிதைக்கும் என் பன வேறுபடுக்கப்படுவன. குறைத்தல் சுருக்குதலும் சிறி திழக்கச் சிதைத்தலுமாம். அறுத்தல் சிறிதிழவாமற் சினை யையாயினும் முதலையாயினும் இருகூறு செய்தல். ஊரைக் காக்கும்; தந்தையை யொக்கும்; தேரை யூரும்; குரிசிலைப் புகழும்; நாட்டைப் பழிக்கும்; புதல்வரைப் பெறும்; மனைவி யைக் காதலிக்கும்; பகைவரை வெகுளும்; செற்றாரைச் செறும்; நட்டாரை யுவக்கும்; நூலைக் கற்கும்; பொன்னை நிறுக்கும்; அரிசியை யளக்கும்; அடைக்காயை யெண்ணும்; ஊரைச் சாரும்; நெறியைச் செல்லும்; சூதினைக் கன்றும்; கணையை நோக்கும்;, கள்வரை யஞ்சும் என்பன எய்தப்படு வன. வெகுளலுஞ் 'செறலும் கொலைப்பொருளவாயவழி வேறுபடுக்கப்படுவனவாம். செறல் வெகுளியது காரியம்.

இயற்றப்படுவது ஒருதன்மைத்தாகலின், அதற்கொரு வாய்பாடே கூறினர். ஏனைய பலவிலக்கணத்தவாகலிற் பல

வாய்பாட்டான் விரித்துக் கூறினர்.

அன்னபிறவுமென்றதனால், பகைவரைப் பணித்தான்;
சோற்றை யட்டான்; குழையை யுடையான்;
பொருளையிலன் என்னுந் தொடக்கத்தன கொள்க.

காப்பு முதலாயின பொருள்பற்றி யோதப்பட்டமை
யான், ஊரைப் புரக்கும்; ஊரை யளிக்கும்; தந்தைபை நிகர்க்
கும்; தந்தையை யொட்டும்; தேரைச் செலுத்தும்; தேரைக்
கடாவும் என்பனபோல்வனவெல்லாங்கொள்க.

இயற்றப்படுதன் முதலாகிய வேறுபாடு குறிப்புவினைச் செயப்படுபொருட்கணேற்பன கொள்க. (கக)

எ௭. மூன்ற குவதே,
ஒடுவேனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
வினைமுதல் கருவி யனைமுதற் றதுவே.

இ - ள்.

மேல் ஒடுவெனப் பெயர் கொடுத்தோதிய வேற்றுமைச்சொல் மூன்றுவதாம். அது வினைமுதலுங் கருவியு மாகிய இரண்டு முதலையும் பொருளாகவுடைத்து. எ - று.

மேல் ஐயொடு குவ்வென்றோதியவழி ஆனுருபுந் தழுவப்பட்டமையான், ஈண்டும் அவ்வாறே கொள்ளப்படும்; படவே, மூன்றுவதாதலும் வினைமுதல் கருவிப்பொருட்டா தலும் ஆனுருபிற்குமெய்தும்.

வினைமுதலாவது கருவி முதலாயின காரணங்களைத் தொழிற்படுத்துவது. கருவியாவது வினைமுதற்றொழிற்பயனைச் செயப்படுபொருட்கணுய்ப்பது.

அனையென்பது அத்தன்மையவாகிய முதலென அவற்ற திலக்கணத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்தவாறு.

முதலென்பதற்கு மேலேயுரைத்தாம்.

உ-ம். கொடியொடு துவக்குண்டான்; ஊசியொடு குயின்றதூசும் பட்டும். எ-ம். அகத்தியனாற் றமிழுரைக்கப் பட்டது; வேலானெறிந்தான். எ-ம். வரும்.

பிறபொருளுமுளவேனும் வினைமுதல் கருவி சிறந்தமை யான், வினைமுதல்கருவி யனைமுதற்றென்றார்.

வினைமுதல்கருவிக்கண் ஒடுவெனுருபு இக்காலத்தருகி யல்லது வாராது.

(கஉ)

எச. அதனி னியற லதற்றகு கிளவி
யதன்வினைப் படுத லதனி னாத
லதனிற் கோட லதனொடு மயங்க
லதனொ டியைந்த வொருவினைக் கிளவி
யதனொ டியைந்த வேறுவினைக் கிளவி
யதனொ டியைந்த வொப்ப லொப்புரை
எ

[வேற்றுமை

யின்னா னேது வீங்கென வரூஉ
மன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனார்.

இ - ள். அதனினியறல்—மண்ணானியன்ற குடம் என்பது. மண் முதற்காரணம். முதற்காரணமாவது காரியத்தோ டொற்றுமை யுடையது. அதற்றகுகிளவி—வாயாற்றக்கது வாய்ச்சி; அறிவானமைந்த சான்றோர் என்பன. இவை கருவிப்பாற்படும்.
அதன்வினைப்படுதல்—சாத்தனான் முடியுமிக் கருமம் என்பது. இது வினைமுதற்பாற்படும். அதனினாதல்— வாணிகத்தானாயினான் என்பது. அதனிற்கோடல்—காணத் தாற் கொண்டவரிசி என்பது. இவையுங் கருவிப்பாற்படும். இவையைந்து பொருளும் ஒடுவுருபிற்குஞ் சிறுபான்மை யுரியவாயினும், பெரும்பான்மைபற்றி ஆனுருபிற்கேயுரிய
போலக் கூறினார். அதனொடுமயங்கல்—எண்ணொடு விராய வரிசி என்பது. அதனொடியைந்த வொருவினைக்கிளவி— ஆசிரியனொடு வந்த மாணாக்கன் என்பது. வருதற்றொழில் இருவர்க்குமொத்தலின், ஒரு வினைக்கிளவியாயிற்று. அதனொ டியைந்தவேறுவினைக்கிளவி—மலையொடு பொருத மால்யானை என்பது. பொருதல் யானைக்கல்லதின்மையின் வேறு வினைக்

கிளவியாயிற்று. அதனொடியைந்த வொப்பலொப்புரை— 'பொன்னொடிரும்பனையர் நின்னொடுபிறரே' என்பது. ஒப்பல் லதனை யொப்பாகக் கூறலின் ஒப்பலொப்புரையாயிற்று. இம்மூன்றற்கும் உடனிகழ்தல் பொதுவென்பதூஉம் ஆவை ஒடுவெனுருபிற்கேயுரிய வென்பதூஉமுணர்த்திய, அதனொ டியைதல் மூன்றற்குங் கூறினர். அதனொடு மயங்கற்கு மீதொக்கும். எல்லாப்பொருட்கண்ணும் அதுவென்றது உரு 'பேற்கும் பெயர்ப்பொருளை. "அதற்கு வினையுடைமையின்"; என்பதற்கும் ஈதொக்கும். இன்னனேதுவென்பது முயற்சி யிற் பிறத்தலாெனாலிகிலே யாது என்பது. அதனினாதலெனக் காரகவேது முற்கூறப்பட்டமையான், இது ஞாபகவேது வாம். இப்பொருள் ஆனுருபிற்கும் இன்னுருபிற்குமுரித் தென்பது விளக்கிய, ஏதுவென்னாது இன்னனேதுவென்றார். இன்னானென்பது உம்மைத்தொகை. அவற்றதேதுப்பொ ருண்மை. எ - று.

எனவென்பதனை மாற்றி ஏதுவென்பதன்பின் கொடுத்து, ஈங்குவரூஉமன்னபிறவுமெனவியைக்க. ஈங்ஙனமென்று பாட மோதுவாருமுளர்.

அத்னினியறலென்பதற்குத் தச்சன் செய்த சிறுமா
வையமென்றும், இன்னானென்பதற்குக் கண்ணாற்கொத்தை காலான்முடவனென்றும், உதாரணங்காட்டினாரால் உரையாசிரியரெனின்:—அற்றன்று: தச்சன் செய்த சிறுமாவையமென்பது "வினைமுதல் கருவியனை முதற்று"73 என்புழியடங்குதலான் ஈண்டுப் பாற்படுக்கவேண்டாமையானும், வினைவிகார த்தை முதன்மேலேற்றிக் கூறும் பொருண்மை இன்னா னென்பதனாற் பெறப்படாமையானும், அது போலியுரை யென்க.

ஒடுவும் ஆனும் இரண்டுவேற்றுமையாகற்பாலவெனின்;— அற்றன்று: வேற்றுமைமயக்கமாவது ஒருவேற்றுமைய து ஒரு பொருட்கண்ணாக சில பொருட்கண்ணாக வேனவேற்றுமையுஞ் சேறலன்றே; அவ்வாறன்றிச் சிறிதொழித்து எல்

லாப்பொருட்கண்ணும் இரண்டுருபுஞ் சேறலானும், வடநூலுட்பொருள்வேற்றுமையல்லது உருபுவேற்றுமையின் ஒருவேற்றுமையாக வோதப்பட்டமையானும், ஈண்டெல்லாவாசிரியரும் ஒருவேற்றுமையாகவே யோதினரென்க. வடநூலோடு மாறுகொள்ளாமைக்கூறல் ஆசிரியர்க்கு மேற்கோளாயின், விளிவேற்றுமையை எழுவாய்வேற்றுமைக்கணடக்கற் பாலராவர், அவ்வாறடக்கவிலரெனின்:—அற்றன்று: விளிவேற்றுமையை எழுவாய்வேற்றுமைக்கணடக்கல் ஆண்டெல்லார்க்கு மொப்பமுடிந்ததன்று; "ஏழியன் முறையதெதிர் முக வேற்றுமை—வேறென விளம்பான் பெயரது விகார மென்—றோதிய புலவனு முளனொரு வகையா—னிந்திர னெட்டாம் வேற்றுமை யென்றனன்" என்பவாகலின், ஐந்திரநூலார் விளிவேற்றுமையை எட்டாம் வேற்றுமையாக நேர்ந்தாரென்பது பெறப்படும்; ஆசிரியர் அவர்மதம்பற்றிக் கூறினாராகலின், அதனோடு மாறுகொள்ளாதென்பது. இக் கருத்து விளக்கியவன்றே, பாயிரத்துள் "ஐந்திர நிறைந்த தொல்காப்பியன்" எனக்கூறிற்றென்க.

அன்னபிறவுமென்றதனால், கண்ணாற்கொத்தை; தூங்கு கையானோங்குநடைய; மதியொடொக்குமுகம்; சூலொடு கழுதைபாரஞ்சுமந்தது என்பனபோல்வன கொள்க. (கங)

எடு. நான்கா குவதே,
கு எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
யெப்பொரு ளாயினுங் கொள்ளு மதுவே.

இ - ள். மேல் கு எனப் பெயர் கொடுத்தோதப்பட்ட வேற்றுமைச்சொல் நான்காவதாம். அது யாதானுமொரு பொருளாயினும் அதனையேற்றுநிற்கும். எ - று.

உ-ம். அந்தணர்க்காவைக் கொடுத்தான் என வரும்.

மாணாக்கற்கு நூற்பொருளுரைத்தான் எனக்கொடைப் பொருளவாகிய சொல்லானன்றிப்

பிறவாய்பாட்டாற்கூறப் படுவனவும், மாணாக்கற்கு அறிவு கொடுத்தானெனக் கொடுப்பான்பொருளாய்க் கொள்வான்கட்செல்லாது ஆண்டுத் தோன் றும் பொருளுமெல்லா மடங்குதற்கு எப்பொருளாயினு மென்றார்.

பிறபொருளுமுளவாயினும், கோடற்பொருள் சிறந்த மையின், எப்பொருளாயினுங் கொள்ளுமென்றார். (கச)

எசு. அதற்குவினை யுடைமையி னதற்குடம் படுதலி
னதற்குப்பட பொருளி னதுவாகு கிளவியி
னதற்கியாப் புடைமையி னதற்பொருட் டாதலி
னட்பிற் பகையிற் காதலிற் சிறப்பினென்
றப்பொருட் கிளவியு மதன்பால வென்மனார்.

அதற்குவினையுடைமை—கரும்பிற்கு வேலி என்பது. வினை ஈண்டுபகாரம்.
அதற்குடம்படுதல்—சாத்தற்கு மகளு டம்பட்டார் என்பது. சான்றோர் கொலைக்குடம்பட்டார் என்

பதும்து. அதற்குப்படுபொருளாவது பொதுவாகிய பொருளைப் பகுக்குங்கால் ஒருபங்கிற் படும் பொருள்; அது சாத்தற்குக் கூறு கொற்றன் என்பது. அதுவாகுகிளவி—கடி
சூத்திரத்திற்குப் பொன் என்பது.
பொன் கடிசூத்திரமாய்த் யியல்]

சேனாவரையருரை. எஎ

திரியுமாகலின் அதுவாகுகிளவியென்றார்.
கிளவி- பொருள்.
அதற்கியாப்புடைமை—கைக்கியாப்புடையது
கடகம் என் பது.
அதற்பொருட்டாதல்—கூழிற்குக் குற்றேவல் செய் யும் என்பது. நட்பு—அவற்கு நட்டான்; அவற்குத் தமன் என்பன. பகை—அவற்குப் பகை; அவற்கு மாற்றான் என் பன. காதல்—நட்டார்க்குக் காதலன்; புதல்வற்கன்புறும் என்பன.
சிறப்பு—வடுகரசர்க்குச் சிறந்தார் சோழியவரசர்; கற்பார்க்குச் சிறந்தது செவி என்பன.

அப்பொருளென்றது அன்னபொருளை; இவ்வாடையு மந்நூலா னியன்றதென்றதுபோல.

எனவே, அன்னபிறவு மென்றவாறும்.

அப்பொருட்கிளவியுமென்றதனால், பிணிக்கு மருந்து; நட்டார்க்குத் தோற்கும்; அவற்குத் தக்காளிவள்; உற்றூர்க் குரியர் பொற்றொடி மகளிர் என்பன போல்வனவெல்லாங் கொள்க.
(கரு)

எஎ. ஐந்தா குவதே,
இன்னெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
யிதனி னிற்றிது வென்னு மதுவே.

இ - ள். மேல் இன்னெனப் பெயர் கொடுத்தோதப் பட்ட வேற்றுமைச்சொல் ஐந்தாவதாம். அஃது இப்பொரு ளினித்தன்மைத்து இப்பொருளென்னும் பொருண்மையை உணர்த்தும். எ - று.

ஐந்தாவது நான்குபொருண்மையுடைத்து; பொருவும், எல்லையும், நீக்கமும், ஏதுவுமென. அவற்றுட் பொருவிரு வகைப்படும்; உறழ்பொருவும், உவமப்பொருவுமென. ஏதுவு மிருவகைப்படும்; ஞாபகவேதுவும்,

காரகவேதுவுமென. அவற்றுள்
ஞாபகவேதுப்பொருண்மை மேலே கூறப்பட்டது.
காரகவேதுப்பொருண்மை அச்சமாக்கமென்பனவற்
றூற் பெறப்படும். நீக்கப்பொருண்மை தீர்தல்
பற்றுவிடுத லென்பனவற்றூற் பெறப்படும்.
ஏனையிரண்டும் இதனினிற் றிதுவென்பதனூற்
கொள்ளப்படும், அவ்விரண்டனையும் அஃ
திருமுறையானுணர்த்துமாகலான்.

எல்லைப்பொருள்—கரு எஅ

ஆரின் கிழக்கு; இதனினூங்கு என வரும்.
கிழக்கு ஊங் கென்பன, வினைக்குறிப்பல்லவேனும்
இற்றென்னும் பொருள் பட நிற்றலின்,
இற்றென்றலேயாம். பொரூஉப் பொருட்கு தாரணம்
முன்னர்ப் பெறப்படும். (கரு)

எஅ. வண்ணம் வடிவே யளவே சுவையே
தண்மை வெம்மை யுச்சமென்று
நன்மை தீமை சிறுமை பெருமை

வன்மை மேன்மை கடுமை யென்று
முதுமை யிளமை சிறத்த லிழித்தல்
புதுமை பழமை யாக்க மென்று
வின்மை யுடைமை நாற்றந் தீர்தல்
பன்மை சின்மை பற்று விடுதலென்
றன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனார்.

இ - ள். வண்ணமுதலாகப் பற்றுவிடுதலீறுகச் சொல் லப்பட்டனவும் அவைபோல்வன பிறவும் ஐந்தாம் வேற்று மைத்திறத்தனவாம். எ - று.

வண்ணம் வெண்மை கருமை முதலாயின. வடிவு வட்டஞ் சதுரமுதலாயின. அளவு நெடுமை குறுமை முதலாயின. சுவை கைப்புப் புளிப்பு முதலாயின. நாற்றம் நறுநாற்றந் தீநாற்றமுதலாயின.

உ-ம். காக்கையிற்கரிது களம்பழம்; இதனின்வட்ட மிது; இதனினெடிதிது; இதனிற்றீவிதிது; இதனிற்றண்ணி திது; இதனின்வெய்திது; இதனினன்றிது; இதனிற்றீதிது; இதனிற்சிறிதிது; இதனிற்பெரிதிது; இதனின்வலிதிது;

இதனின்மெலிதிது; இதனிற்கடிதிது;
இதனின்முதிதிது; இதனினிளைதிது;
இதனிற்சிறந்ததிது; இதனினிழிந்ததிது;
இதனிற்புதிதிது; இதனிற்பழைதிது;
இவனினிலனிவன்; இவனினுடையனிவன்;
இதனினூறுமிது; இதனிற்பலவிவை;
இதனிற்சிலவிவை. எ-ம்.
அச்சம்—கள்ளரினஞ்சும். எ-ம்.
ஆக்கம்—வாணிகத்திஞயினன். எ-ம்.
தீர்தல்—ஊரிற்றீர்ந் தான். எ-ம்.
பற்றுவிடுதல்—காமத்திற்பற்றுவிட்டான். எ-ம்.
வரும்.

அச்சமுதலிய நான்குமொழித்து ஒழிந்த இருபத்து நான்கும் ஒத்தபண்பு வேறுபாடுபற்றிப் பொருஉப்பொருள் விரித்தவாறு,

அன்னபிறவுமென்றதனுல்,
அவனினளியனிவன்; அத னிற் சேய்த்திது;

இகழ்ச்சியிற்கெட்டான்; மகிழ்ச்சியின் மைந்துற்ருன் என்பனபோல்வன கொள்க.

பலவாய்பாட்டோடு வழக்கின்கட்பயின்று வருதலுடை மையாற் பொருஉப்பொருள் இதற்குச் சிறப்புடைத்தாக லின், பெரும்பான்மையும் அதனையே விரித்தார். (கஎ)

எகூ. ஆறு குவதே,
அதுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
தன்னினும் பிறிதினு மிதன திதுவெனு
மன்ன கிளவிக் கிழமைத் ததுவே.

இ - ள். அதுவெனப் பெயர் கொடுத்தோதப்பட்ட வேற்றுமைச்சொல் ஆறுவதாம். அது உடையதாய் நிற்குந் தன்னானும் பிறிதொன்றானும் இதனதிதுவென்பதுபட நிற்கு மதனாற் கிளவியிற்றோன்றுங் கிழமையைப் பொருளாக வுடைத்து. எ - று. எனவே, ஆறுவது கிழமைப்பொருட் டென்றும், அக்கிழமை தன்னான் வந்த தற்கிழமையும் பிறி தான் வந்த பிறிதின்கிழமையுமென இரண்டென்றுங் கூறிய வாறும்.

தன்னென்றது தன்னோடொற்றுமையுடைய பொருளை. பிறிதென்றது தன்னின் வேறாகிய பொருளை.

அஃதேல், தன்னினும் பிறிதினுமாகிய கிழமைத்தென் றது இதனதிதுவெனு மன்னகிளவிக் கிழமைத்தென்ற தென்னையெனின்;—பொருட்கிழமையும், பண்புக்கிழமையும், தொழிற்கிழமையும், அவைபோல்வனவுமெனக் கிழமைதாம் பல. அவற்றுளொன்று சுட்டாது இதனதிதுவென்னுஞ் சொல்லாற் றோன்றுங் கிழமைமாத்திரம் சுட்டுமென்றற்கு இதனதிதுவெனுமன்ன கிளவிக் கிழமைத்தென்றார்.

இதனவிவையென்னும் பன்மையுருபுத் தொடருமடங் குதற்கு அன்னகிளவியென்றார்.

ஒன்று பல குழீஇய தற்கிழமையும், வேறு பல குழீஇய தற்கிழமையும், ஒன்றியற்கிழமையும், உறுப்பின்கிழமையும், மெய்திரிந்தாய தற்கிழமையுமெனத் தற்கிழமை.ஐந்துவகைப் படும்.

பொருளின்கிழமையும், நிலத்தின்கிழமையும், காலத்
தின்கிழமையுமெனப் பிறிதின்கிழமை மூவகைப்படும். அவற் றிற்குதாரணம் முன்னர்க் காட்டுதும். (கஅ)

௮௰. இயற்கையி னுடைமையின் முறைமையிற் கிழமை
செயற்கையின் முதுமையின் வினையி னென்று [யிற்
கருவியிற் றுணையிற் கலத்தின் முதலி
னொருவழி யுறுப்பிற் குழுவி னென்று
தெரிந்துமொழிச் செய்தி யிலையின் வாழ்ச்சியிற்
றிரிந்துவேறு படூஉம் பிறவு மன்ன
கூறிய மருங்கிற் றோன்றுங் கிளவி

யாறன் பால வேன்மஞர் புலவர்.

இ - ள். இயற்கை முதலாக வாழ்ச்சியீருகச் சொல்லப் பட்டனவும் திரிந்து வேறுபடூஉமன்னபிறவுமாகிய மேற் கூறப்பட்ட கிழமைப்பொருட்கட் டோன்றுஞ் சொல்லெல் லாம் ஆறும்வேற்றுமைத் திறத்தனவென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

திரிந்து வேறுபடூஉமன்னபிறவுமென்ருரேனும், திரிந்து வேறுபடுதல் அன்னபிறவுமென்றதனுற் றழுவப்படுவனவற் றுள் ஒருசாரனவற்றிற்கே கொள்க.

உ-ம். எள்ளது குப்பை; படையது குழாம் என்பன குழூஉக்கிழமை. அவை முறையானே ஒன்று பல குழீஇ யதும் வேறு பல குழீஇயதுமாம். சாத்தனியற்கை; நிலத்த தகலம் என்பன இயற்கைக்கிழமை. சாத்தனது நிலைமை;

சாத்தனதில்லாமை என்பன நிலைக்கிழமை. இவையொன்றி யற்கிழமை. யானையதுகோடு; புலியதுகிர் என்பன உறுப்பின் கிழமை. உறுப்பாவது பொருளினேகதேசமென்பதறிவித்தற்கு ஒருவழியுறுப்பென்றார். சாத்தனது செயற்கை; சாத்தனது கற்றறிவு என்பன செயற்கைக்கிழமை.

முதுமை; அரசனது முதிர்வு என்பன முதுமைக்கிழமை. முதுமையென்பது பிறிதோர் காரணம் பற்றாது காலம் பற்றி ஒருதலையாகி அப்பொருட்கட்டோன்றும் பருவமாகலிற் செயற்கையுளடக்காது வேறு கூறினார். சாத்தனதுதொழில்; சாத்தனது செலவு என்பன வினைக்கிழமை. இவை மெய் திரிந்தாய தற்கிழமை. சாத்தனதுடைமை; சாத்தனது தோட்டம் என்பன உடைமைக்கிழமை. மறியது

தாய்; மறி யது தந்தை என்பன முறைறுமைக்கிழமை. இசையது கருவி; வனைகலத்தது திகிரி என்பன கருவிக்கிழமை. அவனது துணை; அவனதிணங்கு என்பன துணைக்கிழமை. நிலத்த தொற்றிக்கலம்; சாத்தனது விலைத்தீட்டு என்பன கலக்கி ழமை. ஒற்றியது முதல்; ஒற்றியதுபொருள் என்பன முதற் கிழமை. கபிலரது பாட்டு; பரணரது பாட்டியல் என்பன செய்யுட்கிழமை. தெரிந்து மொழியாற் செய்யப்படுதலிற் றெரிந்து மொழிச்செய்தியாயின. இவை பொருட்பிறிதின் கிழமை. முருகனது குறிஞ்சிநிலம்; வெள்ளியதாட்சி என் பன கிழமைக்கிழமை. காட்டதியானை; யானையது காடு என்

பன வாழ்ச்சிக்கிழமை. அவற்றுள் - முருகனது குறிஞ்சி நிலம்; யானையது காடு என்பன நிலப்பிறிதின்கிழமை. காட்டதியானை

என்பது பொருட்பிறிதின்கிழமை. ஏனையது காலப் பிறிதின்கிழமை.

திரிந்து வேறுபடூஉமன்ன
பிறவுமென்றதனால், எட்சாந்து; கோட்டுநூறு; சாத்தனதொப்பு; தொகையதுவிரி; பொருளதுகேடு; சொல்லது பொருள் என்னுந் தொடக்கத் தன கொள்க. அவற்றுள் எட்சாந்து கோட்டது நூறு என் பன முதலாயின முழுவதூஉந்திரிதலின், வேறு கூறினர்.

மேற்சொல்லப்பட்ட தற்கிழமை பிறிதின்கிழமை யென்பனவற்றை விரித்தவாறு.
(கக)

அக. ஏழா குவதே,
கண்ணெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
வினைசெய் யிடத்தி னிலத்திற் காலத்தி
னனைவகைக் குறிப்பிற் றோன்று மதுவே.

இ - ள். கண்ணெனப் பெயர் கொடுத்தோதப்பட்ட

வேற்றுமைச்சொல் ஏழாவதாம். அது வினைசெய்யாநிற்ற
லாகிய இடத்தின்கண்ணும், நிலமாகிய இடத்தின்கண்ணும்,
காலமாகிய இடத்தின்கண்ணுமென அம்மூவகைக்குறிப்பின்
கண்ணுந் தோன்றும். எ - று. எனவே, ஏழாவது இடப்
பொருண்மைத்தென்றவாறும்.

குறிப்பிற் றோன்றுமதுவென்றது அவற்றையிடமா
கக் குறித்தவழி அவ்வேற்றுமை தோன்றுமென்றவாறு.
எனவே, இடமாகக் குறிக்கப்படாதவழி அப்பெயர்க்கண் வேற்றுமை தோன்றாதென்பதாம்.

தன்னினமுடித்தலென்பதனான் ஏனைவேற்றுமைச்சொற்
களும் அவ்வப்பொருட்கட் குறிப்பில்வழி அவ்வப்பெயர்க்
கண் வாராமை கொள்க.

உ-ம். தட்டுப்புடைக்கண் வந்தான்; மாடத்தின்கணிருந்
தான்; கூதிர்க்கண் வந்தான் என வரும்.

அ௨. கண்கால் புறமக முள்ளுழை கீழ்மேல்
பின்சா ரயல்புடை தேவகை யெனுஅ
முன்னிடை கடைதலை வலமிட மெனுஅ
வன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனார்.

இ -ள். கண் முதலாக இடமீறாகச் சொல்லப்பட்ட பத் தொன்பதுபொருளும் அவைபோல்வன பிறவும் ஏழாவதன் றிறத்தன. எ - று.

கண்ணென்னும் பொருளாவது

குறள் - 37

'கண்ணின்று கூறுத லாற்றானவனாயின்.' எ-ம். 'கண்ணகன்ஞாலம்.' எ-ம். கண்ணென்னு மிடைச்சொல்லா னுணர்த்தப்படும் இடப்பொருண்மை. தேவகையென்பது திசைக்கூறு. கண்கால்புறமக முள்ளென்பன முதலாயினவற்றது பொருள்வேற்றுமை வழக்கு நோக்கியுணர்ந்துகொள்க.

கண்ணின்று சொல்லியானை

என்கண்ணினின்றிவை சொல்லற்பாலையல்லை

என்றும், ஊர்க்காற்செய்யை ஊர்க்கட் செய் என்றும், ஊர்ப்புறத்து நின்ற மரத்தை ஊர்க்கண்மரம் என்றும், எயிலகத்துப்புக்கானை எயிற்கட்புக்கான் என்றும், யியல்] சேனாவரையருரை.

அரு

இல்லுளிருந்தானை இற்கணிருந்தான் என்றும், அரசனுழை யிருந்தானை அரசன்கணிருந்தான் என்றும், ஆலின்கீழ்க்கிடந் தவாவை ஆலின்கட்கிடந்தது என்றும், மரத்தின்மேலிருந்த குரங்கை மரத்தின்கணிருந்தது என்றும், ஏர்ப்பின்சென்றானை ஏர்க்கட்சென்றான் என்றும், காட்டுச்சாரோடுவதனைக் காட்டின்கணோடும் என்றும், உறையூர்க்கயனின்ற சிராப்பள்ளிக் குன்றை உறையூர்க்கட்குன்று என்றும், எயிற்புடைநின் றாரை எயிற்கணின்றார் என்றும், வடபால்வேங்கடம் தென் பாற்குமரி என்பனவற்றை வடக்கண்வேங்கடம் தெற்கட் குமரி என்றும், புலிமுன்பட்டானைப் புலிக்கட்பட்டான் என் றும், நூலினிடையுங்கடையுந் தலையுநின்ற மங்கலத்தை நூற் கண்மங்கலம் என்றும்,

கைவலத்துள்ளதனைக் கைக்கணுள் ளது என்றும், தன்னிடத்து நிகழ்வதனைத் தன்கணிகழ்வது என்றும், அவ்விடப்பொருள்பற்றி ஏழாம்வேற்றுமை வந்த வாறு கண்டு கொள்க.

ஏனுஅுவென்பது எண்ணிடைச்சொல்.

கண்முதலாயினவெல்லாம் உருபென்றூரால் உரையாசிரியரெனின்:—உருபாயின், ஏழாவதற்குக் கண்ணென்பது உருபாதல் மேலே பெறப்பட்டமையாற் பெயர்த்துங் கண்கா லென்றல் கூறியது கூறிற்றுமாகலானும், ஊர்ப்புறத்திருந் தான், ஊரகத்திருந்தான், கைவலத்துள்ளது கொடுக்கும் எனப் புறம் அகம் வலமென்பனவற்றுவழி அத்துச்சாரியை கொடுத்துதாரணங்காட்டினமையானும், அவர்க்கது கருத் தன்றென்க. உருபல்லவேல், என்னுழை, ஏன் முன் என நிலைமொழி உருபிற்கோதிய செய்கை பெற்றவாறென்னையெனின்:—'அதற்பொருட்டாகலின்'75 எனவும் 'தம்முடைய தண்ணளியுந் தாமும்' எனவும் உருபின்பொருள்பட வரும் பிறமொழி வந்துழியும் நிலைமொழி அச்செய்கை பெற்று

நிற்றலின், அச்செய்கை
உருபுபுணர்ச்சிக்கேயென்னும் யாப்
புறவின்றென்க.

அன்னபிறவுமென்றதனால்; பொருட்களுணர்வு, எனக் கண்புடையன், மலர்க்கணாற்றம், ஆகாயத்துக்கட்பருந்து என்னுந் தொடக்கத்தன கொள்க. (௨௩)

அரு. வேற்றுமைப் பொருளை விரிக்குங் காலை
யீற்றுநின் றியலுந் தொகைவயிற் பிரிந்து
பல்லா றுகப் பொருள்புணர்ந் திசைக்கு
மெல்லாச் சொல்லு முரிய வென்ப. *

இ - ள். வேற்றுமைத்தொகையை விரிக்குமிடத்து, வேற்றுமையேயன்றி, அன்மொழித்தொகையை விரிப்புழிப் பல்லாற்றான் அன்மொழிப்பொருளொடு புணர்ந்து வரும் எல்லாச் சொல்லும், விரிக்கப்படும். எ - று.

உருபு தொகப் பொருணிற்றலின்,

வேற்றுமைத் தொ
கையை வேற்றுமைப்பொருளென்றூர். தொகையை
வேற்று
மைப்பொருளென்றும், பொருளென்றும்,
யாண்டுமோள்ப.

அன்மொழித்தொகை பண்புத்தொகை
முதலாகிய தொகை இறுதி நின்றியறலின்,
ஈற்றுநின்றியலுந் தொகை யென்றூர்.

தாழ்குழல், பொற்றெடி, மட்காரணம்
என்னும் அன் மொழித் தொகைகளை விரிப்புழி,
தாழ்குழலையுடையாள், பொற்றெடியை யணிந்தாள்,
மண்ணுகிய காரணத்தானியன் றது என வரும்
உடைமையும், அணிதலும், இயறலும்,
கருங்குழற்பேதை, பொற்றெடியரிவை, மட்குடம்
என்னும் வேற்றுமைத்தொகைகளை விரிப்புழியும்,
கருங்குழலையுடைய பேதை,
பொற்றெடியையணிந்தவரிவை, மண்ணனியன்ற
குடம் என வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

பொருள்புணர்ந்திசைக்குமெனவே,
இருதொகைக்கண் ணும்,
ஒருவாய்பாட்டானன்றிப் பொருள்
சிதையாமலுணர்த் துதற்கேற்ற
வாய்பாடெல்லாவற்றானும், வருமென்பதாம்.

அவ்வாறுதல் மேற்காட்டப்பட்டனவற்றுட் கண்டுகொள்க.

அன்மொழித்தொகையிற் சொற்பெய்து விரித்தல் யாண்டுப்பெற்றுமெனின்;—அதுவும் அநுவாதமுகத்தான் ஈண்டே பெற்றுமென்க. பெறவே, இரண்டு தொகையும் விரிப்புழி வரும் வேறுபாடு கூறியவாறும்.

* இச்சூத்திரத்துக்குச் சேனாவரையர் முதலாயினர் உரைத்த உரையைச் சிவஞானமுனிவர் மறுத்து வேறுரையுரைத்தார். தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தியிற் காண்க.

இதனை "வேற்றுமைத் தொகையே யுவமைத் தொகையே" என்னுஞ் சூத்திரத்தின் பின் வைக்கவெனின்:—அதுவு முறையாயினும், இனி வருஞ்சூத்திரங்களான் வேற்றுமைத்தொகை விரிபற்றிய மயக்கமுணர்த்துதலான், ஆண்டுப்படுமுறைமையுணர்த்துதல் ஈண்டுமியைபுடைத்தென்க.

உரையாசிரியர் இரண்டு சூத்திரமாக அறுத்து ஆசிரியர் மதவிகற்பங்கூறித் தம்மதமிதுவென்பது போதர ஒன்றாக வுரைப்பாருமுளரென்றார். இரண்டாய் ஒன்றாயவழிப் பிறி திரையின்மையின், உரையாசிரியர் கருத்திதுவேயாம். (உஉ)

வேற்றுமையியன் முற்றிற்று.

௩. வேற்றுமைமயங்கியல்.

அச. கரும மல்லாச் சார்பென் கிளவிக்
குரிமையு முடைத்தே கண்ணேன்
வேற்றுமை.

மேற்கூறப்பட்ட வேற்றுமை தம்முண் மயங்குமாறு ணர்த்திய வெடுத்துக்கொண்டார். அம்மயக்கம் இருவகைப் படும்; பொருண்மயக்கமும், உருபுமயக்கமுமெனர, பொருண் மயக்கமாவது தன்பொருளிற்றீராது

பிறிதொன்றன்பொருட் கட்சேறல்.
உருபுமயக்கமாவதுதன் பொருளிற்றீர்ந்து சே றல்.
"யாத னுருபிற் கூறிற் றாயினும்" என்பதனுன்
உருபு மயக்குமுணர்த்தினர்;
அல்லனவற்றானெல்லாம் பொருண்
மயக்கமுணர்த்தினர். இவ்விருவகை மயக்கமு முணர்த்துத
லான், இவ்வோத்து வேற்றுமைமயங்கியலென்னும் பெயர்த்
தாயிற்று.
மயக்கமேயன்றி வேற்றுமைக்கோதிய இலக்கணத் திற்
பிறழ்ந்து வழீஇயமைவனவும் பிறவும்
இயைபுடையன ஈண்டுணர்த்துதலான், இக்குறி
பன்மை நோக்கிச் சென்ற குறியெனவுணர்க.

இ-ள்.
இரண்டாவதற்கோதப்பட்ட சார்புபொருண்மை
கருமச்சார்புங் , கருமமல்லாச் சார்புமென
இரண்டுவகைப்

படும். அவற்றுள், கருமச்சார்பு தூணைச்சார்ந்தான் எனவொன்றனையொன்று மெய்யுறுதலாம். கருமமல்லாச்சார்பு மெய்யுறுதலின்றி அரசரைச்சார்ந்தான் என வருவதாம். கருமமல்லாதசார்பு பொருண்மைக்கு உரித்தாய் வருதலுமுடைத்து ஏழாவது. எ - று.

உ-ம். அரசர்கட்சார்ந்தான் என வரும்.

கருமமாவது ஈண்டு மெய்யுறுதலாயின், அரசர்கட்சார்ந் தான் என்புழி உறுதலின்மையிற் சார்பாமாறென்னையெனின்:— தூண்பற்றாக ஒருசாத்தன் சார்ந்தாற்போல அரசர் பற்றாக அச்சார்ந்தானொழுகுதலிற் சார்பாயிற்றென்பது.

உம்மை எதிர்மறை.

தூணின்கட்சார்ந்தான் எனக் கருமச்சார்பிக்கண் ஏழா வது சென்றுற்படுமிழுக் கென்னையெனின்:— அன்னதோர் வழக்கின்மையே பிறிதில்லையென்க. இக்காலத்து அவ்வாறு

வழங்குபவாலெனின்:—கருமமல்லாச்சார்ச்சிக்கண் வருமுருபைச் சார்தலொப்புமையாற் கருமச்சார்ச்சிக்கண்ணுங்கொடுத்து உலகத்தார் இடைத்தெரிவின்றி வழங்குகின்றாரெனவேபடும்; ஆசிரியர் கருமமல்லாச் சார்பென்கிளவியென விதந்து கூறினமையாலென்பது. (௯)

௮௫. சினைநிலைக் கிளவிக் கையுங் கண்ணும்
வினைநிலை யொக்கு மென்மனார் புலவர்.

இ - ள். சினைமேனிற்குஞ் சொல்லிற்கு இரண்டாவதும் ஏழாவதும் வினைநிலைக்கண் ஒக்குமென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

உ-ம். கோட்டைக்குறைத்தான்; கோட்டின்கட்குறைத் தான் என வரும்.

வினைக்குறிப்பை நீக்குதற்கு வினையென்றார்.

வினைநிலையொக்குமென்றாரேனும், புகழ்தல் பழித்த லென்னுந் தொடக்கத்தனவொழித்து மயங்குதற்கேற்கும் அறுத்தல் குறைத்தன்முதலாயின வினையே கொள்ளப்படும்.

இரண்டாவதன்பொருட்கண் ஏழாவது சென்றதாயினும், சிறுவரவிற்றன்றி இரண்டாவதுபோல ஏழாவது வழக்கின்கட்பயின்று வருதலின், ஒக்குமென்றார்; அது காரணத்தால், கருமமல்லாச் சார்ச்சிக்குஞ் சினைக்கிளவிக்கும் ஏழாவது உரிமையுடைத்தென உடன்கூறாது, வேறு கூறினாரென்பது.

அகூ. கன்றலுஞ் செலவு மொன்றுமார் வினையே.

இ-ள். கன்றற்பொருண்மேல் வருஞ்சொல்லும் செலவுப் பொருண்மேல் வருஞ்சொல்லும் இரண்டாவதற்கும் ஏழா வதற்கும் ஒரு தொழில். எ - று.

உ-ம்.
சூதினைக்கன்றினான், சூதின்கட்கன்றினான்; நெறியைச் சென்றான், நெறிக்கட்சென்றான் என வரும்.

பொருள்பற்றி யோதினமையால், சூதினையிவறினான், சூதின்கணிவறினான்;

நெறியைநடந்தான், நெறிக்கணடந்தான் என வருவனவுங்கொள்க.

இரண்டாவதற்கு இப்பொருள் மேலே கூறப்பட்டமை யால், கன்றல் செலவென்னும் பொருட்கு ஏழாவதுமுரித்தென் றோதவமையுமெனின்:—அங்ஙனமோதின் ஏழாவதன் வரவு சிறுபான்மையென்பது படும்; ஆகலின் உடனோதினா ரென்பது.

சினைநிலைக்கிளவி நிலைமொழி வரையறையாகலானும், இது வருமொழி வரையறையாகலானும், வேறு கூறினா ரென்பது.

(௩)

அஎ. முதற்சினைக் கிளவிக் கதுவென் வேற்றுமை
முதற்கண் வரினே சினைக்கை வருமே.

இ - ள். முதற்சொல்லோடு தொடர்ந்த சினைச்சொல் லிற்கு, ஆறும்வேற்றுமை முதற்கண் வருமாயின், சினைச் சொல்லின்கண் இரண்டாம் வேற்றுமையே வரும். எ - று.

உ-ம். யானையது கோட்டைக் குறைத்தான் என

வரும்.

"சினைநிலைக் கிளவிக் கையுங் கண்ணும்" என்றதனான் முதற்சினைக்கிளவிக்கும் இரண்டுவேற்றுமையுமெய்துவதனை நியமித்தவாறு. இது வருஞ்சூத்திரத்திற்கு மொக்கும். (ச) அஅ

அஅ. முதன்மு னைவரிற் கண்ணென் வேற்றுமை
சினைமுன் வருத றெள்ளி தென்ப.

இ - ள். அம்முதற்சினைக் கிளவிக்கண், முதற்சொன் முன் ஐகாரவேற்றுமை வரின், சினைச்சொன்முன் கண்ணென் னும் வேற்றுமை வருதறெள்ளிது. எ - று.

உ-ம். யானையைக் கோட்டின்கட் குறைத்தான் என வரும்.

தெள்ளிதென்றதனான், யானையைக் கோட்டைக் குறைத்தான் எனச் சிறுபான்மை ஐகாரவேற்றுமையும் வருமென் பதாம்.

சினைக்கிளவிக்கண் மயக்கமுணர்த்துகின்ற சூத்திரத் திடைக் "கன்றலுஞ் செலவும்" என்னுஞ் சூத்திரம் வைத்த தென்னையெனின்:—ஐயுங்கண் ணுமென்பது அதிகாரத்தான் வரச் சூத்திரஞ் சுருங்குமாகலின், "சினைநிலைக் கிளவிக்கு" என்னுஞ் சூத்திரத்தின்பின் அதனை வைத்தாரென்பது. (ரு)

அகூ. முதலுஞ் சினையும் பொருள்வேறு படாஅ
நுவலுங் காலைச் சொற்குறிப் பினவே.

இ - ள். முதலுஞ்சினையும் முதலாயது முதலேயாய்ச் சினையாயது சினையேயாய்த் தம்முள் வேறுபொருளாகா. சொல்லுங்கால், சொல்லுவானது சொல்லுதற்குறிப்பினன் முதலென்றுஞ் சினையென்றும் வழங்கப்படும். எ - று.

சொற்குறிப்பினவென்றது முதலெனப்பட்டதுதானே தன்னைப் பிறிதொன்றற்கு ஏகதேசமாகக் குறித்தவழிச் சினை யுமாம்; சினையெனப்பட்டதுதானே தன்கணேகதேசத்தை நோக்கி முதலெனக் குறித்தவழி முதலுமா மென்றவாறு.

கோட்டது நுனியைக் குறைத்தான்; கோட்டை நுனிக் கட் குறைத்தான்; கோட்டை நுனியைக்குறைத்தான் என - முதற்கோதப்பட்ட உருபு சினைக்கண்ணும் வந்ததாலென்று ஐயுற்றார்க்கு, கருத்துவகையாற் கோடென்பது ஆண்டு முத லாய் நிற்றலின், முதலிற்கோதிய உருபே முதற்கண் வந்த தென, ஐயமகற்றியவாறு.

கூ௰. பிண்டப் பெயரு மாயிய றிரியா
பண்டியன் மருங்கின் மரீஇய மரபே.

இ - ள். பிண்டத்தையுணர்த்தும் பெயரும் முதற் சினைப் பெயரியல்பிற்றிரியா; அவ்வாறு அவற்றை முதலுஞ் சினையுமாக வழங்குதல் மேற்றொட்டு வழங்கி வாராநின்ற கூற்றான் மருவிய முறை. எ - று.

பிண்டம் பலபொருட்டொகுதி.

ஈண்டு ஆயியறிரியாவென மாட்டெறிந்தது, முதற் சினைக்கிளவிக்குப்போலப் பிண்டப்பெயர்க்கு முதற்கண் ஆறு வது வரிற் சினைக்கு இரண்டாவது வருதலும், முதற்கு இரண்டாவது வரிற் சினைக்கு ஏழாவது வருதலும், சிறு பான்மை இரண்டாவது வருதலுமாம்.

உ-ம். குப்பையது தலையைச் சிதறினன்; குப்பையைத் தலைக்கட் சிதறினன்; குப்பையைத் தலையைச் சிதறினன் என வரும்.

பிண்டமும் முதலுஞ்சினையுமேயாகலின் வேறு கூறல் வேண்டாவெனின்:—குப்பையென்புழி, தொக்க பலபொரு ளல்லது, அவற்றின் வேறாய் அவற்றானியன்று தானென் றெனப்படும் பொருளின்மையின், தொல்லாசிரியர் அதனை முதலென்று வேண்டார்; அதனன் வேறு கூறினரென்பது: படை காடு கா முதலாயினவுமன்ன. (எ)

கூக. ஒருவினை யோடேச்சோ லுயர்பின் வழித்தே.

இ - ள்.

அதனொடியைந்த ஒருவினைக்கிளவியென மூன்றுவதற்கோதிய ஒருவினையொடுச்சொல் உயர்பொருளையுணர்த்தும் பெயர்வழித் தோன்றும். எ - று.

உ-ம். அரசனொடிளையர் வந்தார்; ஆசிரியனொடு மாணாக்கர் வந்தார் என வரும்.

உயர்பொருட்பெயர்வழி ஒடுக்கொடுக்கவெனவே, உயர் பில்வழிச் சாத்தனுங் கொற்றனும் வந்தார் என இருபெயரும் எழுவாயாய் நிற்குமென்பதாம். நாயொடு நம்பிவந்தான் என

இழிபெயர்க்கண்ணும் ஒருவினையொடுச்சொல் வந்ததாலெனின்:—யாதானுமோராற்றான் அதற்குயர்புண்டாயினல்லது அவ்வாறு கூறார்; கூறுபவாயின், அஃது ஒருவினையொடுச் சொலெனப்படாது, கைப்பொருளொடு வந்தான் என்பது போல, அதுதனக்குண்டாக வந்தானெனப் பிறிதுபொருள் படுவதோரொடுவுருபாமென்க.

இதனை வேற்றுமையோத்தின்கண் "அதனினியறல்" என்னுஞ் சூத்திரத்தின்பின் வையாது ஈண்டு வைத்ததென்னையெனின்:—வேற்றுமையது பெயரும் முறையுந் தொகையும் பொதுவகையான் அவற்றதிலக்கணமும் உணர்த்தியதல்லது, இன்னவேற்றுமை இன்னபொருட்கண் இன்னவாறுமென்னும் விசேடவிலக்கணம் அதிகாரம்பட்டின்றாகலான், ஆண்டு வையாது, மூன்றாவது இப்பொருட்கண் இவ்வாறுமென விசேடவிலக்கணம் "மூன்றனு மைந்தனும்" எனக் கூறுகின்றாராகலின், அதனோடியைய ஈண்டு வைத்தார்; இதுவும் ஒருபொருள்பற்றி யோதுகின்ற விசேடவிலக்கணமாக லானென்பது. (அ)

கூஉ. மூன்றனு மைந்தனுந் தோன்றக் கூறிய
வாக்கமோடு புணர்ந்த வேதுக் கிளவி
நோக்கோ ரனைய வென்மனார் புலவர்.

இ - ள். மூன்றாம்வேற்றுமைக்கண்ணும் ஐந்தாம்வேற்றுமைக்கண்ணும் விளங்கச் சொல்லப்பட்ட ஆக்கத்தோடு கூடிய ஏதுச்சொல் அவ்வேதுப்பொருண்மையை நோக்கு 'நோக்கு

ஒருதன்மைய. எ - று.

உ-ம்.

வாணிகத்தாநுயினுன்; வாணிகத்தாநுய பொருள்.

எ-ம்.

வாணிகத்திநுயினுன்; வாணிகத்திநுய பொருள்.

எ-ம். வரும்.

வாணிகத்தான், வாணிகத்தின்

எனவுருபொடு தொடர்

ந்துநின்ற சொல்லை ஏதுக்கிளவியென்றூர்.

"அதன்வினைப்படுத லதனிநுதல்" 74 என்றும் "புதுமை பழமையாக்கம்" 75 என்றும் மூன்றுவதற்கும் ஐந்தாவதற்கும் ஏதுப்பொருண் மேற்கூறப்பட்டமையான் இச்சூத்திரம் மயங்கியல்]

சேனுவரையருரை. கூ௩

வேண்டாவெனின்:—அற்றன்று: பிரிநிலை யேகாரமுதலாகிய இடைச்சொல்லும் ஒருசார்வினைச்சொல்லும் முன்னேதப் பட்டனவேனும், எச்சமாதலொப்புமையான் எச்சவாராய்ச் சிக்கண் அவை தம்மையே "பிரிநிலை வினையே பெயரே

யொழியிசை—யெதிர்மறை யும்மை யெனவே சொல்லே'' எனப் பின்னுங் கூறினாற்போல, ஏதுப்பொருண்மை மூன்ற வதற்கும் ஐந்தாவதற்கும் மேற்கூறப்பட்டதாயினும், மயக்க மாதலொப்புமையான் மயக்கவாராய்ச்சிக்கண் ஈண்டுங்கூறினா ராகலின், கூறியதுகூறலென்னுங் குற்ற மின்றென்பது.
இஃது ''அச்சக்கிளவி'' என்பதற்குமொக்கும்.
/ரு

அஃதேல், மயக்கமாவது ஒருவேற்றுமை பிறிதொன் றன்பொருட்கட்சேறலன்றே; ஏதுவின்கண் வரும் மூன்றுவதும் ஐந்தாவதுந் தம்பொருளேபற்றி நிற்றலின் மயங்கின வெனப்படாவெனின்:—நன்று சொன்னாய். ஏதுப்பொ ருண்மை தனக்குரியவாற்றான் அவற்றிற்குத் தன்பொருளா யினவாறுபோலப் பிறிதொன்றற்குரியவாற்றாற் பிறிதொன் றன்பொருளாதலுமுடைமையின், அம்முகத்தான் மயங்கின வெனவே படுமென்பது. அல்லதூஉம், ஒருபொருட்கண் இரண்டுருபு சென்ற துணையான் மயக்கமாயிற் றெனினு மமையும்.

ஆக்கமொடு புணர்ந்த வேதுக்கிளவியெனவே, ஆக்க மொடு புணராது ஞாபகவேதுப்பொருண்மைக்கண் வரும் இன்னும் ஆனும் ஒத்த வரவினவல்லவென்பதாம். ஆண் டைந்தாவது பெருவரவிற்றெனக் கொள்க. (கூ)

கூா. இரண்டன் மருங்கி னோக்க னோக்கமவ்
விரண்டன் மருங்கி னேதுவு மாகும்.

இ - ள். "நோக்கலினஞ்சலின்" என இரண்டாவதற் கோதிய நோக்கப்பொருண்மை நோக்கியநோக்கமும் நோக்க னோக்கமுமென இரண்டுவகைப்படும். நோக்கிய நோக்கம் கண்ணானோக்குதல். நோக்கனோக்கம் மனத்தானென்றனை நோக்குதல். அந்நோக்கனோக்கமாகிய பொருள் மூன்றாவதற் கும் ஐந்தாவதற்குமுரிய ஏதுப்பொருண்மையுமாம். எ - று. கூ௨ தொல்—சொல்லதிகாரம்.
[வேற்றுமை

நோக்கனோக்கத்தா னோக்கப்படும் பொருளை நோக்க னோக்கமென்றார்.

நோக்கநோக்க மவ்விரண்டன் மருங்கினேதுவுமாகுமெனவே, அவ்வேதுப்பொருண்மைக்குரிய இரண்டுருபும் அவ் வேதுப்பொருண்மையிற்றீராது இரண்டாவதன்பொருட்கண் வருமென்பதாம். ஓம்படைப்பொருட்கண் வருவனவற்றிற்கு மீதொக்கும்.

உ-ம். 'வானோக்கி வாழு முயிரெல்லா மன்னவன்— கோனோக்கி வாழுங் குடி' என்புழி, வானை நோக்கி வாழும், கோலை நோக்கி வாழும் என விரண்டாவது வருதலேயன்றி, வானானோக்கி வாழும், வானினோக்கி வாழும், கோலானோக்கி வாழும், கோலினோக்கிவாழும் என மூன்றாவதும் ஐந்தாவதும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

ஏதுவாயினவா றென்னையெனின்:—உயிருங் குடியும் வானையுங் கோலையு நோக்குவது அவற்றானாய பயன்பற்றி அவற்றைத் தாமின்றியமையாமையன்றே; அதனான் அவ் வாறு பயன்படுவன அவற்றதின்றியமையாமைக்கு ஏதுவா தலுமுடையவென்பது. அஃதேல், வானுங்கோலும் ஏது வாயவழி நோக்கப்படுவன பிறவாவான் செல்லுமெனின்:— அற்றன்று:

கண்ணுட்குத்தினுன் என்றவழிக் கண்ணே செயப்படுபொருளாதலும் பெறப்பட்டாற்போல, வாளுேக்கும், கோலாேக்கும் என்புழியும் அவைதாமே செயப்படு பொருளாதலும் பெறப்பட்டமையால், நோக்கப்படுவன பிற வாவான் செல்லாவென்பது. (கo)

கூச.

அதுவென் வேற்றுமை யுயர்திணைத் தொகைவயி
னதுவே னுருபுகெடக் குகரம் வருமே.

இ - ள். ஆறும்வேற்றுமைப்பொருண்மேல் வரும் உயர் திணைத்தொகைக்கண் உருபு விரிப்புழி அதுவென்னுமுருபு கெட அதன்பொருட்கண் நான்காமுருபு வரும். எ - று.

ஈண்டு அதுவெனுருபு கெடுதலாவது அவ்வுருபாண்டு

வாராமை.

நம்பி மகன், நங்கை கணவன் என்னுந் தொகைகளை
விரிப்புழி, நம்பிக்கு மகன், நங்கைக்குக் கணவன் என நான்கனுருபு வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

உயர்திணைத்தொகைவயி னதுவென்னுருபு கெடக் குகரம்
வருமென்றதனான், ஆறனுருபு அஃறிணைப்பாலேன்ற நிற்றல் பெற்றாம்.

உயர்திணைத்தொகைவயின் ஆறுவதனை விலக்கி நான்கா வதே சேறலின், "இதனதிதுவிற்று" என்னுஞ் சூத்திரத் தாற் கூறப்படும் பொருளோடு உடன் வையாது இதனை வேறு கூறினர். (கக)

௯௫. தடமோறு தொழிற்பெயர்க் கிரண்டு மூன்றுங்
கடிநிலை யிலவே பொருள்வயி னான.

இ - ள். தனக்கேயுரித்தாய் நில்லாது ஒருகால் ஈற்றுப் பெயரொடுஞ் சென்று

தடுமாறுதொழிலொடு தொடர்ந்த பெயர்க்கு இரண்டாவதும் மூன்றாவதுங் கடியப்படா, அவ் வேற்றுமை தொக அவற்றின் பொருணிற்குந் தொகையிடத்து. எ - று.

உ-ம். புலிகொன்றயானை; புலிகொல்யானை என்புழிப் புலியைக் கொன்ற யானை. எ-ம். புலியாற் கொல்லப்பட்ட யானை. எ-ம். இரண்டாவதும் மூன்றாவதும் மயங்கியவாறு கண்டுகொள்க.

கொன்ற, கொல்லென்பன வினைமுதற்பொருட்குரியவாகப் புலியென்பது செயப்படுபொருளாயவழியல்லது இரண்டாவது வாராமையானும், அச்சொற்கள் செயப்படுபொருட் குரியவாகப் புலிவினைமுதலாயவழியல்லது மூன்றாவது வாராமையானும், இவை ஒருபொருட்கண் வந்தனவன்மையின், மயக்கமாமாறென்னையெனின்:—ஒருபொருட்கண் வாராமையின் மயக்கமெனப்படாதாயினும், தடுமாறுதொழிற்றொகைக்கண் இரண்டும் வந்து நிற்றலின் மயக்கப்பாற்படு மென்பது. (கஉ)

கூசா. ஈற்றுப்பெயர் முன்னர் மெய்யறி பனுவலின்

வேற்றுமை தெரிப வுணரு மோரே.

இ - ள். தடுமாறுதொழிலொடு புணர்ந்த பெயருள், இறுதிப் பெயர்முன்னர்ப் பொருள் வேறுபாடுணர்த்துஞ் சொல் வரின், அச்சொல்லான் அப்பொருள்வேற்றுமை தெரி வர் உணர்வோர். எ - று.

உ-ம். புலிகொல்யானை யோடாநின்றது; புலிகொல் யானைக்கோடு வந்தன என வரும்.

பிறமயக்கம்போலாது ஈண்டுப் பொருள் வேறுபாடு ணர்ந்தல்லது உருபு விரிக்கலாகாமையின், மெய்யறிபனுவ லின் வேற்றுமை தெரிபவென்றார்.

முன் புலியைக் கொன்ற யானை பின் பிறிதொன்றனு னிறந்துழியும் புலிகொல்யானைக்கோடு வந்தனவென்ப; அவ்

வழிக் கொன்றது கொல்லப்பட்டதென்னும் வேறுபாடு குறிப்பானுணரப்படுமென்பார் உணருமோரென்றார். பிறவு மன்ன.

(கரு)

கூஎ. ஓம்படைக் கிளவிக் கையு மானுந்
தாம்பிரி விலவே தொகைவரு காலை.

இ - ள்.
ஓம்படைப்பொருண்மைக்கு ஐகாரவுருபும் ஆனு ருபும் ஒத்தவுரிமைய, அவ்வேற்றுமை தொக்கவழி. எ - று.

ஓம்படுத்தல் பாதுகாத்தல்.

புலிபோற்றிவா என்புழி ஓம்படைக்கிளவி இரண்டா வதற் கோதிய காப்பின்கணடங்குதலின், புலியைப் போற்றி வாவென ஐகாரவுருபும், புலி அவன் போற்றி வருதற்கு ஏதுவாதலுமுடைமையாற் புலியாற்போற்றி வாவென ஆனு ருபும், ஒத்தவுரிமையவாய் வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

புலியேதுவாதலுமுடைத்தாயின், இரண்டன் மருங்கி ஞேக்கஞேக்கமு மோம்படைக் கிளவியு மேதுவு மாகும் என வமையும் இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்:—அங்ஙனமோ தின் ஓம்படைப் பொருண்மைக்கு ஐந்தாமுருபுமெய்தும்; அதனைவிலக்குதற்கு ஐயுமானுந்தாம்பிரிவிலவெனவேறுகூறி ஞர். இவை பிரிவிலவெனவே, இன்னுருபு பிரிவுடைத்தாய், புலியிற்போற்றிவாவெனச் சிறுபான்மை வருமென்பதாம்.

இரண்டுவேற்றுமைக்கும் ஓம்படைப்பொருண்மை இச் சூத்திரத்தா னெய்துவித்தாரெனினுமமையும்.

தாமென்பது செய்யுட்சுவைபட நின்றது. (கச)

கூ௮. ஆறன் மருங்கின் வாழ்ச்சிக் கிழமைக்
கேழ மாகு முறைநிலத் தான.

இ - ள். ஆறும் வேற்றுமைக்கணேதிய வாழ்ச்சிக்கிழ மைக்கு உறைநிலத்தின்கண் ஏழாவதும் வரும். எ - று.

காட்டியானை என்பது காட்டதியானையென விரிதலே யன்றிக் காட்டின்கண்யானையெனச் சிறுபான்மை ஏழாவது விரியினுமமையுமென்றவாறு.

யானைக்காடு, நம்பியூர் என்பன வாழ்ச்சிக்கிழமைப்பொ ருளவாயினும், ஆண்டேழாவது மயங்காதென்றற்கு உறை நிலத்தானவென்றார். எனவே, உறைநிலப்பெயர் பின்மொழி யாயவழியது இம்மயக்கமென்பதாம். (கரு)

கூகூ. குத்தொக வருஉங் கோடையெதிர் கிளவி
யப்பொரு ளாறற் குரித்து மாகும்.

இ - ள். குவ்வென்னுமுருபு தொக வருங் கொடை யெதிர்கிளவியாகிய தொகையினது கொடை யெதிர்தலாகிய அப்பொருண்மை ஆறும்வேற்றுமைக்குரித்துமாம். எ - று.

நாகர்பலி என்பது நாகர்க்கு நேர்ந்த பலியென விரிதலே யன்றி நாகரது பலியென விரியினுமமையுமென்றவாறு.

கொடையெதிர்கிளவி யென்பதற்குத் தருசொல் வரு சொற்குரைத்ததுரைக்க.

கொடையெதிர்தல் கொடையை விரும்பி மேற்கோடல்.

நாகர்க்குக் கொடுத்தலை விரும்பி மேற்கொண்டவழித் திரிபின்றி அவர்க்கஃதுடைமையாதலின், கிழமைப்பொருட் குரிய உருபாற் கூறினுமமையுமென்றவாறு. (கசு)

கயய. அச்சக் கிளவிக் கைந்து மிரண்டு
மெச்ச மிலவே பொருள்வயி னான. கூகா

தொல்—சொல்லதிகாரம். [வேற்றுமை

இ - ள். அச்சப்பொருண்மைக்கு ஐந்தாம்வேற்றுமை யும் இரண்டாம் வேற்றுமையும் ஒத்த கிழமைய, வேற்றுமை தொக அவற்றின்பொருணின்றவழி. எ - று.

பழியஞ்சும் என்புழி, பழியினஞ்சும், பழியையஞ்சும் என விரண்டும், ஒத்த கிழமையவாய் நின்றவாறறிக.

அஃதேல், ஒருபொருட்கண் வரின்ன்றே மயக்கமாவது;

இவை செயப்படுபொருளும் ஏதுவுமாகிய பொருள் வேறுபா டுடையவாகலின் மயக்கமாமாறென்னையெனின்:—அற்றன்று: ஈண்டேதுவாதலே அஞ்சப்படுதலாய் வேறன்றி நிற்றலின், ஒருபொருட்கண் வந்தனவேயாம்; அதனான் மயக்கமா மென்பது.
(கஎ)

கஙக. அன்ன பிறவுந் தொன்னெறி பிழையா
துருபினும் பொருளினு மெய்தடு மாறி
யிருவயி னிலையும் வேற்றுமை யெல்லாந்
திரிபிட னிலவே தெரியு மோர்க்கே.

இ - ள். மேன் மயக்கங் கூறப்பட்ட வேற்றுமையே
யன்றி, அவை போல்வன பிறவும், தொன்று தொட்டு வரும் வழக்கிற்பிழையாது, உருபானும் பொருளானும் ஒன்றனிலைக் களத்து ஒன்று சென்று, பிறிதொன்றன்பொருளுந் தன் பொருளுமாகிய ஈரிடத்தும் நிலைபெறும் வேற்றுமை யெல்லாந் திரிபுடையவல்ல தெரிந்துணர்வோர்க்கு. எ - று.

பொதுவகையான் இருவயினிலையுமென்றாரேனும், வழி போயினாரெல்லாங் கூறைகோட்பட்டார் என்றவழிக் கூறை கோட்படுதல் கடவுளரையொழித்து ஏனையோர்க்கேயாயின வாறுபோல, ஏதுப்பொருட்கண் வரும் மூன்றுவதும் ஐந்தாவதும் ஒருபொருளேபற்றி நிற்றலின் இருவயினிலையற்கேலா

மையான், அவற்றையொழித்து அஃதேனையவற்றிற்கேயாம். என்னை? தன்பொருளிற்றீராது பிறிதொன்றன் பொருட்கட்

,சேறலுண்டமையான்
இருவயினிலையற்கேற்றவாறறிக.
அன்ன பிறவாவன—நோயினீங்கினான்; நோயை நீங்கி னான். எ-ம். சாத்தனை வெகுண்டான்; சாத்தனொடு வெகுண் டான். எ-ம்.
முறையாற்குத்துங்குத்து; முறையிற்குத்துங்
மயங்கியல்] சேனாவரையருரை.
கஎ
குத்து. எ-ம். கடலொடு காடொட்டாது; கடலைக் காடொட் டாது. எ-ம். வருவனவும் பிறவுமாம்.
இக்காலத்துச் சிதைந்து
வழங்குமயக்கமுமுண்மையால், தொன்னெறி பிழையாதன ஆராய்ந்துணரப்படுமென்பார் தெரியுமோர்க்கென்றார்.
(கஅ)
கய௨. உருபுதொடர்ந் தடுக்கிய வேற்றுமைக் கிளவி
யொருசொல் னடைய பொருள்சென் மருங்கே.

இ - ள். பலவுருபுந் தம்முட்டொடர்ந்தடுக்கி வந்த வேற்றுமைச்சொற்களெல்லாம் முடிக்குஞ் சொல்லொன்றனுன் முற்றுப்பெற்று நடக்கும், அவ்வொன்றனுற்பொருள் செல்லுமிடத்து. எ - று.

ஈண்டு வேற்றுமைக்கிளவியென்றது வேற்றுமையுருபை யிறுதியாகவுடைய சொல்லை.

உ-ம். 'என்னெடு நின்னெடுஞ் சூழாது.' எ-ம். 'அந்த ணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்—நின்றது மன்னவன் கோல்.' எ-ம். வரும்.

சாத்தன் ருயைக்காதலன்; நாய்தேவனுயிற்று என்புழி, தாயை, தேவனென்பன, காதலன் ஆயிற்றென்னும் பய னிலைக்கு அடையாய் இடைநின்றுற்போல, கோட்டைநுனிக் கட்குறைத்தான், தினையிற்கிளியைக் கடியும் என்புழி, நுனிக் கண், கிளியையென்பன, குறைத்தான், கடியுமென்னுமுடிக் குஞ் சொல்லிற்கு அடையாய் இடைநின்றவாகலான், அவை யடுக்கன்மையின், அவையுதாரணமாதல் உரையாசிரியர் கருத்

தன்றெ்க.

குழையைச் சாத்தனது கள்ளரின் என இவ்வாறு தொடராது வருவனவற்றை நீக்குதற்கு உருபுதொடர்ந்தடுக்கிய வென்றும், நீ தந்த சோற்றையுங் கூறையையு முண்டுடுத் திருந்தேம் என இன்னோரன்னுழி ஒருசொல்லாற்பொருள் செல்லாமையின் அவற்றை நீக்குதற்குப் பொருள்செல் மருங்கென்றும், கூறினர்.

பிறவுமன்ன.

கயரு. இறுதியு மிடையு மெல்லா வுருபு
நெறிபடு பொருள்வயி னிலவுதல் வரையார்.

இ - ள். வேற்றுமைத்தொட ரிறுதிக்கண்ணும் அதனிடைநிலத்தும் ஆறுருபுந் தத்தமக்கோதிய பொருட்கணிற்றலை வரையார். எ - று.

உ-ம். கடந்தானிலத்தை; வந்தான் சாத்தனொடு; கொடுத்தான் சாத்தற்கு; வலியன் சாத்தனின்; இருந்தான் குன்றத்துக்கண். எ-ம். நிலத்தைக்கடந்தான்; சாத்தனொடு வந்தான்; சாத்தற்குக் கொடுத்தான்; சாத்தனின் வலியன்; சாத்தனதாடை; குன்றத்துக்கணிருந்தான். எ-ம். வரும்.

நெறிபடுபொருள்வயி னிலவுதல்வரையாரெனவே, அப் பொருளுணர்த்தாக்கால் நிலவுதல் வரையப்படுமென்பதாம். அங்ஙனம் வரையப்படுவன யாவையெனின்:—ஆறுவதும் ஏழாவதும், சாத்தனதாடை, குன்றத்துக்கட்கூகை என விடைநின்று தம்பொருளுணர்த்தினுற்போல, ஆடை சாத்த னது, கூகை குன்றத்துக்கண் என விறுதிநின்றவழி அப் பொருளுணர்த்தாமையான், அவ்வுருபுகள் ஆண்டு வரையப் படும். ஆறனுருபேற்ற பெயர் உருபொடு கூடிப் பெயராயும் வினைக்குறிப்பாயும் நிற்றலுடைமையான், அந்நிலைமைக்கண் ஆடை சாத்தனது என இறுதிக்கண்ணு நிற்குமென்பது.

இவ்வரையறை யுணர்த்துதற்கும், "மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதி யான" என முன்னருணர்த்தப்படும் வரையறைக்கு இடம்படுத்தற்கும், "ஈறுபெயர்க்காகும்" என்றோதப்பட்ட உருபுதம்மையே இறுதியுமிடையும் நிற்குமென வகுத்துக் கூறினாரென்பது.
- (உ0)

கயச. பிறிதுபிறி தேற்றலு முருபுதோக வருதலு

நெறிபட வழங்கிய வழிமருங் கேன்ப.

இ - ள். பிறிதோருருபு பிறிதோருருபையேற்றலும் ஆறுருபுந் தொக்கு நிற்றலும், நெறிபட வழங்கிய வழக்கைச் சார்ந்து வருதலான், வழுவாகா. எ - று.

---

* இச்சூத்திரத்திற்கும் மேல் வரும் "பிறிது பிறிதேற்றலும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்குஞ் சேனாவரையர் முதலாயினார் உரைத்த உரையை மறுத்துச் சிவஞானமுனிவர் வேறுரையுரைத்தார். தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தியிற் காண்க. (பக்கம் ...)

ஏற்புழிக்கோடலென்பதனால்,
பிறிதோருருபேற்பது ஆறுருபேயாம்.

பிறிதேற்றலுமென்றமையால், தானல்லாப் பிறவுரு பேற்றல் கொள்க.

உ-ம். சாத்தனதனை, சாத்தனதனொடு, சாத்தனதற்கு, சாத்தனதனின், சாத்தனதன்கண் என உருபு உருபேற்ற வாறும், நிலங்கடந்தான், தாய்மூவர், கருப்புவேலி, வரை வீழருவி, சாத்தன்கை, குன்றக்கூகை. எ-ம். கடந்தானிலம், இருந்தான்குன்றத்து, எ-ம். உருபு தொக்குநின்றவாறுங் கண்டுகொள்க.

இறுதியுமிடையுமென்பதனை அதிகாரத்தான் வருவித்து இரண்டிடத்துங் கூட்டியுரைக்க.

சாத்தனதனது எனச் சிறுபான்மை தன்னையுமேற்றல் உரையிற்கோடலென்பதனாற் கொள்க.

பெயரிறுதி நின்ற உருபு தன்பொருளொடு தொடாது பிறிதோருருபையேற்றலும், தாம் நின்று தம்பொருளுணர்த் தற்பாலன தொக்கு நிற்றலும்,

இலக்கணமன்மையின், வழூ வமைத்தவாறு. (உக)

கயிரு. ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின்
மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதி யான.

இ - ள். ஐகாரவேற்றுமைப்பொருளுங் கண்ணென் வேற்றுமைப்பொருளுமல்லாத பிறபொருண்மேனின்ற உருபு தொடர்மொழியிறுதிக்கட் டொக்கு நில்லா. எ - று.

இறுதியுமிடையுமென்பது அதிகரிக்க உருபுதொகவரு தலுமென்றமையான் வரைவின்றி எல்லாவுருபும் இறுதிக்கண் ணுந்தொகுமென்பது பட்டதனை விலக்கி, இவ்விருபொருட் கண்ணும் வருவனவே இறுதிக்கட்டொகுவன அல்லன தொகாவென வரையறுத்தவாறு.

அறங்கறக்கும் என இடைக்கட்டொக்கு நின்ற நான்கா வது கறக்குமறம் என இறுதிக்கட்டொக்கு நில்லாமை கண்டு கொள்க. பிறவுமன்ன. (உஉ)

[வேற்றுமை

கயசு. யாத னுருபிற் கூறிற் ருயினும்
பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை
சாரும்.

இ - ள். ஒருதொடர் யாதானுமோர் வேற்றுமையதுருபு கொடுத்துச் சொல்லப்பட்டதாயினும், அவ்வுருபு தன்பொரு ளான் அத்தொடர்ப்பொருள் செல்லாதவழிப் பொருள் செல் லும் பக்கத்து வேற்றுமையைச் சாரும். எ - று.

பொருள்செல்லாமையாவது உருபேற்ற சொல்லும் உருபு நோக்கிய சொல்லுந் தம்முளியையாமை. அவ்வேற்று மையைச் சார்தலாவது அதன்பொருட்டாதல்.

'கிளையரி நாணற் கிழங்குமணற் கீன்ற—முளையோ
ரன்ன முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய்' என்றவழி நான்காவதன்
பொருளான் அவ்வுருபேற்ற சொல்லும் அவ்வுருபு நோக்கிய
சொல்லும் தம்முளியையாமையின்,

அவற்றையியைக்கும்
ஏழாவதன்பொருட்டாயினவாறு கண்டு கொள்க.

உருபு தன்பொருளிற்றீர்ந்து பிறவுருபின்பொருட்டா யும் நிற்குமென உருபுமயக்கங் கூறியவாறாயிற்று.

அஃதேல், அரசர்கட்சார்ந்தான் என்புழியும் இரண்டா வதன்பொருட்கண் ஏழாவது சென்றதென்றமையான், அத ஞேடிதனிடை வேற்றுமையென்னையெனின்:—அரசர்கட் சார்ந்தான் என்புழி, அரசரது சார்தற்கிடமாதலே சாரப்படு தலுமாய் இருபொருண்மையும் ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்றலின், தத்தம் பொருள்வயிற்றம்மொடு சிவணுமாகுபெயர்போல, இடப்பொருண்மைக்குரிய கண்ணெனுருபு அவ்விடப்பொ ருண்மையோடு ஒற்றுமையுடைத்தாகிய செயப்படுபொருட் கும் ஆண்டுரித்தேயாம். மணற்கின்ற என்புழி, நான்காவதன் பொருளோடு ஏழாவதன்பொருட்கென்னு மியைபின்மை யான், ஒப்பில்வழியாற் பிறிதுபொருள் சுட்டுமாகுபெயர் போல, அப்பொருட்குரித்தன்றி வந்ததெனப்படும். அன்ன பிறவற்றுள்ளும் இவ்வேறுபாடு தெரிந்துணர்க.

தன்பொருளிற்றீர்தல் இலக்கணமன்மையின், இதனை யிலக்கணத்தோடுறழ்ந்து வருவனவற்றோடு வைத்தார். (உ௬) ழுயங்கியல்]

கயஎ. எதிர்மறுத்து மொழியினுந் தத்த மரபிற்
பொருணிலை திரியா வேற்றுமைச்
சொல்லே.

இ - ள். விதிமுகத்தாற்கூறுது எதிர்மறுத்துக் கூறி னும், தத்தமிலக்கணத்தான் வரும் பொருணிலைமை திரியா வேற்றுமையுருபு. எ - று.

உ-ம். மரத்தைக் குறையான், வேலானெறியான் என வரும்.

என்சொல்லியவாறோவெனின்:—குறையான், எறியான் என்றவழி வினைநிகழாமையின், மரமும் வேலுஞ் செயப்படு பொருளுங் கருவியுமெனப்படாவாயினும்,

எதிர்மறைவினை

யும் விதிவினையோடொக்குமென்பது

நூன்முடிபாகலான்,

ஆண்டு வந்த உருபுஞ் செயப்படுபொருண்

முதலாயினவற்று மேல்வந்தன வெனப்படுமென

வழுவமைத்தவாறு. பிறவு

மன்ன.

(உச)

கஙஅ. கு ஐ ஆனென் வரூஉ மிறுதி
அவ்வொடு சிவணுஞ் செய்யு ளுள்ளே.

இ - ள். கு ஐ ஆனென வரூஉ மூன்றுருபும், தொட ரிறுதிக்கண்ணின்றவழி, அகரத்தோடு பொருந்தி நிற்றலு முடைய, செய்யுளுள். எ - று.

உ-ம். 'கடிநிலை யின்றே யாசிரி யற்க.' எ-ம். 'காவ லோனக் களிறஞ் சும்மே.' 'களிறு மஞ்சுமக் காவ லோன.' எ-ம். 'புரைதீர் கேள்விப் புலவ ரான.' எ-ம். 'உள்ளம் போல வுற்றுழி யுதவும்—புள்ளியற் கலிமா வுடைமை யான.' எ-ம். வரும்.

குகரமும் ஐகாரமும் ஈறு கெட அகரத்தொடு

சிவண லுடைமையான், ஐ ஆன் கு என முறையிற்கூறுது, கு ஐ என அவற்றை இயைய வைத்தார். இயைய வைக்கின்றவர் ஐகாரம் முன் வைக்கவெனின்:—முறை அதுவாயினுஞ் செய் யுளின்பநோக்கிக் குகரம் முன் வைத்தாரென்பது.

25
அஃதேல், இத்திரிபு "தம்மீறு திரிதல்" என இடைச் சொற்கோதிய பொதுவிலக்கணத்தாற் பெறப்படுதலின் ஈண் கO௨

தொல்—சொல்லதிகாரம். [வேற்றுமை

டுக்கூறல் வேண்டாவெனின்:—அப்பொதுவிலக்கணத்தான் எய்துவன உருபிற்கு மெய்துமேல், பிறிதுபிறிதேற்றலும் "பிறிதவணிலைய" லாயடங்குதலான், ஈண்டுக் கூறல் வேண் டாவாம்; அதனுன் அன்ன பொதுவிலக்கணம் உருபிற்கெய் தாதெனமறுக்க. (உரு)

கயகூ. அ எனப் பிறத்த லஃறிணை மருங்கிற்
குவ்வும் ஐயு மில்லென மொழிப.

இ - ள். அஃறிணைப்பெயர்க்கண் அகரத்தொடு சிவணி ஈறு திரிதல் குவ்வும் ஐயுமில்லென எய்தியது விலக்கியவாறு.

அ எனத் திரிதலை அ எனப் பிறத்தலென்றார். (உசூ)

ககய. இதன திதுவிற் றென்னுங் கிளவியு
மதனைக் கொள்ளும் பொருள்வயி னானு
மதனாற் செயற்படற் கொத்த கிளவியு
[யும்
முறைக்கோண் டெழுந்த பெயர்ச்சொற் கிளவி
பால்வரை கிளவியும் பண்பி னாக்கமுங்
காலத்தி னறியும் வேற்றுமைக் கிளவியும்
பற்றுவிடு கிளவியுந் தீர்ந்துமொழிக் கிளவியு
மன்ன பிறவு நான்க னுருபிற்
றொன்னெறி மரபின தோன்ற லாறே.

இ - ள். இதனதிது இத்தன்மைத்தென்னும்

ஆறுவதன் பொருண்மையும்; ஒன்றனையொன்று கொள்ளுமென்னும் இரண்டாவதன்பொருண்மையும், ஒன்றனொன்று தொழிற் படற்கொக்குமென்னும் மூன்றுவதன் பொருண்மையும், முறைப் பொருண்மையைக்கொண்டு நின்ற பெயர்ச்சொல்லி னது ஆறும்வேற்றுமைப் பொருண்மையும், நிலத்தை வரைந்து கூறும் பொருண்மையும் பண்பின்கணும் பொருவு மாகிய ஐந்தாவதன்பொருண்மையும், காலத்தின்கணறியப் படும் ஏழாம் வேற்றுமைப்பொருண்மையும், பற்றுவிடுபொ ருண்மையும் தீர்ந்துமொழிப்பொருண்மையுமாகிய ஐந்தா வதன்பொருண்மையும், அவைபோல்வன பிறவும், நான்க னுருபாற்றோன்றுதற்கட் டொன்னெறிமரபின. எ - று.

உ-ம். யானைக்குக் கோடு கூரிது. எ-ம். இவட்குக் கொள்ளுமிவ்வணி. எ-ம். அவற்குச் செய்யத்தகுமக்காரியம்.

எ-ம்.- ஆவிற்குக்கன்று. எ-ம். கருவூர்க்குக் கிழக்கு. எ-ம்.

சாத்தற்கு நெடியன். எ-ம். காலைக்கு வரும். எ-ம். மனை

வாழ்க்கைக்குப் பற்றுவிட்டான். எ-ம். ஊர்க்குத் தீர்ந்தான்.

எ-ம். அப்பொரு ளெல்லாவற்றின்கண்ணும் நான்காமுருபு வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

வன்பால் மென்பால் என்பவாகலின், நிலத்தைப் பாலென்றார்.

"சிறப்பே நலனே காதல் வலியோ—டந்நாற் பண்பு நிலைக்கள மென்ப" எனவுவமை நிலைக்களத்தைப் பண்பென்ப வாகலின், பண்பினுக்கமென்றார்.

இதுவும் வேற்றுமைமயக்கமாகலின் மேற்கூறப்பட்ட வற்றோடு வையாது இத்துணையும் போதந்து வைத்ததென் னையெனின்:—அது தொகை விரிப்ப மயங்குமதிகாரம்; இது தொகையல்வழி யானையது கோடு கூரிது என்னுந்தொடர்

மொழிப்பொருள் சிதையாமல் யானைக்குக் கோடு கூரிது என நான்காவது ஆண்டுச் சென்று நின்றதாகலான், அவற்றோடு

வையாராயினுமென்பது.

அஃதேல், ஆவின்கன்று எனவுங் கருவூர்க்கிழக்கு எனவுந் தொகையாயும் வருதலின், அப்பொருட்கண் நான்காவது வருதல் ஈண்டுக் கூறற்பாற்றன்றெனின்:—அஃதொக்குமன்றாயினும், பிறவேற்றுமைப் பொருட்கண் நான்காவது சேறலொப்புமையான் அவற்றிற்கு வேறோர் சூத்திரஞ்செய்யாது இவற்றோடொருங்கோதினானென்பது.

அன்னபிறவுமென்றதனான், ஊர்க்கட்சென்றான், ஊர்க்கணுற்றது செய்வான் என்னுமேழாவதன்பொருட்கண்ணும், ஊரிற்சேயன் என்னும் ஐந்தாவதன் பொருட்கண்ணும், ஊர்க்குச்சென்றான், ஊர்க்குற்றது செய்வான், ஊர்க்குச் சேயன் என நான்காவது வருதல் கொள்க. பிறவுமன்ன. ()

கககூ. ஏனை யுருபு மன்ன மரபின
மான மிலவே சொன்முறை யான. கoசு

இ - ள். நான்கனுருபல்லாத பிறவுருபுந் தொகையல்லாத தொடர்மொழிக்கண் ஒன்றன்பொருள் சிதையாமை ஒன்று மயங்குதற்கட் குற்றமில, வழங்குமுறைமையான். எ - று.

உ-ம். நூலது குற்றங்கூறினன் என்னுந் தொடர்மொழிக்கண் நூலைக் குற்றங்கூறினன். எ-ம். அவட்குக் குற்றே வல் செய்யும் என்னுந் தொடர்மொழிக்கண் அவளது குற்றே வல் செய்யும். எ-ம். வருவன கொள்க. பிறவுமன்ன. (உஅ)

கக௨. வினையே செய்வது செயப்படு பொருளே
நிலனே காலங் கருவி யென்றா
வின்னதற் கிதுபய னாக வென்னு
மன்ன மரபி னிரண்டொடுந் தொகைஇ
யாயெட் டென்ப தொழின்முத னிலையே.

இ - ள். வினையும், வினைமுதலும், செயப்படுபொருளும், நிலமும், காலமும், கருவியுமாகிய ஆறும், இன்னதற்கு, இது பயனாக என்று சொல்லப்படும் இரண்டொடுந்தொக்குத் தொழிலது முதனிலையெட்டாமென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

ஈண்டேதுப்பொருண்மை கருவிக்கணடக்கப்பட்டது.

தொழின்முதனிலையென்றது தொழிலது காரணத்தை. காரியத்தின் முன்னிற்றலின் முதனிலையாயிற்று. காரணமெ னினும் காரகமெனினுமொக்கும்.

வினைந்தான் என்றவழி, வினைதற்றொழிலும், வினைந்த கருத்தாவும், வினையப்பட்ட குடமும், வினைதற்கிடமாகிய நிலமும், அத்தொழினிகழுங்காலமும், அதற்குக் கருவியாகிய திகிரிமுதலாயினவும், வினையப்பட்ட குடத்தைக் கொள்வா னும், வினைந்ததனுயபயனுமாகிய எட்டும்பற்றி அத்தொழி' னிகழ்ந்தவாறு கண்டுகொள்க.

அஃதேதல், தொழிலின் வேறுயது காரகமாகலின், வினை தற்றொழிற்கு அத்தொழிருன் காரகமாமாறென்னையெனின்:- வினைந்தானென்பது வினைதலைச் செய்தானென்னும் பொருட் டாகலின், செய்தற்கு வினைதல் செயப்படுபொருணீர்மைத்

தாய்க் காரகமாமென்பது. அற்றாகலினன்றே, கொளலோ கொண்டானென்பது இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொடராயிற் றென்பது.

இன்னதற்கு, இதுபயனாக என்னும் இரண்டும் அருகி யல்லது வாராமையின், அன்னமரபினிரண்டொடு மெனப் பிரித்துக் கூறினார்.

அஃதேல், செய்வது முதலாகிய முதனிலை வேற்றுமை யோத்தினுட் கூறப்பட்டமையின் இச்சூத்திரம் வேண்டா வெனின்:—அற்றன்று: இரண்டாவதற்கோதிய பொருளெல் லாவற்றையுஞ் செயப்படுபொருளெனத் தொகுத்து, ஏது வைக் கருவிக்கண்ணும் வினைசெய்யிடத்தைக் காலத்தின் கண்ணும் அடக்கி, ஏழாகச் செய்து, அவற்றொடு ஆண்டுப் பெறப்படாத வினையென்னுமுதனிலை கூட்டி, எட்டென்றாராகலின், இப்பாகுபாடு ஆண்டுப் பெறப்படாமையான், இச் சூத்திரம் வேண்டுமென்பது.

இதனாற்பயன் "நிலனும் பொருளுங் காலமுங் கருவி யும்" எனவும் "செயப்படு பொருளைச் செய்தது போல" எனவும் வினைக்கிலக்கணங் கூறுதலும் பிறவுமாம். (உகூ)

கக௩. அவைதாம்,

வழங்கியன் மருங்கிற் குன்றுவ குன்றும்.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட தொழின்முதனிலைதாம் எல் லாத் தொழிற்கும் எட்டும் வருமென்னும் யாப்புறவில்லை; வழக்கின்கட் சிலதொழிற்கட் குன்றத்தகுவன குன்றி வரும். எ - று.

குன்றத்தகுவனவாவன செயப்படுபொருளும் ஏற்பதும் பயனுமாம்.

கொடியாடிற்று, வளிவழங்கிற்று, என்புழி, செயப்படு பொருளும் ஏற்பதும் பயனுமாகிய முதனிலையில்லையாயினும், ஒழிந்தனவற்றான் ஆடுதலும் வழங்கலுமாகிய தொழினிகழ்ந் தவாறு கண்டுகொள்க.

இதனாற்பயன், எல்லாத்தொழிற்கும் முதனிலையெட்டுங் குன்றாது வருமோ சிலதொழிற்குச் சில குன்றிவருமோ கዐசு

யென்னும் ஐயநீங்குதலும், செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையையுணர்த்துஞ்சொல் இரண்டாவதனோடியையாதென் பது பெறுதலுமாம். (கூ0)

ககச. முதலிற் கூறுஞ் சினையறி கிளவியுஞ்
சினையிற் கூறு முதலறி கிளவியும்
பிறந்தவழிக் கூறலும் பண்புகொள் பெயரு
மியன்றது மொழிதலு மிருபெய ரொட்டும்
வினைமுத லுரைக்குங் கிளவியோடு தொகைஇ
யனையமர பினவே யாகுபெயர்க் கிளவி.

இ - ள். முதற்சொல்வாய்பாட்டாற் கூறப்படுஞ் சினை யறிகிளவியும், சினைச்சொல்வாய்பாட்டாற் கூறப்படு முதலறி கிளவியும், நிலத்துப் பிறந்த பொருண்மேல்

அந்நிலப்பெயர் கூறலும், பண்புப்பெயர் அப்பண்புடையதனை யுணர்த்திப் பண்பு கொள் பெயராய் நின்றதூஉம், முதற்காரணப்பெய ரான் அக்காரணத்தானியன்ற காரியத்தைச்-சொல்லுதலும், அன்மொழிப்பொருண்மேனின்ற இருபெயரொட்டும், செயப் பட்டபொருண்மேல் அதனைச் செய்தான் பெயரைச் சொல் லுஞ்சொல்லுமென அப்பெற்றிப்பட்ட இலக்கணத்தையுடை யன ஆகுபெயர். எ - று.

உ-ம். கடுத்தின்றான், தெங்கு தின்றான் என முதற் பெயர் சினைமேலும், இலை நட்டு வாழும், பூ நட்டு வாழும் எனச் சினைப்பெயர் முதன்மேலும், குழிப்பாடி நேரிது என நிலப்பெயர் அந்நிலத்துப் பிறந்த ஆடைமேலும், இம்மணி நீலம் எனப் பண்புப்பெயர் அப்பண்புடையதன்மேலும், இக் குடம் பொன் எனக் காரணப்பெயர் அதனானியன்ற காரியத் தின் மேலும், பொற்றொடி வந்தாள் என விருபெயரொட்டு அன்மொழிப் பொருண் மேலும், இவ்வாடை கோலிகன் எனச் செய்தான்பெயர் செயப்பட்டதன்மேலும், வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

அன்மொழித்தொகை எச்சவியலுள் உணர்த்தப்படுத லின் ஈண்டுக் கூறல்வேண்டா வெனின்:—அன்மொழித் தொகை தொகையாதலுடைமையான் ஆண்டுக் கூறினர்; இயற்கைப் பெயர் ஆகுபெயரெனப் பெயர் இரண்டாயடங் மயங்கியல்]

கும்வழி ஒரு பெயர்ப்பட்டதென மேலும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க. அன்மொழித்தொகை எச்சவியலுளுணர்த்தப் படும்; அதனால் அவ்வாகு பெயராதலுடைமை பற்றி ஈண்டுக் கூறினர்; எச்சவியலுட் கூறப்பட்டவாயினும் வினையெச்ச முதலாயின வினைச்சொல்லாதலும் இடைச்சொல்லாதலுமு டைமையான் அவற்றை வினையியலுள்ளும் இடையியலுள் ளும் கூறியவாறுபோலவென்பது. *

தொல்காப்பியனானுங் கபிலனானுஞ் செய்யப்பட்ட நூலைத் தொல்காப்பியங் கபிலமென்றல்

வினைமுதலுரைக்குங் கிளவியென்றாரால் உரையாசிரியரெனின்:—அற்றன்று: ஒரு மொழியிலக்கணம் ஈண்டுக் கூறாராயினும், வெற்புச் சேர்ப்பு என்னும் பெயரிறுதி இதனையுடையானென்னும் பொரு டோன்ற அன்னென்பதோரிடைச்சொல் வந்து வெற்பன் சேர்ப்பன் என நின்றாற்போல, தொல்காப்பியன் கபிலன்

என்னும் பெயரிறுதி இவனாற்செய்யப்பட்டதென்னும் பொருடோன்ற அம்மென்ப தோரிடைச்சொல் வந்து அன் கெடத் தொல்காப்பியம் கபிலம் என நின்றனவென்பது ஆசிரியர் கருத்தாம்; அதனான் அவையுதாரணமாதல் உரையாசிரியர் கருத்தன்றென்க.

அனையமரபினவென்றது

அவ்வாறியாதானுமோரியைபு பற்றி ஒன்றன்பெயர் ஒன்றற்காதலென ஆகுபெயரிலக்கணத் திற்குத் தோற்றுவாய் செய்தவாறு. ஒன்றன்பொருட்கண் ஒன்று சேறலென்னு மொப்புமையான் இவற்றையீண்டுக் கூறினார். அஃதேல், ஆகுபெயர் எழுவாய்வேற்றுமைமயக்க மாதலான் ஈண்டுக் கூறினாரென்றால் உரையாசிரியரெனின்:—ஆகுபெயர் ஏனைவேற்றுமையுமேற்று நிற்றலானும், எழுவாய்வேற்றுமையாய்

நின்றவழியும் அது பிறிதோர்
வேற்றுமைப்பொருட்கட் சென்று மயங்காமையின்
வேற்று மைமயக்க மெனப்படாமையானும், அது
போலியுரையென்க.

ககரு. அவைதாம்,

தத்தம் பொருள்வயிற் றம்மோடு
சிவணலு

* ஆகுபெயரும் அன்மொழித்தொகையும் ஒன்றென்றல் பொருந்தாமை தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தியிற் காண்க. (

மொப்பில் வழியாற் பிறிதுபொருள்
சுட்டலு
மப்பண் பினவே நுவலுங் காலை
வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட ஆகுபெயர்தாந் தத்தம்பொருளினீங்காது தம்பொருளின் வேறல்லாத பொருளொடு புணர்தலும், தம்பொருட்கியைபில்லாத பிறிதுபொருளைச் சுட்டிநிற்றலுமென இரண்டியல்புடைய வேறுபாடு

போற்றி யுணரப்படும். எ - று.

கடுவென்னுமுதற்பெயர்

முதலோடொற்றுமையுடைய

சினைமேனிற்றல் தத்தம்பொருள்வயிற்றம்மொடு சிவணலாம்.

குழிப்பாடி யென்னுமிடப்பெயர் இடத்தின் வேறாய ஆடை

மேனிற்றல் ஒப்பில்வழியாற் பிறிதுபொருள்

சுட்டலாம்.

அஃதேல், குழிப்பாடியும் ஆடையும் இடமும் இடத்துநிகழ்

பொருளுமாகிய இயைபுடையவாகலினன்றே

அதன்பெயர்

அதற்காயிற்று; அதனான்

அஃதொப்பில்வழியாற் பிறிது

பொருள் சுட்டலாமாறென்னையெனின்:—நன்று

சொன்னாய்:

அவ்வியைபுடையவேனும், முதலுஞ் சினையும்

பண்பும் பண்

புடையதுமாதன்முதலாகிய ஒற்றுமையாகிய

இயைபிலவாக

லின் அவை தம்முள் வேறெனவேபடும்; அதனாற்

குழிப்பாடி

யென்பது ஒப்பில்வழியாற்பிறிதுபொருள்

சுட்டலேயாமென்
பது. ஒற்றுமையாகிய இயைபுள்வழி அது
தத்தம்பொருள்
வயிற்றம்மொடு சிவணிற்றென்றும், அவ்வியைபின்றி இடமும்
இடத்துநிகழ்பொருளுமாதன் முதலாகிய
இயைபேயாயவழி
இஃதொப்பில்வழியாற் பிறிதுபொருள்
சுட்டிற்றென்றும்,
வேறுபடுத்துணரப்படுமென்பார்,
வேற்றுமைமருங்கிற்போற்
றல்வேண்டுமென்றாரென்பது. அஃதேல்,
இதனைப் பிரித்து
ஒருசூத்திரமாக உரைத்தாரால் உரையாசிரியரெனின்:—அங்
ஙனம் பிரிப்பின், தம்மொடு சிவணலும் பிறிதுபொருள் சுட்
டலுமாகிய இவற்றது
வேறுபாட்டின்கணென்பது இனிது
பெறப்படாமையானும், எழுத்ததிகாரத்தினுள்
"புள்ளி யிறு (- தியு முயிரிறு கிளவியும்" என்னுஞ்
சூத்திரத்து இங்கிர்ப்
பாதுகாவலைப் பிரியாது
ஒன்றாகவேயுரைத்தலானும், அவர்க்
கது கருத்தன்றென்க.

ககசு. அளவு நிறையு மவற்றொடு கொள்வழி
யுளவென மொழிப வுணர்ந்திசி னோரே.

இ - ள். அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் ஆகுபெய ராகக் கொள்ளுமிடமுமுடையவென்று சொல்லுவர் உணர்ந் தோர். எ - று.

பதக்குத் தூணியென்னும் அளவுப்பெயர் இந்நெற் பதக்கு, இப்பயறு தூணி எனவும், தொடி துலாமென்னு நிறைப்பெயர் இப்பொன்றொடி, இவ்வெள்ளி துலாம் எனவும், அளக்கப்பட்ட பொருண்மேலும், நிறுக்கப்பட்ட பொருண் மேலும், ஆகுபெயராய் நின்றவாறு கண்டுகொள்க.

ஒன்று இரண்டென்னுந் தொடக்கத்து எண்ணுப்பெய
ரும் எண்ணப்பட்ட பொருண்மேனின்றவழி ஆகுபெயரேயா
கலின்
அவற்றையொழித்ததென்னையெனின்:—அவை
எண் ணப்படுபொருட்கு முரியவாகலின்,

ஆகுபெயரெனப்படா;
அதனான் அவற்றை யொழித்தாரென்பது. *
(௩௩)

௧௧௭. கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங்
கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர் கோளலே.

இ - ள். சொல்லப்பட்டனவேயன்றிப் பிறவும் ஆகு பெயருளவேல், அவையெல்லாஞ் சொல்லப்பட்டவற்றதியல் பானுணர்ந்து கொள்க. எ - று.

சொல்லப்பட்டவற்ற தியல்பாவது யாதானுமோரியைபு பற்றி ஒன்றன்பெயர் ஒன்றன்மேல் வழங்கப்படுதல்.

யாழ் குழல் என்னுங் கருவிப்பெயர் யாழ் கேட்டான், குழல் கேட்டான் என அவற்றானாகிய ஓசைமேலும் ஆகு பெயராய் நின்றன. யானை பாவை என்னுமுவமைப்பெயர் யானை வந்தான், பாவை வந்தாள் என உவமிக்கப்படும்

பொருண்மேலும், ஏறு குத்து என்னுந் தொழிற்பெயர் இஃதோரேறு, இஃதோர்குத்து என அத்தொழிலானும் வடு வின்மேலும், வருவனவெல்லாங்கொள்க. பிறவுமன்ன.

---

* எண்ணுப்பெயர் ஆகுபெயராகாதென்றல் பொருந்தாமை தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தியிற் காண்க.

இயைபுபற்றி ஒன்றன்பெயர் ஒன்றற்காங்கால் அவ் வியைபு ஓரிலக்கணத்ததன்றி வேறுபட்ட விலக்கணத்தை யுடைத்து அவ்விலக்கணமெல்லாம் கடைப்பிடித்துணர்க வென்பார், வேறு பிற தோன்றினுமென்றார். (௩௪)

வேற்றுமைமயங்கியன் முற்றிற்று.

௪. விளிமரபு.

கக௯. விளியெனப் படுப கொள்ளும்

பெயரோடு

தெளியத் தோன்று மியற்கைய வென்ப.

நிறுத்த முறையானே விளிவேற்றுமை யுணர்த்திய வெடுத்துக்கொண்டார்; அதனான் இவ்வோத்து விளிமரபென் னும் பெயர்த்தாயிற்று.

இ - ள். விளியென்று சொல்லப்படுவன தம்மையேற் கும் பெயரோடு விளங்கத் தோன்றுமியல்பையுடைய வென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

விளிவேற்றுமை எதிர்முகமாக்குதற் பொருட்டாதல் பெயரானே விளங்குதலிற் கூறாராயினார்.

ஈறுதிரிதலும், ஈற்றயனீடலும், பிறிது வந்தடைதலும், இயல்பாதலுமென்னும் வேறுபாடுடைமையான் விளியெனப் படுமென்றார்.

கொள்ளும்பெயரோடெனவே, கொள்ளாப் பெயருமுள வென்பதாம்.

இயல்புவிளிக்கண் திரியாது நின்ற பெயரீறே விளியெனப்படுதலின், ஆண்டுந் தெற்றென விளங்குமென்பார் தெளி யத்தோன்றுமென்றார். (க)

கககூ. அவ்வே,
இவ்வென வறிதற்கு மெய்பெறக் கிளப்ப.

இ - ள். விளி கொள்ளும் பெயரும் கொள்ளாப்பெய ரும் இவையென மாணாக்கனுணர்தற்பொருட்டு அவையிவ் வோத்தினகத்துப் பொருள்படக்கிளக்கப்படும். எ - று.

இது கூறுவாமென்னுந் தந்திரவுத்தி.

அவ்வேயெனக் "கொள்ளும் பெயரொடு தெளியத் தோன்றும்" எனப் பெயரானுணர்த்தப்படுவதாய் நின்ற விளி யைச் சுட்டிய பெயரைச் சுட்டுதல் இடருடைத்தெனின்:— விளிவேற்றுமையாவது கொள்ளும் பெயரின் வேறன்றி அவைதாமேயாய் நிற்றலின், அப்பெயரைச் சுட்டவே விளி யுஞ்

சுட்டப்பட்டனவேயாம்; அதனான் இடரின்றென்பது. இவ்வாறுரையாது அவ்வேயெனச் சுட்டப்பட்டன விளிவேற்றுமையெனின்:—வருஞ் சூத்திரத்தின் அவைதாமெனப்பட்டனவும் விளிவேற்றுமையேயாய் "மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளிகொள் பெயர்" என்பதனோடு இயையாவாமென்பது. விளிகொள்ளும் பெயரும், கொள்ளாப்பெயரும், உயர்திணை விரவுப்பெயர் ஈண்டுயர்திணைப்பெயருள்ளு மடங்குதலும், நுண்ணுணர்வினார்க் கல்லது அறியலாகாமையின், ஏனோரு மறிதற்கு அவை கிளக்கப்படுமென்பார் இவ்வெனவறிதற் கென்றார்.

(உ)

கஉ௰. அவைதாம்,

இ உ ஐ ஓ வென்னு மிறுதி
யப்பா ஞன்கே யுயர்திணை மருங்கின்
மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளிகொள்
பெயரே.

இ - ள். கிளக்கப்படுவனவாகிய பெயர்தாம் இ உ ஐ ஓ என்னுமிறுதியையுடைய அக்கூற்று நான்குபெயரும் உயர் திணைப்பெயருள் விளி கொள்ளும் பெயர். எ - று.

அஃறிணைப்பெயர் ஆகுபெயராய் உயர்திணைக்கண் வந் துழியும், விரவுப்பெயர் உயர்திணைக்கண் வருங்காலும், அவை விளியேற்குமிடத்து உயர்திணைப்பெயராமென்றற்கு, உயர் திணைமருங்கின் மெய்ப்பொருள்சுட்டியவென்றார்.

உ-ம். 'சுடர்த்தொடீ கேளாய்.' எ-ம். சாத்தீ. எ-ம். அவை உயர்திணைப்பெயராய் விளியேற்றவாறு கண்டு கொள்க.

மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளிகொள் பெயர் அப்பாலன் கென்பன எழுவாயும் பயனிலையுமாய் இயைந்து, ஒருசொன் கக௨

னீர்மையவாய், அவைதாமென்னு மெழுவாய்க்குப் பயனிலை யாயின.

அஃதேல், உயர்திணைவிரவுப்பெயரைப் பொருள்பற்றி உயர்திணைப்பெயர்க்கணடக்கினாரெனின், முன்னர் "விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் காலே" எனல்வேண்டாவாம் பிறவெனின்;—நன்று சொன்னாய்; "விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் காலே" என்புழி, விரவுப்பெயரென்னாது அஃறிணைவிரவுப் பெயரென அஃறிணைக்கண் வருவனவற்றை விதந்தோதுதலான், உயர்திணைக்கண் வருவன உயர்திணைப்பெயருள் அடங்குமென்பதற்கு அச்சூத்திரமே கரியாயிற்றென்பது. அல்லதூஉம், புள்ளியீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கண் அவ்வீற்றுயர்திணை விரவுப்பெயருமடங்கி விளிகோடலெய்துதலானன்றே, தாம் நீயிரென்பன விளி கொள்ளாவென எய்தியது விலக்குவாராயிற்று; அதனானுமடங்குதல் பெறுதுமென்பது. அல்லதூஉம், உயர்திணையதிகாரத்து முறைப்பெயர் விளியேற்குமாறு கூறினமையானும் பெறப்படும். விரவுப்பெயரை உயர்திணைப்பெயரோடு மாட்டெறிபவாகலின், மாட்டேற்றான் முறைப்பெயர் ஆகாரமும் ஏகாரமும் பெற்று விளியேற்ற லெய்தாமையின் ஈண்டுக்

கூறினரென்றால் உரையாசிரிய ரெனின்:—அக்கருத்தினராயின் அஃறிணையென்னுஞ்சொல் லொழித்துக் "கிளந்த விறுதி விரவுப் பெயர்—விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் காலை" எனவும், இதன்பின் "முறைப்பெயர் மருங்கி னையெ னிறுதி—யாவொடு வருதற் குரியவு முளவே" எனவும், இதன்பின் னகார ளகாரவீற்றிருவகை முறைப்பெயருமடங்கப் "புள்ளி யிறுதி யேயொடு வருமே" எனவும் ஓதுவார் மன் னாசிரியர். என்னை? மயங்கக்கூறலென் னுங்குற்றமும் நீங்கிச் சூத்திரமுஞ் சுருங்குமாதலான். அவ் வாறோதாமையானும், முறைப்பெயரேயன்றித் தாம் நீயி ரென்பனவும் ஈண்டுக் கூறப்பட்டமையானும், உரையாசிரி யர்க்கு அது கருத்தன்றென்க. (௩)

கஉக. அவற்றுள்,

இ ஈ யாகும் ஐ யா யாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட நான்கீறும் விளியேற்குமாறு கூறுகின்றார்.

இ - ள். அவ்வற்றுள் என்பது அந்நான்கிற்றினுள் என்ற வாறு. நம்பி, நம்பீ என இகரம் ஈகாரமாயும், நங்ஙை, நங்காய் என ஐகாரம் ஆய் ஆயும், ஈறு திரிந்து விளியேற்கும். எ-று.

கஉஉ. ஓவும் உவ்வும் ஏயொடு சிவணும்.

இ - ள். கோ, கோவே. எ-ம்.

வேந்து, வேந்தே. எ-ம். ஓகாரமும் உகரமும் ஏகாரம் பெற்று விளியேற்கும். எ - று.

கஉந. உகரந் தானே குற்றிய லுகரம்.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட உகரமாவது குற்றியலுகரம். எ - று.

திரு, திருவே எனச் சிறுபான்மை முற்றுகரவீறுமுள

வேனும், ஓதிய முறையானே விளியேற்பன குற்றுகரவீறே யாகலிற் குற்றியலுகரமென்றார். (௬)

கஉச. ஏனை யுயிரே யுயர்திணை மருங்கிற் றம்விளி கொள்ளா வென்மனார் புலவர்.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட நான்கீறுமல்லா உயிரீறு உயர்திணைக்கண் விளி கொள்ளாவென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

கொள்வனவிவையென
வரையறுத்துணர்த்தவே, ஏனைய
கொள்ளாவென்பதுணரப்படும்,
வரையறைக்குப் பயன் அது வாகலான்;
அதனானிச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்:—அஃ
தொக்கும்: வரையறையாற் பெறப்படுவதனையே ஒருபயனோக்கிக் கூறினார். யாதோ பயனெனின்;—ஏனையுயிர் விளி கொள்ளாவென, மேற்கூறப்பட்ட உயிர் கூறியவாறன்றிப் பிறவாற்றானும் விளி கொள்வனவுளவென்பதுணர்த்துதற் கென்பது.

உ-ம். கணி, கணியே; கரி, கரியேஎனவரும். பிறவுமன்ன.

தாமென்றதனான் ஏனையுயிர் தம்மியல்பாற் கொள்ளா
வாயினுஞ் சொல்லுவான்குறிப்புவகையாற் கொள்வனவுமுள வென்பதாம். மகவென்பது விளி பெறாதாயினுஞ் சொல்லு வான் குறிப்பான் மகவேயென விளியேற்றவாறு கண்டு கொள்க.

கஉரு: அளபெடை மிகூஉ மிகர விறுபெய
ரியற்கைய வாகுஞ் செயற்கைய வென்ப.

இ - ள். அளபெடை தன்னியல்புமாத்திரையின் மிக்கு நான்கும் ஐந்தும் மாத்திரை பெற்று நிற்கும் இகரவீற்றுப் பெயர் இ ஈயாகாது இயல்பாய் விளியேற்குஞ் செயற்கையை யுடையவாம். எ - று.

அளபெடை மிக்கியற்கையவாகுஞ் செயற்கைய வென்றது மிகூஉமிகரவிறுபெயரென அநுவதித்தாரேனும், மாத் திரை மிக்கியல்பாமென்பது அதனாற் பெறப்படும்.

உ-ம். தோழீஇ இஇ. எ-ம். தோழீஇஇஇஇ. எ-ம். வரும்.

இ ஈயாகாமையின் இயற்கைய்வாகுமென்றும், மாத் திரை மிகுதலாகிய செயற்கையுடைமையாற் செயற்கைய வென்றுங் கூறினர்.

இகரவிறுபெயரென்பது இகரத்தானிற்ற பெயரென விரியும்.
(அ)

கஉசு. முறைப்பெயர் மருங்கி னையே னிறுதி
யாவோடு வருதற் குரியவு முளவே.

இ - ள். முறைப்பெயரிடத்து ஐயென்னுமுடிபு ஆயா காது ஆவொடு வருதற்குமுரியனவுள. எ - று.

உ-ம். அன்னை, அன்னா. எ-ம். அத்தை, அத்தா. எ-ம். வரும்.

உம்மையான் அன்னாய் அத்தாய் என ஆயாதலுமுடைய வென்பதாம். உம்மை பிரிந்து நின்றது. (கூ)

கஉஎ. அண்மைச் சொல்லே யியற்கை யாகும்.

இ - ள். நான்கீற்றண்மைச்சொல்லும் இயற்கையாய் விளியேற்கும். எ - று.

அண்மைக்கண் விளி கொள்வதனை

அண்மைச்சொல் லென்றார்.

உ-ம். நம்பி வாழி; வேந்து வாழி; நங்கை வாழி; கோ வாழி என வரும். (க0)

க௨௮. னரலள வென்னு மந்நான் கென்ப
புள்ளியிறுதி விளிகொள் பெயரே.

உயிரீற்றுயர் திணைப்பெயர் விளியேற்குமா றுணர்த்தி, இனிப்புள்ளியீற்றுயர் திணைப்பெயர் விளியேற்குமா றுணர்த்து கின்றார்.

இ - ள். புள்ளியீற்றுயர் திணைப்பெயர் ன ர ல ள வென்னும் அந்நான்கீற்றவென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

னரலளவென்னுமொற்றை ஈறாகவுடைய சொல்லை னரலள வென்றார். (கக)

க௨௯. ஏனைப் புள்ளி யீறுவிளி கொள்ளா.

இ - ள். அந்நான்குமல்லாத புள்ளியீற்றுப் பெயர் விளி கொள்ளா. எ - று.

ஈண்டும் விளிகொள்ளாவென்றதனாற் பயன், கூறப் பட்ட புள்ளியீறு பிறவாற்றான் விளி கொள்வனவுளவென்ப துணர்த்தலாம்.

உ-ம். பெண்டிர், பெண்டிரோ. எ-ம். தம்முன், தம் முனா. எ-ம். வரும். பிறவுமன்ன.

"விளங்கு மணிக் கொடும்

பூணாஅய்" எனவேனைப்புள்ளி சிறுபான்மை விளியேற்றலுங் கொள்க. (கஉ)

கஙய. அவற்றுள்,

அன்னே னிறுதி யாவா கும்மே.

இ - ள். அவற்றுள் அன்னென்னும் னகரவீறு ஆவாய் விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். சோழன், சோழா; சேர்ப்பன், சேர்ப்பா என வரும்.

(கங)

கஙக. அண்மைச் சொல்லிற் ககர மாகும்.

இ-ள். அண்மைவிளிக்கண் அன்னீறு அகரமாம். எ-று.

உ-ம். துறைவன், துறைவ; ஊரன், ஊர
எனவரும். ()

கநஉ. ஆனெ னிறுதி யியற்கை யாகும்.

இ - ள். ஆனென்னும் னகரவீறு
இயல்பாய்விளியேற் கும். எ - று.

சேரமான், மலையமான் என்பன
கூவுதற்கண்ணும் அவ் -வாறு நிற்றல் கண்டுகொள்க.
(கரு)

கநந. தொழிலிற் கூறு மானெ னிறுதி
யாயா கும்மே விளிவயி னான.

இ - ள். தொழிலானொருபொருளைச்
சொல்லும் ஆனீற் றுப்பெயர் விளிக்கண் ஆயாம். எ
- று.

உ-ம். வந்தான், வந்தாய்; சென்றான்,
சென்றாய் என -வரும்.

விளியதிகாரமாகலான் விளிவயினானவெனல்
வேண்டா -வெனின்:—சொல்லில்வழி

உய்த்துணர்வதென்று மறுக்க. ()

கஈச. பண்புகோள் பெயரு மதனோ ரற்றே.

இ - ள். ஆனீற்றுப்பண்புகொள்பெயரும் அவ்வீற்றுத் தொழிற்பெயர்போல ஆயாய் விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். கரியான், கரியாய்; செய்யான், செய்யாய் என வரும்.

(கஎ)

கஈரு. அளபெடைப் பெயரே யளபெடை யியல.

இ - ள். ஆனீற்றளபெடைப்பெயர் இகரவீற்றளபெடைப்பெயரேபோல மூன்றுமாத்திரையினீண்டு இயல்பாய் விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். உழாஅஅன், கிழாஅஅன் என வரும்.

அளபெடை மூன்றுமாத்திரையின் நீண்டிசைத்தலாகிய

விகாரமுடைமையான் "ஆனெ னிறுதி யியற்கை யாகும்"|:

என்புழி அடங்காமையறிக.

(கஅ)

கரு௬. முறைப்பெயர்க் கிளவி யேயோடு வருமே. மரபு] சேனாவரையருரை.

இ - ள். னகாரவீற்றுமுறைப்பெயர் ஏகாரம் பெற்று விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம்.

மகன், மகனே; மருமகன், மருமகனே எனவரும்.

கருஎ. தானென் பெயருஞ் சுட்டுமுதற் பெயரும்
யானென் பெயரும் வினாவின் பெயரு
மன்றி யனைத்தும் விளிகோ ளிலவே.

இ - ள். தானென்னும் பெயரும், அவன் இவன் உவ னென்னுஞ் சுட்டுமுதற்பெயரும், யானென்னும் பெயரும், யாவனென்னும் வினாப்பெயருமாகிய அவ்வனைத்தும், னகர வீறேயாயினும், விளி கொள்ளா. எ - று.

(உ0)

கரு௮. ஆரு மருவு மீரோடு சிவணும்.

நிறுத்தமுறையானே ரகாரவீறு விளியேற்குமாறுணர்த் துகின்றார்.

இ - ள். ரகாரவீற்றுள் ஆர் அர் என நின்ற இரண்டும் ஈராய் விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். பார்ப்பார், பார்ப்பீர்; கூத்தர், கூத்தீர் என வரும்.

(உக)

கருகூ. தொழிற்பெய ராயி னேகாரம் வருதலும்
வழக்கின் றென்மனார் வயங்கி யோரே.

இ - ள். மேற்கூறிய இரண்டீற்றுத்தொழிற்பெயர்க்கும் ஈரோடு ஏகாரம் வருதலுங் குற்றமன்று. எ - று.

உ-ம். வந்தார், வந்தீரே; சென்றார், சென்றீரே என வரும்.

அர் ஈற்றுத்தொழிற்பெயர் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

ஏகாரம் வருதலும் வழக்கின்றென்றதனான், ஏகாரம் பெறாது ஈரொடு சிவணலே

பெரும்பான்மையென்பதாம். ()

கசய. பண்புகோள் பெயரு மதனோ ரற்றே.

இ - ள்.
அவ்விரண்டீற்றுப்பண்புகொள்பெயரும், அவ்வீற்றுத் தொழிற்பெயர்போல, ஈரொடு சிவணியும், சிறுபான்மை ஈரொடேகாரம் பெற்றும், விளியேற்கும். எ - று. ககஅ

உ-ம். கரியார், கரியீர்; இளையர், இளையீர். எ-ம். கரி ·யீரே, இளையீரே. எ-ம். வரும். (உரு)

கசக. அளபெடைப் பெயரே யளபெடையியல.

இ - ள். ரகாரவீற்றளபெடைப்பெயர், முற்கூறிய அள பெடைப் பெயரேபோல, மூன்று மாத்திரையின் மிக்கியல் பாய் விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். சிறூஅஅர், மகாஅஅர் என வரும். (உச)

கசஉ. சுட்டுமுதற் பெயரே முற்கிளந் தன்ன.

இ - ள். அவர், இவர், உவர் என வரும் ரகாரவீற்றுச் சுட்டுமுதற்பெயர், னகாரவீற்றுச் சுட்டுமுதற்பெயரேபோல, விளிகொள்ளா. எ - று. (உரு)

கசங. நும்மின் றிரிபெயர் வினாவின் பெயரென்
றம்முறை யிரண்டு மவற்றியல் பியலும்.

இ - ள். நும்மின்றிரிபாகிய நீயிரும் வினாவின்பெயரா கிய யாவரும் இரண்டும், மேற்கூறிய சுட்டுப்பெயரேபோல, விளியேலா. எ - று.

நீயிரென்பதனை நும்மெனத் திரியாது நும்மென்பதனை நீயிரெனத் திரிப்பினும் இழுக்கா தென்னுங் கருத்தான் எழுத் தோத்தினுள் நும்மென நிறுத்தித் திரித்தாராகலான், அது பற்றி நீயிரென்பதனை நும்மின்றிரிபெயரென்றார். (உகூ)

கசச. எஞ்சிய விரண்டி னிறுதிப் பெயரே
நின்ற வீற்றய னீட்டம் வேண்டும்.

நிறுத்த முறையானே லகார ளகாரவீற்றுப்பெயர் விளி யேற்குமாறுணர்த்திய எடுத்துக்கொண்டார்.

இ - ள். உணர்த்தாது நின்ற லகார ளகாரமென்னும் இரண்டு புள்ளியையிறுதியாகவுடைய பெயர் ஈற்றயலெழுத்து நீண்டு விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். குரிசில், குரிசீல்; மக்கள், மக்காள் என வரும்.

()

கசடு. அயனெடி தாயி னியற்கை யாகும். மரபு]

சேனாவரையருரை. கககூ

இ - ள். ஈற்றயலெழுத்து நெட்டெழுத்தாயின், இயல் பாய் விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். பெண்பால், கோமாள் என வரும்.

(உஅ).

கசசு. வினையினும் பண்பினு

நினையத் தோன்று மாளெ னிறுதி

யாயா கும்மே விளிவயி னை.

இ - ள். வினையின்கண்ணும் பண்பின்கண்ணும் வரும் ஆளீற்றுப்பெயர், இயல்பாகாது, ஆயாய் விளியேற்கும். எ-று.

உ-ம். நின்றாள், நின்றாய். எ-ம். கரியாள், கரியாய். எ-ம். வரும்.

விளிவயினானவென்பதனை முன்னும் பின்னுந் தருவன வற்றோடு கூட்டுக.

(உகூ).

கசஎ. முறைப்பெயர்க் கிளவி முறைப்பெய ரியல.

இ - ள். ளகாரவீற்று முறைப்பெயர், னகாரவீற்று முறைப்பெயர்போல, ஏகாரம்பெற்று விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். மகள், மகளே; மருமகள், மருமகளே என வரும்.

கசஅ. சுட்டுமுதற் பெயரும் வினவின் பெயரு
முற்கிளந் தன்ன வென்மனார் புலவர்.

இ - ள். அவள், இவள், உவளென்னும் ளகாரவீற்றுச் சுட்டு முதற்பெயரும், யாவளென்னும்

விளுப்பெயரும், மேற் கூறிய சுட்டுமுதற்பெயரும் விளுப்பெயரும்போல, விளி கொள்ளா. எ - று. (கூக).

கசகூ. அளபெடைப் பெயரே யளபெடை யியல.

இ - ள். லகார ளகாரவீற்றளபெடைப்பெயர், மேற் கூறிய அளபெடைப்பெயரேபோல, அளபு நீண்டு இயல்பாய விளியேற்கும் எ - று.

உ-ம். மாஅஅல், கோஒஒள் என வரும்.

இவை அளபெடைப்பெயராயின், மால் கோளென அள பெடையின்றி வருவன செய்யுளுேக்கி அளபு சுருங்கி வந் கஉ0

தனவாம்; இவை அளபெடைப்பெயரல்லவாயின், அளபெடைப்பெயர் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (கூஉ)

கடுப. கிளந்த விறுதி யஃறிணை விரவுப்பெயர் விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் காலே.

உயர் திணைப்பெயரும்
உயர் திணை விரவுப்பெயரும் விளி
கொள்ளுமாறுணர்த்தி, இனியஃறிணை விரவுப்பெயர்
விளி கொள்ளுமாறுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். இளந்தவிறுதியாவன,
உயிரீறுநான்கும் புள்ளி
யீறு நான்குமாம். அவற்றை யிறுதியாகவுடைய
அஃறிணைக் கண் வரும் விரவுப்பெயர் மேற்கூறிய
நெறியான் விளியேற்
கும். எ - று.

உ-ம். சாத்தி, சாத்தீ; பூண்டு, பூண்டே;
தந்தை, தந் தாய். எ-ம். சாத்தன், சாத்தா; கூந்தல்,
கூந்தால்; மக்கள், மக்காள். எ-ம். வரும். சாத்தி,
பூண்டு, தந்தை, சாத்த என வண்மை விளியாய்
வருவனவுங்கொள்க.

ஓகாரவீறும் ரகாரவீறுமாய் வருவன
விரவுப்பெயருள

வேற் கொள்க. பிறவுமன்ன.
(௩௩)

கருக. புள்ளியு முயிரு மிறுதி யாகிய

வஃறிணை மருங்கி னெல்லாப் பெயரும்
விளிநிலை பெறாஉங் காலந் தோன்றிற்
றெளிநிலை யுடைய வேகாரம் வரலே.

இ - ள். புள்ளியீறும் உயிரீறுமாகிய அஃறிணைப்பெய ரெல்லாம், விளி கொள்ளுங் காலந்தோன்றின், ஏகாரம்பெறு தலைத் தெற்றெனவுடைய. எ - று.

உ-ம். மரம், மரமே; அணில், அணிலே; நரி, நரியே; புலி, புலியே என வரும்.

அஃறிணைப்பெயருள் விளி கேட்கும் ஒருசார்விலங்கின் பெயரும், விளி கேளாதனவற்றைக் கேட்பனவாகச்சொல்லு வார் கருதியவாற்றான் விளியேற்பனவுமல்லது, ஒழிந்த பெய ரெல்லாம் விளியேலாமையின், விளிநிலைபெறாஉங் காலந் தோன்றினென்றார். அதனானே சுட்டுப்பெயர் முதலாயின விளியேலாமையுங் கொள்க.

தெளிநிலையுடைய வேகாரம் வரலே எனவேகாரம் பெற்று விளியேற்றலை யாப்புறுப்பவே, யாப்புறவின்றிச் சிறு பான்மை பிறவாற்றான் விளியேற்பனவு முளவென்பதாம். அவை 'வருந்தினைவாழியென்னெஞ்சம்;' 'கருங்கால் வெண்குருகு கொன்று கேண்மதி;' 'காட்டுச்சாரோடுங் குறுமுயால்;' 'ஒண்டுவி நாராய்' என்னுந் தொடக்கத்தன. (௩௪)

௧௫௨. உளவெனப் பட்ட வெல்லாப் பெயரு
மளபிறந் தனவே விளிக்குங் காலைச்
சேய்மையி னிசைக்கும் வழக்கத் தான.

இ - ள். உயர்திணைக்கண்ணும் அஃறிணைக்கண்ணும் விளியேற்பனவாகச் சொல்லப்பட்ட எல்லாப் பெயரும், விளிக்குமிடத்து, தத்தமாத்திரையி னிறந்திசைத்தனவாம், சேய்மைக்கணொலிக்கும் வழக்கத்தின்கண். எ - று.

உ-ம். நம்பீஇ, சாத்தாஅ என வரும்

அளபெடைமிகூஉமென்றமையான், அளபெடைப் பெய ரொழித்து நின்ற பெயர் கொள்க.

அளபிறந்தனவென்றது, நெட்டெழுத்து அளபெடை யாயும், அளபெடை மூன்றுமாத்திரையினிறந்தும், சேய் மைக்குத் தக்கவாறு நீண்டிசைக்குமென்றவாறு.

சேரமான், மலையமான் என்னுமீற்றயல் அளபிறந்தவழி இயல்புவிளியென்னுது ஈற்றயனீண்டதாகக் கொள்க. அள பிறப்பன எழுத்தாகலின், ஒற்றுமைநயத்தாற் பெயரளபிறந் தனவென்றார்.
(௩௫)

௧௫௩. அம்ம வென்னு மசைச்சொன் னீட்ட
மம்முறைப் பெயரொடு சிவணு தாயினும்
விளியொடு கொள்ப தெளியு மோரே.

இ - ள். அம்மவென்னும் அசைச்சொல்லினது நீட் டம், விளிகொள்ளும் பெயரோடு தோன்றுது, இடைச்சொல் லோடு

தோன்றிற்றாயினும், விளியாகக் கொள்வர் தெளி வோர். எ - று.

கக

உ-ம். அம்மா சாத்தா என வரும்.

சாத்தாவென்பதே எதிர்முகமாக்குமாயினும், அம்மா வென்பதும் அவ்வெதிர்முகமாக்குதலே குறித்து நிற்றலின், விளியாகக் கொள்ளப்படுமென்பார் விளியொடு கொள்ப வென்றார்.

(கூக)

கருச. தநநு எ என வவைமுத லாகித்
தன்மை குறித்த னரளவே னிறுதியு
மன்ன பிறவும் பெயர்நிலை வரினே
யின்மை வேண்டும் விளியொடு கோளலே.

இ - ள். த ந நு என்னுமுயிர்மெய்யையும் எ

என்னு ம்மியிரையும் முதலாகவுடையவாய் ஒருவனது கிழமைப் பொருண்மையைக் குறித்து நின்ற ன ர ள வென்னு மூன்று புள்ளியை யிறுதியாகவுடைய ·சொல்லும் அவைபோல்வன பிறவுமாகிய பெயர்ச்சொல் வருமாயின், விளியொடு பொருந் துதலில. எ - று.

உ-ம். தமன், தமர், தமள்; நமன், நமர், நமள்; நுமன், நுமர், நுமள்; எமன், எமர், எமள். எ-ம். தம்மான், தம்மார், தம்மாள்; நம்மான், நம்மார், நம்மாள்; நும்மான், நும்மார், நும்மாள்; எம்மான், எம்மார், எம்மாள். எ-ம். வரும்.

அன்னபிறவுமென்றதனன், மற்றையான், மற்றையார், மற்றையாள்; பிறன், பிறர், பிறள் என வருவன கொள்க.

அஃதேல், இவற்றைத் தத்தமீற்றகத் துணர்த்தாது ஈண்டுக் கூறியதென்னையெனின்:--இவற்றையீற்றகத்துணர்த்

தின் மூன்றுசூத்திரத்தானுணர்த்தல்வேண்டுதலிற் சூத்திரம் பல்கும்; அதனானுண்டுணர்த்தாராயினார். அஃதேல், உயர் திணையதிகாரத்துப் பின் வைக்கவெனின்:—ஆண்டு வைப் பின் "விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் காலை" என்னுமாட டேற்று இனிது பொருள்கொள்ளாதாம், அதனாற் பிறிதிட மின்மையின் ஈண்டு வைத்தாரென்பது. (௩௭)

விளிமரபுமுற்றிற்று.

௫. பெயரியல்.

கருரு. எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே.

நான்குசொல்லும் பொதுவகையானுணர்த்தி, பொது விலக்கணமாதலொப்புமையானும் வேற்றுமைபெயரோடியை புடைமையானும் பெயரிலக்கணத்திற்கும் பொதுவிலக்கணத்

திற்குமிடை வேற்றுமையிலக்கணமுணர்த்தி, இனிச் சிறப்பு வகையான் நான்குசொல்லு முணர்த்துவானெடுத்துக்கொ ண்டு, இவ்வோத்தான் அவற்றின் முதற்கண்ணதாகிய பெயரிலக்கணமுணர்த்துகின்றூர். அதனானிது பெயரியலென் னும் பெயர்த்தாயிற்று.

இ - ள். பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் இடைச் சொல்லும் உரிச்சொல்லுமாகிய எல்லாச்சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே, பொருள் குறியாது நில்லா. எ - று.

"ஆயிருதிணையினிசைக்கும்" என்றதனான் இது பெறப் படுதலின் , இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்:—அற்றன்று: சொல்லிசைக்கும் பொருளாவன இவ்விரண்டுதிணையுமே பிறி தில்லையென்பதல்லது, சொல்லெல்லாம் பொருளுணர்த்து தன் மாலையவே உணர்த்தாதனவில்லையென்னும் யாப்புறவு அதனாற் பெறப்படாமையின், அசைநிலை முதலாயினவும் பொருள் குறித்துநிற்குமென ஐயமறுத்தற்கு இச்சூத்திரம் வேண்டுமென்பது. அசைநிலை முதலாயின பொருளுணர்த்து மாறு மேலே கூறிப்

போந்தாம்.

முயற்கோடு, யாமைமயிர்க்கம்பலம் என்பனபொருளு ணர்த்தாவாலெனின்:—அவை தொடர்மொழியாகலான் ஈண் டைக் கெய்தாவென்பது. அஃதேல், தொடர்மொழிதான் பொருள் குறியாது வருமோவெனின்:--வாரா. அவை மெய்ப் பொருள் குறிப்பனவும் பொய்ப்பொருள் குறிப்பனவுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள், பொய்ப்பொருள் குறிப்பனவும் பொருளுணர்த்துவனவேயாம். அல்லாக்கால்,

*இல்லோன் றலைவனாக வருந்
தொடர்நிலைச்செய்யுள் பொருளுணர்த்

தாமையின், அவை புலவராற் கொள்ளப்படாவென்பது.

அஃதேல், இச்சூத்திரம் முதலாக ஐந்துசூத்திரத்தாற் கூறப்பட்டன பொதுவிலக்கணமாகலான், இவற்றை ஈண்டு

வையாது கிளவியாக்கத்துள் வைக்கவெனின்:—இவை பொது விலக்கணமேயெனினும், ஆண்டுக் கூறப்பட்டன வழூஉக்காத்தலும் வழூஉக்காத்தற்குபகாரமுடையனவுமன்றே; "எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தன" என ஐயமகற்றலும் சொற்பொருள் இனைத்துப்பாகுபடுமென்றலும் சொல்லினைத் தென்றலுமென வழூஉக்காத்தலும், வழூஉக்காத்தற்குபகார முடையனவுமன்மையான், ஆண்டுணர்த்தாது, பொருள் வேறுபாடுபற்றிச் சிறப்புவகையான் நான்குசொல்லுமுணர்த் துங்கால் அவையுணர்த்தியல்லது உணர்த்தலாகாமையின், அவற்றை யீண்டுணர்த்தினாரென்பது. பொருள் வேறுபாடு பற்றிச் சொல்லுணர்த்துமாறு முன்னர்க் காணப்படும் (௧)

௧௫௬. பொருண்மை தெரிதலுஞ் சொன்மை தெரிதலுஞ்
சொல்லி னாகு மென்மனார் புலவர்.

இ - ள். தன்னின் வேறாகிய பொருளறியப்படுதலும் பொருளறியப்படாது அச்சொற் றானேயறியப்படுதலும் இரண்டுஞ் சொல்லானுமென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

உ-ம். சாத்தன் வந்தான்; பண்டு காடுமன்; உறு

கால் என்பனவற்றால் பொருளுணரப்பட்டவாறும், நீயுன் கிளவி, செய்தெனெச்சம், தஞ்சக்கிளவி, கழியென்கிளவி என் பனவற்றாற் பொருளுணரப்படாது அச்சொற்றாமேயுணரப் பட்டவாறுங் கண்டுகொள்க.

"ஆயிரு திணையி னிசைக்குமன சொல்லே" "எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே" "ஈறுபெயர்க் காகு மியற்கைய வென்ப" என்புழிச் சொல்லென்னுஞ்சொல்லும் பெயரென்னும்பெயரும் அறியப்படுதற்கட் சொன்மை தெரி தலாம்; ஏனைச்சொல்லும் ஏனைப்பெயரு மறியப்படுதற்கட் பொருண்மை தெரிதலாம். அதனானுண்டுச் சொன்மை தெரி தலும் பொருண்மை தெரிதலும் ஒருங்கு வந்தனவெனப் படும். அல்லாக்கால், சொல்லென்னுஞ்சொற்பொருளுணர்த் துதலும் பெயரென்னும் பெயரிறுதியுருபு வருதலும் பெறப் படாவாமென்பது.

மேலைச்சூத்திரத்தாற் சொற்கள் பொருளுணர்த்துமென்பது பெறப்பட்டமையால், தானும் பிறிதுமெனப் பொருள் இரண்டுவகைப்படுமென அதனது பாகுபாடுணர்த்தியவாறு.

இதனாற் பயன், சொற் றன்னையுணர நின்றவழியுஞ் சொல்லேயாமென ஐயமறுத்தலாம். (உ)

கருஎ. தெரிபுவேறு நிலையலுங் குறிப்பிற் றோன்றலு
மிருபாற் றென்ப பொருண்மை நிலையே.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட பொருண்மை தெரிதல்; சொன்மாத்திரத்தான் விளங்கி வேறுநிற்றலுஞ் சொன்மாத்திரத்தாற்றோன்றாது சொல்லோடு கூடிய குறிப்பாற் றோன்றலுமென, இரண்டுகூற்றையுடைத்தென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று. -

உ-ம் அவன், இவன், உவன்; வந்தான், சென்றான் என்றவழிப் பொருடெரிபு வேறு நின்றன. ஒருவர்

வந்தார்
என்றவழி ஆண்பால் பெண்பாலென்பதூஉம், சோறுண்ணு நின்றான் கற்கறித்து "நன்கட்டாய்" என்றவழித் தீங்கட்டாய் என்பதூஉம், குறிப்பாற்றோன்றின. கடுத்தின்றான், தெங்கு தின்றான் எனப் பிறிதின்பெயராற் பிறிதுபொருடோன்ற லுங் குறிப்பிற்றோன்றலாம்.
தின்றானென்னுந்தொழிலோடு முதற்பொருள் இயையாமையின் அதனோடியையுஞ்சினைப் பொருள் அத்தொடராற்றலாற் பெறப்பட்டமையாற் குறிப் பிற் றோன்றலாகாதெனின்:— அற்றன்று: அவ்வியையாமை சொல்லுவான் குறிப்புணர்தற்கேதுவாவதல்லது முதற்பெய ரைச் சினைப்பொருட் டாக்குமாற்றலின்றாகலான், அதுவுங் குறிப்பிற்றோன்றலேயாமென்க. பிறவுமன்ன.
'இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்—கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து' என்னுந் தொடர்மொழியான், நிலைபெற்றபின் களையலுறிற் களையலுற்றாரை

அவர் தாங்கொல்வர் அதனுற்றீ 'யாரை அவர் நிலைபெறுக்காலத்தே களைக என்னும் பொருள் விளங்குதலுங் குறிப்பிற்றேன் றலாம். அணியிலக்கணங்கூறு வார் இன்னோரன்னவற்றைப் பிறிதுமொழிதலென்பதோ ரணியென்ப.

கருஅ. சொல்லெனப் படுப பெயரே வினையென்
றாயிரண் டென்ப வறிந்திசி னோரே.

இ - ள். சொல்லாவன பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல் லுமென இரண்டென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ - று.

பெயர்ச்சொற்கிலக்கணம் வேற்றுமையோத்தினுட் கூறி னார்; வினைச்சொற்கிலக்கணம் வினையியலுட் கூறுப.

பிறசொல்லு முளவாயினும், இவற்றது சிறப்புநோக்கிப் பெயரே வினையென் றாயிரண்டென்பவென்றார். இவற்றுள் ளூம் பொருளது புடைபெயர்ச்சியாகிய தொழில்

பற்றாது அப்பொருள்பற்றிவருஞ் சிறப்புடைமையாற் பெயரை முற் கூறினர்.
(௪)

கருகூ. இடைச்சொற் கிளவியு முரிச்சொற் கிளவியு

மவற்றுவழி மருங்கிற் றேன்று மென்ப.

இ - ள். இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் பெயரை யும் வினையையுஞ் சார்ந்து தோன்றும். எ - று.

அவற்றுவழி மருங்கிற் றேன்றுமென்றரேனும், பெயரையும் வினையையுஞ்சார்ந்து தோன்றும் இவ்விரண்டையும் அவற்றெடு தலைப்பெய்யச் சொல் நான்காமென்பது கருத் தாகக் கொள்க. சார்ந்து தோன்றுமெனவே, அவற்றது சிறப்பின்மை பெறப்படும். வழக்குப்பயிற்சி நோக்கி இடைச் சொன் முற்கூறினர். (ரு)

கசூ௰. அவற்றுள்,
பெயரெனப் படுபவை தெரியுங் காலை
யுயர்திணைக் குரிமையு மஃறிணைக்
குரிமையு
மாயிரு திணைக்குமோ ரன்ன வுரிமையு
மம்மூ வுருபின தோன்ற லாறே.

பொருள்வேறுபாடுபற்றிச் சிறப்புவகையான் நான்கு சொல்லுமுணர்த்துதற்கு உபகாரமுடைய பொதுவிலக்கண முணர்த்தி, நிறுத்தமுறையானே இனிப் பெயர்ச்சொல்லு ணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட நான்கனுள், பெயரென்று சொல்லப்படுவன,

உயர்திணைக்குரியவாய் வருவனவும், அஃறிணைக்குரியவாய் வருவனவும், இரண்டுதிணைக்குமொத்த வுரிமையவாய் வருவனவுமென, மூன்றுவேறுபாட்டனவாம், தோன்று நெறிக்கண். எ - று.
(கூ)

கசுக. இருதிணைப் பிரிந்த வைம்பாற் கிளவிக்கு
முரியவை யுரிய பெயர்வயி னான.

இ - ள். இருதிணைப்பிரிந்த ஐம்பாற்கிளவியாதற்குப் பெயருள் உரியன உரியவாம். எ - று.

அவன், பெண்மகன், சாத்தன் என னகரவீறு ஆடூவிற்கும், மகடூவிற்கும், அஃறிணையாண்பாற்கும் உரித்தாய் வருதலானும்; அவள், மக்கள், மகள் என ளகரவீறு மகடூவிற்கும், பல்லோர்க்கும், அஃறிணைப்பெண்பாற்கும் உரித்தாய் வருதலானும்; பெண்டாட்டி, நம்பி. எ-ம். ஆடூ, மகடூ. எ-ம். இகரவீறும் ஊகாரவீறும் இருபாற்குமுரியவாய் வருதலானும்; வினைச்சொற்போல இன்னவீறு

இன்னபாற்குரித் தெனப் பெயர்ச்சொல் ஈறுபற்றி உணர்தலாகாமையின்; உரி யவையுரியவென்றார். பிறவுமன்ன.

பல்குமென் றஞ்சி இன்னபெயர் இன்னபாற்குரித்தெ னக் கிளந்தோதாராயினர். அஃதேல், இவற்றது பாற்குரிமை யெற்றாற்பெறுதுமோவெனின்:—உரியவையென்றது வழக் கின்கட்பாலுணர்த்துதற் குரியவாய் வழங்கப்படுவன வென்ற வாறன்றே; அதனான் வழக்கு நோக்கிக் கொள்ளப்படு மென்பது.

மற்றும், நஞ்சுண்டான் சாம் என்பது ஒருபாற்குரிய சொல்லாயினும், நஞ்சுண்டாள் சாம், நஞ்சுண்டார் சாவர், நஞ்சுண்டது சாம், நஞ்சுண்டன சாம் என வனைப்பாற்கு முரித்தாம் அச்சொல்லென இப்பொருண்மையுணர்த்துகின் றது இச்சூத்திரமென்றால் உரையாசிரியரெனின்:—நஞ் சுண்டல் சாதற்குக் காரணமென்பான் ஒருபான்மேல் வைத்து

நஞ்சுண்டான் சாமென்றதல்லது,
ஆண்டுத்தோன்றும் ஆண் மையும் ஒருமையுஞ் சாதற்குக் காரணமென்னுங் கருத்தின.

னல்லன்; அதனாற்சொல்லுவான் கருத்தொடு கூடிய பொரு ளாற்றலாற் சாதல் ஏனைப்பாற்குமொக்குமெனச் சேறல் சொல்லிலக்கணத்திற் கூறப்படாமையான், ஆசிரியர் "ஒரு பாற் கிளவி யேனைப்பாற் கண்ணும்—வருவன தாமே வழக் கென மொழிப" எனவிப்பொருண்மை பொருளியலிற் கூறி னாராகலின், இச்சூத்திரத்திற்கு அஃதுரையாதல் உரையாசி ரியர் கருத்தன்றென்க. அல்லதூஉம், பார்ப்பான் கள்ளுண் ணான் என்றவழிக் கள்ளுண்ணாமை சாதிபற்றிச் செல்வ தொன்றாகலின் பார்ப்பனிக்கும் பார்ப்பார்க்குமல்லது பிற சாதியார்க்கும் அஃறிணைக்குஞ்செல்லாமையின், ஐம்பாற்கிள விக்கு முரியவென்றல் பொருந்தாமையானும்,

அவர்க்கது கருத்தன்மையறிக.
(ஏ)

கசுஉ. அவ்வழி,

அவனிவ னுவனென வரூஉம் பெயரு
மவளிவ ளுவளென வரூஉம் பெயரு
மவரிவ ருவரென வரூஉம் பெயரும்
யான்யாம் நாமென வரூஉம் பெயரும்
யாவன் யாவள் யாவ ரென்னு
மாவயின் மூன்றோ டப்பதி னைந்தும்
பாலறி வந்த வுயர்திணைப் பெயரே.

இ - ள். மூவகையாக மேற்சொல்லப்பட்ட பெயருள், அவனென்பது முதலாக யாவரென்பதீருகச் சொல்லப் பட்ட பதினைந்தும் பால் விளங்க நிற்கும் உயர்திணைப் பெயர். எ - று.

யானென்பது, ஒருவன் ஒருத்தியென்னும் பகுதியு ணர்த்தாதாயினும், அத்திணையொருமை யுணர்த்தலிற் பால றிவந்த பெயராம்; அல்லதூஉம் பாலறிவந்தவெனப் பன் மைபற்றிக் கூறினாரெனினுமமையும். (அ)

கசுரு. ஆண்மை யடுத்த மகனேன் கிளவியும்
பெண்மை யடுத்த மகளேன் கிளவியும்
பெண்மை யடுத்த விகர விறுதியு
நம்முார்ந்து வரூஉ மிகரவை காரமு றியல்]

முறைமை சுட்டா மகனு மகளு
மாந்தர் மக்க ளேன்னும் பெயரு
மாடூ மகடூ வாயிரு பெயருஞ்
சுட்டுமுத லாகிய வன்னு மானு
மவைமுத லாகிய பெண்டேன் கிளவியு
மோப்போடு வரூஉங் கிளவியோடு
தொகைஇ
யப்பதி னைந்து மவற்றோ ரன்ன.

இ - ள். இப்பெயர் பதினைந்தும் மேற்கூறப்பட்டன போலப் பாலறிவந்த வுயர்திணைப்பெயராம். எ - று.

ஆண்மையடுத்த மகனென்கிளவி ஆண்மகனென்பது.

ஒற்றுமைநயத்தான் ஆண்மையுணர்த்துஞ் சொல்லை ஆண்மை யென்றார். இது பெண்மையடுத்த வென்புழியுமொக்கும். பெண்மையடுத்த மகளென்கிளவியும் பெண்மையடுத்த இகர விறுதியுமாவன பெண்மகள், பெண்டாட்டி என்பன. நம் மூர்ந்து வரூஉமிகரமும் ஐகாரமுமாவன நம்பி, நங்கை என் பன. நமக்கின்னரென்னும் பொருள்பட வருதலின் நம் மூர்ந்து வரூஉமென்றார். அவை நம்மென்பது முதனிலையாக அப்பொருளுணர்த்தாவாயின், நம்மூர்ந்து வரூஉமிகரமும் நம்மூர்ந்து வரூஉமைகாரமுமெனப் பிரித்துக் கூறல்வேண்டு மென்பது. இவையுயர்சொல். முறைமை சுட்டா மகனுமக ளுமாவன முறைப்பெயரன்றி மகன் மகளென ஆடூ மகடூ வென்னுந்துணையாய் வருவன. மாந்தர் மக்களென்பன பன் மைப்பெயர். ஆடூ மகடூவென்பன மேற்சொல்லப்பட்டன. சுட்டுமுதலாகிய அன்னும் ஆனுமாவன அவ்வாளன், இவ் வாளன், உவ்வாளன்; அம்மாட்டான், இம்மாட்டான், உம் மாட்டான் என்பன. இவற்றுள் ஆனீறு இக்காலத்துப்

பயின்று வாரா. அவை முதலாகிய பெண்டென்கிளவி இக் காலத்து வீழ்ந்தனபோலும். பெண்டன்கிளவியென்று பாடமோதி, அவையாவன அவ்வாட்டி, இவ்வாட்டி, உவ் வாட்டி என்பாருமுளர். ஒப்பொடு வருஉங்கிளவியாவன பொன்னன்னான், பொன்னன்னாள் என்னுந் தொடக்கத்தன. இவை மேலனபோலப் பயின்று வாராமையின், அவற்றோடொருங்கு வையாது வேறுகூறினார். (கூ)

கசுச. எல்லாரு மென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவியு
மெல்லீரு மென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவியும்
பெண்மை யடுத்த மகனென் கிளவியு
மன்ன வியல வென்மனார் புலவர்.

இ - ள். எல்லாருமெனவும் எல்லீருமெனவும் பெண் மகனெனவும் வருமூன்றும் மேற்கூறப்பட்டனபோலப் பால

றிவந்த உயர்திணைப்பெயராம். எ - று.

புறத்துப் போய் விளையாடும் பேதைப்பருவத்துப் ' பெண்மகளை மாறோகத்தார் * இக்காலத்தும் பெண்மக னென்று வழங்குப.

எல்லாரும் எல்லீரும் என்புழிப் படர்க்கைப்பன்மை யுணர்த்தும் ஆரும் முன்னிலைப்பன்மையுணர்த்தும் ஈரும் உம்மை யடுத்து வருதலானும், பெண்மகனெனப் பாறிரித லானும், இவற்றை வேறுகூறினர். '(கO)

கசூடு. நிலப்பெயர் குடிப்பெயர் குழுவின் பெயரே
வினைப்பெய ருடைப்பெயர் பண்புகோள் பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த முறைநிலைப் பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த சினைநிலைப் பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த திணைநிலைப் பெயரே
கூடிவரு வழக்கி னுடியற் பெயரே
யின்றிவ ரேன்னு மெண்ணியற் பெயரோ

டன்றி யனைத்து மவற்றியல் பினவே.

இ - ள். நிலப்பெயர் முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவும் மேலனபோலப் பாலறிவந்த உயர்திணைப்பெயராம். எ - று.

நிலப்பெயர்—அருவாளன், சோழியன் என்பன குடிப் பெயர்—மலையமான், சேரமான் என்பன. குழுவின்பெயர்—

அவையத்தார், அத்திகோசத்தார் என்பன. வினைப்பெயர்—

வருவார், செல்வார் என்பன். தச்சன், கொல்லன் என்பனவு மவை. உடைப்பெயர்—அம்பர்கிழான், பேரூர்கிழான் என்பன. வெற்பன், சேர்ப்பன் என்பனவுமவை. பண்புகொள்

பெயர்—கரியான், செய்யான் என்பன

பல்லோர்க்குறித்த

* மாறோகம்—கொற்கை சூழ்ந்த நாடு.

முறைநிலைப்பெயர்—தந்தையர், தாயர் என்பன. பல்லோர்க் குறித்த சினைநிலைப்பெயர்—பெருங்காலர்,

பெருந்தோளர் என்பன. பல்லோர்க்குறித்த திணைநிலைப்பெயர்—பார்ப்பார் அரசர், வணிகர், வேளாளர், ஆயர், வேட்டுவர் என்பன

பல்லோர்க்குறித்தவென்று விசேடித்தலான், இம்மூவகைப் பெயருள் ஒருமைப்பெயர் இரண்டுதிணைக்குமுரியவாம். கூடி வருவழக்கினுடியற்பெயர்—பட்டிபுத்திரர், கங்கைமாத்திரர் என்பன. இவை ஆடல்குறித்து இளையார் பகுதிபடக் கூடிய வழியல்லது வழங்கப்படாமையிற் குழூஉவின்பெயரின் வேறாயின. அக்குழூஉவின் பெயர் ஒரு துறைக்கணுரிமை பூண்ட பல் லோர் மேல் எக்காலத்தும் நிகழ்வன. இன்றிவரென்னுமெண் ணியற் பெயராவன ஒருவர், இருவர், முப்பத்துமூவர் என் பன. இன்றிவரென்பது இத்துணையரென்னும் பொருட்டுப் போலும். எண்ணாகியவியல்புபற்றிப் பொருளுணர்த்து தலான் எண்ணியற்பெயரென்றார்.

ஒருநிமித்தம்பற்றிச் சேறலிற் பலபெயர் ஒருபெயராக அடக்கப்பட்டமையான், நிலப்பெயர் முதலாயினவற்றை வேறு கூறினார். அஃதேல், ஒப்பொடுவருஉங்கிளவியும் அன்னதாகலின்

இவற்றோடு வைக்கற்பாற்றெனின்:—அற் றேனும், வழக்குப்பயிற்சியின்மையான் அவற்றோடு வைத்தா ரென்க.

(கக)

கசுசு. அன்ன பிறவு முயர்திணை மருங்கிற்
பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வென்ன பெயரு மத்திணை யவ்வே.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட பெயர்போல்வன பிறவும், உயர்திணைக்கட் பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பாலறிவந்த எல்லாப்பெயரும், உயர்திணைப்பெயராம். எ - று.

முப்பாலறிவந்த வென்னாது, ஒருமைப்பாலுணர்த்து வனவும் அடங்குதற்குப் பன்மையுமொருமையும் பாலறி வந்தவென்றார்.

அன்னபிறவுமாவன—ஏனாதி, காவிதி, எட்டி, வாயி லான், பூயிலான், வண்ணத்தான், சுண்ணத்தான், பிறன்,

பிறள், பிறர், மற்றையான், மற்றையாள்,

மற்றையார் என் னுந் தொடக்கத்தன.
(கஉ)

கசுஎ. அதுவிது வுதுவென வரூஉம் பெயரு
மவைமுத லாகிய வாய்தப் பெயரு
மவையிவை யுவையென வரூஉம் பெயரு
மவைமுத லாகிய வகரப் பெயரும்
யாதுயா யாவை யென்னும் பெயரு
மாவயின் மூன்றோ டப்பதி னைந்தும்
பாலறி வந்த வஃறிணைப் பெயரே.

நிறுத்தமுறையானே
உயர்திணைப்பெயருணர்த்தி, இனி
யஃறிணைப்பெயருணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். அது, இது, உதுவென வரூஉம் பெயரும், அப்பெயர்க்கு முதலாகிய சுட்டே முதலாக ஆய்தத்தோடு கூடி அஃது, இஃது, உஃது என வரூஉம் பெயரும், அவை, இவை, உவையென வரூஉம் பெயரும், அச்சுட்டே முதலாக அவ், இவ், உவ் என வரூஉம் வகரவீற்றுப் பெயரும், யாது, யா, யாவை என்னும் வினைப்பெயருமென இப்பதினைந்து பெயரும், பால்விளங்க வரூஉம்

அஃறிணைப் பெயராம். எ - று.

சுட்டு முதலாக ஆய்தப்பெயரும் அவை முதலாகிய வகரவீற்றுப் பெயரும் அவையல்லதின்மையின், அவ்வாறு கூறினார். (கங)

கசுவ. பல்ல பலசில வென்னும் பெயரு
முள்ள வில்ல வென்னும் பெயரும்
வினைப்பெயர்க் கிளவியும் பண்புகொள் பெயரு
மினைத்தெனக் கிளக்கு மெண்ணுக்குறிப் பெயரு-
மொப்பி னாகிய பெயர்நிலை யுளப்பட
வப்பா லொன்பது மவற்றோ ரன்ன.

இ - ள். பல்லவென்பது முதலாகக் கூறப்பட்ட ஒன்பது பெயரும் மேற்கூறப்பட்ட அஃறிணைப் பெயர்போலப் பாலுணர நிற்கும். எ - று.

பல்ல, பல, சில, உள்ள, இல்லவென்னும் ஐந்துபெய ரும் தம்மையுணர்த்தி நின்றன. அல்லன பொருளுணர்த்தி நின்றன.

வினைப்பெயர்க்கிளவியாவன வருவது, செல்வது என் பன. பண்புகொள் பெயராவன கரியது, செய்யது என்பன. இனைத்தெனக்கிளக்குமெண்ணுக்குறிப்பெயர் ஒன்று, பத்து, நூறு எனவெண்பற்றி எண்ணப்படும் பொருண்மே னின் றன. ஒப்பினாகிய பெயர்நிலையாவன பொன்னன்னது, பொன்னன்னவை என்பன.

முன்னையவைபோலப் பல்ல முதலாயின வழக்கின்கட் பயின்று வாராமையின், வேறு கூறினர். பல சில வென்பன பயின்றவாயினும், பல்ல இல்ல உள்ளவென்பனவற்றோடு ஒப்புமையுடையவாகலின், இவற்றொடு கூறினர். (கச)

கசுகூ கள்ளொடு சிவணு மவ்வியற் பெயரே
கொள்வழி யுடைய பலவறி சொற்கே.

இ - ள். கள்ளென்னுமீற்றெடு பொருந்தும் அஃறிணை யியற்பெயர் கள்ளீற்றெடு பொருந்துதற்கட் பலவறிசொல் லாம். எ - று

அஃறிணையியற்பெயராவன ஆ, நாய், குதிரை, கழுதை, தெங்கு, பலா, மலை, கடல் என்னுந் தொடக்கத்துச் சாதிப் பெயர். ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவாய் நிற்றலின் இயற்பெயரென்றார். இவை கள்ளென்னுமீற்றவாய், ஆக்கள், குதிரைகள் என நின்றவழிப் பன்மை விளக்கலிற் பலவறி சொல்லாயினவாறு கண்டுகொள்க.

அஃறிணை யியற்பெயரெனவே, பாலறிபெயரேயன்றி அஃறிணைப்பொதுப்பெயருமுளவென்பது பெற்றும்.

பாற்குரிமை சுட்டாது அஃறிணைக்குரிமை சுட்டிய, அவ்வியற்பெயரென்றார். (கரு)

கஎய. அன்ன பிறவு மஃறிணை மருங்கிற்
பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வென்ன பெயரு மத்திணை யவ்வே.

இ - ள்: மேற்கூறப்பட்ட பெயர்போல்வன பிறவும், அஃறிணைக்கட்பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பால் விளங்க வந்த எல்லாப்பெயரும், அத்திணைக்குரிய. எ - று.

அன்னபிறவுமென்றதனாற் கொள்ளப்படுவன பிறிது, பிற; மற்றையது, மற்றையன; பல்லவை, சில்லவை, உள்ளது, இல்லது, உள்ளன, இல்லன என்னுந் தொடக்கத்தன (கரு)

௧௭௧. தெரிநிலை யுடைய வஃறிணை யியற்பெய
ரோருமையும் பன்மையும் வினையொடு வரினே.

இ - ள். கள்ளொடு சிவணாத அஃறிணையியற்பெயர் ஒருமையும் பன்மையும் விளங்கு நிலையுடைய, அதற்கேற்ற வினையொடு தொடர்ந்தவழி. எ - று.

உ-ம். ஆ வந்தது, ஆ வந்தன; குதிரை வந்தது, குதிரை வந்தன என வினையாற் பால் விளங்கியவாறு கண்டுகொள்க.

இஃதஃறிணைப்பெயரிலக்கணமாயினும், பொதுப்பெயர் வினையொடு வந்து பால் விளங்குதலொப்புமை நோக்கி ஈண்டு வைத்தாரென்பது. அஃதேல், கள்ளொடு சிவணுமென்ப தனையும் ஈண்டுவைக்கவெனின்:—இயற்பெயர்முன்ன ராரைக் கிளவிபோலக் கள்ளென்பது அஃறிணையியற்பெயர்க்கு ஈறாய் ஒன்றுபட்டு நிற்றலின், வினையானன்றிப் பெயர்தாமே பன்மையுணர்த்தியவாம்; அதனால் அதனைப் பாலறிவந்த பெய ருணர்த்துமதிகாரத்து வைத்தார். (கஎ)

கஎஉ. இருதிணைச் சோற்குமோ ரன்ன வுரிமையிற்
றிரிபு வேறுபடூஉ மெல்லாப் பெயரு
நினையுங் காலைத் தத்த மரபின்
வினையோ டல்லது பாறெரி பிலவே.

இ - ள். இருதிணைச் சொல்லாதற்குமொத்த உரிமைய வாதலின் உயர்திணைக்கட் சென்றுழி உயர்திணைப் பெயராயும் அஃறிணைக்கட் சென்றுழி அஃறிணைப் பெயராயும் வேறு படும் விரவுப்பெயரெல்லாம், ஆராயுங்கால், தத்தமரபின் வினையோ டியைந்தல்லது, திணைவிளங்க நில்லா. எ - று.

வினையொடல்லதெனவே, திணைக்கேற்ற வாற்றான் ஈறு வேறுபடாது ஓரீற்றவாய் நிற்றலின், பெயர்தாமே நின்று தத்தமரபினென்றதனாற் பொதுவினையொடு வந்து திணை விளக்கா வென்பது பெறப்படும்.

இனி அவை தத்தமரபின் வினையொடு பால்விளக்கு மாறு:—சாத்தன் வந்தான், சாத்தன் வந்தது; முடவன் வந் தான், முடவன் வந்தது என வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

தத்தமரபின் வினையாவன உயர்திணைக்கும் அஃறிணைக்குமுரிய பதினோரீற்றுப் படர்க்கைவினை.

எல்லாப்பெயருமென்பதனை
ஆறு போயினரெல்லாருங் கூறை கோட்பட்டார் என்பது போலக் கொள்க.

இருதிணைக்கும் பொதுவாகிய சொல் வினையாற் பொதுமை நீங்கி ஒருதிணைச் சொல்லாமென்பது கருத்தாகலின், ஈண்டுப் பாலெனப்பட்டது திணையேயாம்.

சிறப்புடைப் பொருளைத் தானினிது கிளத்தலென்பதனால் தத்தமரபின் வினையொடல்லது பாலறிபில வென்றாரேனும், சாத்தனொருவன்; சாத்தனொன்று எனத் தத்தமரபிற் பெயரொடு வந்து பால் விளக்குதலுங் கொள்க. (கஅ)

கஎ௩. நிகழூஉ நின்ற பலர்வரை கிளவியி

னுயர்திணை யொருமை தோன்றலு
முரித்தே
யன்ன மரபின் வினைவயி னான.

இ - ள். நிகழ்காலம்பற்றி வரும் பலர்வரை கிளவியான் உயர்திணையொருமைப்பா றோன்றுதலு முரித்து, அவ்வொரு மைப்பா றோன்றுதற்கேற்ற வினையிடத்து. எ - று.

பலர்வரை கிளவியென்றது செய்யுமென்னு முற்றுச் சொல்லை.

உ-ம். சாத்தன் யாழெழூஉம்; சாத்தி சாந்தரைக்கும் என்றவழி யாழெழூஉதலுஞ் சாந்தரைத்தலுமாகிய வினை அஃறிணைக்கேலாது, ஒருவற்கும் ஒருத்திக்கு மேற்றலின், உயர்திணை யொருமைப்பால் விளங்கியவாறு கண்டுகொள்க.

[பெய

நிகழூஉநின்ற தொழிலை யுணர்த்துஞ் சொல்லை ஒற்றுமை நயத்தான் நிகழூஉநின்ற பலர்வரைகிளவி யென்றார் நிகழூஉநின்றவென்றது நிகழாநின்றவென்றவாறு.

நடத்தல் கிடத்தன் முதலாகிய பிறதொழில்பற்றி வரும் பலர்வரைகிளவியான் உயர்திணையொருமை தோன்றுமை யின், அன்ன மரபின் வினைவயி னான வென்றார்.

தோன்றலு முரித்தென்னும் எதிர்மறை யும்மையான், அன்னமரபின் வினைக்கட்டோன்றுமையு முரித்தென்னது, பலர்வரைகிளவியாற் றோன்றுமையு முரித்தென்று கொள்க.

அஃதேல்,

யாழெழூஉதலுஞ் சாந்தரைத்தலு முதலாகிய தொழில் வேறுபாடுபற்றி வருமுன்னிலை வினையானும் வியங் கோளானும் இருவகை யெச்சத்தானுமெல்லாம் உயர்தி ணைப்பா றோன்றுதலாற் பலர்வரைகிளவியினென வரைந்து

கூறல் பொருந்தாதெனின்:--அற்றன்று: "முன்னஞ்சேர்த்தி முறையி னுணர்தல்" என முன்னிலைப்பெயராற் பாலுணரு மாறு முன்னருணர்த்தப் படுதலானும், அன்னமரபின் வினை பற்றி வரும் வியங்கோள் ஏவற்பொருண்மைத்தாகலின் ஏய துணர்ந்து செய்யுமுயர்திணை சுட்டியல்லது பெரும்பான்மை யும் வாராமையான் ஆண்டன்னமரபின் வினையாற்பாலுணர் தல் ஒருதலை யன்றாகலானும், பெயரெச்சத்திற்கு முடிவாகிய பெயரும் வினையெச்சமுஞ் சிறுபான்மை பொதுவினைகொண்ட வழியல்லது தத்தமரபின் வினைகொண்டவழி அவ்வினையே பால் விளக்கலான் ஆண்டெச்சம் பால் விளக்கல் வேண்டா மையானும், அவையொழித்துப் பலர்வரை கிளவியே விதந்து கூறினார். இருவகையெச்சத்தானும் வியங்கோளானுஞ் சிறு பான்மை உயர்திணைப் பாறோன்றல் ஒன்றெனமுடித்த லென் பதனாற் கொள்க.

நிகழ்காலத்துப் பிறசொல்லை நீக்குதற்குப் பலர்வரை கிளவி யென்றார்.

பன்மை விரவுப்பெயரை நீக்குதற்கு நிகழ்உநின்ற வென்றார்.

ரியல் சேஞ்வரையருரை.

கரு௭

மேல் விரவுப்பெயர் தத்தமரபின் வினையொடல்லது பாறெரிபிலவென்றார் இனி அவற்றானன்றிப் பொதுவினை யானும் பாறெரிய நிற்குமென்பதுணர்த்தியவாறு. அஃதேதல், சாத்தன் புற்றின்னும், சாத்தி கன்றீனும் எனச் செய்யுமென் றுஞ் சொல்லான் அஃறிணைப்பாலுந் தோன்றுதலின், அது கூறுராயிற்றென்னை யெனின்:—எழுதலும் அரைத்தலும் அஃறிணைக்கென்னு மியைபில்லாத வாறுபோலப் புற்றின்றல் உயர்திணைக்கு எவ்வாற்றானு மியைபின்றெனப் படாமையானும், கன்றீனும் என்புழி ஈனுமென்னும் வினையானன்றிக் கன்றென்னுஞ் சார்பான்

அஃறிணைப்பாறேன்றுதலானும், ஒருமைவினையான் ஒருவழி அஃறிணைப்பாறேன்றினும் அது சிறுபான்மை யாகலானும், கூறுராயினுரென்பது. (கக)

கஎச. இயற்பெயர் சினைப்பெயர் சினைமுதற் பெயரே

முறைப்பெயர்க் கிளவி தாமே தானே
யெல்லா நீயிர் நீயெனக் கிளந்து
சொல்லிய வல்ல பிறவு மாஅங்
கன்னவை தோன்றி னவற்றேடுங்
கோளலே.

விரவுப்பெயர் பாறெரிய நிற்குமாறுணர்த்தி, இனி அவை தம்மைபுணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டார்.

இ - ள். இயற்பெயர் முதலாக நீயென்பதீறுக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன வல்லாத அன்னபிறவும் ஆண்டு வருமாயிற் சொல்லப்பட்ட வற்றேடுங் கூட்டுக. எ - று.

இயற்பெயராவன சாத்தன் கொற்றன் என, வழங்குதற் பயத்தவாய் நிமித்தமின்றிப் பொருளைபற்றி வருமிடுபெயர். இயற்பெயரெனினும் விரவுப்பெயரெனினுமொக்குமாயின்,

அவற்றுள் ஒரு சாரனவற்றிற்கு அப்பெயர் கொடுத்த தென்னையெனின்:—அவற்றது சிறப்பு நோக்கி அப்பெயர் கொடுத்தார்; பாணியுந் தாளமும் ஒருபொருள வாயினும் இசை நூலார் தாளத்துள் ஒருசாரனவற்றிற்குப் பாணியென்னும் பெயர் கொடுத்தாற் போலவென்பது.

சினைப்பெயராவன பெருங்காலன், முடவன் என அச் சினையுடைமையாகிய நிமித்தம்பற்றி முதன்மேல் வரும்

பெயர். சினைமுதற் பெயராவன சித்தலைச்சாத்தன், கொடும் புறமருதி எனச் சினைப்பெயரொடு தொடர்ந்துவரு முதற் பெயர். சாத்தன், மருதியென்னு முதற்பெயர் சினைப்பெயரொடு தொடர்ந்தல்லது பொருளுணர்த்தாமையிற் சினைமுதற்பெயராயின. முறைப்பெயராவன தந்தை தாயென

முன்றபற்றி முறையுடைப்பொருண்மேல் வருவன. முறையாவது பிறவியான் ஒருவனோடொருவற்கு வருமியைபு. அல்லனவைந்தும் தம்மையுணர்த்திநின்றவாகலான், தாமென்பது முதலாகிய சொல்லேயாம்.

பிறவுமென்றதனான், மக, குழவி போல்வன கொள்க.
இவற்றை உயர்திணைப் பெயரென்றாால் உரையாசிரியரெனின்:—மரபியலுள் "மகவும் பிள்ளையும் பறழும் பார்ப்பு—மனவயு மன்ன வப்பா லான" எனவும், "குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை" எனவும், அவை அஃறிணைக் காதல் கூறி, "குழவியு மகவு மாயிரண் டல்லன—கிழவ வல்ல மக்கட் கண்ணே" என வுயர்திணைக்கு மோதிவைத்தாராக லின், அவை விரவுப்பெயரேயாம்; அதனான் அது போலியுரையென்க.

ஒருநிமித்தத்தான் இரண்டு திணைப்பொருளு முணர்த்துதலின், விரவுப்பெயர் பொருடோறு நிமித்த வேறுபாடுடைய பலபொருளொருசொலன்மையறிக.

(உ0)

கஎரு. அவற்றுள்,

நான்கே யியற்பெயர் நான்கே சினைப்பெயர்
நான்கென மொழிமனார் சினைமுதற்
பெயரே
முறைப்பெயர்க் கிளவி யிரண்டா கும்மே
யேனைப் பெயரே தத்த மரபின.

இ - ள். மேற்கூறிய விரவுப்பெயருள் இயற்பெயருஞ் சினைப்பெயருஞ் சினைமுதற்பெயரும் ஓரொன்று நந்நான்காம்; முறைப்பெயர் இரண்டாம்; ஒழிந்தன ஐந்துபெயருந் தத்த மிலக்கணத்தனவாம். எ - று.

தத்தமிலக்கணத்தன வென்றது பொதுவிலக்கணத்தன வல்ல சிறப்பிலக்கணத்தனவேயா மென்றவாறு. எனவே,

அவை ஒரோன்றாகி நிற்குமென்றவாறும். ஈண்டுத்தத்தமென் பது, அந்நிகரனவெனப் பொதுமை சுட்டாது, ஒரோன்றாய் நின்ற பெயரைச்சுட்டி நின்றது. தனிப்பெயரைந்தும் விரிப் பெயர் பதினான்குமாகப் பத்தொன்பதென்றவாறும்.

கூறப்பட்ட பெயரது பாகுபாடாகிய ஒருபொருணுதலுதல் பற்றி ஒருசூத்திரமாயிற்று. நான்காய் விரிதலும் இரண்டாய் விரிதலுந் தாமேயாதலுமாகிய பொருள் வேற்றுமையான் மூன்றுசூத்திர மெனினுமமையும். (உக)

களசு. அவைதாம்,

பெண்மை யியற்பெய ராண்மை யியற்பெயர்

பன்மை யியற்பெய ரொருமையியற் பெயரென்

றந்நான் கென்ப வியற்பெயர் நிலையே.

களஎ.

பெண்மைச் சினைபெய ராண்மைச் சினைப்பெயர்

பன்மைச் சினைப்பெய ரொருமைச் சினைப்பெய
றந்நான் கென்ப சினைப்பெயர் நிலையே.
[ரென்

களஅ. பெண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
யாண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
பன்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
யொருமை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரென்
றந்நான் கென்ப சினைமுதற் பெயரே.

களகூ. பெண்மைமுறைப்பெய ராண்மைமுறைப்பெய
ருயிரண் டென்ப முறைப்பெயர் நிலையே.
[ரென்

இயற்பெயர் முதலிய நான்கன் விரியாகிய பதினான்கும் இவையென வுணர்த்தியவாறு.

இவற்றிற்குதாரணம் முன்னர்க் காட்டுதும்

இயற்பெயர் முதன்மூன்றும் ஓரொன்று நந்நான்காய் விரிதலும், முறைப்பெயர் இவ்விரண்டாதலும், மேலைச்சூத்தி

ரத்தாற் பெறப்பட்டமையான் அந்நான்கும் இரண்டுமாவன இவையென்பது இச்சூத்திரங்கட்குக் கருத்தாகக் கொள்க. இவ்வாறிடர்ப் படாது தொகைச் சொற்களைப் பயனிலையாகக் கொள்ளவே, இச்சூத்திரங்களான் அவையின்ன வென்றலும்

இத்துணைய வென்றலும் பெறப்படுமாகலின், மேலைச்சூத் திரம் வேண்டாவெனின்:—அற்றன்று: இவற்றான் விரவுப் பெயர் பத்தொன்பதென்னும் வரையறை பெறப்படாமை யானும், வகுத்துக்கூறல் தந்திரவுத்தியாகலானும், அது வேண்டுமென்பது. (உஉ) (உ௩) (உச) (உரு)

கஅ௰. பெண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு
மொன்றற்கு மொருத்திக்கு மொன்றிய
நிலையே.

மேற்கூறிய பதினான்குபெயரும் இருதிணையும்பற்றிப் பாலுணர்த்திய வெடுத்துக்கொண்டார். அவை பெண்மைப் பெயர் நான்கும், ஆண்மைப்பெயர் நான்கும்,

பன்மைப்பெயர் மூன்றும், ஒருமைப்பெயர் மூன்றுமாம்.

இ - ள். பெண்மைபற்றிவரு நான்குபெயரும், அஃறிணைப் பெண்ணென்றற்கும் உயர்திணை யொருத்திக்கும் உரிய. எ - று.

அந்நான்குமாவன, பெண்மை யியற்பெயரும், பெண் மைச் சினைப்பெயரும், பெண்மைச் சினைமுதற்பெயரும்,
பெண்மை முறைப்பெயருமேயாம்.

உ-ம். சாத்தி வந்தது; சாத்தி வந்தாள். எ-ம். முடத்தி வந்தது; முடத்தி வந்தாள் எ-ம். முடக்கொற்றி வந்தது; முடக்கொற்றி வந்தாள். எ-ம். தாய் வந்தது; தாய் வந்தாள். எ-ம். அவை முறையானே அஃறிணைப் பெண்மைக்கும், உயர்திணைப் பெண்மைக்கும், உரியவாய் வந்தவாறு கண்டு கொள்க. முடமென்பது சினையது விகாரமாகலிற் சினை யாயிற்று.

ஒன்றற்குமெனப் பொதுப்படக் கூறினாரேனும், பெண் மைசுட்டிய பெயரென்றமையான்

அஃறிணைப்பெண்ணொன் றேயாம். இஃது "ஆண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரும்'
என்புழியுமொக்கும்.

ஒன்றிய நிலையுடையவற்றை ஒன்றிய நிலையென்றார். ()

கஅக. ஆண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு
மொன்றற்கு மொருவற்கு மொன்றிய

நிலையே. ரியல்] சேனாவரையருரை.

கசக.

இ - ள். ஆண்மை பற்றி வரு நான்குபெயரும், அஃறிணையா ணொன்றற்கும், உயர்திணை யொருவனுக்கும், உரிய. எ - று.

அந்நான்குமாவன ஆண்மை யியற்பெயரும், ஆண்மைச் சினைப்பெயரும், ஆண்மைச் சினைமுதற்பெயரும், ஆண்மை முறைப்பெயருமேயாம்.

உ-ம். சாத்தன் வந்தது; சாத்தன் வந்தான். எ-ம். முடவன் வந்தது; முடவன் வந்தான். எ-ம்.

முடக்கொற் றன் வந்தது; முடக்கொற்றன் வந்தான். எ-ம். தந்தை வந்

தது; தந்தை வந்தான். எ-ம். அவை முறையானே அஃறிணையாணொன்றற்கும், உயர்திணையாண்பாற்கும், உரியவாய் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன. (உஎ).

கஎஉ. பன்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு
மொன்றே பலவே யொருவ ரென்னு
மென்றிப் பாற்கு மோரன் னவ்வே.

இ - ள். பன்மை சுட்டிவரு மூன்றுபெயரும், அஃறிணையொருமையும் அத்திணைப் பன்மையும் உயர்திணை யொரு மையு மெனச் சொல்லப்பட்ட மூன்றுபாற்கும், உரிய. எ-று.

அம்மூன்றுமாவன பன்மை யியற்பெயரும், பன்மைச் சினைப்பெயரும், பன்மைச் சினைமுதற்பெயருமாம்.

உ-ம். யானை வந்தது; யானை வந்தன; யானை வந்தான்; யானை வந்தாள். எ-ம். நெடுங்கழுத்தல் வந்தது; நெடுங்கழுத் தல் வந்தன; நெடுங்கழுத்தல் வந்தான்; நெடுங்கழுத்தல் வந் தாள். எ-ம்.

பெருங்கால் யானை வந்தது; பெருங்கால் யானை வந்தன; பெருங்கால் யானை வந்தான்; பெருங்கால் யானை வந்தாள். எ-ம். அவை முறையானே அஃறிணையொரு மைக்கும், அத்திணைப்பன்மைக்கும், உயர்திணையொருமைக் கும், உரியவாய் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

பன்மைக்கேயன்றி ஒருமைக்கு முரியவாய் வருவனவற் றைப் பன்மைப் பெயரென்ற தென்னையெனின்:—நன்று சொன்னாய்: பெண்மைப்பெயர் முதலாயினவும் பிறபெயரா

லுணர்த்தப்படாத பெண்மை முதலாயினவற்றையு முணர்த் தலானன்றே அப்பெயரவாயின. என்னை? பெண்மை முத லாயின பிறபெயரா லுணர்த்தப்படுமாயின் அப்பெண்மை முதலாயினவற்றான் அப்பெயர் வரைந்து சுட்டலாகாமையின். பன்மைப்பெயர், ஒருமை யுணர்த்துமாயினும், (பிறவாற்றா

னுணர்த்தப் படாத பன்மையை ஒருகாலுணர்த்தலின் அப் பன்மையான் அவை வரைந்து சுட்டப்படுதலின், அப்பெயர வாயின. அற்றேனும், பன்மை சுட்டிய பெயரென்றமையாற் பன்மையே யுணர்த்தல்வேண்டுமெனின்:--அற்றன்று: இயை பின்மை நீக்கலும் பிறிதினியைபு நீக்கலுமென விசேடித்தல் இருவகைத்து. வெண்குடைப் பெருவிறல் என்றவழிச் செங் குடைமுதலி யவற்றோடு இயைபுநீக்காது வெண்குடையோடு இயைபின்மை மாத்திரை நீக்கி வெண்குடையா னென்பது படநிற்றலின், அஃதியைபின்மை நீக்கலாம். கருங்குவளை

என்றவழிச் செம்மை முதலாயினவற்றோடு இயைபு நீக்கலின், இது பிறிதினியைபு நீக்கலாம். பன்மை சுட்டிய பெயரென் பது வெண்குடைப்பெருவிறல் என்பதுபோல, ஒருமையி

யைபு நீக்காது பன்மை சுட்டுதலோடு

இயைபின்மை மாத் திரை

நீக்கிப் பன்மை சுட்டுமென்பது பட நின்றது.

அதனான் விசேடிக்குங்காற் பிறிதினியைபு நீக்கல் ஒருதலையன்றென்க.

அஃறிணையொருமையும் அத்திணைப் பன்மையும் உயர்திணை

யொருமையுமாகிய பலவற்றையும் உணர்த்தலாற்

பன்மை

சுட்டிய பெயரென்பாருமுளர்.

அஃதுரையாசிரியர் கருத்

தன்மை அவ்வுரையான் விளங்கும். *

என்றிப்பாற்கு மென்னுமும்மை,
இம்மூன்றுபாற்கு மென்பதுபட நிற்றலின்,
முற்றும்மை. (உஅ)

கஅரு. ஒருமை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு
மொன்றற்கு மொருவற்கு மொன்றிய
நிலையே.

---

* பன்மை சுட்டிய பெயரென்றது இயைபின்மை மாத்திரை

நீக்கிய விசேடணமடுத்து நின்றதெனச் சேனாவரையரும் நச்சினார்க்கினியரும் உரைத்ததனை மறுத்துப் பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணமடுத்து நின்றதென காட்டினார் நன்னூல்விருத்திகாரர், பெயரியலில் "ஒன்றே யிருதிணைத் தன்பா லேற்கும்" என்னுஞ் சூத்திரவுரையிற் காண்க.

இ-ள். ஒருமைசுட்டி வருமூன்று பெயரும், அஃறிணை யொருமைக்கும், உயர்திணை யொருமைக்கும், உரிய. எ-று.

அம்மூன்றுமாவன, ஒருமையியற்பெயரும், ஒருமைச் சினைப்பெயரும், ஒருமைச்சினைமுதற்பெயருமாம்.

உ-ம். (கோதை வந்தது; கோதை வந்தான்; கோதை வந்தாள்.) எ-ம். செவியிலி வந்தது; செவியிலி வந்தான்; செவியிலி வந்தாள். எ-ம். கொடும்புறமருதி வந்தது; கொடும் புறமருதி வந்தான்; கொடும்புறமருதிவந்தாள். எ-ம். அவை முறையானே அஃறிணையொருமைக்கும், உயர்திணையொரு மைக்கும், வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

பெண்மைப்பெயரும் ஆண்மைப்பெயரும் ஒருமை புணர்த்துமாயினும், இவை பெண்மை ஆண்மையென்னும் வேறுபாடுணர்த்தாது ஒருமையுணர்த்தலான், ஒருமைப்பெயரென்றார்.

இவற்றை
(உகூ)

கஅச. தாமேன் கிளவி பன்மைக் குரித்தே.

தத்தமரபினவெனப்பட்ட பெயர் பாற்குரியவாய் வரு மாறுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். தாமென்னும் பெயர் இருதிணைக்கண்ணும் பன்மைப்பாற்குரித்து. எ - று.

உ-ம். தாம் வந்தார்; தாம் வந்தன என வரும்.
(௩0)

கஅரு. தானேன் கிளவி யொருமைக் குரித்தே.

இ - ள். தானென்னும் பெயர் இருதிணைக்கண்ணும் ஒருமைப்பாற்குரித்து. எ - று.

உ-ம். தான் வந்தான்; தான் வந்தாள்; தான் வந்தது என வரும்.
(௩க)

கஅகூ. எல்லா மென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி
பல்வழி நுதலிய நிலைத்தா கும்மே.

இ - ள். எல்லாமென்னும் பெயர் இரண்டுதிணைக்கண் ணும் பன்மை குறித்து வரும், எ - று.

வழியென்றது இடம். பொருள் சொன்னிகழ்தற்கிட மாகலிற் பல்பொருளைப் பல்வழி யென்றார்.

உ-ம். எல்லாம் வந்தேம்; எல்லாம் வந்தீர்; எல்லாம் வந்தார்; எல்லாம் வந்தன என வரும்.

எல்லாமென்னும் பெயர் இரண்டு திணைக்கண்ணும் பன்மை குறித்து வருமென்றது பல்வழியென்றது, மேனி யெல்லாம் பசலை யாயிற்று என ஒருபொருளின் பலவிடங் குறித்து நிற்றலு முடைத்தென்பதூஉம் கோடற்குப் போலும். அஃது எஞ்சாப் பொருட்டாய் வருவதோரு ரிச்சொ லென்பாருமுளர்.
(கஉ)

கஅஎ. தன்னு ளுறுத்த பன்மைக் கல்ல · துயர்திணை மருங்கி னாக்க மில்லை.

இ - ள். எல்லாமென்னுஞ்சொல், உயர்திணைக்காங்கால், தன்மைப்பன்மைக்கல்லது முன்னிலைப்பன்மைக்கும் படர்க் கைப்பன்மைக்கும், ஆகாது. எ - று.

'நெறிதா ழிருங்கூந்த னின்பெண்டி ரெல்லாம்' எனப் படர்க்கைக்கண்ணும் வந்ததாலெனின்:--எழுத்ததிகாரத்துள் "உயர்திணை யாயி னம்மிடை வருமே" எனத் தன்மைக் கேற்ற சாரியை கூறினமையானும், ஈண்டு நியமித்தலானும், அஃதிட வழுவமைதியாமென்பது.

தன்மைச்சொல் அஃறிணைக்கின்மையின், எல்லா மென் பது பொதுமைபிற் பிரிந்து தன்னுளுறுத்த பன்மைக்கண் வந்துழி உயர்திணையீற்றுப் பெயரெனப்படினும், இருதிணைப் பன்மையு முணர்த்துதற் கேற்றுப் பொதுப் பிரியாது நின்ற வழி விரவுப்பெயராதற் கிழுக்கின்மையறிக.

எல்லாப்பார்ப்பாரும், எல்லாச்சான்றாரும் எனப் படர்க்
கைக்கண் வருதலும் கோடற்குத் தன்னுளுறத்த பன்மைக்
காங்கால் உயர்திணை மருங்கினல்ல தாகாதென மொழிமாற்றி
யுரைத்தாரால்
உரையாசிரியரெனின்:—படர்க்கைக்கண் வருதல்
இடவழுவமைதியென்றவழிப்படு
மிழுக்கின்மையானும், "தன்மைச் சொல்லே
யஃறிணைக் கிளவி" எனவும், ரியல்]
43
சேனாவரையருரை. கஙரு

"யான் யாம் நாமென வரூஉம் பெயர்" எனவும்,
பிறண்டுமோ தியவாற்றல், தன்மைச்சொல்
அஃறிணைக்கின்மை பெறப்படு தலின் ஈண்டுக்
கூறல்வேண்டாமையானும், எழுத்ததிகாரத்துள்
"உயர்திணை யாயி னம்மிடை வருமே" எனத்
தன்மைக் குரிய சாரியையே கூறலானும், அது
போலியுரையென்க.

ஈண்டாக்கம் பெருக்கம்.
பெருக்கமில்லையெனவே, சிறு பான்மை
ஏனையிடத்திற்கு முரித்தாமென்பாருமுளர். (௫௫)

௧௮௮. நீயிர் நீயென வரூஉங் கிளவி
பாறெரி பிலவே யுடன்மொழிப் பொருள.

இ - ள். நீயிர் நீயென்னு மிரண்டுபெயர்ச்சொல்லும் திணைப்பகுதி தெரிய நில்லா; இருதிணையு முடன்றோன்றும் பொருள. எ - று.

உடன்மொழிப் பொருளவென்றது, இருதிணைப் பொருளும் ஒருங்கு வரத்தோன்று மென்றவாறு; பிரித்தொரு திணை விளக்காவென்றவாறு.

உ-ம். நீயிர் வந்தீர்; நீ வந்தாய் என இருதிணைக்கும் பொதுவாய் நின்றவாறு கண்டுகொள்க.

இருதிணைக்கு முரிய பெயரெல்லாந் தத்தமரபின் வினை யொடு வந்து திணை விளக்குமன்றே; இவற்றிற்கு அன்ன வினை யின்மையின் ஒருவாற்றானுந் திணை விளக்காமையின், பாறெரிபிலவே யுடன்மொழிப் பொருளவென்றார். (௩௪)

௧௮௧. அவற்றுள்,

நீயென் கிளவி யொருமைக் குரித்தே.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட இரண்டு பெயருள் நீயென்னும் பெயர் ஒருமைக்குரித்து. எ - று.

ஒருமையாவது ஒருவன், ஒருத்தி, ஒன்றென்பன வற்றிற்கெல்லாம் பொதுவாகிய ஒருமை.

உ-ம். நீ வந்தாய் என வந்தவாறு கண்டுகொள்க. (௩௫)

௧௮௨. ஏனைக் கிளவி பன்மைக் குரித்தே. ௧௪௬

இ - ள். நீரென்னும் பெயர் பன்மைக்குரித்து. எ - று.

பன்மையாவது பல்லோர்க்கும் பலவற்றிற்கும் பொது வாகிய பன்மை.

உ-ம். நீயிர் வந்தீர் என வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"எல்லாம்" "நீயிர் நீ" எனவோதியவாறன்றி, ஒருமை பன்மையென்னும் முறைபற்றி ஈண்டு நீயென்பதனை முற் கூறினர். அன்றி, முந்து மொழிந்ததன் றலைதடுமாற்ற மென்னுந் தந்திரவுத்தி யெனினுமமையும்.

நீயிர் நீயென இருதிணை யைம்பாலுள் ஒன்றனை வரைந் துணர்த்தா வாயினும், ஒருமை பன்மையென்னும் பொருள் வேறுபாடுடையவென வரையறைப் படுவழி, வரையறுத்த வாறு. (கூகூ)

கககக. ஒருவ ரென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி
யிருபாற்கு முரித்தே தெரியுங் காலை.

இ - ள். மேல்
இன்றிவரென்னுமெண்ணியற்பெயரென்
றோதப்பட்டவற்றுள், ஒருவரென்னும்
பெயர்ச்சொல், உயர் திணை முப்பாலுள் ஒருபால்
விளக்காது, ஒருவன் ஒருத்தி யென்னும்
இருபாற்கும் பொதுவாய் நிற்கும். எ - று.

உ-ம். ஒருவர் வந்தார் எனப் பொதுவாய்
நின்றவாறு கண்டுகொள்க.

இருபாற்குமெனப்பொதுப்படக்கூறினாரேனும், ஒருவ
ரென்னும்
ஒருமைப்பெயரானுணர்த்தப்படுதற்கேற்பன ஒரு
வன் ஒருத்தியென்பனவே யாகலான், அவையே
கொள் ளப்படும்.

உயர்திணை யொருமைப்பால்
இரண்டென்றறியப் பட் டமையான்,
இருபாற்குமுரித்தென்னுமும்மை முற்றும்மை.
உயர்திணைப் பெயராயினும்,

பாலுணர்த்தாமையும் - முன் னத்தா னுணர்த்தலும் இதற்குமொக்குமாகலின், ஈண்டுக் கூறினாரென்பது. (௩௭)

இ - ள். ஒருவரென்னும் பெயரதியல்பு கருதின், அஃது, ஒருமைப் பெயராயினும், பல்லோரறியுஞ் சொல்லொடு தொடர்தற்கேற்கும். எ - று.

உ-ம். ஒருவர் வந்தார்; ஒருவரவர் என வரும்.

ஒருமைப்பெயர் பன்மை கொள்ளாதாயினும், இது வழுவமைதியிலக்கணமென்ப தறிவித்தற்குத் தன்மை சுட்டி னென்றார்.
(௩௮)

ககூ௩. இன்ன பெயரே யிவையெனல்

வேண்டின்

முன்னஞ் சேர்த்தி முறையி னுணர்தல்.

இ - ள். நீயிர் நீ ஒருவரென்பனவற்றை இன்னபாற் பெயரென்றறியலுறின், சொல்லுவான் குறிப்பொடு கூட்டி முறையானுணர்க. எ - று.

ஒருசாத்தன், ஒருவனுனும் ஒருத்தியானும் பலரானும் ஒன்றானும் பலவானுந் தன்னுழைச் சென்றவழி, நீ வந்தாய், நீயிர் வந்தீர் என்னுமன்றே; ஆண்டது கேட்டான் இவ னின்னபால் கருதிக் கூறினுன் என்பதுணரும்.

இனி ஒருவரொருவரைச் சார்ந்தொழுகலாற்றின் என்றவழிச் சொல்வானொடு கேட்டான் இவனொருமை குறித் தானென விளங்கும். பிறவுமன்ன.

இனி இடமுங்காலமும்பற்றிப் பால் விளங்கும்வழியும் அறிந்துகொள்க.

ஏகாரம் தேற்றேகாரம்.

முறையினுணர்தலென்பது பாதுகாவல். (ருகூ)

கககூச. மகடூ மருங்கிற் பாறிரி கிளவி

மகடூ வியற்கை தொழில்வயி னுன.

இனியொருசாருயர்திணைப் பெயர்க்கும் விரவுப்பெயர்க் கும் எஞ்சி நின்ற இலக்கணங்கூறுகின்றார்.

இ - ள். மகடூப்பொருண்மைக்கண் பாறிரிந்து வரும் பெண்மகனென்னும் பெயர், வினை கொள்ளுமிடத்து, மகடூ விற்குரிய வினைகொள்ளும். எ - று.

உ-ம். பெண்மகன் வந்தாள் எனவரும்.

பொருண்மைபற்றி மகடூஉவினை கொள்ளுமோ ஈறு பற்றி ஆடூஉவினை கொள்ளுமோ என்றையுற்றார்க்கு ஐயமகற் றியவாறு.

சிறப்புடைப்பொருளைத் தானினிது கிளத்த லென்பத னால் தொழில்வயினான வென்றாராகலின், சிறப்பில்லாப் பெயர்வயினானும் பெண்மகனிவள் என மகடூவியற்கையா

மென்பதாம்.
(௪௦)

௧௬௫. ஆவோ வாகும் பெயருமா ருளவே
யாயிட னறிதல் செய்யு ளுள்ளே.

இ - ள். ஆகாரம் ஓகாரமாய்த் திரியும் பெயர்களுமுள;
அத்திரியுமிடமறிக செய்யுளுள். எ - று.
உ-ம். 'வில்லோன் காலன கழலே; தொடியோள்—
மெல்லடி மேலவுஞ் சிலம்பே;
நல்லோர்—யார்கொ லளியர்
தாமே; * * * * * 'வேய்பயில் பழுவ முன்னி யோரே.' எ-ம்.
'கழனி நல்லூர் மகிழ்நர்க் கென்னிழை—நெகிழப் பருவரல் செப்பா தோயே.' எ-ம்.
ஆகாரம்,ஓகாரமாய்த் திரிந்தவாறு
கண்டுகொள்க.
ஆன், ஆள், ஆர், ஆய் என்னுமீற்றவாகிய பெயரல்லது,
சேரமான், மலையமான் என்னுந் தொடக்கத்தன

அவ்வாறு

திரியாமையின், ஆயிடனறிதலென்றார். உழாஅன், கிழாஅன்

என்பனவோவெனின்:—அவை அன்னீற்றுப் பெயர் ஒருமொழிப் புணர்ச்சியான் அவ்வாறு நின்றனவென்பது. ஆனீறாயவழி, உழவோன், கிழவோன் எனத் திரியுமாறறிக. ()

ககூசு. இறைச்சிப் பொருள்வயிற் செய்யுளுட் கிளக்கு

மியற்பெயர்க் கிளவி யுயர்திணை சுட்டா
நிலத்துவழி மருங்கிற் றோன்ற லான.

இ - ள். செய்யுளுட் கருப்பொருண்மேற் கிளக்கப் படும் இருதிணைக்கு முரிய பெயர் உயர்திணை யுணர்த்தா; அவ்வவ நிலத்துவழி அஃறிணைப் பொருளவாய் வழங்கப் பட்டு வருதலான். எ - று.

உ-ம். 'கடுவன் முதுமகன் கல்லா மூலற்கு—வதுவை யயர்ந்த வன்பறழ்க் குமரி' என்புழி, கடுவன், மூலன், குமரி யென்பன அஃறிணைப் பொருளவா யல்லது நிலத்துவழி மருங்கிற் றோன்றாமையின், உயர்திணை சுட்டாதவாறு கண்டு கொள்க.

நிலமாவது, முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலென்பன.

அஃதேல், இவை உயர்திணை யுணர்த்தாவாயின் அஃறிணைப் பெயரேயாம்; ஆகவே, இச்சூத்திரம் வேண்டா பிற வெனின்:—அற்றன்று: கடுவன் மூலனென்பன அன்னீறு ஆண்மையுணர்த்துமன்றே; அஃறிணைப்பெயர் அவ்வீற்றான் அப்பொரு ளுணர்த்தாமையின், அவை விரவுப்பெயரே யாமென்பது. அலவன், கள்வனென்பனவோ வெனின்;— அவை சாதிப்பெயரெனப் படுவதல்லது ஆண்மைப் பெயரெனப்படா வென்க. குமரியென்பது, வடமொழிச்சிதைவாய் வ்டமொழிப்பொருளே உணர்த்தலின், விரவுப்பெயரேயாம்.

கக௲எ. திணையொடு பழகிய பெயரலங் கடையே.

இ - ள். கருப்பொருளுணர்த்தும் விரவுப்பெயர் உயர்திணைசுட்டாது அஃறிணை சுட்டுவது, அவ்வத் திணைக்குரி யவாய் வழங்கப்பட்டு வரும் பெயரல்லாதவிடத்து. எ - று. எனவே, திணைக்குரியவாய் வழங்கப்பட்டு வரும் பெயர் இரு திணையுஞ் சுட்டி வருமென்பதாம்.

திணையொடு பழகிய விரவுப்பெயராவன காளை, விடலை யென்னுந் தொடக்கத்தன

உ-ம் 'செருமிகு முன்பிற் கூர்வேற் காளை.' எ-ம். 'திருந்துவேல் விடலையொடு வருமெனத் தாயே.' எ-ம். உயர் திணை சுட்டி வந்தவாறு கண்டுகொள்க. இவை உயர்திணைப் பொருளன்றோவெனின்:—ஓரொருத்தையும் காளை விடலை யென்பவாகலின், விரவுப்பெயரெனவேபடுமென்பது.

கடுவன், மூலன், குமரியென்பனவும்

கருப்பொருளு ணர்த்தலிற் றிணையொடு பழகிய பெயராம் பிறவெனின்:— அற்றன்று: விலங்கும் புள்ளுமுதலாகிய பொருள்வழியெல் கநO

லாம் அவற்றிற்குரிய பெயர் சொல்வதல்லது, பொருளுண்
டாயினும், இந்நிலத்து இப்பொருள் இப்பெயரால் வழங்கப் படா வென்னும் வரையறை யில்லை. தலைமக்கள் எந்நிலத்து முளராயினும், பாலைநிலத்துக் காளை மீளியென்னும் பெயர் செல்லா மருதநிலத்து; மருதநிலத்து மகிழ்நன் ஊரனென் னும் பெயர்செல்லா பாலைநிலத்து. அதனாற் பொருள்வகை யானன்றிப் பெயர் தந்திணைக்குரிமை பூண்டு நிற்றலின், அவற்றைத் திணையொடு பழகிய பெயரொன்றுரென்பது.(சஙு)

பெயரியன் முற்றிற்று.

௬. வினை யியல்.

கசுஅ. வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொளாது

நினையுங் காலைக் காலமொடு தோன்றும்.

நிறுத்த முறையானே வினைச்சொல்லாமாறுணர்த்திய வெடுத்துக்கொண்டார். அதனானிவ்வோத்து வினையிய லென்னும் பெயர்த்தாயிற்று.

இ - ள். வினையென்று சொல்லப்படுவது வேற்றுமை யொடு பொருந்ாது ஆராயுங்காற் காலத்தொடு புலப் படும். எ - று.

ஈண்டு வேற்றுமையென்றது உருபை.

உ-ம். உண்டான், கரியன் என வேற்றுமை கொள்ளாது காலமொடு தோன்றியவாறு கண்டுகொள்க.

வேற்றுமை கொள்ளாதென்றது காலமொடு தோன்று மெனின் தொழினிலையொட்டுந் தொழிற்பெயரும் வினைச் சொல்லாவான் செல்லுமாகலானும், காலமொடு தோன்று

மென்னுது வேற்றுமை கொள்ளாதெனின் இடைச்சொல் லும் உரிச்சொல்லும் வினைச்சொல்லெனப்படு மாகலானும், அவ்விருதிறமு நீக்குதற்கு வேற்றுமை கொள்ளாது கால மொடு தோன்றுமென்றார்.

வினைச்சொல்லுள் வெளிப்படக் காலம் விளக்காதனவு முள அவையும் ஆராயுங்காற் காலமுடைய வென்றற்கு, நினையுங்காலையென்றார். அவை யிவையென்பது முன்னர்ச் சூத்திரத்தாற் பெறப்படும்.

உணர்த்தப்படும் வினைச்சொற் கெல்லாம் பொதுவிலக் கணமுணர்த்தியவாறு.

(க)

கஉஉ. காலந் தாமே மூன்றென மொழிப.

இ - ள். மேற்றோற்றுவாய் செய்யப்பட்ட

காலம் மூன் றென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று தாமென்பது கட்டுரைச்சுவைபட நின்றது. (உ)

உ௰௰. இறப்பி னிகழ்வி னெதிர்வி னென்ற
வம்முக் காலமுங் குறிப்பொடுங் கொள்ளு
மெய்ந்நிலை யுடைய தோன்ற லாறே.

இ - ள். இறப்பும், நிகழ்வும், எதிர்வும் என்று சொல்லப் படும் அம்மூன்றுகாலமுங் குறிப்புவினையொடும் பொருந்தும் மெய்ந்நிலைமையையுடைய, வினைச்சொல்லானவை தோன்று நெறிக்கண். எ - று எனவே, காலமூன்றுவன இறப்பும் நிகழ்வும் எதிர்வுமென்பதூஉம், வெளிப்படக் காலம் விளக் காதன குறிப்புவினை யென்பதூஉம், பெற்றும்.

உ-ம். உண்டான், உண்ணாநின்றான், உண்பான் என வரும்.

இறப்பாவது தொழிலது கழிவு. நிகழ்வாவது தொழி றொடங்கப்பட்டு முற்றுப்பெறாத நிலைமை. எதிர்வாவது

தொழில் பிறவாமை. தொழிலாவது பொருளினது புடை பெயர்ச்சியாகலின், அஃதொருகண நிற்பதல்லது இரண்டு கண நில்லாமையின், நிகழ்ச்சியென்பதொன்று அதற்கில்லை யாயினும், உண்டல் தின்றலெனப் பஃறொழிற் றொகுதியை ஒருதொழிலாகக் கோடலின், உண்ணாநின்றான், வாராநின்றான் என நிகழ்ச்சியு முடைத்தாயிற்றென்பது.

வினைக்குறிப்புக் காலமொடு தோன்றுங்கால், பண்டு கரியன், இதுபொழுது கரியன் என இறந்தகாலமும் நிகழ் கருஉ

காலமும் முறையானே பற்றி வருதலும், நாளைக்கரியனும் என எதிர்காலத்து ஆக்கமொடு வருதலும், அறிக.

மெய்ந்நிலையுடைய வென்றது, விளங்கித் தோன்றா வாயினுங் காலம் வினைக்குறிப்பொடு கோடல் மெய்ம்மை யென வலியுறுத்தவாறு. (ந)

உ௰௧. குறிப்பினும் வினையினு நெறிப்படத்
தோன்றிக்
காலமொடு வருஉம் வினைச்சொ லெல்லா
முயர்திணைக் குரிமையு மஃறிணைக்
குரிமையு
மாயிரு திணைக்குமோ ரன்ன வுரிமையு
மம்மூ வுருபின தோன்ற லாறே.

பொதுவகையாற் கூறிய வினைச்சொல்லைச் சிறப்பு வகை யானுணர்த்திய வெடுத்துக்கொண்டார்.

இ - ள். குறிப்புப் பொருண்மைக்கண்ணுந் தொழிற் பொருண்மைக் கண்ணுந் தோன்றிக் காலத்தோடு வரும் எல்லாவினைச்சொல்லும், உயர்திணைக்குரியனவும் அஃறிணைக் குரியனவும் இரண்டுதிணைக்கும் ஒப்பவுரியனவுமென, மூன்று கூற்றனவாம், தோன்றுநெறிக்கண். எ - று.

கரியன், செய்யன் என்புழித் தொழின்மை தெற்றெனா விளங்காது குறித்துக்கொள்ளப்படுதலிற் குறிப்பென்றார்

உ-ம். உண்டான், கரியன்; சென்றது,

செய்யது; வந் தனே, வெளியை என வரும்.

"குறிப்பொடுங்கொள்ளும்" என மேற் குறிப்பு இசைபு பட்டு நிற்றலிற் குறிப்பினும் வினையினுமென்றார்.

முன் ஈறுபற்றி உணர்த்தப்படும் வினைச்சொற்களை, இஃதிறந்த காலத்திற்குரித்து, இது நிகழ் காலத்திற்கு உரித்து, இஃதெதிர் காலத்திற்கு உரித்து என வழக்கு நோக்கி, உணர்ந்துகொள்க வென்பது விளக்கிய, காலமொடு வரூஉமென்றார்.

வினைச்சொற்கால முணர்த்துங்காற் சிலநெறிப்பாடுடைய வென்பது விளக்கிய, நெறிப்படத் தோன்றியென்றார்.

நெறிப் யியல்] சேனாவரையருரை.

கநூ

பாடாவது அவ்வீற்றுமிசை நிற்கும் எழுத்துவேறுபாடு. அவை முற்றவுணர்த்த லாகா வாயினும், அவ்வீறுணர்த்தும் வழிச் சிறிய சொல்லுதும். (௬)

உ௰௨. அவைதாம்,

அம்மா மெம்மே மென்னுங் கிளவியு
மும்மொடு வரூஉங் கடதற வென்னு
மந்நாற் கிளவியொ டாயெண் கிளவியும்
பன்மை யுரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே.

நிறுத்த முறையானே உயர்திணை வினையாமா றுணர்த்து கின்றார். அவைதாம் இருவகைய; தன்மைவினையும் படர்க்கை வினையுமென. தன்மைவினையும் இருவகைத்து; பன்மைத் தன்மையும் ஒருமைத் தன்மையுமென. தனித்தன்மையும் உளப்பாட்டுத் தன்மையு மெனினுமமையும். இச்சூத்திரத் தாற் பன்மைத்தன்மை யுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். மேன் மூவகையவெனப்பட்ட வினைச்சொற் றும், அம் ஆம் எம் ஏம் என்னுமீற்றவாகிய சொல்லும், உம் மொடுவரூஉங் கடதறவாகிய கும்மும் டும்மும் தும்மும் றும் மும் என்னுமீற்றவாகிய சொல்லுமென, அவ்வெட்டும் பன் மையுணர்த்துந் தன்மைச்சொல்லாம். எ - று.

தனக்கு ஒருமையல்ல தின்மையிற் றன்மைப்பன்மை யாவது தன்னொடு பிறரை உளப்படுத்தயேயாம். அவ்வுளப் படுத்தன் மூவகைப்படும்; முன்னின்றாரை உளப்படுத்தலும், படர்க்கையாரை உளப்படுத்தலும், அவ்விருவரையும் ஒருங் குளப் படுத்தலுமென.

அம் ஆம் என்பன முன்னின்றாரை உளப்படுக்கும்; தம ராயவழிப் படர்க்கையாரையும் உளப்படுக்கும். எம் ஏம் என்பன படர்க்கையாரை உளப்படுக்கும். உம்மொடு வரூஉங் கடதற அவ்விருவரையும் ஒருங்குளப்படுத்தலுந் தனித்தனி யுளப்படுத்தலுமுடைய.

ஈண்டும் அவைதா மென்பதற்கு முடிபு "அவைதாம் இ உ ஐ ஓ" என்புழி உரைத்தாங் குரைக்க.

அம், ஆம், எம், ஏம் என்பன மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும். உம்மொடு வரூஉங் கடதற எதிர்காலம்பற்றி வரும்.

முன்னின்ற நான்கீறும் இறந்த காலம்பற்றி வருங்கால், அம்மும் எம்முங் கடதற வென்னு நான்கன் முன் அன் பெற்று வரும். ஏம் அன் பெற்றும் பெறாதும் வரும். ஆம் அன் பெறாது வரும்.

உ-ம். நக்கனம், நக்கனெம்; உண்டனம், உண்டனெம்; உரைத்தனம், உரைத்தனெம்; தின்றனம், தின்றனெம். எ-ம். நக்கனேம், நக்கேம்; உண்டனேம், உண்டேம்; உரைத் தனேம், உரைத்தேம்; தின்றனேம், தின்றேம். எ-ம். நக்

காம், உண்டாம், உரைத்தாம், தின்றும். எ-ம். வரும்.

அங்கான்கீறும் ஏனையெழுத்தின்முன் ரகாரமும் ழகார முமொழித்து இன் பெற்று வரும்.

உ-ம். அஞ்சினம், அஞ்சினும்; அஞ்சினெம், அஞ்சி னேம்; உரிஞினம், உரிஞினும்; உரிஞினெம், உரிஞினேம் என வரும். பிறவெழுத்தோடு மொட்டிக்கொள்க கலக்கி னம், தெருட்டினம் என்னுந் தொடக்கத்தன குற்றுகர வீறு கலான், அதுவும் ஏனையெழுத்தேயாம்.

இனி அவை நிகழ் காலம்பற்றி வருங்கால், நில், கின்று என்பனவற்றோடு வரும். நில்லென்பது லகாரம் னகாரமாய் றகாரம் பெற்று நிற்கும்.

உ-ம். உண்ணாநின்றனம், உண்கின்றனம்; உண்ணாநின் றும், உண்கின்றும்; உண்ணாநின்றனெம், உண்கின்றனெம்; உண்ணாநின்றேம், உண்கின்றேம்; உண்ணாநின்றனேம், உண் கின்றனேம் என வரும். ஈண்டுன்பெற்ற விகற்பம் இறந்த காலத்திற் கூறியவாறே கொள்க.

உண்ணாகிடந்தனம், உண்ணாவிருந்தனம் எனக் கிட இரு என்பனவுஞ் சிறுபான்மை நிகழ்காலத்து வரும்.

நிகழ்காலத்திற்கு உரித்தென்ற நில்லென்பது, உண்ணா நிற்கும், உண்ணாநிற்பல் என வெதிர்காலத்தும் வந்ததாலெனின்:—அற்றன்று: பண்டொருநா ளிச்சோலைக்கண் விளை யியல்]

யாடா நின்றேன் அங்கோத் தொருதோன்றல் வந்தான் என் றவழி, அஃதிறந்தகாலத்து நிகழ்வுபற்றி வந்தாற்போல, ஆண்டெதிர்காலத்து நிகழ்வுபற்றி வருதலான், ஆண்டும் அது நிகழ்காலத்திற் றீர்ந்தின்றென்க.

அவை எதிர்காலம்பற்றி வருங்காற் பகரமும் வகரமும் பெற்று வரும். வகரமேற்புழிக் குகரமும் உகரமும் அடுத்து நிற்கும்.

உ-ம். உரைப்பம், செல்வம்; உண்குவம், உரிஞுவம் என வரும். ஒழிந்த வீற்றோடு மொட்டிக்கொள்க. பாடுகம், செல்கம் என ஏற்புழிச்

சிறுபான்மை ககரவொற்றுப் பெறுத லுங் கொள்க.

உம்மொடு வருஉங்கடதற—உண்கும், உண்டும், வருதும், சேறும் என வரும். உரிஞுதும், திருமுதும் என ஏற்புழி உகரம் பெற்று வரும்.

கும்மீறு, வினை கொண்டு முடிதலின், ஒழிந்த உம்மீற் றின் வேறெனவேபடும்; ட த ற வென்பன, எதிர்காலத்திற் குரிய எழுத்தன்மையால், பாலுணர்த்தும் இடைச்சொற்கு உறுப்பாய் வந்தன வெனவேபடும். படவே, அவற்றை உறுப் பாகவுடைய ஈறு மூன்றும்; அதனுன் உம்மென ஓரீருக வடக் கலாகாமையின், அந்நாற் கிளவியொடென்ருர். (ரு)

உயிஈ. கடதற வென்னு,
மந்நான் கூர்ந்த குன்றிய லுகரமோ
டென்னே னல்லென வரூஉ மேழுந்
தன்வினை யுரைக்குந் தன்மைச்
சொல்லே.

இ - ள். கடதறவென்னு நான்குமெய்யையூர்ந்து வருங் குற்றியலுகரத்தை ஈருகவுடைய சொல்லும், என்

ஏன் அல் லென்னு மீற்றவாகிய சொல்லுமென அவ்வேழும், ஒருமை யுணர்த்துந் தன்மைச் சொல்லாம். எ - று.

குற்றுகர நான்கும், அல்லும், எதிர்காலம்பற்றி வரும். குற்றுகரம், காலவெழுத்துப் பெறுங்கால், உம்மீற்றோடொக் கும். அல்லீறு பகரமும் வகரமும் பெற்று வரும். என் ஏன் என்பன மூன்றுகாலமும் பற்றி வரும்.

உ-ம். உண்கு, உண்டு, வருது, சேறு எ-ம். உரிஞுகு, திருமுகு எ-ம்.
உண்டனென், உண்ணாநின்றனென், உண்கு வென். எ-ம். உண்டேன், உண்ணாநின்றேன், உண்பேன். எ-ம். உண்பல், வருவல். எ-ம். வரும்.
காலவெழுத்தடுத்தற்கண் எம்மீற்றோடு என்னீறும், எமிற்றோடு ஏனீறுமொக்கும். ஆண்டுக் கூறிய விகற்பமெல் லாம் அறிந்தொட்டிக்கொள்க.

குற்றியலுகரமென ஒன்றுகாது நான்காதற்கு முன்னு
ைத்தாங்குரைக்க.

எதிர்காலம்பற்றி வழக்குப் பயிற்சியுமில்லாக் குற்றுக ரத்தை, அங்ஙனம் வரும் அல்லோடு பின் வையாது, மூன்று காலமும் பற்றிப் பயின்று வரும் என் ஏன் என்பனவற்றின் முன் உம்மீற்றேடியைய வைத்தது, செய்கென்பதுபோலச் செய்குமென்பதூஉங் காண்கும் வந்தேம் என வினைகொண்டு முடியுமென்ப தறிவித்தற்கெனக் கொள்க. (கூ)

உ௰ச. அவற்றுள்,

செய்கென் கிளவி வினையோடு முடியினு
மவ்விய றிரியா தென்மனார் புலவர்.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட ஒருமைத் தன்மைவினையேழ னுள், செய்கென்னுஞ்சொல், வினையொடு முடியுமாயினும், முற்றுச் சொல்லாதலிற் றிரியாது. எ - று.

உ-ம். காண்கு வந்தேன் என வரும்.

செய்கென்கிளவி யவ்வியறிரியா தெனவே,

'பெயர்த்த னென் முயங்கயான்.' எ-ம். 'தங்கினை சென்மோ.' எ-ம். 'மோயின ளுயிர்த்த காலே.' எ-ம். ஏனைமுற்றுச்சொல் வினை கொள்ளுங்கால் அவ்வியறிரியுமென்பதாம். அவை திரிந்த வழி வினையெச்சமாதல் "வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய" என்புழிப் பெறப்படும்.

இருசாரனவும் பெயர் கொள்ளாது வினை கொண்டவழிச் செய்கென்கிளவி திரியாதென்றும் ஏனைய திரியுமென்றுங் கூறிய கருத்தென்னையெனின்:—நன்று சொன்னாய்: காண்.

வந்தேன் என்றவழிச் செய்கென்கிளவி வினையெச்சமாய்த் திரிந்ததாயிற் செய்தெனெச்சமாதற் கேலாமையின், செய வெனெச்சமாய்த் திரிந்ததெனல் வேண்டும். வேண்டவே, செயவெனெச்சத்திற்குரிய வினைமுதல் வினையும் பிறவினையும் அது கொள்வான் செல்லும்; வினைமுதல் வினையல்லது கொள் ளாமையிற்,

செயவெனெச்சமாய்த் திரிந்ததென்றல் பொருந் தாது. பிறிதாறின்மையின், முற்றுச்சொல்லாய் நின்றதெனவே படும். அதனுன் அவ்வியறிரியா தென்றுரென்பது. அல்லதூஉம், செய்கென்கிளவி சிறுபான்மையல்லது பெயர் கொள்ளாமையின், பெரும்பான்மையாகிய வினைகோடல் அதற்கியல்பேயாம்; ஆகவே, அது திரிந்து வினை கொள்

ளுமெனல் வேண்டாவாம்; அதனுனும் முற்றாய் நின்று வினை கொண்டதென்றலே முறைமையென்றுணர்க. "முற்றுச் சொற்றும் வினையொடு முடியினு—முற்றுச்சொ லென்னு முறைமையி னிறவா" என்றூர் பிறருமெனக்கொள்க.

'பெயர்த்தனென்முயங்க' என்னுந் தொடக்கத்தன இறந்தகாலமுணர்த்தலிற் செய்தெனெச்சமாதற் கேற்புடை மையான், அவற்றைத் திரிபென்றூர்.

முன்னர் "ஏத்திறத் தானும் பெயர்முடி பினவே" என் பதனுற் பெயரொடு முடிதலெய்துவதனை விலக்கியவாறு. (எ)

உ௰௫. அன் ஆன் அள் ஆ ளென்னு நான்கு

மொருவர் மருங்கிற் படர்க்கைச் சொல்லே.

தன்மைவினையுணர்த்தி, இனியுயர்திணைப் படர்க்கை வினையுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். அன், ஆன், அள், ஆள் என்னுமீற்றையுடைய நான்குசொல்லும் உயர்திணை யொருமையுணர்த்தும் படர்க்கைச்சொல்லாம் எ - று.

இவை நான்கீறும் மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும்.

உ-ம்.

உண்டனன், உண்ணாநின்றனன், உண்பன். எ-ம்.
உண்டான், உண்ணாநின்றான், உண்பான். எ-ம்.
உண்டனள், உண்ணாநின்றனள், உண்பள். எ-ம்.
உண்டாள், உண்ணாநின் றாள், உண்பாள். எ-ம்.
வரும்.

கச

[வினை

காலத்துக்கேற்ற எழுத்துப்பெறுங்கால், அன்னும் அள் ளும் அம்மீற்றோடும், ஆனும் ஆளும் ஆமீற்றோடுமொக்கும். அவ்வேறுபாடெல்லாமறிந் தொட்டிக்கொள்க. (அ)

உ௰௬. அர் ஆர் ப என வரூஉ மூன்றும்
பல்லோர் மருங்கிற் படர்க்கைச் சொல்லே.

இ - ள். அர் ஆர் ப என்னுமீற்றை யுடையவாய் வரூ மூன்றுசொல்லும் பல்லோரை யுணர்த்தும் படர்க்கைச் சொல் லாம். எ - று.

ரகாரவீறு இரண்டும் மூன்றுகாலமும் பற்றி வரும்; பகாரம் எதிர்காலம்பற்றி வரும்.

உ-ம். உண்டனர், உண்ணாநின்றனர், உண்பர். எ-ம். உண்டார், உண்ணாநின்றார், உண்பார். எ-ம். உண்ப. எ-ம் வரும்.

அன்னீற்றிற்குரிய காலவெழுத்து அர் ஈற்றிற்கும், ஆனீற்றிற்குரிய காலவெழுத்து ஆரீற்றிற்குமுரிய.

பகரம் உகரம் பெற்றும் பெறாதும், உரிஞுப,

உண்ட எனவரும். வருகுப எனச் சிறுபான்மை குகரமும் பெறும் இவ்வேறுபாடு ஏற்புழியறிந்தொட்டிக்கொள்க. (கூ)

உ௰எ. மாரைக் கிளவியும் பல்லோர் படர்க்கை
காலக் கிளவியோடு முடியு மென்ப.

இ - ள். முன்னையனவேயன்றி மாரீற்றுச்சொல்லும் பல்லோர் படர்க்கையையுணர்த்தும்; அஃது அவைபோலப் பெயர் கொள்ளாது வினை கொண்டு முடியும். எ - று.

பகரத்திற்குரிய காலவெழுத்து மாரைக் கிளவிக்கு மொக்கும்.

உ-ம். எள்ளுநமார் வந்தார்; கொண்மார் வந்தார் என வரும்.

குகரம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

மாரைக்கிளவி வினையோடல்லது பெயரோடு முடியாமையின், எச்சமாய்த் திரிந்து வினை கொண்டதெனப்படாமை யறிக. அஃதேல், 'பீடின்று பெருகிய திருவிற்—பாடின் :மியல்]' சேனாவரையருரை. கடுகூ

மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே.' எ-ம் 'காமம் படாட் வருந்திய—நோய்மலி வருத்தங் காணன்மா ரெமரே.' எ-ம்.
மாரீற்றுச்சொற்பெயர்கொண்டு வந்தனவாலெனின்:—அவை பாடுவார் காண்பார் என்னும் ஆரீற்று முற்றுச்சொல்லின் எதிர்மறையாய் ஒருமொழிப் புணர்ச்சியான் மகாம் பெற்று நின்றன. மாரீறுயின், அவை பாடாதொழிவார், காணுதொழிவார் என வேவற்பொருண்மை யுணர்த்துமாறில்லையென்க. ()

உ௰௩. பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வந்நா லைந்து மூன்றுதலை யிட்ட
முன்னறக் கிளந்த வுயர்திணை யவ்வே.

இ - ள். பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பாலுணர வந்த இருபத்துமூன்றீற்று வினைச்சொல்லும் முன்னுறக் கிளக்கப் பட்ட உயர்திணையுடையன. எ - று.

ஈண்டுக் கூறிய படர்க்கைவினையே கிளவியாக்கத்துட் கூறப்பட்டன, அவை

வேறல்லவென்பார், மூன்னுறக் கிளந்த வென்றூர். அதனுற்பயன், அன் ஆன் அள் ஆளென்பன ஆண்பால் பெண்பாலுணர்த்துதல் ஈண்டுப் பெறுதலும், னஃ கானெற்று முதலாயின படர்க்கை வினைக்கிருய் நின்று பாலு ணர்த்துதல் ஆண்டுப் பெறுதலுமாம். அஃதேல், முற்றுப் பெற ஓரிடத்துக் கூறவமையும் ஈரிடத்துக் கூறிப் பயந்த

தென்னையெனின்:--பாலுணர்த்தும் இடைச்சொற்பற்றி உயர் திணைப்படர்க்கை வினையுணர்த்துதல் ஈண்டுக் கூறியதனுற் பயன்; ஆண்டுக் கூறியதனுற்பயன் வழுக்காத்தற்கு இவற் றைத் தொகுத்திலக்கணவழக் குணர்த்துதலாமென்க. பெய ரியனேக்கிப் "பெயரிற் ரேன்றும் பாலறி கிளவியும்" என் றூற்போல, வினையியனேக்கி; "வினையிற் ரேன்றும் பாலறி கிளவி—மயங்கல் கூடா" எனவமையும்; ஆண்டுக் கூறல் வேண்டாவெனின்: —அற்றன்று: இருதிணை யைம்பாற் சொலுணர்த்தாக்கால், திணைபால்பற்றி வழுவற்கவெனவும்

வழீஇயமைகவெனவும் வழுக்காத்த சூத்தி ங்க ளெல்லாவற் று ஹும் பொருளினிது விளங்காமைபானும், வினையுள்ளுந்

திரிபின்றிப் பால் விளக்குதற் சிறப்புடையன படர்க்கை வினையே யாகலானும், அவற்றைப் பிரித்து ஆண்டுக் கூறினு

ரென்பது. படர்க்கைப் பெயரீறுந் திரிபின்றிப் பாலுணர்த் தாமையின், இலக்கணவெழுத்தோடு கூறாது, எதிரது நோக்கிக் கொள்ள வைத்தாரென்க.

மூன்று தலையிட்ட வந்நாலெந்துமாவன இவையெனை இனிது விளங்கப் பன்மையு மொருமையும் பாலறிவந்த வென்றார்.

இதனாற்பயன், உயர்திணை வினை மூன்றுதலையிட்ட நாலைந் தென்னும் வரையறை. (கக)

உ௰௩. அவற்றுள்,

பன்மை யுரைக்குந் தன்மைக் கிளவி
யெண்ணியன் மருங்கிற் றிரிபவை யுளவே.

இ - ள். கூறப்பட்ட இருபத்துமூன்று சொற்களுள், பன்மை யுணர்த்துந் தன்மைச்சொல் எண்ணியலும்வழி அஃறிணையையுளப்படுத்துத்

திரிவனவுள. எ - று.

உ-ம். யானுமென்னெஃகமுஞ்சாறும் என வரும்.

தன்மைப்பன்மை வினைச்சொல், உயர்திணை வினையாகு வின், உயர்திணையே உளப்படுத்தற்பாலன; அஃறிணையை உளப்படுத்தல் வழுவாயினும் அமைகவென்பார், திரிபவை யுளவென்றார். அதனான் இச்சூத்திரத்தை "முன்னுறக் கிளந்த வுயர்திணை யவ்வே" என்னுஞ் சூத்திரத்தின் பின் வைத்தார்.

திரியுமென்னாது திரிபவையுள வென்றதனான், எல்லாந் திரியா சிலவே திரிவன வென்பதாம் (கஉ)

உகஶ. யாஅ ரென்னும் வினாவின் கிளவி
யத்திணை மருங்கின் முப்பாற்கு முரித்தே.

இ ள்.

யாரென்னும் வினாப்பொருளையுணர்த்துஞ்சொல் உயர்திணைமருங்கின் முப்பாற்குமுரித்து. எ - று.

உ-ம். அவன் யார்; அவள் யார்; அவர் யார் என

வரும்
'ஊதைகூட் டுண்ணு முகுபனி
யாமத்தெங்—கோதைகூ ட்
டுண்ணிய தான்யார்மன்-போதெல்லாந்--தாதோடுதாழ்ந்தார்க்

. யியல்] சேனாவரையருரை.
கசுக

௬ "சிவளநாடன்—றாதோடு வாராத வண்டு' என்புழி,
வண்டு ஆன் யார் என யாரென்பது
அஃறிணைக்கண்ணும் வந்ததா
லெனின்:—அது திணைவழுவமைதியெனப்படும்.

இது வினைக்குறிப்பாயினும், பல்லோர் படர்க்கையு
ணர்த்தும்மீற்றின் மூன்று பாலுணர்த்தும் வேறுபாடுடை
மையின், அவற்றொடு வையாது ஈண்டு வைத்தார்.
செய்யுளின்பநோக்கி அளபெழுந்து நின்றது.
வினாவின்கிளவியென அதன்பொருளுணர்த்தியவாறு.()
உகக. பாலறி மரபி னம்மூ வீற்று
மாவோ வாகுஞ் செய்யு ளுள்ளே.
இ-ள். பால் விளங்க வருமியல்பையுடைய

அம்மூன் ஈற்றின் கண்ணும் ஆகாரம் ஒகாரமாகுஞ் செய்யுளிடத்து. எ - று.

பாலறிமாபினென்றதனால்,
பாலுணர்த்துதற்கட் டிரிபுடைய ஆமீறு
விலக்குண்ணும். மார் சிறுவழக்கிற்றாகலானும்,
ஆகாரம் ஒகாரமாதற் கேலாமையானும், அம்மூவீ
றுவன ஆன் ஆள் ஆர் என்பனவேயாம்.

உ-ம். 'வினவிநிற்றந்தோனே' 'நல்லை மன்னென நகூ
உப்பெயர்ந் தோளே' 'பாசிலை—வாடா வள்ளியங் காடிறந்—
தோரே' என ஆகாரம் ஒகாரமாய்த் திரிந்தவாறு
கண்டு கொள்க.

வந்தோம், சென்றேம் என வழக்கினுள்
வருவனவோ வெனின்:—அவை ஏமீற்றின்
சிதைவென மறுக்க. (கச)

உகஉ. ஆயென் கிளவியு மவற்றொடு
கொள்ளும்.

இ - ள். முன்னிலையீற்றுள், ஆயென்னுமீறு
மேற்கூறப்
பட்டனபோல ஆகாரம் ஒகாரமாஞ்செய்யுளுள்.

எ - று.

உ-ம். 'வந்தோய் மன்ற தெண்கடற் சேர்ப்ப'
என வரும்.

கூறப்பட்ட நான்கீற்றுத் தொழிற்பெயரும்
ஆகாரம் ஆகாரமாதல் பெயரியலுட்கொள்ளப்படும்.

ஆயென்கிளவி ஆவோவாவது பெரும்பான்மையும் உயர்திணைக்கண்வந்தவழி யென்பதறிவித்தற்கு, முன்னிலை யதிகாரத்துக் கூறாது ஈண்டுக் கூறினார்.

அவற்றொடு கொள்ளுமென்றது
அவற்றோடொக்கு மென்றவாறு.
(கரு)

உகரு. அதுச்சோல் வேற்றுமை யுடைமை
யானுங்

கண்ணேன் வேற்றுமை நிலத்தி னுனு
மோப்பி னுனும் பண்பி னுனுமேன்
றப்பாற் காலங் குறிப்போடு தோன்றும்.

இ-ள். ஆறும்வேற்றுமையது
உடைமைப்பொருட்கண் ணும்,
ஏழாம்வேற்றுமையது நிலப்பொருட்கண்ணும், ஒப்
பின் கண்ணும், பண்பின்கண் ணுமென
அப்பகுதிக்காலங் குறிப்பாற் றோன்றும். எ - று.

அப்பகுதிக்காலமாவது
அப்பொருட்பகுதிபற்றி வருஞ் சொல்லகத்துக்
காலமாம்.

அப்பகுதிக்காலங் குறிப்பாற்
றோன்றுமெனவே, அப் பொருள்பற்றி
வினைக்குறிப்பு வருமென்றவாறும்.

உடையானது உடைமைத்தன்மையேயன்றி
உடைப் பொருளும் உடைமையெனப் படுதலின்,
உடைமையானு மென்பதற்கு
உடைப்பொருட்கண் ணு மெனவுமுரைக்க.
உரைக்கவே, உடைப்பொருட்கண் வருங்கால்,
உடைப்பொ ருட் சொல்லாகிய முதனிலைபற்றி
வருதலும் பெறப்படும்.

கருமையனென்பது உடைமைப் பொருளாயடங்கலின், பண் பினும் என்புழிக் கரியனென இன்னனென்பது பட வரு தலே கொள்க. வாளாது உடைமையானும் என்றவழி "அன்மையின்" என்பதுபோல அவ்வொரு வாய்பாடேபற்றி நிற்கும். இதனை இஃதுடைத்தென்பது பட வரும் எல்லா வாய்பாடுந் தழுவுதற்கு அதுச்சொல் வேற்றுமையுடைமை யானு மென்றார். கண்ணென்வேற்றுமை நிலத்தினுமென் பதற்கும் ஈதொக்கும். ஆயின், இஃதிரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருளாமெனின்:—ஆண்டுடைமை உருபு நோக்கிய சொல் லாய் வருவதல்லது இரண்டாம் வேற்றுமைப்பொருளெனப் யியல்]

சேனாவரையருரை. கசுரு

படாது. என்னை? அது செயப்படு பொருண்மைத்தாகலின். அதனான் உடைமை ஆறாவதன்பொருளெனவேபடுமென்பது.

உ-ம். கச்சினன், கழலினன். எ-ம். இல்லத்தன், புறத் தன். எ-ம். பொன்னன்னன், புலிபோல்வன். எ-ம். கரியன், செய்யன். எ-ம்.

வரும்.

கச்சினுன், இல்லத்தான் எனப் பெயருங் குறிப்பாற் 'காலம் விளக்கலின், அப்பாற் காலங் குறிப்பொடுதோன்று மென்றதனுன் வினைக்குறிப்பென்பது பெறுமாறென்னை யெனின்:—"தொழினிலை யொட்டு மொன்றலங் கடை": எனத் தொழிற்பெயரல்லன காலந்தோன்றுவென்றமையால், கச்சினுன் இல்லத்தானென்பன காலம் விளக்காமையின், குறிப்பாற்கால்ம் விளக்குவன வினைக்குறிப்பாதல்பெறுதும். அல்லதூஉம், வினைக்குறிப்பும் காலந்தோன்றுதலை இலக்கண மாகவுடைய வினைச்சொல்லேயாதலின், தெற்றென விளக்கா வாயினுங் காலமுடையவெனவேபடும். பெயர்க்கு அன்ன தோரிலக்கணமின்மையின், காலந்தெற்றென விளக்குவன வுளவேற் கொள்வதல்லது, காலம் விளக்காத பெயருங் கால முடையவென உய்த்துணருமாறில்லை. அதனுனுங் குறிப் பாற்காலமுணர்த்துவன வினைக்குறிப்பேயென்பது பெறப் படுமென்க.

தன்னினமுடித்தலென்பதனுன், ஐயாட்டையன், துணங் ஞையுன் எனச் சிறுபான்மை காலமும்

வினைசெய்யிடமும் பற்றி வருவனவுங்கொள்க. (கரு)

உகச. அன்மையி னின்மையி னுண்மையின் வன்மையி

னன்ன பிறவுங் குறிப்பொடு கொள்ளு
மென்ன கிளவியுங் குறிப்பே காலம்.

இ - ள். அன்மை இன்மை உண்மை வன்மையென்னும் பொருள்பற்றி வருவனவும், அவை போல்வன பிறவும், குறிப்புப்பொருண்மையோடு பொருந்தும் எல்லாச்சொல்லுங் காலங் குறிப்பானுணரப்படும். எ - று.

காலங் குறிப்பா னுணரப்படுமெனவே, இவையும் வினைக் குறிப்பா மென்றவாறும்.

உ-ம். அல்லன், அல்லள், அல்லர். எ-ம். இலன், இலள், இலர். எ-ம். உளன், உளள், உளர். எ-ம்.

வல்லன், வல்லள், வல்லர். எ-ம். வரும்.

பொதுப்படக் கூறியவதனான், பொருளிலன், பொரு ளிலள், பொருளிலர் என உடைமைக்கு மறுதலையாகிய இன் மையுங் கொள்ளப்படும்.

இவை ஒருவாய்பாடேபற்றிப் பிறத்தலின், வேறு கூறினார்.

✓பண்போடு

இவற்றிடை வேற்றுமை யென்னையெனின்:-- இன்மை, பொருட்கு மறுதலையாகலின், பொருளின்கட் கிடக்கும் பண்பெனப்படாது. அன்மையும் உண்மையும் பண்பிற்கு மொத்தலிற் பண்பெனப்படா. என்னை? குணத்திற்குக் குண

மின்மையின். வன்மை ஆற்றல்; அதுவுங் குணத்திற்கு முண்டாகலிற் குணமெனப்படாது. [illegible]னின், அது பண்பாயடங்கும். அதனாற் பொருட்கட்கிடந்து தனக்கோர் குண மின்றித் தொழிலின் வேறாய குணத்தின் அன்மை முதலா யின வேறெனப்படும். பண்பெனினுங் குணமெனினுமொக் கும். இக்கருத்தேபற்றியன்றே, ஆசிரியர் இன்மையும் உண் மையு முணர்த்துஞ் சொற்களை

முடிப்பாராயிற்றென்பது.

என்னகிளவியுமென்றது அன்னபிறவு மெனப்பட்டவற் றையேயாகக் கொள்க.

குறிப்பேகாலம் என்றவழிக் குறிப்பென்றது குறிக்கப் படுவதனை.

அன்னபிறவுமென்றதனான், நல்லன், நல்லள், நல்லர்; தீயன், தீயள், தீயர்; உடையன், உடையள், உடையர் என இத்தொடக்கத்தனவெல்லாங் கொள்க. (கள)

உகரு. பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வன்ன மரபிற் குறிப்பொடு வரூஉங்
காலக் கிளவி யுயர்திணை மருங்கின்
மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவே.

இ - ள் பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பால் விளக்கிக் குறிப்புப்பொருண்மை யுடையவாய்

வரும் வினைச்சொல், மேல் வரு முயர்திணைக்கட் கூறிய தெரிநிலைவினையோடொக் கும். எ - று.

தெரிநிலைவினையோடொத்தலாவது, உயர்திணைத் தெரி நிலை வினைக்கோதிய ஈற்றுள் தமக்கேற்பனவற்றோடு வினைக் குறிப்பு வந்தவழி, அவ்வவ்வீற்றான் அவ்வப்பாலும் இடமும் விளக்கலாம்.

மேல் வினைக்குறிப்பு இன்னபொருள்பற்றி வருமென்ற தல்லது இன்னவீற்றான் இன்னபால் விளக்குமென்றிலர்; அதனான் அஃதீண்டுக் கூறினார்.

கூறப்பட்ட பொருட்கண் வந்தனவாயினும், இல்லை, இல், இன்றி என்பன பால் விளக்காமையின், அவற்றை நீக்குதற்குப் பன்மையுமொருமையும் பாலறிவந்தவென்றார்.

ஒருபொருட்கட் பலவாய்பாடும் ஒருபொருட்கண் ஒரு வாய்பாடும் பற்றி வரும் இருதிறமும் எஞ்சாமற் றழுவுதற்கு, அன்னமரபினென்றார்.

தன்மையும் படர்க்கையும் உணர்த்துந்

தெரிநிலைவினை
யீற்றுக் குறிப்புவினைக்கேற்பன:—அம், ஆம், எம், ஏம், என், ஏன் என்னுந் தன்மையீறும், அன், ஆன், அள், ஆள், அர், ஆர் என்னும் படர்க்கையீறும் எனப் பன்னிரண்டாம்.

உ-ம். கரியம், கரியாம், கரியெம், கரியேம், கரியென, கரியேன். எ-ம். கரியன், கரியான், கரியள், கரியாள், கரியர், கரியார். எ-ம். அவ்வவ்வீறு அவ்வவ்விடமும் பாலும் விளக் கியவாறு கண்டுகொள்க. ஒழிந்தபொருட்கண்ணு மொட்டிக் கொள்க.

ஆன், ஆள், ஆர் என்பன நிலப்பொருண்மைக்கணல் லது பிறபொருட்கட்பயின்று வாரா.

இன்னும், மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவென்றத ஞன், வந்தனன் எனத் தெரிநிலைவினை தொழின்மை மேற் படத்தொழிலுடைப்பொருள் கீழ்ப்பட முற்றாய் நின்றுணர்த் கசா சா

தியவாறு போல, உடையன் எனக் குறிப்புவினையும் உடை மைமேற்பட உடையான் கீழ்ப்பட முற்றாய் நின்றுணர்த்து தலுங்கொள்க. வந்தான், உடையான் எனப் பெயராயவழித் தொழிலுடைப்பொருளும் உடையானும் மேற்பட்டுத்தோன் றுமாறறிக. இஃது "அஃறிணைமருங்கின்—மேலைக் கிளவி யொடு வேறுபா டிலவே" என்பதற்குமொக்கும். (கஅ)

உகசு. அ ஆ வ என வரூஉ மிறுதி
யப்பான் மூன்றே பலவற்றுப் படர்க்கை.

உயர்திணைவினையுணர்த்தி, இனி யஃறிணைவினையுணர்த் த்கின்றார்.

-

இ - ள். அகரமும் ஆகாரமும் வகரவுயிர்மெய்யுமாகிய ஈற்றையுடைய அக் கூற்றுமூன்றும் அஃறிணைப் பன்மைப் படர்க்கையாம். எ - று.

அகரம் மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும். ஆகாரம், எதிர் மறை வினையாய் மூன்றுகாலத்திற்கும் உரித்தாயினும், எதிர்

காலத்துப் பயின்று வரும். அகரம், இறந்தகாலம்பற்றி வருங்கால், க ட த ற வென்னு நான்கன்முன், அன் பெற்றும், பெறாதும், வரும். ஏனையெழுத்தின்முன் ஙகார ழகாரமொழித்து இன் பெற்று வரும். யகரத்தின்முன் சிறுபான்மை இன்னேயன்றி அன் பெற்றும் பெறாதும் வரும். நிகழ்காலத் தின்கண் நில், கின்றென்பனவற்றோடு அன்பெற்றும் பெறா தும் வரும்.

எதிர்காலத்தின்கண் பகர வகரத்தோடு அன் பெற்றும் பெறாதும் வரும்.

உ-ம். தொக்கன, தொக்க; உண்டன, உண்ட; வந்தன, வந்த; சென்றன, சென்ற. எ-ம். அஞ்சின. எ-ம். போயின, போயன, போய. எ-ம். உண்ணாநின்றன, உண்ணாநின்ற; உண்கின்றன, உண்கின்ற. எ-ம். உண்பன, உண்ப; வருவன, வருவ. எ-ம். வரும். உரிஞுவன, உரிஞுவ என உகரத்தோடு ஏனையெழுத்துப்பேறும் ஏற்றவழிக் கொள்க.

வருவ, செல்வ என்னுந் தொடக்கத்தன அகரவீறுத லும், வகரவீறுதலுமுடையவென்பது கிளவியாக்கத்துட் கூறினாம்.

ஆகாரம் காலவெழுத்துப் பெறுது, உண்ணு, தின்ணு என வரும். வகரம், உண்குவ, *தின்குவ என வெதிர்காலத் திற் குரித்தாய்க் குகரமடுத்தும், ஓடுவ, பாடுவ எனக் குகர மடாதும், வரும். உரிஞுவ, திருமுவ என உகரம் பெறு தலும் ஏற்றவழிக் கொள்க. ஒழிந்தவெழுத்தோடு மொட் டிக் கொள்க. (கசு)

உகஎ. ஒன்றன் படர்க்கை தறட வூர்ந்த
குன்றிய லுகரத் திறுதி யாகும்.

இ - ள். ஒன்றனை யுணர்த்தும் படர்க்கை வினையாவது, தறட வென்பனவற்றை ஊர்ந்து நின்ற குற்றியலுகரத்தை ஈருகவுடைய சொல்லாம். எ - று.

தகரவுகரம் மூன்றுகாலத்திற்குமுரித்து. றகரவுகரம் இறந்தகாலத்திற்குரித்து. டகரவுகரம் மூன்றுகாலத்திற்கு முரிய வினைக்குறிப்பிற்கல்லது வாராது. அஃதேல், வினைக் குறிப்புக் கூறும்வழிக் கூறுது ஈண்டுக் கூறியதென்னையெ னின்:--"அஃறிணை மருங்கின்--மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவே" என வினைக்குறிப்புப் பாலுணர்த்துமாறு தெரிநிலை

வினையோடு மாட்டெறியப் படுமாகலின், டகரமூர்ந்த குற்றிய லுகரம் தெரிநிலைவினைக்கீறுகாமையின், மாட்டேற்றுவகை யாற் பாலுணர்த்துதல் பெறப்படாதாம்; அதனான் ஈண்டு வைத்தார்.

தகரவுகரம், இறந்தகாலத்து வருங்கால், புக்கது, உண் டது, வந்தது, சென்றது, போயது, உரிஞியது எனக் கட தறவும்-யகரமுமாகிய உயிர்மெய்ப்பின் வரும். போனது என னகர வுயிர்மெய்ப்பின் வருவதோவெனின்:—அது சான் றோர்செய்யுளுள் வாராமையின், அது சிதைவெனப்படும். நிகழ்காலத்தின்கண், நடவாநின்றது, நடக்கின்றது; உண்ணு நின்றது, உண்கின்றது என, நில், கின்றென்பனவற்றோடு அகரம் பெற்று வரும். எதிர்காலத்தின்கண், உண்பது, செல் வது எனப் பகரவகரம் பெற்று வரும்.

றகரவுகரம், புக்கன்று, உண்டன்று, வந்தன்று, சென் றன்று எனக் கடதறவென்பன வற்றின்முன் அன் பெற்று கூ-அ

வரும். கூயின்று, யிற்று; போயின்று, போயிற்று என
ஈறயெழுத்தின் முன் இன் பெற்று வரும். ஆண்டு இன்
ரின் னகரந்திரிந்துந் திரியாதும் வருதல் கொள்க.
வந்தின் றென்பதோவெனின்:—அஃது
எதிர்மறுத்தலை யுணர்த்து தற்கு வந்த இல்லின து
லக. ம் னகரமாய்த் திரிந்த எதிர் மறை வினையென
மறுக்க. அஃதெதிர்மறையாதல் வந்தில, வந்திலன்,
வந்திலள், வந்திலர் என வரும் வினைப்பாற்சொல்
லானறிக.

டகரவுகரம் குண்டுகட்டு, குறுந்தாட்டு என வரும்.
()

உகஅ. பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வம்மூ விரண்டு மஃறிணை யவ்வே.

இ - ள். பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பாலறிய வந்த அவ்வாறீற்றுச்சொல்லும் அஃறிணையனவாம். எ - று.

பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வென்பதற்கு முன்னுரைத்தாங்குரைக்க.

இதனாற்பயன், அஃறிணைச்சொல் ஆறே பிறிதில்லை யென வரையறுத்தலெனக் கொள்க. (உக)

உகக. அத்திணை மருங்கி னிருபாற் கிளவிக்கு
மோக்கு மென்ப வெவனென் வினவே.

இ - ள். எவனென்னும் வினாச்சொல் மேற்கூறப்பட்ட அஃறிணையிரண்டுபாற்கும் உரித்தென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

உ-ம். அஃதெவன், அவையெவன் என வரும்.

னகரவீறாய் இரண்டுபாற்கும் பொதுவாய் வருதலின், இதனை வேறு கூறினார். அஃதேல் நுமக்கிவன் எவனும் என
யர்திணைக்கண்ணும் வருமாலெனின்;— ஆண்டு அது முறை பற்றி நிற்றலின், அஃறிணைக்கண் வந்ததெனவேபடுமென் பது. அஃதேல், நுமக்கிவனென்ன முறையனும் என்பதல் லது

என்னமுறையாம் என்பது
பொருந்தாதெனின்:--என்ன முறை என்பது
ஆண்டு முறைமேனில்லாது ஒற்றுமை யியல்]

நயத்தான் முறையுடையான் மேனிற்றலின்,
அமைபுமென்க. எவனென்பதோர் பெயரும் உண்டு;
அஃதிக்காலத்து என் னென்றும் என்னையென்றும்
நிற்கும். ஈண்டுக் கூறப்பட்டது வினைக்குறிப்பு
முற்றென்க. (உஉ)

உஉ௰. இன்றில வுடைய வென்னுங் கிளவியு
மன்றுடைத் தல்ல வென்னுங் கிளவியும்
பண்புகொள் கிளவியு முளவேன் கிளவியும்
பண்பி னாகிய சினைமுதற் கிளவியு
மொப்போடு வருஉங் கிளவியோடு
தொகைஇ
யப்பாற் பத்துங் குறிப்போடு கொள்ளும்.

இ - ள். இன்று இலவென்பன முதலாகிய
பத்தும் வினைக்குறிப்புச்சொல்லாம். எ - று.

அவற்றுள், இன்று, இல, உடைய, அன்று,

உடைத்து, அல்ல, உள என்பன தம்மையுணர்த்தி நின்றன. அல்லன பொருளுணர்த்தி நின்றன.

உ-ம். இன்று, இல, கோடுடைத்து, கோடுடைய, அது வன்று, அவையல்ல, உள என வரும். ஈண்டும், கோடின்று, கோடில என உடைமைக்கு மறுதலையாய இன்மைபற்றி வருவனவுங்கொள்க.

உடையவென்பது முதலாயவற்றைச் செய்யுளின்ப நோக்கி மயங்கக் கூறினர்.

அவ்வேவழினையும் பொருள்பற்றி யோதாராயினர்; கிளந் தோதியவழியுஞ் சூத்திரஞ் சுருங்குமாகலானென்பது.

உளதென்பது பெருவழக்கிற் றன்மையின், உளவென் பதே கூறினர். அது தன்னினமுடித்தலென்பதனாற் கொள் ளப்படும்.

பண்புகொள்கிளவி—கரிது, கரிய; செய்யது, செய்ய என வரும்.

பண்பினாகிய சினைமுதற்கிளவி—நெடுஞ்செவித்து, நெடு

ஞ்செவிய என வரும்.
கடு

பண்படுத்த சினைபற்றியல்லது அவ் கஎ0

 டவினை

வினைக்குறிப்பு நில்லாமையின், பண்பினுகியவெனப் பண்பை
முதனிலையாகக் கூறினர். [பெருந்தோளன் என உயர்திணைக்
கண்ணும் பண்படுத்து வருதல் ஒன்றெனமுடித்த லென்பது
ஞற்கொள்க] வேற்றுமைப்பொருள்பற்றி வருங்கால், பிறி
தின்கிழமையும் உறுப்பின் கிழமையல்லாத தற்கிழமையும்
ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருண்மையும்பற்றி அஃறிணை வினைக்
குறிப்புப் பயின்று வாராமையின், சினைக்கிழமையே கூறினர்.
அப்பொருள்பற்றிப் பயிலாது வருவன உரையிற்கோட

லென்பதஞற் கொள்ளப்படும். சிறப்புடைப் பொருளைத் தானினிது கிளத்தலென்பதனாற் கொள்ளினு மமையும். 'அறிந்த மாக்கட் டாகுக தில்ல—மெல்விரன் மந்தி குறை
கூறுஞ் செம்மற்றே.' எ-ம். 'அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே.' எ-ம். வரும். வடாது, தெனாது என்பனவும் ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருண்மைக்கண் வந்த வினைக்குறிப்பு; பெயருமாம்.

ஒப்பொடு வரூஉங்கிளவி—பொன்னன்னது, பொன் னன்ன என வரும். ஒப்பொடு வருதலாவது பொருள்பற்றி வருதல்.

வழக்குப்பயிற்சி நோக்கிப்
பத்தெனவரையறுத்தவாறு.

உஉக. பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வன்ன மரபிற் குறிப்பொடு வரூஉங்
காலக் கிளவி யஃறிணை மருங்கின்
மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவே.

இ - ள். பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பால் விளக்கிக் குறிப்புப்பொருள்பற்றி வரும் வினைச்சொல் மேற்கூறப் பட்ட அஃறிணை வினையோடொக்கும். எ - று.

வாய்பாடுபற்றியும் பொருள்பற்றியும் கூறிய இருவகையும் எஞ்சாமற் றழுவுதற்கு அன்னமரபினென்றார்.

ஒத்தலாவது, அஃறிணை வினைக்கோதிய ஈற்றுட் பொருந்துவன வினைக்குறிப்பின்கண் வருங்காலும்; அவ்வவ் வீற்றான் அவ்வவ்விடமுங் காலமும் விளக்குதல்.

பொருந்துவனவாவன, ஆகாரமும் வகாரமுமொழித் தூக் குற்றுகரமூன்றும் அகரமுமாம். அவற்றுட் டகரமூர்ந்த குற்றுகரம் "ஒன்றன்படர்க்கை" என்புழிக் கூறுதலான்,

ஒழிந்தமூன்றும் ஈண்டுக் கொள்ளப்படும். அவை அப்பால் விளக்குதல் மேற்காட்டப் பட்டனவற்றுட் கண்டுகொள்க. ()

உ௨உ. முன்னிலை வியங்கோள் வினையெஞ்சு கிளவி

யின்மை செப்பல் வேறென் கிளவி
செய்ம்மன செய்யுஞ் செய்த வென்னு
மம்முறை நின்ற வாயெண் கிளவியும்
திரிபுவேறு படூஉஞ் செய்திய வாகி
யிருதிணைச் சொற்குமோ ரன்ன

வுரிமைய.

இ - ள். முன்னிலை முதலாகச் செய்தவென்பதீறாகக் கூறிய முறையானின்ற எட்டுச்சொல்லும், பொதுமையிற் பிரிந்து ஒருகால் உயர்திணைபுணர்த்தியும், ஒருகால் அஃறிணைபுணர்த்தியும், வேறுபடுந் தொழிலையுடையவாய், இருதிணைச் சொல்லாதற்கும் ஒத்தவுரிமைய. எ - று.

முன்னிலைவினைச்சொல்லாவது எதிர்முகமாய் நின்றான் றொழிலுணர்த்துவது.

வியங்கோள் ஏவற்பொருட்டாய் வருவது. வாழ்த்து தன் முதலாகிய பிறபொரு

நமுடைத்தாகலின், இக்குறி மிகுதி நோக்கிச் சென்ற குறியெனவுணர்க.

வினையெஞ்சுகிளவி வினையை மொழிபாகவுடைய வினை.

இன்மை செப்பல் இல்லை, இல் என்பன.

வேறென்பது தன்னையுணர்த்தி நின்றது.

செய்ம்மனவென்பது மனவீற்று முற்றாய் எதிர்கால முணர்த்தும். செய்யுமென்பது முற்றும் எச்சமுமாகிய இரு நிலைமையு முடைத்தாய் உம்மீற்றான் நிகழ்காலமுணர்த் தும். செய்தவென்பது அகரவீற்றெச்சமாய் இறந்தகால முணர்த்தும்.

செய்ம்மன முதலாகிய மூன்றுவாய்பாட்டானும், அவ் வீற்றவாய்க் காலமுணர்த்தும் உண்மன, உண்ணும், உண்ட

[வினை

என்னுந்தொடக்கத்தன வெல்லாந் தழுவப்பட்டன. அவற் ருன் அவை தழுவப்பட்டவாறென்னையெனின்:—எல்லாத் தொழிலுஞ் செய்தல் வேறுபாடாகலின், பொதுவாகிய செய் தல் எல்லாத்தொழிலையும் அகப்படுத்து நிற்கும்; அதனுன் அவற்றான் அவை தழுவப்படுமென்க. அவை பொதுவுஞ் சிறப்புமல்லவேல், என் செய்யாநின்றான் என்று வினையவழி, உண்ணுநின்றான் எனச் செப்புதல் இயையாதாமென்க. இது செய்து செய்யென்பனவற்றிற்கு மொக்கும்.

அஃதேல், சிலவற்றை ஈற்றானுணர்த்திச் சிலவற்றை வாய்பாட்டா னுணர்த்தியதென்னை யெனின்:—அம்மீறும் அன்னீறும் ஐயீறும் முதலாகிய சொற்கள் காலப்பன்மை யான் வரும் வாய்பாட்டுப் பன்மையாற் சூத்திரம் பெருகுமென்றஞ்சி, அவற்றை ஈற்றானுணர்த்திக் காலவேறுபாடு இலேசாற் கொள்ளவைத்தார். காலப்பன்மை யில்லனவற்றை வாய்பாட்டானுமுணர்த்துப, ஈற்றானுமுணர்த்துப.

முற்றுதலும் பலவாய்பாட்டாற்பயின்று வருதலுமுடை மையான், முன்னிலைவினையை முன் வைத்தார். ஏவற்பொருண்மை முன்னிலைவினைக்கண்ணு முண்மையிற் பொருளியைபுடைத் தாகலானும், இடங்குறித்து முற்றுப் வருதலொப் புமையானும், அதன்பின் வியங்கோள் வைத்தார். அதன் பின், முற்றுதலொப்புமையான் இன்மை செப்பல் வேறென் கிளவி செய்ம்மன வென்பனவற்றை வைத்தன் முறைமை யாயினும், முற்றின்கண் வினையெச்சமுண்மையானும், ஈற்றுப் பன்மையொடு பயின்று வருதலானும், வினையெச்சம் வைத் தார். இன்மைபற்றி வரும் வினையெச்சமு முண்மையான், அதனோடியைய இன்மை செப்பல் வைத்தார். வினைக்குறிப் பாத லொப்புமையானும், செய்ம்மனவிற் பயிற்சியுடைமை யானும், அதன்பின் வேறென்கிளவி வைத்தார். முற்றுத லொப்புமையான், அதன்பின் செய்ம்மன வைத்தார். முற்று நிலைமையு முடைத்தாகலின், அதன்பின் செய்யுமென்பது வைத்தார்.

பெயரெச்சமாதலொப்புமையான், அதன்பின் செய்தவென்பது வைத்தார் இவ்வாறியைபுபற்றி வைத்த மையான், அம்முறை நின்றவென்றார்.

திரிபுவேறுபடூஉஞ் செய்தியவாகியெனவே, வேறுவேறுணர்த்தினல்லது ஒரு சொற் சொல்லுதற்கண் இருதிணையு முணர்த்தாமை பெறுதும். (உரு)

௨உரு. அவற்றுள்,
முன்னிலைக் கிளவி
இ ஐ ஆயென வரூஉ மூன்று
மொப்பத் தோன்று மொருவர்க்கு
மொன்றற்கும்.

இ - ள். கூறப்பட்ட விரவுவினைகளுள், முன்னிலைச் சொல், இகரவீறும் ஐகாரவீறும் ஆயீறுமாகிய மூன்றும் ஒருவற்கும் ஒருத்திக்கும் ஒன்றற்கும் ஒப்பச் செல்லும். எ - று.

முன்னிலைக்கிளவி யென்பதற்கு முடிபு

"அவைதாம் அம்மாமெம்மேம்" என்புழி 'அவைதாம்' என்பதற்குரைத் தாங்குரைக்க.

இகரம் தறடவூர்ந்து எதிர்காலம் பற்றி வரும். ஐகாரம் அம்மீற்றிற்குரிய எழுத்துப் பெற்றும், ஆயீறு ஆமீற்றிற் குரிய எழுத்துப் பெற்றும், மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும்.

உ-ம். உரைத்தி, உண்டி, தின்றி. எ-ம். உண்டனை, உண்ணுகின்றனை, உண்பை. எ-ம். உண்டாய், உண்ணுகின்றாய், உண்பாய். எ-ம். வரும். ஒழிந்தவெழுத்தோடு மொட் டிக்கொள்க. 'ஐயசிறிதெனீனயுக்கி' என்ன இகரம் சிறு பான்மை ககரம்பெற்று வரும்.

உண், தின், நட, கிட என்னுந்தொடக்கத்து முன்னிலை ஒருமை பெறுமாறென்னையெனின்:—அவை ஆயீறுதல் எச்சவியலுட் பெறப்படுமென்க.

(உகூ)

உஉசு. இர் ஈர் மின்னேன வரூஉ மூன்றும்
பல்லோர் மருங்கினும் பலவற்று மருங்கினுஞ்
சொல்லோ ரனைய வென்மனார் புலவர்.

இ - ள். இர், ஈர், மின்னென்னும் ஈற்றையுடைய மூன்று சொல்லும், பல்லோர்கண்ணும் பலவற்றின்கண்ணுஞ் சொல்லுதற்கண், ஒத்தவுரிமைய. எ - று.

இர் ஈறு அர் ஈற்றிற்குரிய எழுத்துப் பெற்றும், ஈரீறு ஆரீற்றிற்குரிய எழுத்துப் பெற்றும், மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும். மின்னீறு பிறவெழுத்துப் பெறாது, ஏற்றவழி உகரம் பெற்று, எதிர்காலம் பற்றி வரும்.

உ-ம். உண்டனிர், உண்ணுநின்றனிர்,

உன்குவிர். எ-ம். உண்டீர், உண்ஞநின்றீர், உண்குவீர். எ-ம் உண்மின், தின் மின், உரினுமின். எ-ம். வரும். ஒழிந்தவெழுத்தோடு மொட்டிக்கொள்க.

முன்னிலைவினைக்குறிபபு, உயர்திணை வினைக்குறிப்பிற் கோதிய பொருள்பற்றி ஐகாரமும் ஆயும் இருவும் ஈரு மென்னுநான்கீற்றவாய், கழலினை, நாட்டை, பொன்னன்னை, கரியை. எ-ம். கழலினாய், நாட்டாய், பொன்னன்னாய், கரி யாய். எ-ம். கழலினிர், நாட்டினிர், பொன்னன்னிர், கரியிர். எ-ம். கழலினீர், நாட்டினீர், பொன்னன்னீர், கரியீர். எ-ம்.
வரும். ஒழிந்த பொருளோடு மொட்டிக்கொள்க.
போறி என இகரவீற்று
வினைக்குறிப்புமுண்டாலெனின்:—போன்ற னன், போன்றான் என்பனபோல வந்து தெரி நிலைவினையாய் நின்றதெனை மறுக்க.

அஃறிணை வினைக்குறிப்பும் உயர்திணைவினைக்குறிப்பிற் கோதிய பொருள்பற்றி வருதலின், அவற்றையெடுத்தோதிற் றென்னையெனின்:—அன்மை முதலாயின பொருள்பற்றி வந்தனவெனக் கிளந்தோதலாஞ்

சுருக்கத்தக ாகையானும், சினைமுதற்கிளவி பண்புமடுத்து வருதல் உ ர்ணையதிகாரத் துப் பெறப்படாமையானும், அவற்றையோதுவார் ஏனைப் பொருளுமுடனோதினர்.

முன்னிலைவினைச்குறிப்புப் பலவாதலானும், எடுத்தோ தாவழிப் படுவதோர் குறையாடின்மையானும், இவற்றை யுய்த்துணர வைத்தாரென்பது. அல்லது, எடுத்தோத்தில் வழி உய்த்துணர்வதெனினுமமையும்.

முன்னிலைவினையீற்றான் எதிர்காலப்பற்றி வரும் இகரத் தையும் மின்னையும் முதலும் இறுதியும் வைத்து, மூன்று காலமும் பற்றி வரும் ந ன்கீற்றையுந் தம்முளியைய இடை யியல்]

சேனாவரையருரை. களரு

வைத்தார். அல்லது, பொருண்மை கருதாது சூத்திரயாப் பிற்கேற்ப வைத்தாரெனினுமமையும். (உஎ)

உஉரு. எஞ்சிய கிளவி யிடத்தொடு சிவணி
ஐம்பாற்கு முரிய தோன்ற லாறே.

இ - ள். முன்னிலைவினையொழித்து ஒழிந்த ஏழுவினைச் சொல்லும் மூன்றிடத்திற்கும் ஐந்துபாற்குமுரிய, தத்தம் பொருட்கட்டோன்றுமிடத்து. எ - று.

இவ்வாறு பொதுவகையான் எல்லாவிடத்தோடும் எல்லாப்பாற்கும் உரியவாதலெய்தினவெனினும், முன்னர் விலக்கப்படுவனவொழித்து ஒழிந்தவிடமும் பாலும் பற்றி வருமாறு ஈண்டுக் காட்டப்படும்.

உ-ம். அவன் செல்க; அவள் செல்க; அவர் செல்க; அது செல்க; அவை செல்க. எ-ம். உழுது வந்தேன்; உழுது வந்தேம்; உழுது வந்தாய்; உழுது வந்தீர்; உழுது வந்தான்; உழுது வந்தாள்; உழுது வந்தார்; உழுது வந்தது; உழுது வந்தன. எ-ம். யானில்லை; யாமில்லை; நீயில்லை; நீயிரில்லை; அவனில்லை; அவளில்லை; அவரில்லை; அதுவில்லை; அவை யில்லை. எ-ம். யான் வேறு; யாம் வேறு; நீ வேறு; நீயிர் வேறு; அவன் வேறு; அவள் வேறு; அவர் வேறு; அது வேறு; அவை வேறு. எ-ம். யானுண்மன; யாமுண்மன; நீயுண்மன; நீயிருண்மன;

அவனுண்மனை; அவளுண்மனை; அவருண்மனை; அதுவுண்மனை; அவையுண்மனை. எ-ம். யானுண்ணு மூண்; யாமுண்ணுமூண்; நீயுண்ணுமூண்; நீயிருண்ணுமூண்; அவனுண்ணுமூண்; அவளுண்ணுமூண்; அவருண்ணுமூண்; அதுவுண்ணுமூண்; அவையுண்ணுமூண். எ-ம். அவன் வரும்; அவள் வரும்; அது வரும்; அவை வரும். எ-ம். யானுண்டவூண்; யாமுண்டவூண்; நீயுண்டவூண்; நீயிருண்ட வூண்; அவனுண்டவூண்; அவளுண்டவூண்; அவருண்டவூண்; அதுவுண்டவூண்; அவையுண்டவூண். எ-ம். வரும். (உஅ)

உஉசு. அவற்றுள்,
முன்னிலை தன்மை யாயீ ரிடத்தொடு
மன்னு தாகும் வியங்கோட் கிளவி. கஎசு

இ - ள். மேல் "எஞ்சியகிளவி" எனப்பட்ட வேழனுள், வியங்கோட்கிளவி, முன்னிலையும் தன்மையுமாகிய இரண் டிடத்தோடு, நிலைபெறாதாம். எ - று.

ஆயீரிடத்தொடு கொள்ளாதென்னுது மன்னுதாகுமென் றதனுன், அவ்விடத்தொடு சிறுபான்மை வருதல் கொள்க. மன்னுதல் பெரும்பான்மையும் நிகழ்தல். சிறுபான்மை வரு வன, நீ வாழ்க என்னும் வாழ்த்துதற் பொருண்மைக்கண் ணும், யானுநின்ெனுடனுறைக என்னும் வேண்டிக்கோடற் பொருண்மைக்கண்ணும், வருவனவாம். 'கடாவுக பாகநின் கால்வ னெடுந்தேர்' என்பதும் வேண்டிக்கோடற் பொருண் மைக்கண் வந்ததாம்.

தன்மைக்கண் ஏவலில்லை. முன்னிலைக்கண் ஏவல் வருவ துண்டேற் கண்டுகொள்க.

அஃதேல், வியங்கோளீறு கூறுராயிற்றென்னையெ னின்:—எழுத்தோத்தினுள் "ஏவல் கண்ணிய வியங்கோட் கிளவியும்" என அகரவீற்றுள் எடுத்தலாற்பொருந்திய மெய் யூர்ந்து அகரவீருய் வருதலும், "செப்பும் வினுவும் வழாஅ லோம்பல்" எனவும், "சொல்வரைந் தறியப் பிரித்தனர் காட்டல்" எனவும், "மறைக்குங் காலை மரீஇய தொராஅல்" எனவும், உடம்பொடு புணர்த்தலான் அல்லீருய் வருதலும், ஆலீருய் வருதலும் பெறுதலின், வியங்கோளீறுங் கூறினு னவேபடும். பிறவுமுளவேற்கொள்க.

(உகூ)

உஉஎ. பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை
தன்மை
யவ்வயின் மூன்று நிகழுங் காலத்துச்
செய்யு மென்னுங் கிளவியோடு
கொள்ளா.

இ - ள. பல்லோர்படர்க்கையும்
முன்னிலையும் தன்மை யுமாகிய அவ்வயின் மூன்றும், நிகழ்காலத்து வருஞ் செய்பு மென்னுஞ் சொல்லோடு பொருந்தா. எ - று.

அவ்வயினென்றது, இடமும் பாலுமாகிய எஞ்சிய கிளவிக்குரிய பொருட்களென்றவாறு.

நிகழுங்காலத்துச் செய்புமென்னுங் கிளவியொடென அதனுற் றோன்றுங்கால முணர்த்தியவாறு.

இவையிரண்டுசூத்திரமும் பொதுவகையானெய்தியன வற்றை விலக்கி நின்றன. (கூ௦)

உஉ௪. செய்து செய்யூச் செய்பு செய்தெனச்
செய்யியர் செய்யிய செயின்செயச்
செயற்கென
வவ்வகை யொன்பதும் வினையெஞ்சு
கிளவி.

பொதுவகையானெய்தியவற்றுள், வியங்கோட் கிளவிக் குஞ் செய்யுமென்னுங்கிளவிக்கும் எய்தாதன விலக்கி, இனி நிறுத்தமுறையானே வினையெச்சத்தினது பாகுபாடு ணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். செய்தென்பது முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஒன்பதும் வினையெச்சமாம். எ - று.

அவ்வகையொன்பது மென்றது இறுதி நின்ற இடைச் சொல்லான் வேறுபட்ட ஒன்பதுமென்றவாறு. அவ்விடைச் சொல்லாவன உகரமும், ஊகாரமும், புகரமும், எனவும், இயரும், இயவும், இன்னும், அகரமும், குக 'ரமுமாம்.

"செய்கென் கிளவி வினையொடு முடியினும்" எனவும், "செய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொல்" எனவும், இறுதி யிடைச்சொலேற்றவாற்றாற் பிரித்துணர

வாய்பாடோதினாற் போல, ஏற்றவாற்றான் இறுதியிடைச்சொற் பிரித்துணர்ந்து கொள்ள ஈண்டும் வாய்பாடுபெற்றியோதினார்.

உகரம், கடதறவூர்ந்து இயல்பாயும், வினையெழுத் தூர்ந்து இகரமாய்த் திரிந்தும், நெடிலீற்றுமுதனிலை முன்னர் யகரம் வரத் தான் கெட்டும், இறந்தகாலம்பற்றி வரும். இவ் வுகரவீறு இகரமாதலும், யகரம் வரக் கெடுதலும் "வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய" என்பதனாற் பெறப்படும்.

உ-ம். நக்கு, உண்டு, வந்து, சென்று. எ-ம். எஞ்சி, உரிஞி, ஓடி. எ-ம். ஆய், போய். எ-ம். வரும். கிளைஇ, உரைஇ, இரீஇ, உடீஇ, பாஅய், தூஉய், ஆய் என்பனவோ வெனின்:—அவை செய்யுண்முடிபென்க. ஆகி, போகி, ஓடி, மலர்த்தி, ஆற்றி என்புழி, முதனிலை குற்றுகரவீறாதலின், வினையெழுத்தாதலறிக.

[வினை

கடதறவென்பன குற்றுகரத்தோடு வருமிடமும் தனி மெய்யாய் வருமிடமுந் தெரிந்துணர்க.

அஃதேல், ஆய் என்பதனை யகரவீறென்றும், ஓடியென் பதனை இகரவீறென்றுங்கொள்ளாது, உகரவீறென்றதென் னையெனின்:—நன்று சொன்னாய்: இகரவிறுதி இடைச்சொல் லாயின், இறுதியிடைச்சொல் எல்லாத்தொழிலும்பற்றி வருதலிற் செலவு வரவென்பனவற்றோடும் வரல்வேண்டும். இனிச் செய்தெனெச்சத் துகரமும் இறுதி யிடைச்சொல்லாதலின் ஆகுதல் ஓடுதலென்னுந் தொழில் பற்றியும் வரல்வேண்டும். செலவு வரவுபற்றி இகரம் வாராமையானும், ஆகுதல் ஓடுதல் பற்றி உகரம் வாராமையானும், இறுதியிடைச்சொல் இகரமே யாக உகரமேயாக ஒன்றுவதல்லது இரண்டெனப்படாதாம். உகரம் ஒன்றாய் நின்று கடதறவூர்ந்த விதிவினைக்கட் பயின்று வருதலானும், எதிர்மறையெச்சமெல்லாம் பெரும்பான்மை யும் உகரவீறாயல்லது வாராமையானும், உகரம் இயல்பாக இகரம் அதன்றிரிபென்றலே முறைமையென்க.

யகரவீற்

றிற்கும் இஃதொக்கும்.

ஊகாரம் உண்ணூவந்தான், தின்னூவந்தான் எனப் பின்வருந் தொழிற்கு இடையின்றி முன் வருந்தொழின் மேல் இறந்த காலம்பற்றி வரும். அஃது உண்ணூ என ஆகாரமாயும் வரும்.

புகரவுகரம் நகுபு வந்தான் என நிகழ்காலம்பற்றி வரும். நகாநின்று வந்தான் என்றவாறு. ஈண்டு நிகழ்காலமென்றது முடிக்குஞ்சொல்லா னுணரப்படுந் தொழிலோடு உடனிகழ் தல். உரிஞுபு என உகரமும், கற்குபு எனக் குகரமும், ஏற்ற வழிப் பெறுதல் கொள்க.

எனவென்பது கடதறவூர்ந்து இறந்தகாலம்பற்றி முடிக் குஞ் சொல்லா னுணர்த்தப்படுந் தொழிற்குத் தன் முத னிலைத்தொழில் காரணமென்பது பட வரும்.

உ-ம். சோலைபுக்கென வெப்பநீங்கிற்று; உண்டெனப் பசி கெட்டது; உரைத்தென உணர்ந்தான்; மருந்து தின்றெனப் பிணி நீங்கிற்று

உரிஞியென. எ-ம். ஏனையெழுத்தோடும் வருமாறறிந்தொட்டிக்கொள்க.

இயர், இய என்பன, எதிர்காலம்பற்றி, உண்ஞியர்,
தின்னியர்; உண்ணிய, தின்னிய என வரும். போகியர், போகிய என ஏற்றவழிக் ககரம்பெற்று வருதலுங் கொள்க.

இன் எதிர்காலம்பற்றிக் காரணப்பொருட்டாய் வரும். உ-ம். மழைபெய்யிற் குளநிறையும்; மெய்யுணரின் வீடெளி தாம் என வரும். நடப்பின், உரைப்பின் என ஏற்றவழிப் பகரம் பெற்று வருதலுங்கொள்க

அகரம், மழைபெய்யக் குளநிறைந்தது; ஞாயிறு பட வந்தான்; உண்ண வந்தான் என மூன்றுகாலமும் பற்றி வரும். உரைப்ப, உரைக்க என ஏற்றவழிப் பகரமுங் ககரமும் பெறுதல் கொள்க.

குகரம் உணற்கு வந்தான்; தினற்கு

வந்தான் என வெதிர்காலம் பற்றி வரும்.

புகாரமும் குகாரமும் உகரத்தின்கண்ணும், எனவும் இப வும் அகரத்தின்கண்ணும், அடங்குமெனின்:—ஆரீற்றின் மார் அடங்காமைக்கு உரைத்தாங்குரைக்க.

செயற்கென்னும் வினையெச்சம் நான்கனுருபேற்று நின்ற தொழிற்பெயரின் வேருதல் கிளவியாக்கத்துட் கூறினும்.

திரியாது நிற்கும் ஊகாரமும், புகாரமும், எனவும்,
இயரும், இயவுமென்னும் ஐந்தீற்றுவினையெச்சமும் வழக்கி னுள் இக்காலத்து வாராவாயினும், சான்றோர் செய்யுளுள் அவற்றது வாய்பாட்டு வேற்றுமையெல்லாங் கண்டுகொள்க.

உஉகூ. பின்முன் கால்கடை வழியிடத் தென்னு
மன்ன மரபிற் காலங் கண்ணிய
வென்ன கிளவியு மவற்றியல் பினவே.

இ - ள். பின்னும், முன்னும், காலும், கடையும், வழியும், இடத்தும் என்னுமீற்றவாய்

வருவனவும், அவை போலக் காலங் கண்ணி வ்ருவன பிறவும், வினையெச்ச மாம். எ - று.

உ-ம். நீயிர் பொய் கூறியபின் மெய் கூறுவார் யார். எ-ம். நீ யிவ்வாறு கூறுகின்றபினுரைப்பதுண்டோ. எ-ம். பின் இறப்பும் நிகழ்வும் பற்றியும், மருந்து தின்னுமுன்னேய் நீர்ந்தது என முன் இறந்தகாலம் பற்றியும், 'வலனாக வினை யென்று வணங்கிநாம் விடுத்தக்கால்.' எ-ம். 'அகன்றவர் திறத்தினி நாடுங்கால்.' எ-ம். காலீறு மூன்றுகாலமும் பற்றி யும், 'தொடர்கூரத் துவாமை வந்தக் கடை' எனக் கடை யீறு இறந்தகாலம் பற்றியும், உரைத்தவழி, உரைக்கும்வழி, உரைத்தவிடத்து, உரைக்குமிடத்து என வழியென்னு மீறும்

இடத்தென்னுமீறும் மூன்றுகாலமும் பற்றியும், வரும். ' கால், வழி, இடத்தென்பனவற்றின் நிகழ்காலத்து வாய்பாடு எதிர்காலத்திற்கு மேற்றலறிக.

கூதிர் போயபின் வந்தான். எ-ம். நின்றவிடத்து நின்றான். எ-ம். பின் முதலாயின பெயரெச்சத்தோடும் வந்த
வழி, இறப்பு முதலாகிய காலங்கண்ணுமையின், அவற்றை நீக்குதற்குக் காலங்கண்ணியவென்றார்.

காலவேறுபாட்டான் வரும் வாய்பாட்டுப் பன்மையெல் லாம் ஒரு வாய்பாட்டாற் றழுவலாகாமையின், இவற்றை ஈறுபற்றி யோதினார்.

அன்ன மரபிற் காலங் கண்ணிய வென்ன கிளவியு மென்றதனான், உண்பாக்கு, வேபாக்கு என வரும் பாக்கீறும், உண்பான் வருவான் என்னும் ஆனீறும், 'நனவிற் புணர்ச்சி நடக்கலு மாங்கே' என்னும் உம்மீறும், 'அற்றூ லளவறிந்
துண்க' என்னும் ஆலீறும், எதிர்மறைபற்றிக்

'கூறுமற்-
குறித்ததன்மேற்செல்லும்' என வரும் மல்லீறும்,
'கூறுமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான்' என்னும்
மகரவைகாரவீறுங் கொள்க.

என்னகிளவியுமென்றதனான், இன்றி, அன்றி,
அல்லது, அல்லால் என வருங்
குறிப்புவினையெச்சமுங் கொள்க. பிறவுமன்ன.
(௩௨)

உ௩௰. அவற்றுள்,

முதனிலை மூன்றும் வினைமுதன் முடிபின.

யல்] சேனாவரையருரை.
க௲க

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட பதினைந்து
வினையெச்சத்
துள், முதற்கணின்ற செய்து, செய்யூ, செய்பு
என்னுமூன்
றும், தம்வினை முதல்வினையான் முடியும். எ - று.

உ-ம். உண்டு வந்தான்; உண்ணூ வந்தான்;
உண்குபு வந்தான். எ-ம். கற்று வல்லனாயினான்;
கல்லூ வல்லனாயி னான்; கற்குபு வல்லனாயினான். எ-ம்

வரும்.

'உரற்கால்
யானை'யொடித் துண்டெஞ்சிய யாஅவிரிநிழற் றுஞ்சும்' எனச் செய்தெனெச்சம் வினைமுதல் வினையல்லா வினையான் முடிந்ததாலெனின்:—அது "வினையெஞ்சு கிளவி யும் வேறுபல் குறிய" என்புழிப் பெறப்படும்

இது முன்னர் "வினையெஞ்சு கிளவிக்கு வினையுங். குறிப்பு—நினையத் தோன்றிய முடிபா கும்மே" எனப் பொதுவகையான் முடிவனவற்றை எதிரது நோக்கி இவை மூன்றும் வினைமுதன்முடிபினவென நியமித்தவாறு. அஃ தேல், இதனையும் ஆண்டே கூறுகவெனின்:—ஆண்டுச் செய்து செய்யூச் செய்பு என்னுமூன்றுமெனக் கிளந்தோதுவ தல்லது, முதனிலைமூன்றுமெனத் தொகுத்தோதலாகாமை யானும், ஈண்டியையபுடைத்தாகலானும், ஆண்டுக் கூறாது ஈண்டுக் கூறினாரென்பது.
(௬௬)

உ௬க. அம்முக் கிளவியுஞ் சினைவினை தோன்றிற்
சினையொடு முடியா முதலொடு முடியினும்

வினையோ ரனைய வென்மனார் புலவர்.

இ - ள். வினைமுதன் முடிபினவாகிய அம்மூன்றுசொல் லும், சினைவினை நின்று சினைவினையோடு முடியாது முதல் வினையோடு முடியினும், வினையானொருதன்மைய. எ - று.

வினையானொருதன்மையவென்றது, முதல்வினையோடு முடியினும் முதலொடு சினைக்கொற்றுமையுண்மையாற் பிற வினைகொண்டனவாகா வினைமுதல்வினை கொண்டனவேயா மென்றவாறு.

உ-ம். கையிற்று வீழ்ந்தான்; கையிறா வீழ்ந்தான்; கையிறுபு வீழ்ந்தான் என வரும்

க௫

‘உரற்கால் யானை யொடித்துண் டெஞ்சிய’ என்புழிப் போலக் கையிற்றென்னுஞ்

செய்தெனெச்சம் கையிறவெனச் செயவெனெச்சப்பொருட்டாய் நின்றதெனவமையும், இச் சூத்திரம் வேண்டாவெனின்:— அற்றன்று: வினைமுதல்வினை கொள்ளாதவழியன்றே அது பிறபொருட்டாயது; வினை முதல்வினை கொண்டு தன்பொருளேயுணர்த்துவதனைப் பிற பொருண்மேனின்றதென்றல் பொருந்தாமையான், அது கடாவன்றென்க. (௩௪)

௨௩௨. ஏனை யெச்சம் வினைமுத லானு
மான்வந் தியையும் வினைநிலை யானுந்
தாமியன் மருங்கின் முடியு மென்ப.

இ - ள். முதனிலை மூன்றுமல்லாத பிறவினையெச்சம், வினைமுதல்வினையானும், ஆண்டு வந்து பொருந்தும் பிற வினையானும், வரையறையின்றித் தாமியலுமாற்றான் முடியும். எ - று.

உ-ம். மழை பெய்தெனப் புகழ் பெற்றது; மழை பெய் தென மரங்குழைத்தது. எ-ம். மழை

பெய்யிய ரெழுந்தது; மழை பெய்யியர் பலி கொடுத்தார். எ-ம். மழைபெய்யிய முழங்கும்; மழை பெய்யிய வான் பழிச்சுதும். எ-ம். மழை பெய்யிற் புகழ்பெறும்; மழை பெய்யிற் குளநிறையும். எ-ம். மழை பெய்யப் புகழ் பெற்றது; மழை பெய்ய மரங்குழைத் தது. எ-ம். மழை பெய்தற்கு முழங்கும்; மழை பெய்தற் குக் கடவுள் வாழ்த்துதும். எ-ம். இறந்தபின் னிளமை வாராது; கணவனினிதுண்டபின் காதலிமுகமலர்ந்தது. எ-ம். அவை வினைமுதல்வினையும் பிறவினையுங்கொண்டவாறு கண்டு கொள்க. அல்லனவும் இருவகைவினையுங்கோடல் வழக்கினுட் கண்டுகொள்க.

வரையறையின்றி இருவகைவினையுங்கோடலின் "வினை . யுங் குறிப்பு—நினையத் தோன்றிய முடிபா கும்மே" என்னும் பொதுவிதியான் முடிவனவற்றை ஈண்டுக் கூறல்வேண்டாவெனின்:—வினையெச்சங்களுள் ஒருசாரன வினைமுதல் வினை கொள்ளுமென்றதனுன், வினையெச்சம்

கொள்ளுமோ இருவகைவினையுங் கொள்ளுமோ என்றையமாம்; அதனான் ஐயநீங்க இவ்வாறு கூறல்வேண்டுமென்பது.

அஃதேல்,
வினையொடு முடிதல் ஈண்டுக் கூறப்பட்டமையின் எச்சவியலுள் 'குறிப்பு முடிபாகும்' எனவமையும்,
வினையுமெனல் வேண்டாவெனின்:—குறிப்புமென்னுமும்மையாற் றழுவப்படுவது சேய்த்தாகலிற் றெற்றென விளக்காமையானும், வினைமுதலென்பது பெயர்க்கும் வினைக்கும் பொதுவாகலானும், வினையுமெனல் வேண்டுமென்பது. (கரு)

உருரு. பன்முறை யானும் வினையெஞ்சு கிளவி
சொன்முறை முடியா தடுக்குந வரினு
முன்னது முடிய முடியுமன் பொருளே.

இ - ள். ஒருவாய் பாட்டானும் மற்றப் பலவாய்பாட்டானும் வினையெஞ்சுகிளவி

அச்சொற்கண் முறையான் முடி யாது அடுக்கிவரினும், முன்னின்றவெச்சம் முடிய ஏனையவும் பொருண் முடிந்தனவாம். எ - று.

உ-ம். உண்டு தின்றோடிப் பாடி வந்தான். எ-ம். உண்டு பருகூத் தின்குபு வந்தான். எ-ம். வரும்.

முன்னது முடிய முடியுமென்றாராயினும், உண்டு தின்று மழை பெய்யக் குளநிறையும் என்றவழி, முன்னதன்றொழி
லான் ஏனைய முடியாமையின் பன்முறையான் அடுக்குங்கான் முன்னதன்றொழிலான் முடிதற்கேற்பனவே கொள்க.

சொன்முறை முடியாமையாவது தம்மொடு தாமும் பிறசொல்லுமுடியாமை.

உண்டு வந்தான்; தின்று வந்தான் எனச் சொற்றோறும் வினையியைதன் மரபு. அங்ஙனமில்லாது தம்முளியைபில்லன அடுக்கிவந்து இறுதி வினையெச்சத்திற்கு முடிபாகிய சொல் லான் எல்லாம் முடியினும் இழுக்காதென அமைத்தவாறு.

வினையெச்சம் பன்முறையானுமடுக்கி ஒருசொல்லான் முடியுமெனவே, பெயரெச்சம் ஒருமுறையானடுக்கி ஒரு சொல்லான் முடியுமென்பதாம்.

௪௭௪ 24

'நெல்லரியுமிருந்தொழுவர்' என்னும் புறத்தொகைப் பாட்டினுள் 'தெண்கடற் றிரைமிசைப் பாயுந்து.' எ-ம். 'தண்குரவைச்சீர் தூங்குந்து.' எ-ம். 'எல்வளை மகளிர் தலைக்கை தரூஉந்து.' எ-ம். 'முந்நீர்ப்பாயும் ' எ-ம். செய்யு மென்னும் பெயரெச்சமடுக்கி 'ஓம்பா வீகை மாவே ளெவ்வி புனலம் புதவின் மிழலை' என்னும் ஒருபொருள்கொண்டு முடிந்தவாறு கண்டுகொள்க. ஆங்குத் 'தாங்கா விளையு ணல் லூர் கெழீஇய' என்னும் பெயரெச்சம் இடைநிலையாய் வந்தது. பிறவுமன்ன. (௩௯)

உ௲௬௪. நிலனும் பொருளுங் காலமுங் கருவியும்
வினைமுதற் கிளவியும் வினையு முளப்பட
வவ்வறு பொருட்குமோ ரன்ன வுரிமைய
செய்யுஞ் செய்த வென்னுஞ் சொல்லே.

வினையெச்சமுணர்த்தி, இனிப் பெயரெச்சமுணர்த்து கின்றார்.

இ - ள். செய்யும், செய்த என்னுஞ்சொற்கள், தொழின் முதனிலை யெட்டனுள் இன்னதற்கு இதுபயனாக என்னும் இரண்டொழித்து, ஏனையாறுபொருட்கும் ஒத்தவுரிமைய. எ - று.

இவற்றிற்கொத்தவுரிமைய வெனவே, ஒழிந்த விரண் டற்கும் இவற்றோடொப்பவுரியவாகா, சிறுபான்மையுரிய வென்றவாறும்.

உ-ம். வாழுமில், கற்குநூல், துயிலுங்காலம், வனையுங் கோல், ஒதும்பார்ப்பான், உண்ணுமூண் எனச் செய்யுமென் னும் பெயரெச்சத்து உம்மீறு காலவெழுத்துப் பெறாது ஆறு பொருட்குமுரித்தாய் வந்தவாறு. புக்கவில், உண்ட சோறு, வந்தநாள், வென்றவேல், ஆடிய கூத்தன், போயின போக்கு எனச் செய்தவென்னும் பெயரெச்சத்திறுதியகரம்

கடதற வும் யகர னகரமும் ஊர்ந்து அப்பொருட்குரித்தாய் வந்த வாறு. நோய் தீருமருந்து, நோய் தீர்ந்தமருந்து என்னு மேதுப்பொருண்மை கருவிக்கணடங்கும். அரசன் ஆகொடுக் கும் பார்ப்பான்; ஆ கொடுத்த பார்ப்பான். எ-ம். ஆடை யியல்]

சேனாவரையருரை. கஅ௩

' பொலிக்குங்கூலி; ஆடைபொலித்த கூலி. எ-ம். ஏனையிரண்

டற்குஞ் சிறுபான்மை யுரியவாய் வந்தவாறு.

எல்லைப்பொருள் பஃறொழில்பற்றி வருஞ் சிறப்பின் றாகலிற் றொழின்முதலொடு கூறாது "இன்மை யுடைமை நாற்றந் தீர்தல்" என்னும் பொருண்மையாற் றழீஇக்கொண் டாராகலின், பழமுதிருங்கோடு, பழமுதிர்ந்தகோடு எனச் சிறுபான்மை எல்லைப்பொருட்குரியவாதலுங் கொள்க.

குறிஞ்சி - 24

'நின்முகங் காணு மருந்தினே னென்னுமால்' என்புழிக் காட்சியை மருந்தென்றாதலின், காணுமருந்தென்பது வினைப்பெயர்கொண்டதாம். 'பொச்சாவாக் கருவியாற் போற் றிச்செயின்'

என்புழிப் பொச்சாவாக் கருவியென்பதுமது. 'ஆறு சென்ற வியர்' என்புழி வியர் ஆறு சேறலான் வந்த காரியமாகலின், செயப்படு பொருட்கணடங்கும். நூற்ற நூலானியன்ற கலிங்கமும் ஒற்றுமைநயத்தால் நூற்ற கலிங்க மெனப்படும். 'நூலாக் கலிங்கம் வாலரைக் கொளீஇ' எனப் பெயரெச்சத்தினெதிர்மறை பொருட்பெயர் கொண்டு நின்ற தாம். பிறவுங் கூறப்பட்ட பொருட்கணடங்குமா றறிந்தடக் கிக்கொள்க. உண்டான் சாத்தன்; மெழுகிற்றுத் திண்ணை என்புழி உண்டான் மெழுகிற்று என்னுமுற்றுச்சொல் வினை முதலுஞ் செயப்படுபொருளுமாகிய பொருட்குரியவாமாறு போல, இவ்விருவகைப் பெயரெச்சமும் நிலமுதலாகிய பொருட்குரியவாமென அவற்றது அறுபொருட்குமுரிமை உணர்த்தியவாறு. முடிபு எச்சவியலுட் பெறப்படும்.

பொருளைக் கிளவியென்றூர்.

நிலமுதலாயினவற்றைப் பெயரெச்சப்பொருளென்னுது முடிக்குஞ் சொல்லெனின்,

அவ்வறுபொருட்குமென்னுது அவ்வறுபெயர்க்குமென்றோதுவார். ஓதவே, "பெயரெஞ்சு கிளவி பெயரொடு முடிமே" என்னுஞ் சூத்திரம் வேண்டா வாம்; அதனான் இவை பொருளென்றலேயுரை.

அம் ஆமென்பன முதலாக அகரமீறாகக் கிடந்த இறுதி யிடைச்சொற்குக் கூறப்பட்ட காலவெழுத்துச் சிறிய கஅசு

சிதைந்துவரினும், சிறுபான்மை பிறவெழுத்துப் பெறினும், நுண்ணுணர்வுடையோர் வழக்கு நோக்கியுணர்ந்து கொள்க. (௩௭),

உ௩௫. அவற்றோடு வருவழிச் செய்யுமென் கிளவி
முதற்கண் வரைந்த மூவீற்று முரித்தே.

இ - ள்.
நிலமுதலாகிய பொருளோடு வருங்கால், செய்யு

மென்னுஞ்சொல், விலக்கப்பட்ட பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலை தன்மையென்னும் மூவகைக்கும், உரித்தாம். எ - று.

உரித்தாய் வருமாறு "எஞ்சிய கிளவி" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் காட்டினும்.

அவற்றொடு வருவழியெனச் செய்யுமென்னுஞ்சொல் அப்பொருண்மைக்குரித்தாயும் உரித்தன்றியும் வரும் இரு நிலைமையும் உடைத்தென்பது பெறுதும். அவற்றொடு வரு நிலைமை பெயரெஞ்சுகிளவியாம்; அவற்றொடு வாரா நிலைமை முற்றுச்சொல்லாம். அஃதேல், அது முற்றுச்சொல்லாதற் கண்ணும் பெயரெஞ்சுகிளவியாதற்கண்ணும் வேற்றுமையென்னையெனின்:--ஏனைமுற்றிற்கும் ஏனையெச்சத்திற்கும் வேற்றுமையாவதே ஈண்டும் வேற்றுமையாமென்க. முற்றுச்சொல்லிற்கும் எச்சத்திற்கும் வேற்றுமை யாதெனின்:—பிறிதோர் சொல்லோடியையாது தாமே

தொடாதற்கேற்கும் வினைச்சொல் முற்றும்; பிறிதோர்சொற்பற்றியல்லது நிற்ற லாற்று வினைச்சொல் எச்சமாம்; இது தம்முள் வேற்றுமை யென்க. அஃதேல், உண்டானென்பது சாத்தனென்னும் பெயரவாவியன்றே நிற்பது, தாமே தொடராமென்றது என்னையெனின்:—அற்றன்று: உண்டான் சாத்தன் என்ற வழி, எத்தையென்னும் அவாய்நிலைக்கண் சோற்றையென் பது வந்தியைந்தாற்போல, உண்டான் என்றவழி யாரென் னும் அவாய்நிலைக்கண் சாத்தனென்பது வந்தியைவதல்லது, அப்பெயர்பற்றியல்லது நிற்றலாற்று நிலைமைத்தன்று அச் சொல்லென்பது. இவ்வேற்றுமை விளங்க ஆசிரியர் முற்றுச் சொல்லென்றும், எச்சமென்றும், அவற்றிற்குப் பெயர் கொடுத்தார்.

உருசு. பெயரெஞ்சு கிளவியும் வினையெஞ்சு கிளவியு

மெதிர்மறுத்து மொழியினும் பொருணிலை திரியா.

இ - ள். பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும், செய்தற் பொருளவன்றி அச்செய்தற்பொருண்மை எதிர்மறுத்துச் சொல்லினும், இவ்வெச்சப்பொருண்மையிற் றிரியா. எ - று.

பொருணிலையாவது தம்மெச்சமாகிய பெயரையும் வினை யையுங் கொண்டல்லது அமையாத நிலைமை. என் சொல்லிய வாறோவெனின்:—செய்யும், செய்த எனவும், செய்து, செய்யூ, செய்பு எனவும், பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் விதிவாய்பாட்டானோதப்பட்டமையான், ஆண்டுச் செய்யா, செய்யாது என்னுமெதிர்மறைவாய்பாடு அடங்காமையின், அவை எச்சமாதல் பெறப்பட்டின்று. அதனால் அவையும் அவ்வெச்சப் பொருண்மையிற் றிரியாது பெயரும் வினையுங் கொள்ளுமென எய்தாததெய்துவித்தவாறு.

உ-ம். உண்ணாவில்லம், உண்ணாச்சோறு, உண்ணாக் காலம், வணையாக்கோல், ஓதாப்பார்ப்பான், உண்ணாவூண். எ-ம். உண்ணாது வந்தான், உண்ணாமைக்குப் போயினான். எ-ம். வரும்.

உண்ணா என்பது உண்ணும், உண்ட என்னுமிரண்டற்கும் எதிர்மறையாம். உண்ணாத என்பதுமது. உண்ணாது என்பது உண்டு, உண்ணா, உண்குபு என்பனவற்றிற்கெதிர் மறை. உண்ணாமைக்கு என்பது, உண்ணியர், உண்ணிய, உணற்கு என்பனவற்றிற்கும், உண்ண எனச் செயற்கென் பது பட வரும் செயவெனெச்சத்திற்கும், எதிர்மறையாம். உண்ணாமை, உண்ணாமல் என்பனவுந் தாம் அதற்கு எதிர் மறையாம். பிறவும் எதிர்மறைவாய்பாடுளவேற் கொள்க.

உண்டிலன், உண்ணாநின்றிலன், உண்ணலன், உண்ணான் என முற்றச்சொல்லும் எதிர்மறுத்து நிற்குமாகலின், பொருணிலை திரியாதென அதற்கோதாராயிற் றென்னையெனின்:— விதிவினைக்கும் எதிர்மறைவினைக்கும் பொதுவாக ஈறுபற்றி ஓதியதல்லது விதிப்பொருளவாகிய வாய்பாடுபற்றி ஓதாமையின், ஆண்டுக் கட்டுரையில்லையென்க.

[வினை

உ௬எ. தத்த மெச்சமோடு சிவணுங் குறிப்பி
னெச்சொல் லாயினு மிடைநிலை
வரையார்.

இ - ள். தத்தமெச்சமாகிய வினையோடும் பெயரோடும் இயையுங்குறிப்பையுடைய எச்சொல்லாயினும், இவ்வெச்சத் திற்கும் அவற்றான் முடிவனவாகிய தமக்கும், இடைநிற்றல் வரையார். எ - று.

உ-ம். உழுது சாத்தன் வந்தான்; உழுதேரொடு வந் தான். எ-ம். கொல்லுங் காட்டுள் யானை; கொன்ற காட்டுள் யானை. எ-ம். வரும்.

சிவணுங்குறிப்பின் வரையாரெனவே, சிவணாக்குறிப் பின் வரைபவென்பதாம். சிவணாக்குறிப்பினவாவன, ஒரு தலையாக எச்சத்தோடியைந்து நில்லாது,நின்ற சொல்லொடுந் தாமேயியைந்து கவர்பொருட்படுவன. உண்டு விருந்தொடு வந்தான்; 'வல்ல மெறிந்த நல்லிளங்கோசர் தந்தை மல்லல் யானைப் பெருவழுதி' என்றவழி, விருந்தொடுண்டென வினை யெச்சத்தோடுமியைதலிற் பொருள் கவர்க்கும்;

வல்லமெறி தல் நல்விளங்கோசர்க்கும் ஏற்குமாகலின் ஆண்டும் பொருள் கவர்க்கும்; அன்ன சிவணுக்குறிப்பினவாம்.

எச்சொல்லாயினு மென்றதனான், உழுதோடிவந்தான்; கவளங்கொள்ளாக் களித்த யானை என எச்சமும் இடைநிலை யாதல் கொள்க.

சாத்தனுண்டு வந்தான்; அறத்தையரசன் விரும்பினான்; உண்டான் வந்த சாத்தன் என வினைத் தொடர்க்கண்ணும் பிறசொல் இடைநிற்றலொக்குமாயினும், எச்சத்தொடர்க்கு இடைநிற்பனவற்றின்கண் ஆராய்ச்சியுடைமைபாற்கூறினார்.

உரு அ. அவற்றுள்,
செய்யு மென்னும் பெயரெஞ்சு கிளவிக்கு
மெய்யோடுங் கெடுமே யீற்றுமிசை யுகர
மவ்விட னறித லென்மனார் புலவர்.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட எச்சங்களுட் செய்யு மென்னும் பெயரெச்சத்திற்கு ஈற்றுமிசை நின்ற உகரந் தன்னானூரப்பட்ட மெய்யொடுங் கெடுமிடமறிக. எ - று.

கெடுமிடமறிக வென்றது, அவ்வீற்றுமிசையுகரம் யாண்டுந் கெடாது வரையறுக்கவும்படாது சான்றோர் வழக்கினுள்ளும் செய்யுளுள்ளும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க வென்றவாறு.

உ-ம். வாவும்புரவி, போகும்புழை என்பன, ஈற்றுமிசை யுகரம் மெய்யொடுங் கெட, வாம்புரவி, போம்புழை என நின்றன. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

செய்யுமென்னும் பெயரெஞ்சு கிளவிக்கு ஈற்றுமிசை யுகர மெய்யொடுங் கெடுமெனவே, செய்யுமென்னுமுற்றுச் சொற்கு ஈற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுங் கெடும் மெய்யொ
ழித்துங் கெடுமென்பதாம்.

உ-ம். 'அம்ப லூரு மவனொடு மொழிமே;' 'சார னாடவென் றோழியுங் கலுழ்மே' என வரும்.

பிறவுமன்ன. ()

உ௩௧. செய்தே னெச்சத் திறந்த கால
மெய்திட னுடைத்தே வாராக் காலம்.

இ - ள். செய்தென்னும் வினையெச்சத்தினது இறந்த காலம் வாராக்காலத்தை எய்துமிடமுடைத்து. எ - று.

கண்டுச் செய்தெனெச்சத் திறந்தகாலமென்றது முடி பாய் வரும் வினைச்சொல்லா னுணர்த்தப்படுந் தொழிற்கு அவ்வெச்சத்தா னுணர்த்தப்படுந் தொழில் முன்னிகழ்தலே. அது வாராக்காலமெய்துதலாவது, அம்முன்னிகழ்வு சிதை யாமல் அவ்வெச்சம் எதிர்காலத்து வருதல்.

உ-ம்: நீயுண்டு வருவாய்; உழுது வருவாய் எனச் செய் தெனெச்சம் பொருள் சிதையாமல் எதிர்காலத்து வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

எய்திடனுடைத்தே வாராக்காலமென்றதனுன், உண்டு வந்தான், உழுது வந்தான் என அவ்வெச்சம்

இறந்தகாலத்து வருதல் இலக்கணமென்பதாம்.

இறந்தகாலத்துச்சொல் எதிர்காலத்து வந்ததாயினும் அமைகவெனக் காலவழுவமைத்தவாறு. (சஉ) கக௦

உசங. முந்நிலைக் காலமுந் தோன்று மியற்கை
யெம்முறைச் சொல்லு நிகழுங் காலத்து
மெய்ந்நிலைப் பொதுச்சொற்
கிளத்தல் வேண்டும்.

இ - ள். மூன்றுகாலத்தும் உளதாம் இயல்பையுடைய எல்லாப்பொருளையும் நிகழ்காலத்துப் பொருணிலைமையுடைய செய்யுமென்னுஞ் சொல்லாற் கிளக்க. எ - று.

முந்நிலைக்காலமுந் தோன்று மியற்கையெம்முறைப்பொருளுமாவன மலையது நிலையும் ஞாயிறு திங்களதியக்கமு முதலாயின. அவற்றை இறந்தகாலச் சொல்லானும், எதிர் காலச் சொல்லானும், வினைநிகழ்காலச் சொல்லானும் சொல்

லாது, இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் அகப்படுத்து மூன்று காலத்திற்கும் பொதுவாய் நிற்குஞ் செய்யுமென் னுஞ் சொல்லாற் சொல்லுக. எ - று.

பொதுச்சொற்கிளத்தல் வேண்டுமெனவே, முற்றானும் பெயரெச்சத்தானுங் கிளக்கவென்பதாம்.

உ-ம். மலை நிற்கும்; ஞாயிறியங்கும்; திங்களியங்கும். எ-ம். 'வெங்கதிர்க் கனலியொடு மதிவலந் திரிதருந் தண் கடல் வையத்து.' எ-ம். வரும்.

நிகழ்காலச்சொல்லாயினும் ஒருகாற் பொதுவாகலுடை மையாற் பொதுச்சொலென்றார். நிகழ்காலச்சொல் இறந்தகாலமும் எதிர்காலமுமுணர்த் துதல் வழுவாயினும் அமைகவென அமைத்தவாறு. (சரு)

உசக. வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து

மோராங்கு வரூஉம் வினைச்சொற் கிளவி
யிறந்தகா லத்துக் குறிப்போடு கிளத்தல்
விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்.

இ - ள். எதிர்காலத்தும் நிகழ்காலத்தும் ஒருபடியாக வரும் வினைச்சொற்பொருண்மை இறந்தகாலத்தாற் சொல்லு தல் விரைவு பொருளையுடைய. எ - று.

சோறு பாணித்தவழி உண்ணுதிருந்தானைப் போகல் வேண்டுங் குறையுடையானொருவன் இன்னுமுண்டிலேயோ வியல்]

சேனாவரையருரை. ௧௯௧-

என்றவழி, உண்டேன் போந்தேன் என்னும்; உண்ணாநின்றானும் உண்டேன் போந்தேன் என்னும்; ஆண்டு எதிர்காலத் திற்கும் நிகழ்காலத்திற்கும் உரிய பொருளை விரைவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற் கூறியவாறு கண்டுகொள்க.

தொழில் இறந்தனவல்லவேனும், சொல்லுவான்கருத்து வகையான் இறந்தனவாகச் சொல்லப்படுதலின், குறிப்பொடு கிளத்தலென்றார்.

எதிர்காலத்துப் பொருண்மையைக்

கிளத்தலும், நிகழ் காலத்துப் பொருண்மையைக் கிளத்தலும் என இரண்டாக லான், விரைந்தபொருளவென்றார்.

இதுவும் காலவழுவமைதி.

(சச)

உசஉ. மிக்கதன் மருங்கின் வினைச்சோற் சுட்டி
யப்பண்பு குறித்த வினைமுதற் கிளவி
செய்வ தில்வழி நிகழுங் காலத்து
மெய்பெறத் தோன்றும் பொருட்டா
கும்மே.

இ - ள். மிக்கதன்கணிகழும் வினைச்சொல்லை நோக்கித் திரிபின்றிப் பயக்கும் அம்மிக்கதனது பண்பைக் குறித்து வரும் வினைமுதற்சொல், சுட்டிச் சொல்லப்படுவதோர் வினைமுதலில்லாதவிடத்து, நிகழ்காலத்தான் யாப்புறுத்த பொருளையுடைத்தாம். எ - று.

முயற்சியும் தெய்வமுமாகிய காரணங்களுட் டெய்வஞ் சிறந்தமையான், அதற்குக் காரணமாகிய தவஞ்செய்தல் தாயைக்கொறன் முதலாகிய தொழிலை மிக்கதென்றார். தெய்வ மாய இருவினை மிக்கதன்கண் வினைச்சொல்லாவன, தவஞ் செய்தான், தாயைக்

கொன்றான் என்னுந் தொடக்கத்தன. அப்பண்பு குறித்த வினைமுதற்கிளவியாவது, சுவர்க்கம் புகும், நிரயம் புகும் என்பன யாவன் றவஞ்செய்தான் அவன் சுவர்க்கம் புகும்; யாவன்றாயைக் கொன்றான் அவனிர யம் புகும். எ-ம். ஒருவன் றவஞ்செய்யிற் சுவர்க்கம் புகும்; தாயைக் கொல்லினிரயம் புகும். எ-ம். மிக்கதன் வினைச்சொ னோக்கி அம்மிக்கதன்றிரிபில் பண்பு குறித்த வினைமுதற் கிளவி நிகழ்காலத்தான் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

அப்பண்பு குறித்தவென்பதற்கு மிக்கதாகிய இரு வினைப்பயனுறுதல் அவ்வினைமுதற் கியல்பென்பது குறித்த வென்று உரைப்பினுமமையும்.

பொதுவகையாகக் கூறாது ஒருவற்சுட்டியவழி, அவன் றவஞ்செய்து சுவர்க்கம் புக்கான், புகுவன் என வினைக்காலத் தாற் சொல்லப்படுதலின்,

அவ்வாறு ஒருவற்சுட்டுதலை நீக்குதற்கு, வினைமுதற் கிளவியாயினுஞ் செய்வதில்வழியென்றார். செய்வதென்பது செய்கையை யென்பாருமுளர்.

வினைச்சொலென்றாரேனும், தவஞ்செய்தான் சுவர்க்கம் புகும்; தாயைக் கொன்றான் நிரயம் புகும் என வினைப்பெய
ராய் வருதலுங்கொள்க.

தவஞ்செய்யிற்சுவர்க்கம் புகுவன் என எதிர்காலத்தாற் சொல்லப்படுவதனை நிகழ்காலத்தாற் சொல்லுதல் வழுவாயினும் அமைகவென வழுவமைத்தவாறு.

அஃதேல்,

உ4ரு
"இயற்கையுந் தெளிவுங் கிளக்குங் காலை"
என்புழி இது தெளிவாயடங்குமெனின்:—அற்றன்று: இயற்கையுந் தெளிவும் சிறந்த காரணமாகிய தெய்வத்தானாக பிறிதொன்றானாக திரிதலுடைய, இது திரிபின்றாகலானும், இறந்த காலத்தாற் சொல்லப்படாமையானும், ஆண்டடங்காதென் பது. இதனது திரிபின்மையும் அவற்றது திரிபுடைமையும் விளக்குதற்கன்றே, ஆசிரியர் மிக்கதன் மருங்கின் என்றும் "இயற்கையுந்

தெளிவுங் கிளக்குங் காலை'' என்றும் ஓதுவா
ராயிற்றென்பது.

(சரு)

உசரு. இதுசெயல் வேண்டு மென்னுங் கிளவி
யிருவயி னிலையும் பொருட்டா கும்மே
தன்பா லானும் பிறன்பா லானும்.

இ - ள். இது செயல்வேண்டுமென்பது பட
வருஞ்சொல், தன்பாலானும் பிறன்பாலானுமென
ஈரிடத்தும் நிலைபெறும்
பொருண்மையையுடைத்தாம். எ - று.

தானென்றது செயலது வினைமுதலை.

ஓதல்வேண்டும் என்றவழி வேண்டுமென்பது
ஓதற்கு வினைமுதலாயினாற்கும் அவனோதலை
விரும்புந் தந்தைக்கும் ஏற்றவாறு கண்டுகொள்க.

இதனுன் ஒருசார்வினைச்சொற்பொருள்படும் வேறுபா டுணர்த்தினர்; 'உணர்த்தாக்கால் றெற்றென விளங்காமையி னென்பது. (சகூ)

உசுக. வன்புற வரூஉம் வினாவுடை வினைச்சொ
லெதிர்மறுத் துணர்த்துதற் குரிமையு
முடைத்தே.

இ - ள். துணிந்து திட்பமெய்துதற்கு வரும் வினாவை யுடைய வினைச்சொல் வினைநிகழ்வுணர்த்தாது எதிர்மறுத் துணர்த்துதற்கு உரித்தாதலுமுடைத்து. எ - று.

வினாவாவன ஆ, ஏ, ஓ என்பன.

கதத்தானுக களியானுக ஒருவன் றெருளாது ஒரு வினை வைதான்; அவன்றெருண்டக்கால், வையப்பட்டான் நீயென்னை

வைதாய் என்றவழித் தான் வைதவையுணராமை யான் வைதேனேயென்னும்; ஆண்டவ் வினுவொடு வந்த வினைச்சொல் வைதிலேனென்னும் எதிர்மறைப்பொருள் பட வந்தவாறு கண்டுகொள்க. வினவொடு வந்த வழி எதிர் மறைப் பொருள்படுமா றென்னையெனின்:—சொல்லுவான் குறிப்புவகையான் எதிர்மறைப்பொரு ளுணர்த்திற்றென்க. எதிர்மறைப்பொரு ளுணர்த்திற்று ஆண்டேகாரமாகலின், வினைச்சொல் எதிர்மறுத் துணர்த்துதற்குரிமையு முடைத் தென்றல் நிரம்பாதெனின்:—எதிர்மறையாயின பயன்றரு வது வினவுடைவினைச்சொலென்றாராகலின், அஃதெதிர் மறுத்தல் யாண்டையதென மறுக்க.

வினைநிகழ்வுணர்த்தற்பாலது வினையது நிகழாமையு ணர்த்துதல் வழுவாயினும் அமைகவென வினைச்சொற்பற்றி மரபுவழுவமைத்தவாறு. (சஎ)

உசடு. வாராக் காலத்து வினைச்சொற் கிளவி
யிறப்பினு நிகழ்வினுஞ் சிறப்பத் தோன்று
மியற்கையுந் தெளிவுங் கிளக்குங் காலை.

இ - ள். எதிர்காலத்துக்குரிய வினைச்சொற்பொருண்மை, இயற்கையாதலும் தெளியப்படுதலும் சொல்லுமிடத்து, இறந்தகாலச் சொல்லானும் நிகழ்காலச்சொல்லானும் விளங்கத்தோன்றும். எ - று.

இயற்கையென்பது பெற்றி முதலாயினவற்றானுணரப் படுவது. தெளிவு நூற்றெளிவான் வருவது.

ஒருகாட்டின்கட்போவார் கூறைகோட்படுதல் ஒருதலையாகக்கண்டு இஃதியற்கையென்று துணிந்தான், கூறைகோட்படாமுன்னும், இக்காட்டுட்போகிற் கூறைகோட்பட்டான், கூறைகோட்படும் என்னும். எறும்பு முட்டைகொண்டு தெற்றியேறின் மழைபெய்தல் நூலாற்றெளிந்தான்,

அவை முட்

டைகொண்டு தெற்றியேறியவழி, மழை பெய்யாமுன்னும்,

மழை பெய்தது, மழை பெய்யும். என்னும், ஆண்டு எதிர் காலத்திற்குரிய பொருள் இறந்தகாலத்தானும் நிகழ்காலத்

தானும் தோன்றியவாறு கண்டு கொள்க.

இது காலவழுவமைத்தவாறு.

(சஅ)

உசகூ. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கியன்
மரபே.

இ - ள். செயப்படுபொருளைச் செய்த வினைமுதல் போலத் தொழிற்படச் சொல்லுதலும் வழக்கின்கண் இயலும் மரபு. எ - று.

வழக்கியன்மரபெனவே, இலக்கணமன்றென்றவாறும்.

உ-ம். திண்ணை மெழுகிற்று; கலங் கழீஇயிற்று என வரும்.

திணை மெழுகப்பட்டது;
கலங்கழுவப்பட்டது என்று மன்னுகற்பாலது அவ்வாய்பாடன்றி வினைமுதல்வாய்பாட் டான் வருதலும் வழக்கினுளுண்மையான் அமைகவென வினைச்சொற்பற்றி மரபுவழுவமைத்தவாறு.

செயப்படுபொருளை வினைமுதல்
வாய்பாட்டாற் கிளத் தலேயன்றி,
எளிதினடப்படுதனோக்கி அரிசிதானேயட்டது
யியல்] சேஞ்வரையருரை.
கககூ

எனச்செயப்படுபொருளை
வினைமுதலின்றொழிற்படக் கிளத் தலும் வழக்கியன்மரபென்றற்கு, தொழிற்படக்கிளத்தலு மென்றார். இதனைக் கருமகருத்தனென்ப.

(சக)

உசஎ. இறப்பே யெதிர்வே யாயிரு காலமுஞ்
சிறப்பத் தோன்று மயங்குமொழிக் கிளவி.

இ - ள். இறப்பும் எதிர்வுமாகிய இரண்டுகாலமும் மயங்கு மொழிப்பொருளாய் விளங்கத் தோன்றும். எ - று.

உ-ம். இவர் பண்டிப்பொழிலகத்து விளையாடுவர்; நாளை யவன் வாளொடு வெகுண்டு வந்தான் பின் நீயென் செய்குவை என வரும்.

அவ்விரண்டுகாலமும் மயங்குமொழிப் பொருளாய்த் தோன்றுமெனவே, அவற்றை யுணர்த்துஞ் சொன் மயங்கு மென்றவாறும். அவை பெயரும் வினையுமாய் மயங்குதலின், மயங்குவினைச்சொற்கிளவியென்னாது, பொதுப்பட மயங்கு மொழிக்கிளவியென்றார்.

தோன்றுமென்பது பெயரெச்சமெனினுமிழுக்காது.

பண்டு விளையாடினர் என்றும், நாளை வருவன் என்று மன்றே கூறற்பாலது; அவ்வாறன்றித் தம்முண்மயங்கக் கூறினுமமைகவெனக்

உசஅ. ஏனைக் காலமு மயங்குதல் வரையார்.

இ - ள். இறப்பும் எதிர்வுமேயன்றி நிகழ்காலமும் அவற்றொடு மயங்கும். எ - று.

உ-ம். இவள் பண்டிப்பொழிலகத்து விளையாடும். எ-ம். நாளைவரும். எ-ம். வரும்.

சிறப்பத்தோன்றுமெனவும் மயங்குதல்வரையாரெனவும் கூறினர்; இறப்பும் எதிர்வும் மயங்குதல் பயின்று வருத லானும், அத்துணை நிகழ்காலமயக்கம் பயின்று வாராமை யானுமென்க.

மூன்றுகாலமுந் தம்முன் மயங்குமென்றாரேனும், ஏற்புழியல்லது மயங்காமை கொள்க. ஏற்புழிக் கொள்ளவே, வந்தானை வருமென்றலும் வருவானை வந்தானென்றலுமென இவை முதலாயினவெல்லாம் வழுவென்பதாம்.

பிறவுமன்ன.

வினையியன் முற்றிற்று.

எ. இ டை யி ய ல்.

உசகூ. இடையெனப் படுப பெயரொடும் வினையொடு
நடைபெற் றியலுந் தமக்கியல் பிலவே.

நிறுத்த முறையானே இடைச்சொலுணர்த்திய வெடுத் துக்கொண்டார். அதனான் இவ்வோத்து இடையியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. மொழிக்கு முன்னும் பின்னும் வருமாயினும் பெரும்பான்மையும் இடை வருதலின் இடைச்சொல்லாயிற்று.

இ - ள். இடைச்சொல்லென்று சொல்லப்படுவன பெயரொடும்

வினையொடும் வழக்குப்பெற்றியலும்; தாமாக நடக்கு, மியல்பில. எ - று.

"இடைச்சொற் கிளவியு முரிச்சொற் கிளவியு—மவற்று வழி மருங்கிற் றோன்றும்" என்றதனான் இடைச்சொற் பெயரும் வினையுஞ் சார்ந்து வருதல் பெறப்பட்டமையால், பெயரொடும் வினையொடு நடைபெற்றியலுந் தமக்கியல்பில வென்றது, ஈண்டுப் பெயரும் வினையுமுணர்த்தும் பொருளைச் சார்ந்து நின்று அவற்றை வெளிப்படுப்பதல்லது தமக்கெனப் பொருளுடையவல்லவென்றவாறும்.

உ-ம. 'அதுகொ றோழி காம நோயே.' எ-ம். 'வருக தில் லம்மவெஞ் சேரி சேர.' எ-ம். பெயரும் வினையுஞ் சார்ந்து அப்பொருளை வெளிப்படுத்தவாறு கண்டுகொள்க.

சார்ந்து வருதல் உரிச்சொற்குமொத்தலின், தமக்கெனப்பொருளின்மை இடைச்சொற்குச் சிறப்பிலக்கணமாம்.

தமக்கியல்பிலவேயென்றது, சார்ந்தல்லது வாராவென வலி யுறுத்தவாறு.

பெயரொடும் வினையொடு நடைபெற்றியலுந் தமக்கியல் பிலவெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனால், சாரப்படுஞ்சொல் வின் வேறாய் வருதலேயன்றி, உண்டனன், உண்டான். எ-ம். என்மனார், என்றிசினோர். எ-ம். அருங்குரைத்து. எ-ம். அவற்றிற்குறுப்பாய் வருதலுங்கொள்க.

இனி ஒருரை:—"இடைச்சொற் கிளவியும் உரிச்சொற் கிளவியும்—அவற்றுவழி மருங்கிற் றோன்றும்" என்பதற்கு, சார்ந்து வருதலான் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுஞ் சிறப்பில இவையுட்படச் சொன்னான்காமென்பது கருத்தாக வின், இடைச்சொற் பெயரும் வினையுஞ்சார்ந்து வருமென் னும் வேறுபாடு அதனாற் பெறப்படாது. என்னை? இடைச் சொற் பெயர் சார்ந்தும் உரிச்சொல் வினை சார்ந்தும் வரினும் அவற்றது சிறப்பின்மையுஞ்

சொன்னான்காதலும் உணர்த்து தல் சிதையாதாகலான். அதனான் இடைச்சொற்பெயரும் வினையுஞ் சார்ந்து வருமென்பது இச்சூத்திரத்தாற் கூறல் வேண்டுமென்ப. அவ்வுரையுரைப்பார் "பெயரினும் வினை - யினு மெய்தடு மாறி" என்பதற்கும் பெயரும் வினையுஞ் சார்ந்தென்று பொருளுரைப்ப.
(க)

உடு௰. அவைதாம்,
புணரிய னிலையிடைப் பொருணிலைக் குதநவும்
வினைசெயன் மருங்கிற் காலமொடு வருநவும்
வேற்றுமைப் பொருள்வயி னுருபா குநவு
மசைநிலைக் கிளவி யாகி வருநவு
மிசைநிறைக் கிளவி யாகி வருநவுந்
தத்தங் குறிப்பிற் பொருள்செய் குநவு
மொப்பில் வழியாற் பொருள்செய் குநவுமென்
றப்பண் பினவே நுவலுங் காலை.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட இடைச்சொற்கடாம், இரண்டுசொற் புணருமிடத்து அப்பொருணிலைக்குதவுவன வும், வினைச்சொல்லை முடிக்குமிடத்துக் காலப்பொருளவாய் ககூஅ

வருவனவும், செயப்படுபொருண்முதலாகிய வேற்றுமைப் பொருட்கண் உருபென்னுங்குறியவாய் வருவனவும், பொரு

ளுடையவன்றிச் சார்த்திச் சொல்லப்படுந்துணையாய் வருவனவும், வேறு பொருளுணர்த்தாது இசைநிறைத்தலே பொருளாக வருவனவும்,

தத்தங்குறிப்பாற்பொருளுணர்த்து

வனவும், ஒப்புமை தோன்றுதவழி

அவ்வொப்புமைப்பொருள் பயப்பனவுமெனக் கூறப்பட்ட ஏழியல்பையுடைய, சொல்லு மிடத்து. எ - று.

புணரியனிலை புணரியலது நிலை. ஆண்டுப் பொருணிலைக் குதவுதலாவது, எல்லாவற்றையும் என்புழி வற்றுச்சாரியை நிலைமொழிப்பொருள் அஃறிணைப்பொருளென்பது

பட வரு தலும், எல்லாநம்மையும் என்புழி நம்முச்சாரியை அப்பொ ருள் தன்மைப்பன்மை யென்பது பட வருதலுமாம். அல் லனவும் தாஞ் சார்ந்து வரும் மொழிப்பொருட்கு உபகார முடையவாய் வருமாறோர்ந்து கொள்ளப்படும். அல்லாக்கால், சாரியை மொழியாகாவென்பது.

வினைச்சொல் ஒருசொல்லாயினும் முதனிலையும் இறுதி நிலையும் இடைச்சொல்லுமாகப் பிரித்துச் செய்கை செய்து காட்டப்படுதலின், வினைசெயன்மருங்கினென்றார். அம்முடி புணர்த்தாமைக்குக் காரணம் "புணரிய னிலையிடை யுணரத் தோன்றா" என்புழிச் சொல்லப்பட்டது. அவற்றுள் ஒரு சாரன பாலுணர்த்தாமையானும், எல்லாங் காலமுணர்த்துத லானும், காலமொடு வருநவுமென்றார்.

வேற்றுமைப் பொருளவாய் வருவன பிறசொல்லுமுள வாகலின், அவற்றை நீக்குதற்கு உருபாகுநவுமென்றார். பிறசொல்லாவன 'கண்ணகன் ஞாலம்,' 'ஊர்க்கா னிவந்த பொதும்பர்' என ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருட்கண் வருங் கண் கால் முதலாயினவும், 'அனையை யாகன் மாறே;' 'சிறந்

தோன் பெயரான் பிறந்த மாறே;' 'இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவன்' என மூன்றும்வேற்றுமைப் பொருட்கண் வரும் மாறு உளி என்பனவும், அன்ன பிறவுமாம். அஃதேல், வேற்றுமையுருபுமென்றோதுவார்; ஓதவே, இவை நீங்குமெ னின்:--அஃதொக்கும். அவை தம்மையுந் தழீஇக்கோடற்கு யியல்]

சேனாவரையருரை. ககக-

வேற்றுமைப் பொருள்வயினென்றார். அவை வருங்கால் நிலை மொழியுருபிற்கேற்ற செய்கை ஏற்புழிப் பெறுதலுமுடை மையின், உருபாகுநவுமென்றார். இஃதிருபொருளுணர்த்த லான் இருதொடராகக் கொள்க.

1 அசைத்தல் சார்த்துதல்.

பொருளுணர்த்தாது பெய ரொடும் வினையொடுஞ் சார்த்திச் சொல்லப்பட்டு நிற்றலின், அசைநிலையாயிற்று. அவை அந்தின்முதலாயின. 'புகழ்ந்திகு மல்லரோ பெரிதே;' 'உரைத்திசினோரே' எனச் சார்ந்த மொழியை வேறுபடுத்து நிற்றலின், அசைநிலைச் சொல்லா

யினவென்பாருமுளர்.

செய்யுட்கண் இசை நிறைத்து நிற்றலின், இசைநிறை யாயின.

குறிப்பு சொல்லுவான்கண்ண தாயினும் அவன் குறித் தபொருளைத் தாங்குறித்து நிற்றலின், தத்தங்குறிப்பினென் றார். சொல்லுவான் குறித்த பொருளைத் தாம் விளக்கு மெனவே, 'கூரியதோர்வாள்' என மன்னனன்றி ஓசைவேறு பாட்டான் ஒருகாற்றிட்பமின்றென்னுந் தொடக்கத்து ஒழி யிசைப் பொருடோன்றலும் பெறப்படும். பொருட்கும் பொருளைப் புலனாகவுடைய உணர்விற்கும் ஒற்றுமை கருதிப் பொருளுணர்வைப் பொருளென்றார். "மிகுதி செய்யும் பொருள" என்பது முதலாயினவற்றிற்கும் ஈதொக்கும்.

ஒக்குமென்னுஞ்சொல்லன்றே ஒப்புமைபுணர்த்துவது; அச்சொல் ஆண்டின்மையான் ஒப்புமை தோன்றாமையான், ஒப்பில்வழியாலென்றார்; உவமையொடு பொருட்கு ஒப்பில்லை

யென்றாலல்லரென்பது. ஒக்குமென்னுஞ்சொல்லை ஒப்பென்று ரென்பாருமுளர்.
ஒப்பில்வழியாற்பொருள் செய்குநவாவன, அன்ன, ஏய்ப்ப, உறழ, ஒப்ப என்பன முதலாகப் பொருளதிகாரத்துக் கூறப்பட்ட முப்பத்தாறனுள் ஒக்குமென்ப
தொழிய ஏனையவாம்.

சாரியையும், வேற்றுமையுருபும், உவமவுருபும், குறிப் பாற்பொருளுணர்த்துமாயினும், புணர்ச்சிக்கண் உபகாரப் படுதலும் வேற்றுமைத்தொகைக்கும் உவமத்தொகைக்கும்

அவ்வுருபுபற்றி இலக்கணங் கூறுதலும் முதலாகிய பய னோக்கி, இவற்றை வேறு கூறினார்.

இடைச்சொலேழனுள்ளும் முதனின்ற மூன்றும் மேலே புணர்த்தப்பட்டமையான் முன் வைத்தார்.

ஒப்பில்வழியாற் பொருள் செய்குந
முன்னருணர்த்தப்படுதலின் இறுதிக்கண்
வைத்தார். ஒழிந்த மூன்றும் இவ்வோத்தின்கண் உணர்த்தப்
படுதலின் இடைவைத்தார். (உ)

உருக. அவைதாம்,

முன்னும் பின்னு மொழியடுத்து வருதலுந்
தம்மீறு திரிதலும் பிறிதவ ணிலையலு
மன்னவை யெல்லா முரிய வென்ப.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட இடைச்சொல், இடை வருதலேயன்றி, தம்மாற் சாரப்படுஞ் சொற்கு முன்னும் பின்னும் வருதலும், தம்மீறு வேறுபட்டு வருதலும், பிறி தோரிடைச்சொல் ஓரிடைச்சொன்முன் வருதலுமாகிய அத் தன்மையவெல்லாமுரிய. எ - று.

உ-ம். 'அதுமன்.' எ-ம். 'கேண்மியா.' எ-ம். சாரப் படுமொழியை முன்னடுத்து வந்தன. 'கொன்னூர்.' எ-ம். 'ஓஒவினிதே.' எ-ம். பின்னடுத்து வந்தன. 'உடனுயிர் போகுக தில்ல' என ஈறு திரிந்து

வந்தது. 'வருகதில் லம்ம வெஞ்சேரி சேர' என்பது பிறிதவணின்றது.

அவைதாமெனப் பொதுவகையா ளோக்கினுரேனும்,
இவ்விலக்கணம் இவ்வோத்தின்கணுணர்த்தப்படும் அசைநிலை முதலாகிய மூன்றற்குமெனக் கொள்க.
2b2

அன்னவையெல்லா மென்றதனுன், 'மன்னைச்சொல்' 'கொன்னைச்சொல்' எனத் தம்மையுணர நின்றவழி ஈறு திரிதலும், 'னகாரைமுன்னர்' என எழுத்துச்சாரியை ஈறு திரிதலுங்கொள்க.
(ரு)

உருஉ. கழிவே யாக்க மொழியிசைக் கிளவியென்
றம்மூன் றென்ப மன்னைச் சொல்லே..

யியல்] சேனுவரையருரை.

உ0க

இவ்வோத்தின்க ணுணர்த்தப்படும்

மூவகையிடைச் சொல்லுள், தத்தங்குறிப்பாற் பொருள்செய்குந பொருளுணர்த்துதற் சிறப்புப் பரப்புடைமையான் அதனை முன்னுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். கழிவு குறித்து நிற்பதும், ஆக்கங் குறித்து நிற்பதும், ஒழியிசைப்பொருண்மை குறித்து நிற்பதுமென மன்னைச்சொன் மூன்றும். எ - று

உ-ம். 'சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே' என்புழி மன்னைச்சொல் இனி அது கழிந்ததென்னும் பொருள் குறித்து நின்றது. 'பண்டு காடும னின்றுகயல் பிறழும் வயலாயிற்று' என்புழி அஃதாக்கங் குறித்து நின்றது. 'கூரியதோர்வாண்மன்' என்புழித் திட்பமின்றென்றானும் இலக்கணமின்றென்றானும் எச்சமாய் ஒழிந்த சொற்பொருண்மை நோக்கி நின்றது. (ச)

உ௫௫. விழைவே காலமொழியிசைக்
கிளவியென்
றம்மூன் றென்ப தில்லைச் சொல்லே.

இ - ள். விழைவு குறித்து நிற்பதும்,

காலங்குறித்து நிற்பதும், ஆண்டொழிந்து நின்ற சொற்பொருளை நோக்கி நிற்பதுமெனத் தில்லைச்சொன் மூன்றும். எ - று.

உ-ம். 'வார்த்திலங்கு வையெயிற்றுச் சின்மொழி யரிவை யைப்—பெறுகதில் லம்ம யானே' என அவளைப் பெறு தற்கணுளதாகிய விழைவின்கண் வந்தது. 'பெற்றாங் கறிக தில் லம்மவிவ் வூரே' எனப் பெற்ற காலத்தறிகவெனக் காலங்குறித்து நின்றது. 'வருகதில் லம்மவெஞ் சேரி சேர'- என வந்தக்கால் இன்னது செய்வலென்னும் ஒழியிசைப் பொருணோக்கிற்று.
(ரு)

உருச. அச்சம் பயமிலி காலம் பெருமையென்
றப்பா ணன்கே கொன்னைச் சொல்லே.

இ - ள். அச்சப்பொருளதும், பயமின்மைப்பொருளதும், காலப்பொருளதும், பெருமைப்பொருளதுமெனக் கொன்னைச்சொன்னான்காம். எ - று.

உ-ம்.

'கொன்முனை யிரவூர்போலச்—சிலவாகுகநீ துஞ்சு நாளே' என்புழி அஞ்சி வாழூமூர் எனவும், 'கொன்னே 'கழிந்தன் றிளமை' என்புழிப் பயமின்றிக் கழிந்தது என வும், 'கொன்வரல் வாடை நினதெனக் கொண்டேனே' என்புழிக் காதலர் நீங்கிய காலமறிந்து வந்த வாடை என வும், 'கொன்னூர் துஞ்சினும் யாந்துஞ் சலமே' என்புழிப் பேரூர் துஞ்சினும் எனவும், கொன்னைச்சொல் நான்குபொரு ளும் பட வந்தவாறு கண்டுகொள்க. (சு)

உருரு. எச்சஞ் சிறப்பே யைய மெதிர்மறை
முற்றே யெண்ணே தெரிநிலை யாக்கமென்
றப்பா லெட்டே யும்மைச் சொல்லே.

இ - ள். எச்சங் குறிப்பது முதலாக ஆக்கங்குறிப்ப தீருக உம்மைச்சொல் எட்டாம். எ - று.

உ-ம். சாத்தனும் வந்தான் என்னுமும்மை, கொற்ற னும் வந்தானென்னும் எச்சங்குறித்து நிற்றலின், எச்ச வும்மை. கொற்றனும் வந்தான் என்பதூஉம், இறந்த சாத் தன் வரவாகிய எச்சங்குறித்து நிற்றலின், எச்சவும்மை. 'குறவரு மருளுங் குன்றத்துப் படினே' என்பது குன்றத்து மயங்காதியங்குதற்கட் குறவர் சிறந்தமையாற் சிறப்பும்மை. "ஒன்றிரப்பான் போலிளிவந்துஞ் சொல்லு முலகம்—புரப் பான் போல்வதோர் மதுகையு முடையன்—வல்லாரை வழி பட் டொன்றறிந் தான்போ—னல்லார்கட் டோன்று மடக் கமு முடைய—னில்லோர் புன்க ணீகைபிற் றணிக்க—வல் லான் போல்வதோர் வண்மையு முடையன்" என்புழி இன்னு னென்று துணியாமைக்கண் வருதலின் ஐயவும்மை. சாத் தன் வருதற்கு முரியன் என்பது, வாராமைக்கு முரிய னென்னும் எதிர்மறையை ஒழிபாகவுடைத்தாய்

நிற்றலின்,
எதிர்மறையும்மை. தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் வந்தார் என எஞ்சாப் பொருட்டாகலின் முற்றும்மை. 'நிலனு நீருந் தீயும் வளியு மாகா யமுமெனப் பூத மைந்து' என்புழி எண்ணுதற்கண் வருதலின் எண்ணும்மை. இருநிலமடி தோய்தலிற் றிருமகளுமல்லள் - அரமகளுமல்லள் இவள் யியல்] சேனாவரையருரை.
உ0௬

யாராகும் என்றவழித் தெரிதற் பொருட்கண் வருதலிற் றெரி நிலையும்மை. திருமகளோ அரமகளோ என்னாது அவரை நீக்குதலின், ஐயவும்மையின் வேறுதலறிக. ஆக்கவும்மை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. உரையாசிரியர் நெடியனும் வலி' யனுமாயினான் என்புழி உம்மை ஆக்கங்குறித்து நிற்றலின் ஆக்கவும்மை யென்றார். "செப்பே வழீஇயினும் வரைநிலை யின்றே'' என்னுமும்மை, வழுவை யிலக்கணமாக்கிக்கோடல் குறித்து நின்றமையின், ஆக்கவும்மை யென்பாருமுளர். (எ)

உடுகூ. பிரிநிலை வினாவே யெதிர்மறை யொழியிசை
தெரிநிலைக் கிளவி சிறப்பொடு தொகைஇ
யிருமூன் றென்ப வோகா ரம்மே.

இ - ள். பிரிநிலைப்பொருட்டாவது முதலாக ஓகாரம்
அறுவகைப்படும். எ - று.

உ-ம். 'யானோ தேறே னவர்பொய் வழங்கலரே' என் (குறு.)
பது தேறுவார் பிறரிற்பிரித்தலிற் பிரிநிலையெச்சமாயிற்று.
சாத்தனுண்டானோ என்பது வினாவோகாரம்.
யானோ கொள் வேன் என்பது, கொள்ளேனென்னு
மெதிர்மறை குறித்து நிற்றலின், எதிர்மறை
யோகாரமாம். கொளலோ கொண் டான் என்பது,
கொண்டுய்யப் போயினனல்லனென்பது முதலாய
ஒழியிசை நோக்கி நிற்றலின், ஒழியிசையோகாரம்.
திருமகளோவல்லள் அரமகளோவல்லள் இவள் யார்
என்ற வழித் தெரிதற்கண்
வருதலிற்றெரிநிலையோகாரம். ஓஒபெரி யன்
என்பது பெருமைமிகுதி யுணர்த்தலிற்
சிறப்போ காரம்.

(அ).

உருஎ. தேற்றம் வினவே பிரிநிலை யெண்ணே
யீற்றசை யிவ்வைந் தேகா ரம்மே.

இ - ள். தேற்றேகாரமுதலாக ஏகாரமைந்து. எ - று.

உ-ம். உண்டேஎ மறுமை எனத் தெளிவின்கண் வருதலிற் றேற்றேகாரம். நீயே கொண்டாய் என வினப்பொருளு ணர்த்தலின் வினவேகாரம். அவருளிவனே கள்வன் எனப் பிரித்தலிற் பிரிநிலையேகாரம். நிலனே நீரே தீயே வளியே·

என எண்ணுதற்கண் வருதலின் எண்ணேகாரம். 'கடல் போற் றோன்றல் காடிறந் தோரே' என்பது செய்யுளிறுதிக் கண் வருதலின் ஈற்றசையேகாரம். 'வாடா வள்ளியங் காடிறந் தோரே' எனச் செய்யுளிடையும் வருதலின் ஈற் றசையென்பது மிகுதி நோக்கிச் சென்ற குறி. இஃதசைநிலை யாயினும் ஏகாரவேறுபாடாகலின் ஈண்டுக் கூறினார்.

உருஅ. வினையே குறிப்பே யிசையே பண்பே
யெண்ணே பெயரோ டவ்வறு கிளவியுங்
கண்ணிய நிலைத்தே யெனவென் கிளவி.

இ - ள். வினை முதலாகிய ஆறுபொருண்மையுங்குறித்து வரும் எனவென்னுமிடைச்சொல். எ - று.

உ-ம். 'மலைவான் கொள்கென வுயர்பலி தூஉய்' என வினைப்பொருண்மையும், 'துண்ணெனத் துடித்தது மனம்' எனக் குறிப்புப்பொருண்மையும், ஒல்லெனவொலித்தது என இசைப்பொருண்மையும், வெள்ளென விளர்த்தது எனப் பண்புப்பொருண்மையும், நிலனென நீரெனத் தீயென வளி யென என எண்ணுப்பொருண்மையும், 'அழுக்கா றெனவொருபாவி' எனப் பெயர்ப்பொருண்மையுங் குறித்து என வென்னுஞ்சொல் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. (கo)

உருகூ. என்றென் கிளவியு மதனோ ரற்றே.

இ - ள். என்றென்னுமிடைச்சொல்லும்

எனவென்பது

போல அவ்வாறுபொருளுங் குறித்து வரும். எ - று.

உ-ம். 'நரைவருமென்றெண்ணி' எ-ம். 'விண்ணென்று விசைத்தது.' எ-ம். 'ஒல்லென் றொலிக்கு மொலிபுன லூரற்கு.' எ-ம். பச்சென்று பசுத்தது. எ-ம். நிலனென்று நீரென்று தீயென்று. எ-ம். பாரியென்றொருவனுளன். எ-ம். வரும். (கக)

உகூ௰. விழைவின் றில்லை தன்னிடத் தியலும்.

இ - ள். "அப்பான் மூன்றே தில்லைச் சொல்" என்று சொல்லப்பட்ட மூன்றனுள், விழைவின்கண் வருந் தில்லை தன்மைக்கணல்லது வாராது. எ - று.

தன்மைக்கண் வருதல் மேற்காட்டப்பட்டனவற்றுள் ளும் பிறவுங் கண்டுகொள்க. இடம் வரையறுத்தோதாமை யின்,

விழைவின் றில்லை தன்மைக்கண் வருதலும் மேலே பெறப்பட்டதனைப் பின்னுங் கூறினார், ஏனையிடத்து வாரா தென்று நியமித்தற்கென்பது. (கஉ)

உகூக. தேளிவி னேயுஞ் சிறப்பி னோவு
மளபி னெடுத்த விசைய வென்ப.

இ - ள். தெளிவின்கண் வரும் ஏகாரமுஞ் சிறப்பின் கண் வரும் ஓகாரமும் அளபான் மிக்க இசையையுடைய வென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

அளபெடையாய் வருதல் மேற்காட்டப்பட்டனவற் றுள்ளும் பிறுண்டுங் கண்டுகொள்க. (கந)

உகூஉ. மற்றேன் கிளவி வினைமாற் றசைநிலை
யப்பா லிரண்டேன மொழிமனார் புலவர்.

இ - ள். மற்றென்னுஞ் சொல் வினைமாற்றும் அசை நிலையுமென இரண்டாம். எ - று.

உ-ம். 'மற்றறிவா நல்வினை யாமிளையம்' என்றவழி அறஞ்செய்தல் பின்னறிவாமென அக்காலத்து வினைமாற்று தலான் மற்றென்பது வினைமாற்றின்கண் வந்தது. 'அது மற்றவலங்கொள்ளாது நொதுமற்கலுழும்' [குறு - கூ] என அசைநிலை யாய் வந்தது. கட்டுரையிடையும் மற்றோ என அசைநிலை யாய் வரும்.
(கச)

உசுரு. எற்றென் கிளவி யிறந்த பொருட்டே.

இ - ள். எற்றென்னுஞ்சொல் இறந்தபொருண்மைத்து.

எ - று.

உ-ம். 'எற்றென் னுடம்பி னெழினலம்' என்பது என் னலமிறந்ததென்னும் பொருள்பட நின்றது. 'எற்றேற்ற மில்லாருள் யானேற்ற மில்லாதேன்' என்பதூஉம் இது பொழுது துணிவில்லாருட்டுணி வில்லாதேன் யான் என்று துணிவிறந்ததென்பது பட நின்றது. (கரு)

உகூச. மற்றைய தென்னுங் கிளவி தானே
சுட்டுநிலை யொழிய வினங்குறித் தன்றே.

இ - ள். மற்றையதெனப் பெயர்க்கு முதனிலையாய் வரும் மற்றையென்னும் ஐகாரவீற்றிடைச்சொல், சுட்டப் பட்டதனை ஒழித்து, அதனினங்குறித்து நிற்கும். எ - று.

ஆடை கொணர்ந்தவழி அவ்வாடை வேண்டாதான் மற்றையது கொணாவென்னும். அஃது அச்சுட்டிய வாடையொழித்து அதற்கினமாகிய பிறவாடை குறித்து நின்றவாறு கண்டுகொள்க.

பெரும்பான்மையும் முதனிலையாய் நின்றல்லது அவ் விடைச் சொற்பொருள் விளக்காமையின், மற்றையதென் னுங் கிளவியென்றார். சிறுபான்மை மற்றையாடை

எனத் தானேயும் வரும். மற்றையஃது, மற்றையவன் என்னுந் தொடக்கத்தனவும் அவ்விடைச்சொன் முதனிலையாய பெயர். (கசு)

உசுரு. மன்றவென் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்.

இ - ள். மன்றவென்னுஞ் சொல், தெளிவு பொருண் மையை யுணர்த்தும். எ - று.

உ-ம். 'கடவு ளாயினு மாக—மடவை மன்ற வாழிய முருகே' என வரும். மடவையே யென்றவாறும். (கஎ)

உசுசு. தஞ்சக் கிளவி யெண்மைப் பொருட்டே.

'முரசுகெழு தாயத் தரசே தஞ்சம்' எனத் தஞ்சக் கிளவி அரசு கொடுத்தலெளிதென எண்மைப் பொருளு ணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க. (கஅ)

உசுஎ. அந்தி லாங்க வசைநிலைக் கிளவியென்

ருயிரண் டாகு மியற்கைத் தென்க.

இ - ள். அந்திலென்னுஞ்சொல், ஆங்கென்னும் இடப் பொருளுணர்த்துவதும், அசைநிலையுமென இரண்டாம். எ - று.

உ-ம். 'வருமே—சேயிழை யந்திற் கொழுநற் காணிய' என்புழி ஆங்கு வருமென்றவாறும். 'அந்திற் கச்சினன் கழலினன்' என வாளாதே அசைத்து நின்றது. (கக)

உகூஅ. கோல்லே யையம்.

குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோ எனக் கொல் ஐயத் துக்கண் வந்தவாறு. (உ0)

உகூகூ. எல்லே யிலக்கம்.

எல்லென்பது உரிச்சொனீர்மைத்தாயினும், ஆசிரியர் இடைச்சொல்லாக ஓதினமையான், இடைச்சொல்லென்று கோடும்.

'எல்வளை' என எல்லென்பது இலங்குதற்கண் வந்தவாறு.

(உக).

உஎ௰. இயற்பெயர் முன்ன ராரைக் கிளவி
பலர்க்குரி யெழுத்தின் வினையோடு
முடிமே.

இ - ள். இயற்பெயர்முன்னர் வரும் ஆரென்னுமிடைச் சொற் பலரறிசொல்லான் முடியும். எ - று.

ஈண்டியற்பெயரென்றது இருதிணைக்கும் அஃறிணையிருபாற்குமுரிய பெயரை.

உ-ம். பெருஞ்சேந்தனார் வந்தார்; முடவனார் வந்தார்; முடத்தாமக்கண்ணியார் வந்தார்; தந்தையார் வந்தார். எ-ம். நரியார் வந்தார். எ-ம். வரும்.

தாம், தான், எல்லாம், நீயிர், நீ என்னும் ஐந்து மொழித்து அல்லாவியற்பெயரெல்லாவற்று முன்னரும் அஃ றிணையியற்பெயரெல்லாவற்று முன்னரும் ஆரைக்கிளவி வரு தலின், பெரும்பாண்மை குறித்து இயற்பெயர் .முன்ன ரென்றார்.

நம்பியார் வந்தார்; நங்கையார் வந்தார் எனச் சிறு பான்மை உயர்திணைப்பெயர் முன்னர் வருதல் ஒன்றெனை முடித்தலென்பதனாற் கொள்க.

ஆரைக்கிளவி கள்ளென்பதுபோல ஒற்றுமைப்பட்டுப் பெயரீறாய் நிற்றலின், ஆரைக்கிளவி பலரறிசொல்லான் முடியுமென்றது அதனையீறாகவுடைய பெயர் பலரறிசொல் லான் முடியுமென்றவாறும்.

பலர்க்குரி யெழுத்தின் வினையொடு முடிமே என ஆரைக்கிளவிய தியல்புணர்த்தவே, அஃது உயர்த்தற்பொ ருட்டாதலும், திணைவழுவும் பால்வழுவும் அமைத்தலும் பெற்றாம்.

ஒருமைப்பெயர் முன்னர் ஒருமை சிதையாமல் ஆரைக் கிளவி வந்து பலரறிசொல்லான் முடிதலின், ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக்கிளவியின் வேறுதலறிக. (உஉ)

உஎக. அசைநிலைக் கிளவி யாகுவழி யறிதல்.

இ - ள். ஆரைக்கிளவி அசைநிலையாமிடமறிக. எ - று.

உ-ம். 'பெயரி னாகிய தொகையுமா ருளவே.' எ-ம். 'எல்லா வுயிரொடுஞ் செல்லுமார் முதலே.' எ-ம். வரும்.

ஆகுவழியறித லென்றதனால், அசைநிலையாங்கால் உம்மை முன்னரும் உம்மீற்று வினைமுன்னருமல்லது வாராமை யறிக. சிறுபான்மை பிறாண்டு வருமேனுங் கொள்க. (உங)

உஎஉ. ஏயுங் குரையு மிசைநிறை யசைநிலை
யாயிரண் டாகு மியற்கைய வென்ப.

இ - ள். ஏயென்னுமிடைச்சொல்லும், குரையென்னு மிடைச்சொல்லும் இசைநிறையும் அசைநிலையுமென ஓரோன் றிரண்டாம். எ - று.

உ-ம். 'ஏஎயிஃதொத்தனென்றெப் பொருள் கேட்டைக் காண்' என்பது இசைநிறை. ஏஎயென்சொல்லுக என்பது அசைநிலை. 'அளிதோ தானேயது பெறலருங் குரைத்தே என்பது இசைநிறை 'பல்குரைத்—துன்பங்கள் சென்று படும்' என்பது அசைநிலை.

தொடர்மொழி முதற்கட் பிரிந்து நின்றல்லது பெரும் பான்மையும் ஏகாரம் இசைநிறையும் அசைநிலையுமாகாமை யியல்]

யின், சார்ந்தமொழியோடு ஒன்றுபட்டிசைத்து இடையும் இறுதியும் நிற்குந் தேற்றேகார முதலாயினவற்றோடு ஒருங்கு கூறாது வேறு கூறினர்.

அஃதேல், இதனை நிரனிறைப்பொருட்டாகக் கொண்டு ஏ இசைநிறை குறை அசைநிலை யென்றாரால் உரையாசிரிய ரெனின்:—அற்றன்று: மற்று அந்தில் என்பனபோலப் பொருள் வகையான் வேறுபடுவனவற்றை இரண்டாமென்ப தல்லது, சொல்வகையான் இரண்டாகிய சொல்லை இரண்டா மென்றதனான் ஓர் பயனின்மையின் அவர்க்கது கருத்தன் றென்க. அல்லதூஉம், ஒருசொல்லே இசைநிறையும் அசை நிலையுமாக லுடைமையான் அவற்றை யுடன்கூறினாரென் னுக்கால் இசைநிறையும் அசைநிலையும் ஒருங்கு மயங்கக் கூறலாமாகலானும், அவர்க்கது கருத்தன்மையுணர்க. (உச)

உஎங. மாவேன் கிளவி வியங்கோ ளசைச்சோல்.

இ - ள். மாவென்னுமிடைச்சொல் வியங்கோளைச் சார்ந்து அசைநிலையாய் வரும். எ - று.

உ-ம். 'புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே' என வரும்.

(உரு)

உஎச. மியாயிக மோமதி யிகுஞ்சின் னென்னு
மாவயி ளுறு முன்னிலை யசைச்சொல்.

இ-ள். மியா முதலாகிய ஆறும் முன்னிலை மொழியைச் சார்ந்து வரும் அசைச்சொல்லாம். எ-று.

உ-ம் கேண்மியா, சென்மியா. எ-ம். 'கண்பனி யான்றிக வென்றி தோழி.' எ-ம். காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ.' எ-ம். 'உரைமதி வாழியோ வலவ.' எ-ம். 'மெல்லம் புலம்ப கண்டிகும்.' எ-ம் 'காப்பும் பூண்டிசிற் கடையும் போகல்.' எ-ம். வரும்.
(உசு)

உஎரு. அவற்றுள்,
இகுமுஞ் சின்னு மேனை யிடத்தொடுந்
தகுநிலை யுடைய வென்மனார் புலவர்.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட ஆறனுள், இருமுஞ் சின் னும் படர்க்கைச் சொல்லோடுந் தன்மைச் சொல்லோடும் பொருந்து நிலையுடையவென எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி வகுத்தவாறு.

உ-ம். 'கண்டிகு மல்லமோ.' எ-ம். 'கண் ணும் படுமோ வென் றிசின் யானே.' எ-ம். தன்மைக்கண் வந்தன. 'புகழ்ந் திகுமல்லரோ பெரிதே.' எ-ம். 'யாரஃ தறிந்திசி னோரே.' எ-ம். படர்க்கைக்கண் வந்தன. (உஎ)

உஎகூ. அம்மகேட் பிக்கும்.

இ - ள். அம்மவென்னு மிடைச்சொல் ஒருவனை ஒரு வன் ஒன் று கேளென் று சொல்லுதற்கண் வரும். எ - று.

உ-ம். 'அம்ம வாழி தோழி' என வரும்.

மியா இக முதலாகிய அசைநிலை ஒருபொருளுணர்த்தா வாயினும் முன்னிலைக்கணல்லது வாராமையான் அவ்விட

முணர்விக்கு மாறுபோல, அம்மவென்பதூஉம் ஒருபொரு ளுணர்த்தாதாயினும் ஒன்றனைக் கேட்பிக்குமிடத்தல்லது வாராமையான் அப்பொருளுணர்விக்குமென்பது விளக்கிய, கேட்பிக்குமென்றார்.
(உ௮)

உ௭௭. ஆங்க வுரையசை.

இ - ள். ஆங்கவென்னுமிடைச்சொல் கட்டுரைக்கண் அசைநிலையாய் வரும். எ - று.

உ-ம். 'ஆங்கக் குயிலு மயிலுங் காட்டி' என வரும். ()

உ௭௮. ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்.

இ - ள். ஒப்புமையுணர்த்தாத போலிச்சொல்லும் ஆங்க வென்பதுபோல உரையசையாம். எ - று.

உ-ம். மங்கலமென்பதோரூருண்டுபோலும் என வரும்.

போலும் போல்வது என்னுந்தொடக்கத்துப்

பல வாய் பாடுந்தழுவுதற்குப் போலியென்றார். 'நெருப்பழற் சேர்ந் தக்கா னெய்போல் வதூஉம்' என்பதுமது.

அசைநிலையும் 'பொருள் குறித்தல்லது நில்லாமையின் அப்பொருட்டாகுமென்றார்.
(௩௦)

உஎகூ. யாகா,

பிறபிறக் கரோபோ மாதெ னவரூஉ
மாயேழ் சொல்லு மசைநிலைக் கிளவி.

இ-ள். யா முதலாகிய ஏழிடைச்சொல்லும் அசைநிலை யாம். எ-று.

உ-ம். யாபன்னிருவர் மாணாக்கருள ரகத்தியனார்க்கு.

எ-ம். 'புறநிழற் பட்டாளோ விவளிவட் காண்டிகா.' எ-ம். 'தான் பிறவரிசை யறிதலிற் றன்னுங் தூக்கி.' புறம் 140 எ-ம். 'அது பிறக்கு.' எ-ம். 'நோதக விருங்குயி லாலுமரோ.' எ-ம். 'பிரியின் வாழா தென்போ தெய்ய.' எ-ம். 'விளிந்தன்று மாதவர்த் தெளிந்தவென் னெஞ்சே.' எ-ம். வரும்.

இடம் வரையறுமையின் இவை மூன்றிடத்திற்குமுரிய.

ஆங்கவும் ஒப்பில்போலியும் உரைதொடங்குதற்கண்ணும் ஆதரமில்வழியும் வருதலின் வேறு கூறினர். (௩௧)

உ௪ய. ஆக வாக லென்ப தென்னு
மாவயின் மூன்றும் பிரிவி லசைநிலை.

இ-ள். ஆக, ஆகல், என்பது. என்னுமூன்றிடைச் சொல்லும், அசைநிலையாங்கால், இரட்டித்து நிற்கும். எ-று.

பிரிவிலசைநிலையெனவே, தனித்து நின்று அசைநிலை யாகாவென்பதாம்.

ஒருவன் யானின்னேன் என்றானும், நீயின்னை என்றா னும், அவனின்னன் என்றானும் கூறியவழிக் கேட்டான் ஆக ஆக, ஆகல் ஆகல் என்னும்; இவை உடம்படாமைக் கண்ணும் ஆதாரமில்வழியும் வரும். ஒருவனென்றுரைப்பக் கேட்டான் என்பது என்பது என்னும்; அது நன்குரைத்தற் கண்ணும் இழித்தற்கண்ணும் வரும். பிறண்டு வரினும் வழக்கு நோக்கியுணர்ந்துகொள்க. (௩௨)

உ௮க. ஈரள பிசைக்கு மிறுதியி லுயிரே
யாயிய னிலையுங் காலத் தானு
மளபெடை நிலையுங் காலத் தானு
மளபெடை யின்றித் தான்வருங் காலையு
முளவென மொழிப
பொருள்வேறு படுதல்
குறிப்பி னிசையா னெறிப்படத்
தோன்றும்.

இ - ள். இரண்டுமாத்திரையை யுடைத்தாய

மொழிக் கீறுகாதெனப்பட்ட ஔகாரம்,
பிரிவிலசைநிலையென மேற் கூறப்பட்டனபோல
இரட்டித்து நிற்குமிடத்தும், இரட்டி
யாது அளபெடையாய் நிற்குமிடத்தும், அளபெடையின்றித்
தான்வருமிடத்தும், பொருள் வேறுபடுதலுள;
அப்பொருள் வேறுபாடு சொல்லுவான்குறிப்பிற்குத்
தகுமோசை வேறு பாட்டாற் புலப்படும். எ - று.

பொருள்வேறுபாடாவன வழக்கு நோக்கச்
சிறப்பும் மாறுபாடுமாம்.

உ-ம். ஔஔவொருவன்றவஞ் செய்தவாறு
என்ற வழிச் சிறப்புத் தோன்றும். ஒருதொழில்
செய்வானை ஔ ஔவினிச்சாலும் என்றவழி
மாறுபாடு தோன்றும். ஔஉ
வொருவனிரவலர்க்கீந்தவாறு; ஔஉவினிவெகுளல்.
எ-ம்.
ஔவவன்முயலுமாறு; ஔவினித்தட்டுப்புடையல்.
எ-ம். அளபெடுத்தும் அளபெடாதும் வந்தவழியும்,
அப்பொரு டோன்றியவாறு கண்டுகொள்க. இதனை
இக்காலத்து ஓகார மாக வழங்குப. பிறபொருள்
படுமாயினும் அறிந்துகொள்க.

ஈரளபிசைக்குமென்றேயொழியின் நெட்டெழுத்தெல்லா
வற்றுமேலும், இறுதியிலுயிரென்றேயொழியின்

எகரவொ கரத்துமேலுஞ் சேறலான்,
ஈரளபிசைக்கு மிறுதியிலுயி' ரென்றார்.

இது தத்தங்குறிப்பிற் பொருள்செய்வதாயினும் அடுக்கி வருதலுடைமையான் ஈண்டு வைத்தார்.
(கக),
உஅஉ. நன்றீற் றேயு மன்றீற் றேயு
மந்தீற் றோவு மன்னீற் றோவு
மன்ன பிறவுங் குறிப்போடு கோள்ளும்.
யியல்] சேனாவரையருரை.
உகரு

நன்றீற்றேயும் அன்றீற்றேயுமாவன நன்றே அன்றே என்பன. அந்தீற்றோவும் அன்னீற்றோவுமாவன அந்தோ அன்னோ என்பன. நன்றின தீற்றின்கண் ஏயென விரியும். இவ்விரிவு ஏனையவற்றிற்குமொக்கும். நன்றீற்றேயென்பத னான் "நம்மூர்ந்து வரூஉ மிகரவை காரமும்" என்புழிப் போலச் சொன்முழுவதுங் கொள்ளப்படும். ஒழிந்தனவு மன்ன.

குறிப்பொடுகொள்ளு மென்றது, மேலதுபோல

இவை யுங் குறிப்போசையாற் பொருளுணர்த்து மென்றவாறு.

ஒருவன் ஒன்றுரைத்தவழி அதற்குமேவாதான் நன்றேநன்றே, அன்றேயன்றே என அடுக்கலும் வரும்; அவை மேவாமைக்குறிப்பு விளக்கும். அவனன்றே யிதுசெய்வான் என அடுக்காது நின்றவழி, அன்றீற்றேவுக்குத் தெளிவு முதலாகிய பிறபொருளும்படும். ஏனையிரண்டும் அடுக்கியும் அடுக்காதும் இரங்கற்குறிப்பு வெளிப்படுக்கும். இவையுந் தத்தங் குறிப்பிற் பொருள் செய்குவன.

அன்னபிறவுமென்றதனான், அதோ அதோ, சோசோ, ஒக்கும் ஒக்கும் என்னுந் தொடக்கத்தன கொள்க. (௩௪)

உ௪௫. எச்ச வும்மையு மெதிர்மறை யும்மையுந்
தத்தமுண் மயங்கு முடனிலை யிலவே.

இனி மேற்கூறப்பட்ட இடைச்சொல்லின்கட் படுமிலக் கண வேறுபாடுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். எச்சவும்மை நின்றவழி எஞ்சுபொருட்கிளவி யாம் எதிர்மறையும்மைத்தொடர் வந்து தம்முண்மயங்குத லில. எ - று.

சாத்தனும் வந்தான் கொற்றனும் வரலுரியன் எனின் இயையாமை கண்டுகொள்க.

ஏனையும்மையொடு மயங்குதல் விலக்காராயிற்றென்னை யெனின்:—அவை எஞ்சுபொருட்கிளவியவாய் வாராமையி னென்பது.

உ௲௪. எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயிற்
பிற்படக் கிளவார் முற்படக் கிளத்தல்.

இ - ள். எச்சவும்மையாற் றழுவப்படும் எஞ்சுபொருட் கிளவி உம்மையில் சொல்லாயின், அவ்வும்மையில் சொல்லை அவ்வும்மைத் தொடர்க்குப் பின் சொல்லாது முன் சொல் லுக. எ - று.

உ-ம். சாத்தன் வந்தான் கொற்றனும்

வந்தான் என வரும். கொற்றனும் வந்தான் சாத்தன் வந்தான் எனப் பிற் படக் கிளப்பின், முற்கூறியதனை விலக்குவதுபோன்று பொருள் கொள்ளாமை கண்டுகொள்க. 'அடகு புலால்பாகு பாளிதமு முண்ணான்—கடல்போலுங் கல்வி யவன்' என்பதுமது.

உம்மையடாதே தானே நிற்றலிற் செஞ்சொலென்றார்.

செஞ்சொலாயின் முற்படக்கிளக்கவெனவே, எஞ்சு பொருட்கிளவி உம்மையொடு வரிற் பிற்படக்கிளக்க வென்ற வாறும்.

(கூகூ)

உஙுரு. முற்றிய வும்மைத் தொகைச்சொன் மருங்கி
னெச்சக் கிளவி யுரித்து மாகும்.

இ - ள். முற்றும்மையடுத்து நின்ற தொகைச்சொல் விடத்து எச்சச்சொல்லுரித்துமாம். எ - று.

உ-ம். பத்துங்கொடால்; அனைத்துங்கொடால் என்புழி முற்றும்மை தம்பொருளுணர்த்தாது

சிலவெஞ்சக் கொடு வென்னும் பொருள் தோன்றி நின்றவாறு கண்டுகொள்க.

முற்றுதலென்னும் பொருளது பண்பு முற்றியவும்மை யென ஒற்றுமைநயத்தாற் சொன்மேலேறி நின்றது.

உரித்துமாகுமெனவே, எச்சப்பொருண்மை குறியாது நிற்றலே பெரும்பான்மை யென்பதாம்.

ஏற்புழிக்கோடலென்பதனான் எச்சப்படுவது எதிர்மறை வினைக்கணென்று கொள்க. பத்துங்கொடு என்பது பிறவுங் கொடுவென்பது பட நிற்றலின், விதிவினைக்கண்ணும் எச்சங் [இயல்]

சேனாவரையருரை. உகரு

குறிக்குமென்பாருமுளர். இப்பொழுது பத்துங்கொடு என் பது கருத்தாயின், இப்பொழுது பத்துக்கொடு என உம்மை யின்றியும் பொருள் பெறப்படும்; பத்துங்கொடு பிறவுங் கொடு என்பது கருத்தாயின், இஃதெச்சவும்மையாகலின் ஈண்டைக்கெய்தாது; அதனான் அது பொருத்தமின்றென்க.

இவை மூன்று சூத்திரத்தானும்

வழுவற்கவென இடைச்சொற்பற்றி மரபுவழுக் காத்தவாறு. (கூஎ)

உஅசு. ஈற்றுநின் றிசைக்கு மேயே னிறுதி
கூற்றுவயி னோரள பாகலு முரித்தே.

இ - ள்.
செய்யுளிறுதிக்கண் நின்றிசைக்கும் ஈற்றசையே காரங் கூற்றிடத்து ஒருமாத்திரைத்தாகலுமுரித்து.
எ - று.

உ-ம். 'கடல்போற் றோன்றல காடிறந் தோரே' என் புழி ஓரளபாயினவாறு கண்டுகொள்க.

தேற்றமுதலாயின நீக்கி ஈற்றசையே தழுவுதற்கு ஈற்றுநின்றிசைக்குமென்றார். செய்யுளிடை நிற்பதனை நீக்கு தற்கு ஈற்றுநின்றிசைக்குமென்றேயொழியாது இறுதியென் றார். மேனின்ற செய்யுளுறுப்போடு பொருந்தக் கூறுதற்க ணென்பார் கூற்றுவயினென்றார்.

உம்மை எதிர்மறை.
(கூஅ)

உஅஎ. உம்மை யெண்ணு மெனவே

னெண் ணுந்

தம்வயிற், றேகுதி கடப்பா டிலவே.

இ - ள். உம்மையான் வருமெண் ணும், எனவான் வரு மெண் ணும், இறுதிக்கட்டொகை பெறுதலைக் கடப்பாடாக வுடையவல்ல. எ - று. எனவே, தொகை பெற்றும் பெறாதும் வருமென்பதாம்.

உ-ம்: 'உயர்திணைக் குரிமையு மஃறிணைக் குரிமையு—மாயிரு திணைக்குமோ ரன்ன வுரிமையு—மம்மூ வுருபின.' எ-ம். 'இசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினுந் தோன்றி.' எ-ம். 'நிலனென நீரெனத் தீயென வளியென நான்கும்.' எ-ம்.
'உயிரென வுடலென வின்றி யமையா.' எ-ம். அவ்விரு வகையெண் ணுந் தொகை பெற்றும் பெறாதும் வந்தவாறு.

[இடை

தொகையெனப் பொதுப்படக்

கூறியவதனான், எண் ணுப்பெயரேயன்றி அனைத்தும் எல்லாமென்னுந் தொடக்கத்தனவுங் கொள்க.

உ௪௪. எண்ணே கார மிடையிட்டுக் கோளினு மெண்ணுக்குறித் தியலு மென்மனார் புலவர்.

இ - ள். சொற்றொறும் வாராது எண்ணேகாரம் இடை யிட்டுவரினும் எண்ணுதற்பொருட்டாம். எ - று.

உ-ம்.- 'மலைநிலம் பூவே துலாக்கோலென் றின்னர்.' எ-ம். 'தோற்ற மிசையே நாற்றஞ் சுவையே—யுறலோ டாங்கைம் புலனென மொழிப.' எ-ம். வரும்.

எண்ணுக் குறித்து வருவன எண்ணப்படும் பெயரெல்லாவற்றோடும் வருதன்மரபாயினும், இடையிட்டு வரினும் அமைகவென அமைத்தவாறு.

எனவும் என்றும் சொற்றொறும் வாராது ஒருவழி நின்றும் எண்ணுக்

குறிக்குமாலெனின்:—அவை ஒருவழி நின்று ஏல்லாவற்றோடும் ஒன்றுதலின் ஆண்டாராய்ச்சி யில்லையென்க.

பிறவெண் ஓடாநின்றவழி ஏகாரவெண் இடை வந்த தாயினும் ஓடாநின்ற பிறவெண்ணேயாமென உரைத்தாரால் உரையாசிரியரெனின்:--அவ்வாறு விராயெண்ணியவழிப் பிற வெண்ணுற்பெயர் கொடுப்பின் அதனை ஏகாரவெண்ணென் பாரையும் விலக்காமையானும், பிறவெண்ணுமென்றதனுற் பெறப்படுவதோர் பயனின்மையானும், அவர்க்கது கருத் தன்றென்க.
(௪0).

உ௪௧. உம்மை தொக்க வெனுவென் கிளவியு
மாவீ றாகிய வென்றென் கிளவியு
மாயிரு கிளவியு மெண்ணுவழிப் பட்டன.

இ - ள். உம்மை தொக்கு நின்ற எனுவென்னுமிடைச் சொல்லும் என்றுவென்னுமிடைச்சொல்லும் இரண்டும் எண்ணுமிடத்து வரும். எ - று.

உ-ம். நிலனெனா நீரெனா. எ-ம். நிலனென்று நீரென்று. எ-ம். வரும்.

உம்மைதொக்க வெனாவென்கிளவி யெனவே, எனாவு மென அச்சொல் உம்மோடு வருதலுமுடைத்தென்பதாம். உம்மோடு வந்தவழி அவ்வெண்ணும்மை எண்ணுளடங்கும்.

எண்ணுவழிப்பட்டனவெனவே, அவை சொற்றொறும் வருதலேயன்றி இடையிட்டும் வருமென்பதாம். 'பின்சா ரயல்புடை தேவகை யெனா.' எ-ம். 'ஒப்பிற் புகழிற் பழியி னென்று.' எ-ம். இடையிட்டு வந்தவாறு. இவை எண்ணு தற்கண் 'வாராமையானும், "அவற்றின் வரூஉ மெண்ணி னிறுதியும்" எனச் சூத்திரஞ் சுருங்குதற் சிறப்பினானும், அவற்றினை ஈண்டு வைத்தார். (சுக)

உகூ௯. அவற்றின் வரூஉ மெண்ணி னிறுதியும்
பெயர்க்குரி மரபிற் செவ்வெ ணிறுதியு
மேயி னாகிய வெண்ணி னிறுதியும்
யாவயின் வரினுந் தொகையின் றியலா.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட எனா என்று என்பன வற்றான் வரும் எண்ணினிறுதியும், இடைச்சொல்லானன்றிப் பெயரானெண்ணப்படுஞ் செவ்வெண்ணிறுதியும், ஏகாரத்தான் வரும் எண்ணினிறுதியும், யாதானுமோரிடத்து வரினுந் தொகையின்றி நில்லா. எ - று.

உ-ம். நிலனெனா நீரெனாவிரண்டும். எ-ம். நிலனென்று நீரென்றுவிரண்டும். எ-ம். நிலநீரெனவிரண்டும். எ-ம். நிலனே நீரேயெனவிரண்டும். எ-ம். தொகைபெற்று வந்தவாறு.

செவ்வெண் இடைச்சொல் லெண்ணன்றென்றாராயி னும், எண்ணுதலுந் தொகைபெறுதலுமாகிய ஒப்புமையான் ஈண்டுக் கூறினார் (சஉ)

உகூக. உம்மை யெண்ணி னுருபுதொகல் வரையார்.

இ - ள். உம்மையெண்ணின்கண் உருபு தொகுதல் வரையப்படாது. எ - று.

கக

[் 4 "பிறிதுபிறி தேற்றலு முருபுதொக வருதலு--நெறிபட வழங்கிய வழிமருங் கென்ப" என்னும் பொதுவிதியான் உம்மையெண்ணின்கண் உருபு தொகல் பெறப்பட்டமையால், பெற்றதன்பெயர்த்துரை நியமப்பொருட்டாகலான், உம்மை யெண்ணினுருபு தொகல் வரையப்படாது; ஏனையெண்ணின் கண் அவை வரையப்படுமென நியமித்தல் இதற்குப் பயனா கக் கொள்க.

'குன்றி கோபங் கொடிவிடு பவளம்—மொண்செங் காந்த ளொக்கு நின்னிறம்' எனப் பிறவெண்ணின்கண் உருபு தொக்கதாலெனின்:—அற்றன்று: செவ்வெண் தொகையின்றி நில்லாமையின் அவற்றையென ஒருசொல் விரிக்கப்படும்; விரிக்கவே; குன்றி முதலாயின எழுவாயாய் நின்றனவாமென்பது.

உ-ம். 'பாட்டுங் கோட்டியு மறியாப் பயமி—றேக்கு மரம்போ னீடிய வொருவன்;' 'இசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினும் தோன்றி' என உம்மையெண்ணின்கண் உருபு தொக்கவாறு கண்டுகொள்க.

வரையாரென்றதனான், ஆண்டும் எல்லாவுருபுந்தொகா; ஐயுங் கண்ணுமே தொகுவனவெனக் கொள்க.

யானை தேர் குதிரை காலாளெறிந்தார் என

உம்மையும்
உருபும் உடன்றொக்கவழி உம்மைத்தொகையென்னாது உருபு தொகையென்கவென்பது இச்சூத்திரத்திற்குக் கருத்தாக உரைத்தாரால் உரையாசிரியரெனின்:—அஃது உம்மைத் தொகையாதலின் ஒரு சொன்னடைத்தாய் உருபேற்றானும் பயனிலை கொண்டானும் நிற்கும்; அத்தொகையிடை உரு பின்மை சிற்றறிவினார்க்கும் புலனாம்; அதனான் அஃதவர்க்குக் கருத்தன்மை சொல்லவேண்டுமோவென்பது. (சஙு)

உகூஉ. உம்முந் தாகு மிடனுமா ருண்டே.

இ - ள். வினைசெயன்மருங்கிற்காலமொடு வருவனவற் றுள் உம்மீறு உந்தாய்த் திரிதலுமுடைத்து. எ - று.

உ-ம். 'நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க் குந்து.' எ-ம். 'நாரரி நறவினாண் மகிழ்தூங்குந்து.' எ-ம். வரும்.

வினைசெயன்மருங்கிற் காலமொடு வரும் உம்மென்பது ஏற்புழிக் கோடலென்பதனாற் பெற்றாம்.

இடனுமாருண்டேயென்றது, இத்திரிபு பெயரெச்சத் திற்கீருயவழியென்பது கருதிப்போலும்.

தப்பீறு திரிதன்முதலாயின இவ்வோத்தினுட் கூறப் படும் இடைச்சொற்கேயென்பது இதனானும் பெற்றாம். வினையியலுள்ளுங் கூறப்படுமாயினும், இடைச்சொற்றிரிபாக லான் ஈண்டுக் கூறலும் இயைபுடைத்தென்பது. (சச)

உகரு. வினையோடு நிலையினு மெண்ணுநிலை திரியா

நினையல் வேண்டு மவற்றவற் றியல்பே.

இ - ள். வினையொடு நிற்பினும் எண்ணிடைச்சொற்கள் தந்நிலையிற்றிரியா; அவற்றொடு வருங்கால் அவற்றவற்றியல்பு ஆராய்தல்வேண்டும். எ - று.

உ-ம். உண்டுந்தின்றும் பாடியும் வந்தான்.
எ-ம். உண்ணவெனத் தின்னவெனப்
பாடவென வந்தான். எ-ம். வரும்.

ஒழிந்தவெண்ணொடு வருவனவுளவேற்
கண்டுகொள்க.

பெரும்பான்மையும் பெயரொடல்லது
எண்ணிடைச் சொல் நில்லாமையின் அதனை
முற்கூறி, சிறுபான்மை வினை யொடு
நிற்றலுமுடைமையான் இதனை ஈண்டுக் கூறினர்.

நினையல்வேண்டு மவற்றவற்றியல்பே
யென்றதனான், எண்ணிடைச்சொல் முற்றுச்சொல்லும்
பெயரெச்சமும்பற்றி வாராதென்பதூஉம்,
வினையெச்சத்தோடும் ஏற்பனவல்லது
வாராவென்பதூஉம், ஆண்டுத்தொகை பெறுதல்
சிறுபான் மையென்பதூஉங் கொள்க.

சாத்தன்வந்தான் கொற்றன்வந்தான்
வேடன்வந்தான் என மூவரும் வந்தமையாற்
கலியாணம் பொலிந்தது எனச் செவ்வெண் தொகை
பெற்று வந்ததென்றாரால் உரையா
சிரியரெனின்:—அவை எழுவாயும் பயனிலையுமாய்

அமைந் துமாறுதலின் எண்ணப்படாமையானும், மூவருமென்பது சாத்தன் முதலாயினோர் தொகையாகலானும், அது போலி யுரையென்க.

௨௯௪. என்று மெனவு மொடுவுந் தோன்றி
" யொன்றுவழி யுடைய வெண்ணினுட் பிரிந்தே.

இ - ள். என்றும் எனவும் ஓடுவும் என்பன ஒருவழித் தோன்றி எண்ணினுட் பிறவழியும் பிரிந்து சென்று ஒன்று மிடமுடைய. எ - று.

உ-ம். 'வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்சம்.' 'கண்ணிமை நொடியென.' எ-ம். 'பொருள் கருவி காலம வினையிடனொ டைந்தும்.' எ-ம். அவை ஒருவழி நின்று, வினையென்று பகையென்று. எ-ம். கண்ணிமையென நொடி யென. எ-ம். பொருளொடு கருவியொடு காலத்தொடு வினை யொடு இடத்தொடு. எ-ம். நின்றவிடத்துப் பிரிந்து, பிற வழிச் சென்று ஒன்றியவாறு கண்டுகொள்க.

ஒன்றுவழியுடையவென்றதனால்,
சொற்றொறு நிற்பதே பெரும்பான்மையென்பதாம். சொற்றொறு நின்றவெண் இக் காலத்தரிய. ஒடுவென்பதோ ரிடைச்சொல் எண்ணின்கண் வருதலினாற் கொள்க.

இவைமூன்றும் பொருளிற்பிரிந்து எண்ணின்கண் அசை யாய் வருதலுடையவென்பது உரையாசிரியர்க்குக் கருத் தென்பாருமுளர். அசைநிலையென்பது இச்சூத்திரத்தாற் பெறப்படாமையானும், "கண்ணிமை நொடி" என்னுஞ் சூத் திரத்து எனவைக் கண்ணிமை யென்பதனோடுங் கூட்டுக வென்றுரைத்தலானும், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. (சகூ)

உகூடு. அவ்வச் சொல்லிற் கவையவை பொருளென
மெய்பெறக் கிளந்த வியல வாயினும்
வினையொடும் பெயரொடு நினையத் தோன்றித்
திரிந்துவேறு படினுந் தெரிந்தனர் கொளலே.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட இடைச்சொற்கள், அவ்வச் சொல்லிற்கு அவையவை பொருளென நிலைபெறச் சொல் லப்பட்ட இயல்பையுடையனவாயினும், வினையொடும் பெய ரொடும் ஆராய்ந்து உணரத் தோன்றி வேறுபொருளவாயும் அசைநிலையாயுந் திரிந்துவரினும், ஆராய்ந்துகொள்க. எ - று. யியல்]

எனவே, கூறிய முறையான் வருதல் பெரும்பான்மையென் றும், வேறுபட வருதல் சிறுபான்மையென்றுஞ் சொல்லிய வாறும்.

வினையொடும் பெயரொடுமென்றது, அவை வேறு பொருளவென் றுணர்தற்குச் சார்பு கூறியவாறு

உ-ம். 'சென்றீ பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரோ

எ-ம். 'கலக்கொண்டேன் கள்ளென்கோ

காழ்கொற்றன் சூடென்கோ.' எ-ம். ஓகாரம் ஈற்றசையாயும் எண்ணாயும் வந்தது. 'ஓர்கமா தோழியவர் தேர்மணிக் குரலே' என மா முன்னிலையசைச்சொல்லாயிற்று. 'அதுமற் கொண்கன் றேரே' எனமன் அசைநிலையாயிற்று பிறவுமன்ன.

செய்யுளின்பநோக்கி வினையொடும் பெயரொடுமென்றார்.

உசுசு. கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங்
கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர்
கோளலே.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்டனவன்றி யவைபோல்வன பிறவரினும், அவற்றைக் கிளந்த சொல்லினியல்பா னுணர்ந்து கொள்க. எ - று.

கிளந்தவற்றியலானென்றது, ஆசிரியர் ஆணையானன்றிக் கிளந்தவற்றையும் இன்னவென்றறிவது வழக்கினுட்சார்பும் இடமுங் குறிப்பும்பற்றியன்றே, கிளவாதவற்றையும் அவ் வாறு சார்பும் இடமுங் குறிப்பும்பற்றி இஃதசைநிலை இஃதிசைநிறை இது குறிப்பால்

இன்னபொருளுணர்த்தும் என்றுணர்ந்துகொள்க வென்றவாறு.

உ-ம். 'சிறிதுதவிர்ந் தீக மாளநின் பரிசிலருய்ம்மார்.
எ-ம். 'சொல்லென் றெய்ய நின்னொடு பெயர்ந்தே.' எ-ம். 'அறிவார் யாரஃ திறுவுழி யிறுகென.' எ-ம். 'பணியுமா மென்றும் பெருமை.' எ-ம். 'ஈங்காகுநவாலென் றிசின் யானே.' எ-ம். மாள, தெய்ய, என, ஆம், ஆல் என்பனவும் அசைநிலையாய் வந்தன. 'குன்றுதொ றாடலு நின்றதன் பண்பே' எனத் தொறுவென்பது தான் சார்ந்த மொழிப் பொருட்குப் பன்மையும் இடமாதலு முணர்த்தி நிற்கும்.

ஆனம், ஏனம், ஓனம் என்பன எழுத்துச்சாரியை. பிறவும் எடுத்தோதாத விடைச்சொலெல்லாம் இப்புறனடையாற் றழீஇக்கொள்க.
(சஅ)

இடையியன் முற்றிற்று.

அ. உ ரி யி ய ல்.

உகூஎ. உரிச்சொற் கிளவி விரிக்குங் காலை
யிசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினுந் தோன்றிப்
பெயரினும் வினையினு மெய்தடு மாறி
யொருசொற் பலபொருட் குரிமை தோன்றினும்
பலசொல் லொருபொருட் குரிமை தோன்றினும்
பயிலாத வற்றைப் பயின்றவை சார்த்தித்
தத்த மரபிற் சென்றுநிலை மருங்கி
னெச்சொல் லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தல்.

நிறுத்த முறையானே உரிச்சொலுணர்த்தியவெடுத்துக் கொண்டார்; அதனான் இவ்வோத்து உரியியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று.

தமக்கியல்பில்லாவிடைச்சொற்போலாது இசை குறிப்புப் பண்பென்னும் பொருட்குத் தாமேயுரிய வாதலின், உரிச்சொல்லாயிற்று.
பெரும்பான்மையுஞ் செய்யுட்குரியவாய் வருதலின் உரிச்சொல்லாயிற்றென்பாருமுளர்.

இ - ள், உரிச்சொல்லை விரித்துரைக்குமிடத்து, இசை குறிப்புப் பண்பென்னும் பொருண்மேற்றோன்றி, பெயர்க் கண்ணும் வினைக்கண்ணுந் தம்முருபு தடுமாறி, ஒருசொற் பலபொருட்குரித்தாய் வரினும் பலசொல் ஒருபொருட்குரித்தாய் வரினும் கேட்பானுறற் பயிலப்படாதசொல்லைப் பயின்றவற்றோடு சார்த்திப் பெயரும் வினையுமாகிய தத்தமக்குரிய நிலைக்களத்தின்கண் யாதானுமொருசொல்லாயினும் வேறு வேறு பொருளுணர்த்தப்படும். எ - று.

என்றது, இசை குறிப்புப் பண்பென்னும் பொருளவாய்ப் பெயர் வினை போன்றும் அவற்றிற்கு முதனிலையாயுந் தடுமாறி ஒருசொல் ஒருபொருட்குரித்தாதலேயன்றி ஒருசொற்பலபொருட்கும் பல

சேனாவரையருரை.

சொல் ஒருபொருட்கும் உரியவாய் வருவன உரிச்சொல்லென்றும், அவை பெயரும் வினையும்போல ஈறுபற்றிப் பொரு ளுணர்த்தலாகாமையின் வெளிப்படாதவற்றை வெளிப்பட் டவற்றோடு சார்த்தித் தம்மையெடுத்தோதியே அப்பொருளுணர்த்தப்படுமென்றும், (உரிச்சொற்குப் பொதுவிலக்கணமும் அவற்றிற்குப் பொருளுணர்த்து முறைமையு முணர்த்தியவாறு,)

குறிப்பு மனத்தாற் குறித்துணரப்படுவது: பொறியானுணரப்படுங் குணம்.
பண்பு

கறுப்பு, தவவென்பன பெயர் வினைப்போலி. துவைத் தல், துவைக்குமென்பன பெயர் வினைக்கு முதனிலையாயின. உறு முதலாயின மெய் தடுமாறாது வருமாதலின், பெயரினும் வினையினு மெய் தடுமாறியென்றது பெரும்பான்மைபற்றி யெனக் கொள்க.

அவை கூறியவாற்றாற் பொருட்குரியவாய் வருமாறு முன்னர்க் காணப்படும்.

மெய்தடுமாறலும், ஒருசொற்பலபொருட்குரிமையும், பலசொல் ஒருபொருட்குரிமையும் உரிச்சொற்கு உண்மை யான் ஓதினாரேனும், உரிச்சொற்கு இலக்கணமாவது இசை குறிப்புப் பண்பென்னும் பொருட்குரியவாய் வருதலேயாம்.

ஒருசொல் ஒருபொருட்குரித்தாதல் இயல்பாகலாற் சொல்லாமையே முடியுமென்பது. (க)

உகூஎ. வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா
வெளிப்பட வாரா வுரிச்சொன் மேன.

இ - ள். வெளிப்பட்ட உரிச்சொல், கிளந்ததனாற் பய னின்மையிற் கிளக்கப்படா; வெளிப்பட வாரா உரிச்சொன் மேற்றாக் கிளந்தோதல் எ - று.

"பயிலா தவற்றைப் பயின்றவை

சார்த்தி—யெச்சொல் லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தல்'' என்றதனுல், பயிலாதவற்றைப் பயின்றவற்ருேடு சார்த்திப் பயின்றவற்றைப் பிறிதொன்றனேடு சார்த்தாது தம்மையே கிளந்தும்

சொல்லும் உணர்த்தப்படுமென்பது பட்டு நின்றதனை விலக்கி, பயனின்மையாற் பயின்ற உரிச்சொற்கிளக்கப்படாது பயிலாத உரிச்சொல்லே கிளக்கப்படுமென, வரையறுத்தவாறு.

மேல்வென்பது மேனவென நின்றது.

(உ)

உ௬௬. அவைதாம்,
உறுதவ நனியென வரூஉ மூன்று
மிகுதி செய்யும் பொருள வென்ப.

வெளிப்படவாரா உரிச்சொல்லைக் கிளந்தோதி விரிக் கின்றார்.

அவைதாம். எ-து. வெளிப்படவாரா உரிச்சொற்றும். எ-று. அதற்கு முடிபு "அவைதாம், அம்மா மெம்மே மென்னுங் கிளவியும்" என்புழி உரைத்தாங்குரைக்க.

இ-ள். 'உறுபுன றந்துல் கூட்டி.' எ-ம். 'ஈயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே.' எ-ம். 'வந்துநனி வருந்திணை வாழியென் னெஞ்சே.' எ-ம். உறு, தவ, நனியென்பன மிகுதியென் னுங் குறிப்புப்பொருளுணர்த்தும். எ-று.

குறிப்புச்சொற் பரப்புடைமையான் முற்கூறினர். (௩)

௩௰௰. உருவுட் காகும் புரையுயர் பாகும்.

இ-ள். 'உருகெழு கடவுள்.' எ-ம். 'புரைய மன்ற புரையோர் கேண்மை.' எ-ம். உருவும் புரையும், உட்கும் உயர்புமுணர்த்தும். எ-று. (௪)

௩௰க. குருவுங் கெழுவு நிறனா கும்மே.

இ - ள். 'குருமணித் தாலி;' 'செங்கேழ் மென்கொடி

எனக் குருவும் கெழுவும், நிறமென்னும் பண்புணர்த்தும்.
எ - று.
(ரு)

ருயஉ. செல்ல லின்ன லின்னா மையே.

இ - ள்.
'மணங்கமழ் வியன்மார்ப னணங்கிய செல்லல்.' எ-ம்.
'வெயில்புறந் தரூஉ மின்னலியக் கத்து.' எ-ம்.
செல் லலும் இன்னலும், இன்னாமையென்னுங் குறிப்புணர்த்தும். எ - று.
(கூ) யியல்] சேனாவரையருரை.
உஉரு

ருயரு. மல்லல் வளனே.
ருயச. ஏபெற் றாகும்.

இ - ள். 'மல்லன் மால்வரை.' எ-ம்.
'ஏகல்லடுக்கம். எ-ம். மல்லலும் ஏவும், வளமும் பெற்றுமாகிய குறிப்புணர்த் தும். எ - று.

பெற்று--பெருக்கம். ஈதக்காலத்துப் பயின்றதுபோலும். இவையிரண்டு சூத்திரம்.

(எ) (அ)

௩௰ரு. உகப்பே யுயர்த லுவப்பே யுவகை.

இ - ள். 'விசும்புகந் தாடா து.' எ-ம்.
'உவந்துவந்— தார்வ நெஞ்சமோ டாய்நல னளை இய.'
எ-ம். உகப்பும் உவப் பும், உயர்தலும்
உவகையுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

௩௰சு. பயப்பே பயனும்.

௩௰எ. பசப்புநிற னாகும்.

இ - ள். 'பயவாக் களரனையர் கல்லா தவர்.' எ-ம்.
'மையில் வாண்முகம் பசப்பூ ரும்மே.' எ-ம். பயப்பும் பசப்பும், பயனும் நிறவேறுபாடுமாகிய குறிப்பும் பண்பு முணர்த்தும். எ - று.

(க0) (கக)

௩௰அ. இயைபே புணர்ச்சி.

௩௰கூ. இசைப்பிசை யாகும்.

இ - ள். 'இயைந்தொழுகும்.' எ-ம்.
'யாழிசையூப் புக்கும்.' எ-ம். இயைபும், இசைப்பும், புணர்ச்சிக்குறிப்பும்
இசைப்பொருண்மையுமுணர்த்தியவாறு.

(கஉ) (கங)

௩௧௰. அலமர றெருமர லாயிரண்டுஞ் சுழற்சி.

இ - ள். 'அலமர லாயம்.' எ-ம். 'தெருமர லுள்ளமொ டன்னை துஞ்சாள்.' எ-ம். அலமரலும் தெருமரலும், சுழற்சி யாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௧௪)

௩௧௧. மழவுங் குழவு மிளமைப் பொருள.

இ - ள். 'மழகளிறு.' எ-ம். 'குழக்கன்று.' எ-ம். மழவுங் குழவும், இளமைக்குறிப்புப் பொருளுணர்த்தும். எ - று.

௩௧௨. சீர்த்தி மிகுபுகழ்.
௩௧௩. மாலை யியல்பே.

இ - ள். 'வயக்கல்சால் சீர்த்தி.' எ-ம். 'இரவரன் மாலையனே.' எ-ம். சீர்த்தியும் மாலையும், பெரும்புகழும் இயல்புமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௧௫) (௧௬)

௲கச. கூர்ப்புங் கழிவு முள்ளது சிறக்கும்.

இ - ள். 'துனிகூ ரெவ்வமொடு.' எ-ம். 'கழிகண் ணோட்டம்.' எ-ம். கூர்ப்பும் கழிவும், ஒன்றனது சிறத்த லாகிய குறிப்பையுணர்த்தும். எ - று. உள்ளதென்றது முன் சிறவாதுள்ள தென்றவாறு. (கஅ)

௲கரு. கதழ்வுந் துனைவும் விரைவின் பொருள.

இ - ள். 'கதழ்பரி நெடுந்தேர்.' எ-ம். 'துனைபரி நிவக்கும் புள்ளின் மான,' எ-ம். கதழ்வும் துனைவும், விரை வாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (கசு)

௲ககூ. அதிர்வும் விதிர்ப்பு நடுக்கஞ் செய்யும்.

இ - ள். 'அதிர வருவதோர் நோய்.' எ-ம். 'விதிர்ப்புற வறியா வேமக் காப்பினை.' எ-ம். அதிர்வும் விதிர்ப்பும், நடுக்கமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

அதிழ்வென்று பாடமோதி, 'அதிழ்கண
-முரசம்' என்றுதாரணங் காட்டுவாருமுளர்.
(உ०)

ஙகஎ. வார்தல் போக லொழுகன் மூன்று
நேர்வு நெடுமையுஞ் செய்யும் பொருள.

இ - ள். 'வார்ந்திலங் கும்வை யெயிற்று;' 'வார்கையிற்
றொழுகை.' எ-ம். 'போகுகொடி மருங்குல்' 'வெள்வேல் விடத்தே ரொடுகாருடை போகி.' எ-ம். 'ஒழுகுகொடி மருங்குல்;' 'மால்வரை யொழுகிய வாழை.' எ-ம். வார்தல், போகல், ஒழுகல் என்னு மூன்றுசொல்லும், நேர்மையும் நெடுமையுமாகிய பண்புணர்த்தும். எ - று. (உக) யியல்]
சேனவரையருரை. உஉஎ

ஙகஅ. தீர்தலுந் தீர்த்தலும் விடற்பொருட்
டாகும்.

இ - ள். தீர்தலுந் தீர்த்தலுமென்னுமிரண்டும் விடுத லாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

உ-ம். 'துணையிற் றீர்ந்த கடுங்கண் யானை' என வரும்.

தீர்த்தல் விடுதற்பொருண்மைக்கண் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. தீர்த்தலென்பது செய்வித்தலையுணர்த்தி நின்ற நிலை மையெனின்:—செய்வித்தலையுணர்த்து நிலைமை வேறாதின், "இயைபே புணர்ச்சி" என்புழியும் இயைப்பென வேறாதல் வேண்டும்; அதனாற் றீர்த்தலுஞ் செய்தலையுணர்த்துவதோர் உரிச்சொல்லெனவே படுமென்பது.

விடற்பொருட்டாகு மென்பதனை இரண்டனோடுங் கூட்டுக.

பன்மையொருமை மயக்கமெனினுமமையும். (உஉ)

௩கக. கேடவரல் பண்ணையா யிரண்டும் விளையாட்டு.

இ - ள். 'கெடவர லாயமொடு.' எ-ம். 'பண்ணைத் தோன்றிய வெண்ணான்கு பொருளும்.' எ-ம். கெடவரலும் பண்ணையும், விளையாட்டாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ

- று. ()

ங௨ய. தடவுங் கயவு நளியும் பெருமை.

இ - ள். 'வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்;
'கயவாய்ப் பெருங்கை யானை;' 'நளிமலை நாடன்'
எனத் தட -வும் கயவும் நளியும்,
பெருமையாகிய பண்புணர்த்தும். எ-று.

ங௨க. அவற்றுள்,
தடவென் கிளவி கோட்டமுஞ் செய்யும்.
ங௨௨. கயவென் கிளவி மென்மையு மாகும்.
ங௨ங. நளியென் கிளவி செறிவு மாகும்.

இ - ள். 'தடமருப்பெருமை;' 'கயந்தலை மடப்பிடி;' 'நளியிருள்' எனத் தடவென்கிளவி முதலாயின, பெருமை யேயன்றிக் கோட்டமும் மென்மையுமாகிய பண்பும் செறி -வாகிய குறிப்புமுணர்த்தும். எ - று. (௨௫) (௨௬) (௨எ)

௩௨௪. பழுதுபய மின்றே.

௩௨௫. சாயன் மென்மை.

௩௨௬. முழுதென் கிளவி யெஞ்சாப் பொருட்டே.

இ - ள். 'பழுதுகழி வாழ்நாள்;' 'சாயன்மார்பு;' 'மண் முழுதாண்ட' எனப் பழுது முதலாயின, பயமின்மையாகிய குறிப்பும் மென்மையாகிய பண்பும் எஞ்சாமையாகிய குறிப்பு முணர்த்தும். எ - று. (உஅ) (உகூ) (௩0)

௩௨எ. வம்புநிலை யின்மை.

௩௨அ. மாதர் காதல்.

௩௨௯. நம்பு மேவு நசையா கும்மே.

இ - ள். 'வம்புமாரி;' 'மாதர் நோக்கு;' 'நயந்துநாம் விட்ட நன்மொழி நம்பி;' 'பேரிசை நவிரமேஎ வுறையும்' என 'வம்பும் மாதரும், நிலையின்மையுங் காதலுமாகிய குறிப் புணர்த்தும்; நம்பும் மேவும், நசையாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

மேவு—நசையாக. (௩௧) (௩௨) (௩௩)

௩௩௰. ஓய்த லாய்த னிழத்தல் சாஅ
யாவயி னுங்கு முள்ளத னுணுக்கம்.

இ - ள். 'வேனி லுழந்த வறிதுயங் கோய்களிறு;' 'பாய்ந்தாய்ந்த தானை பரிந்தானு மைந்தினே;' 'நிழத்த யானை மேய்புலம் படர;' 'கயலற லெதிரக் கடும்புனல் சாஅய்' என ஓய்தன்முதலாயின நுணுக்கமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ-று. ஆய்ந்த தானை—பொங்குதல் விசித்தலானுணுகிய தானை. உள்ளதென்றது முன்னுணு காதுள்ளதென்றவாறு. (௩௪).

௩௩௧. புலம்பே தனிமை.
௩௩௨. துவன்றுநிறை வாகும்.
௩௩௩. முரஞ்சன் முதிர்வே.
௩௩௪. வெம்மை வேண்டல்.

இ- ள். 'புலிப்பற் கோத்த புலம்புமணித் தாலி.' எ-ம். 'ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை மூதூர்.' எ-ம். 'சூன்முரஞ் செழிலி.' எ-ம். 'வெங்காமம்.' எ-ம். புல்ம்பு முதலாயின, ஃியல்]

தனிமையும் நிறைவும் முதிர்வுமாகிய குறிப்பும் விரும்புதலாகிய பண்புமுணர்த்தும். எ - று. (௩௫) (௩௬) (௩௭) (௩௮)

௩௩௫. பொற்பே பொலிவு.

௩௩௬. வறிதுசிறி தாகும்.

௩௩௭. ஏற்ற நினைவுந் துணிவு மாகும்.

இ - ள். 'பெருவரை யடுக்கம் பொற்ப.' எ-ம். 'வறிது வடக்கிறைஞ்சிய.' எ-ம். 'கானலஞ் சேர்ப்பன் கொடுமை யேற்றி;' 'எற்றேற்ற மில்லாருள் யானேற்ற மில்லாதேன்.' எ-ம். பொற்பு முதலாயின, முறையானே பொலிவும், சிறிதென்பதூஉம், நினைவும் துணிவுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௩௯) (௪0) (௪௧)

௩௩௮. பிணையும் பேணும் பெட்பின் பொருள.

இ - ள். 'அரும்பிணை யகற்றி வேட்ட ஞாட்பினும்.' எ-ம். 'அமரர்ப் பேணியு மாகுதி யருத்தியும்.' எ-ம். பிணையும் பேணும், பெட்பின் பொருளாகிய புறந்தருதலென்னுங்

குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

பெட்பின் பொருளவென்றதனால், பெட்பின் பொரு ளாகிய விரும்புதலுணர்த்தலுங் கொள்க. அது வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (சஉ)

ருருகூ. பணையே பிழைத்தல் பெருப்பு மாகும்.

இ - ள். 'பணைத்துவீழ் பகழி' எனப் பணையென்பது பிழைத்தலாகிய குறிப்புணர்த்தும்; அதுவேயன்றி 'வேய் மருள் பணைத்தோள்' எனப் பெருப்பாகிய குறிப்புமுணர்த் தும். எ - று.

பெருமையாகிய பண்புணர்த்தாது பெருத்தலாகிய குறிப்புணர்த்துமென்பார் பெருப்பென்றார். (சரு)

ருசய. படரே யுள்ளல் செலவு மாகும்.

இ - ள். 'வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி;' 'கறவை கன்று வயிற்படர' எனப் படரென்பது உள்ளு தலுஞ் செலவுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

௲சக. பையுளுஞ் சிறுமையு நோயின் பொருள.

இ - ள். 'பையுண்மாலை.' எ-ம். 'சிறுமை யுறுப செய் பறி.யலரே.' எ-ம். பையுளுஞ் சிறுமையும், நோயாகிய குறிப் புணர்த்தும். எ - று. (சரு)

௲சஉ. எய்யா மையே யறியா மையே.

இ - ள். 'எய்யா மையல்லை நீயும் வருந்துதி' என எய் யாமை அறிவின்மையாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

அறிதற்பொருட்டாய் எய்தலென்றுனும் எய்த்தலென் றுனும் சான்றோர் செய்யுட்கண் வாராமையின், எய்யாமை எதிர்மறையன்மையறிக. (சசு)

௲சங. நன்றுபெரி தாகும்.

இ - ள். 'நன்று மரிதிற் றனையாற் பெரும'
என நன் றென்பது பெரிதென்னுங்
குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

பெருமையென்னது பெரிதென்றதனான்
நன்றென்பது வினையெச்சமாதல் கொள்க.
(சஎ)

ருசச. தாவே வலியும் வருத்தமு மாகும்.

இ - ள். 'தாவி னன்பொன் றைஇய பாவை.'
எ-ம். 'கருங்கட் டாக்கலை பெரும்பிறி தற்றென'
எ-ம். தாவென் பது வலியும் வருத்தமுமாகிய
குறிப்புணர்த்தும். எ - று. ().

ருசரு. தேவுக்கோளற் பொருட்டே.
ருசசு. தெவ்வுப்பகை யாகும்.

இ - ள். 'நீர் தெவுநிரைத் தொழுவர்.' எ-ம்.
'தெவ்வுப் புலம்.' எ-ம். தெவுந் தெவ்வும்,
முறையானே கொள்ளு தலும்
பகையுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

(சகூ) (ஞூ0).

ரூசஎ. விறப்பு முறப்பும் வெறுப்புஞ் செறிவே.

இ - ள். 'விறந்த காப்போ டுண்ணின்று வலியுறுத்தும்.' எ-ம். 'உறந்த விஞ்சி.' எ-ம். 'வெறுத்த கேள்வி விளங்கு புகழ்க் கபிலன்.' எ-ம். விறப்பு முதலாயின செறிவென்னுங் குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

(ருக) ியல்] சேனாவரையருரை.

உருக

ரூசஅ. அவற்றுள்,

விறப்பே வெரூஉப் பொருட்டு மாகும்.

இ - ள். 'அவலெறி யுலக்கைப் பாடுவிறந் தயல' என விறப்பென்பது செறிவேயன்றி வெருவுதற்குறிப்புமுணர்த் தும். எ - று.

(ருஉ)

ரூசகூ. கம்பலை சும்மை கலியே யழுங்க
லென்றிவை நான்கு மரவப் பொருள.

இ - ள். 'கம்பலை மூதூர்.' எ-ம். 'ஒருபெருஞ் சும்மை யொடு.' எ-ம். 'கலிகொ ளாய மலிதொகு

பெடுத்த.' எ-ம். 'உயவுப் புணர்ந்தன்றிவ் வழுங்க லூரே.' எ-ம். கம்பலை முதலாகிய நான்கும் அரவமாகிய இசைப்பொருண்மைபு ணர்த்தும். எ - று. (ருக)

ருடுய. அவற்றுள்,

அழுங்க லிரக்கமுங் கேடு மாகும்.

இ - ள். 'பழங்க ணோட்டமு நலிய வழுங்கின னல்லனோ.' எ-ம்: 'குணனழுங்கக் குற்ற முழைநின்று கூறுஞ் சிறியவர்கட்கு.' எ-ம். அழுங்கல், அரவமேயன்றி இரக்கமுங் கேடுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (ருச)

ருடுக. கழுமென் கிளவி மயக்கஞ் செய்யும்.

இ - ள். 'கழுமிய ஞாட்பு' எனக் கழுமென்பது மயக்க மாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (ருரு)

ருடுஉ. செழுமை வளனுங் கொழுப்பு மாகும்.

இ - ள். 'செழும்பல் குன்றம்.' எ-ம். 'செழுந்தடி தின்ற செந்நாய்.' எ-ம். செழுமை, வளனுங்கொழுப்புமாகிய பண்புணர்த்தும். எ - று. (௫௬)

௩௫௩. விழுமஞ் சீர்மையுஞ் சிறப்பு மிடும்பையும்.

இ - ள். 'விழுமியோர்க் காண்டொறுஞ் செய்வர் சிறப்பு.' எ-ம். 'வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து.' எ-ம். "நின்னுறு விழுமங் களைந்தோன்.' எ-ம். விழுமம் முறை ௨௩௨

யானே சீர்மையுஞ் சிறப்பும் இடும்பையுமாகிய குறிப்புணர்த் தும். எ - று. (௫௭)

௩௫௪. கருவி தொகுதி.

௩௫௫. கமநிறைந் தியலும்.

இ - ள். 'கருவி வானம்.' எ-ம். 'கமஞ்சூன் மாமழை.' எ-ம். கருவியுங் கமமும், தொகுதியும் நிறைவுமாகிய குறிப்

புணர்த்தும். எ - று. 'கருவிவானம்' என்புழிக் கருவி மின்னுமுழக்கு முதலாயவற்றது தொகுதி. (ருஅ) (ருகூ)

ஈருகூ. அரியே யைம்மை.

ஈருஎ. கவவகத் திடுமே.

இ - ள். 'அரிமயிர்த் திரண் முன்கை.' எ-ம். 'கழுவி' ளங்கா ரங் கவைஇய மார்பே.' எ-ம். அரியுங் கவவும், ஐம்மையும் அகத்திடுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ-று. (கூ0) (கூக)

ஈருஅ. துவைத்தலுஞ் சிலைத்தலு மியம்பலு மிரங்கலு

மிசைப்பொருட் கிளவி யென்மனார் புலவர்.

இ -ள். 'வரிவளை துவைப்ப.' எ-ம். 'ஆமா நல்லேறு சிலைப்ப.' எ-ம். 'கடிமாங் தடியு மோசை தன்னூர்— நெடுமதில் வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப.' எ-ம். 'ஏறிரங்கிரு ளிடை.' எ-ம். துவைத்தன் முதலாயின இசைப்பொருளுணர்த்தும். எ - று. (கூஉ)

ஈருகூ. அவற்றுள்,

இரங்கல் கழிந்த பொருட்டு மாகும்.

இ - ள். 'செய்திரங்காவினை' என இரங்கல், இசையே யன்றிப் பொருளது கழிவாகிய குறிப்புமுணர்த்தும். எ - று.

கழிந்த பொருள்பற்றி வருங்கவலையைக் கழிந்த பொரு ளென்றார்.
(௬௩)
௩௬ய. இலம்பா டொற்கமா யிரண்டும் வறுமை.

இ - ள். 'இலம்படு புலவ ரேற்றகை நிறைய.' எ-ம். 'ஒக்கலொற்கஞ்சொலிய.' எ-ம். இலம்பாடும் ஒற்கமும் வறுமையாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

இலமென்னுமுரிச்சொல், பெரும்பான்மையும் பாடென் னுந்தொழில்பற்றியல்லது வாராமையின் இலம்பாடென்றார்.

௩௬௧. ஞெமிர்தலும் பாய்தலும் பரத்தற்

பொருள.

இ - ள். 'கருமணன் ஞெமிரிய திருநகர் முற்றத்து.'
எ-ம். 'பாய்புனல்.' எ-ம். ஞெமிர்தலும் பாய்தலும், பரத்த
லாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.
(௯௫)

௩௯௨. கவர்வுவிருப் பாகும்.

௩௯௩. சேரே திரட்சி.

௩௯௪. வியலென் கிளவி யகலப் பொருட்டே.

இ - ள். 'கவர்நடைப் புரவி.' எ-ம். 'சேர்ந்துசெறி குறங்கு.' எ-ம். 'வியலுலகம்.' எ-ம் கவர்வு முதலாயின முறையானே விருப்புந் திரட்சியும் அகலமுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.
(௯௯).(௯௭) (௯௮)

௩௯௫. பேநா முருமென வரூஉங் கிளவி
யாமுறை மூன்று மச்சப் பொருள.

இ - ள். 'மன்ற மார்த்த பேமுதிர் கடவுள்.' எ-ம். 'நாநல்லார்.' எ-ம். 'உருமில்

சுற்றம்.' எ-ம். பே முதலாகிய மூன்றும் அச்சமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௬௬)

௩௬௬. வயவலி யாகும்.

௩௬௭. வாளொளி யாகும்.

௩௬௮. துயவென் கிளவி யறிவின் றிரிபே.

இ - ள். 'தன்னிருந் துப்பின் வயமான்.' எ-ம். 'வாண் முகம்.' எ-ம். 'துயவுற்றேம் யாமாக.' எ-ம். வயமுதலாயின, வலியும் அறிவு வேறுபடுதலுமாகிய குறிப்பும் ஒளியாகிய பண்புமுணர்த்தும். எ - று. (௭0) (௭௧) (௭௨)

௩௬௯. உயாவே யுயங்கல்.

௩௭0. உசாவே சூழ்ச்சி.

௩௭௧. வயாவென் கிளவி வேட்கைப் பெருக்கம்.

இ - ள். 'பருந்திருந் துயாவிளி பயிற்று மியாவுயர் கனந்தலை' எ-ம். 'உசாத்துணை.' எ-ம். 'வயவுறு மகளிர்.'

எ-ம். உயா முதலாயின, முறையானே உயங்கலுஞ் சூழ்ச் சியும் வேட்கைப்

பெருக்கமுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.
(எங) (எச) (எரு)

௩எ௨. கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள.

இ - ள். 'நிற்கறுப்பதோ ரருங்கடிமுனையள்.' எ-ம். 'நீசிவந் திறுத்த நீரழி பாக்கம்.' எ-ம். கறுப்புஞ் சிவப்பும், வெகுளியாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

கருமை செம்மையென்னாது கறுப்புச் சிவப்பென்றதனான், தொழிற்பட்டுழியல்லது அவை வெகுளியுணர்த்தாமை கொள்க.
(எசு)

௩எ௩. நிறத்துரு வுணர்த்தற்கு முரிய வென்ப.

இ - ள். 'கறுத்த காயா;' 'சிவந்த காந்தள்.' என அவை வெகுளியேயன்றி நிறவேறுபாடுணர்த்தற்குமுரிய. எ - று.

இவை வெளிப்படுசொல்லாயினும், கறுப்புஞ்சிவப்பும் வெகுளிப்

பொருளமென்றதனுல், கருங்கண், செவ்வாய் எனப் பண்பாயவழியல்லது தொழிலாயவழி நிறவேறுபா டுணர்த்தா வென்பது படுதலின், அதனைப் பாதுகாத்தவாறு.

௩௭௪. நொசிவு நுழைவு நுணங்கு நுண்மை.

இ-ள். 'நொசிமருங்குல்.' எ-ம். 'நுழைநூற் கலிங்கம்.' எ-ம். 'நுணங்குதுகி லுடக்கம்போல.' எ-ம். நொசிவு முதலாயின, நுண்மையாகிய பண்புணர்த்தும். எ - று. (எஅ)

௩௭௫. புனிறேன் கிளவியீன் றணிமைப் பொருட்டே.

இ - ள். 'புனிற்றுப் பாய்ந்தெனக் கலங்கி' எனப் புனி றென்பது ஈன்றணிமையாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. ()

௩௭௬. நனவே களனு மகலமுஞ் செய்யும்.

இ - ள். 'நனவுப்புகு விறலியிற் றோன்று நாடன்.' எ-ம். 'நனந்தலையுலகம்.' எ-ம். நனவு, களனும் அகலமு மாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.
(அ0) யியல்] சேனாவரையருரை.
உருரு

ருஎஎ. மதவே மடனும் வலியு மாகும்.

இ - ள். 'பதவு மேய்ந்த மதவுநடை நல்லான்.' எ-ம். 'கயிறிடு கதச்சேப் போல மதமிக்கு.' எ-ம். மதவென்பது மடனும் வலியுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (அக).

ருஎஅ. மிகுதியும் வனப்பு மாகலு முரித்தே.

இ - ள். 'மதவிடை.' எ-ம். 'மாதர் வாண்முக மதைஇய நோக்கே.' எ-ம். மடனும் வலியுமேயன்றி, மிகுதியும் வனப் புமாகிய குறிப்புஞ் சிறுபான்மையுணர்த்தும். எ - று. மத விடை யென்புழி மிகுதி உள்ளமிகுதி. (அஉ)

ருஎகூ. புதிதுபடற் பொருட்டே யாணர்க் கிளவி.

இ - ள்.

'மீனொடு பெயரும் யாணரூர்' என யாணரென் பது வாரி புதிதாகப்படுதலாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. ().

ரு௩ய. அமர்தன் மேவல்.

ரு௩க. யாணுக் கவினும்.

இ - ள் 'அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையும்.' எ-ம். 'யாணது பசலை.' எ-ம். அமர்தலும் யாணும், முறையானே மேவுதலுங் கவினுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (அச) ()

ரு௩உ. பரவும் பழிச்சும் வழுத்தின் பொருள.

இ - ள். 'நெல்லுகுத்துப் பரவுங் கடவுளு மிலவே.' எ-ம். 'கைதொழூஉப் பழிச்சி.' எ-ம். பரவும் பழிச்சும், வழுத்துதலாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (அரு).

ரு௩ரு. கடியென் கிளவி,

வரைவே கூர்மை காப்பே புதுமை
விரைவே விளக்க மிகுதி சிறப்பே
யச்ச முன்றேற் றாயீ ரைந்து
மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருட்டா

கும்மே.

இ - ள். கடியென்னுமுரிச்சொல் வரைவு முதலாகிய பத்துக் குறிப்புமுணர்த்தும். எ - று.

உ-ம். 'கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க்கு' என வரைவும், 'கடி நுனைப் பகழி' எனக் கூர்மையும் 'கடிகா' எனக் உ௱௲

காப்பும், 'கடிமலர்' எனப் புதுமையும், 'கடுமான்' என விரைவும், 'கடும்பகல்' என விளக்கமும், 'கடுங்கா லொற்றலின்' என மிகுதியும், 'கடுநட்பு' எனச் சிறப்பும், 'கடியையா னெடுந்தகை செருவத் தானே' என அச்சமும், 'கொடுஞ் சுழிப் புகார்த்தெய்வ நோக்கிக் கடுஞ்சூ டருகுவ னினக்கே' என முன்றேற்றும் உணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க.

முன்றேற்று - புறத்தின்றித் தெய்வமுதலாயினவற் றின் முன்னின்று தெளித்தல். (அஎ)

ருஅச. ஐயமுங் கரிப்பு மாகலு முரித்தே.

இ - ள். 'கடுத்தன னல்லளோ வன்னை.' எ-ம். 'கடிமி ளகு தின்ற கல்லா மந்தி.' எ-ம். கடியென்கிளவி மேற்கூறப் பட்ட பொருளேயன்றிச் சிறுபான்மை ஐயமாகிய குறிப்புங் கரிப்பாகிய பண்புமுணர்த்துதற்குமுரித்து. எ - று. (அஅ)

ஙஅரு. ஐவியப் பாகும்.
ஙஅசு. முனைவுமுனி வாகும்.
ஙஅஎ. வையே கூர்மை.
ஙஅஅ. எறுழ்வலி யாகும்.

இ - ள். 'ஐதே காமம் யானே.' எ-ம். 'சேற்றுநில முனைஇய செங்கட் காரான்.' எ-ம். 'வைநுனைப் பகழி.' எ-ம். 'போரெறுழ்த்திணிதோள்.' எ-ம். ஐ முதலாயின முறையானே வியப்பும் முனிவுங் கூர்மையும் வலியுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (அகூ) (கூ0) (கூக) கூஉ)

ஙஅகூ. மெய்பெறக் கிளந்த வுரிச்சொல் லெல்லா
முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடி

யோத்த மொழியாற் புணர்த்தன
ருணர்த்த
றத்த மரபிற் றேன்றுமன் பொருளே.

இ - ள். இச்சொல் இப்பொருட்குரித்தென மேற்கூறப் பட்ட உரிச்சொலெல்லாவற்றையும், அவற்று முன்னும் பின்னும் வருமொழிகளை ஆராய்ந்து, அம்மொழிகளுட்டக்க மொழியாலே ஒருபொருளுணர்த்துக; இவ்வாறுணர்த்தவே, வரலாற்றுமுறைமையாற் றத்தமக்குரித்தாய பொருள் விளங்குகும். எ - று.

இஃதென் சொல்லியவாறேவெனின்:—"உறுதவ நனி" யென வரூஉ மூன்று—மிகுதி செய்யும் பொருள வென்ப." எ-ம். "செல்ல லின்ன லின்னா மையே." எ-ம். ஓதியவழி, அவைபயின்ற சொல்லன்மையான், இவை மிகுதியும்

இன்னு
மையுமுணர்த்துமென்று
ஆசிரியராணையாற்கொள்வதல்லது வரலாற்றுற்
பொருளுணர்த்துமெனப்படாவோவென்று ஐயு
றுவார்க்கு, 'உறுகால்;' 'தவப்பல;' 'நனிசேய்த்து'
எனவும்,
'மணங்கமழ் வியன்மார்ப னணங்கிய செல்லல்'
எனவும்;
முன்னும் பின்னும் வருஞ்சொன்னுடி அவற்றுள்
இச்சொல் லோடு இவ்வுரிச்சொல் இயையுமென்று
கடைப்பிடிக்கத் தாம் புணர்த்த சொற்கேற்ற
பொருள் விளங்குதலின், உரிச்சொல் லும்
வரலாற்றுற்பொருளுணர்த்துமென்பது
பெறப்படுமென ஐயமகற்றியவாறெனக் கொள்க.
வரலாற்றுற் பொருளுு ணர்த்தாவாயின், குழுவின்
வந்த குறிநிலைவழக்குப்போல இயற்கைச்
சொல்லெனப்படாவென்பது. (கூ௩).

௩கூ௰. கூறிய கிளவிப் பொருணிலை யல்ல
வேறுபிற தோன்றினு மவற்றேடுங்
கொளலே.

இ - ள். முன்னும் பின்னும் வருபவை

நாடிய வழி, உரிச்சொற்குக் கூறப்பட்ட பொருளேயன்றிப் பிறபொரு ளோன்றுமாயினும், கூறப்பட்டவற்றோடு அவற்றையுங் கொள்க. எ - று.

'கடிநாறும் பூந்துணர்' என்றவழிக் கடியென்பது முன்னும் பின்னும் வருபவை நாட வரைவு முதலாயின பொருட்கேலாது மணப்பொருட்டாயினவாறு கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன. (கூச).

. ருகூக. பொருட்குப்பொரு டெரியி னதுவரம் பின்றே.

பயிலாதவற்றைப் பயின்றவை சார்த்திப் பொருளு. ணர்த்துங்காற் படுமுறைமையுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். ஒருசொல்லை ஒருசொல்லாற் பொருளுணர்த் தியவழி அப்பொருளுணர்த்த வந்த சொற்கும் பொருள் யாதெனப் பொருட்குப் பொருடெரியுமாயின், மேல் வரு வனவற்றிற்கெல்லாம் ஈறிலாதலின், அவ்வினு

[உரி வரம்பின்றியோடும்; அதனாற் பொருட்குப் பொருடெரி யற்க. எ - று.

ஒருசொற்குப் பொருளுரைப்பது பிறிதோர்சொல்லா னன்றே அச்சொற்பொருளும் அறியாதானை உணர்த்துமா றென்னையெனின்; அது வருகின்ற சூத்திரத்தாற் பெறப் படும். (கூரு)

நகூஉ. பொருட்குத்திரி பில்லை யுணர்த்த வல்லின்.

இ - ள். 'உறுகால்' என்புழி உறுவென்னுஞ்சொற்குப் பொருளாகிய மிகுதியென்பதன் பொருளும் அறியாத மட வோனாயின், அவ்வாறு ஒருபொருட்கிளவி கொணர்ந்து ணர்த்தலுறாது கடுங்காலது வலி கண்டாய் ஈண்டு உறுவென் பதற்குப் பொருளென்று தொடர்மொழி கூறியானும் கடுங் காலுள்வழிக் காட்டியானும், அம்மாணாக்கனுணரும் வாயி லறிந்து உணர்த்தல் வல்லனாயின், அப்பொருடிரிபு படாமல் அவனுணரும். எ - று. அவற்றானு முணர்தலாற்றாதானை உணர்த்துமா

றென்னையெனின்:—அதற்கன்றே வருஞ்சூத்திரமெழுந்ததென்பது.
(கூகூ)

ஙகூங. உணர்ச்சி வாயி லுணர்வோர் வலித்தே.

இ - ள். வெளிப்படத் தொடர்மொழி கூறியானும் பொருளைக் காட்டியானும் உணர்த்தவும் உணராதானை உணர்த்தும் வாயிலில்லை; உணர்ச்சியது வாயில் உணர்வோர துணர்வை வலியாகவுடைத்தாகலான். எ - று.
யாதானுமோராற்று னுணருந்தன்மை அவற்கில்லையா யின், அவனையுணர்த்தற்பாலனல்லனென்றவாறு.
(கூஎ)

ஙகூச. மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்ரு.

இ - ள். உறு தவ முதலாயின சொற்கு மிகுதி முத லாயின பொருளாதல் வரலாற்றுமுறைமையாற் கொள்வ

தல்லது, அவை அப்பொருளவாதற்குக் காரணம் விளங்கத்
தோன்ரு. எ - று.
பொருளொடு சொற்கிபைபு
இயற்கையாகலான் அவ் வியற்கையாகிய இயைபாற் சொற்பொருளுணர்த்துமென்பு யியல்]

சேனுவரையருரை. உ௩௯

ஒரு சாரார் பிறகாரணத்தானுணர்த்து மென்ப. அவற்றுண் மெய்ம்மையாகிய காரணம் ஆசிரியர்க்குப் புலனுவதல்லது நம்மனோர்க்குப் புலனுகாமையின், மொழிப்பொருட்காரண மில்லையென்னுது விழிப்பத் தோன்ருவென்ருர். அக்காரணம் பொதுவகையான் ஒன்ருயினுஞ் சொற்றொறுமுண்மையிற் சிறப்புவகையாற் பலவாம்; அதனுன் விழிப்பத் தோன்ரு வெனப் பன்மையாற் கூறினுர். உரிச்சொற்பற்றியோதினு ரேனும், ஏனைச் சொற்பொருட்கு மிஃதொக்கும். (௯அ).

௩௯௫. எழுத்துப்பிரிந் திசைத்த லிவணியல் பின்றே.

இ - ள். முதனிலையும் இறுதிநிலையுமாக எழுத்துக்கள் பிரிந்து வேறு வேறு பொருளுணர்த்தல் உரிச்சொல்லிடத் தியைபுடைத்தன்று. எ - று.

இவணியல்பின்றெனவே, எழுத்துப் பிரிந்து பொரு ளுணர்த்தல் பிறண்டு இயல்புடைத்தென்பதாம். அவை யாவன, வினைச்சொல்லும் ஒட்டுப்பெயருமாம். பிரிதலும் பிரி யாமையும் பொருளுணர்த்துவனவற்றிற்கேயாகலின், கூறை கோட்படுதல் கடவுளர்க்கு எய்தாதவாறுபோல, இடைச் சொற்கு இவ்வாராய்ச்சி யெய்தாமையறிக. தவ நனியென்னுந்தொடக்கத்தன குறிப்புவினையெச்சம் போலப் பொருளுணர்த்தலின், அவைபோலப் பிரிக்கப்படுஞ் சொல்லோவென்னையுறுமை ஐயமகற்றியவாறு. (கூகூ)

ரூகூகூ. அன்ன பிறவுங் கிளந்த வல்ல
பன்முறை யானும் பரந்தன வரூஉ
முரிச்சொல் லெல்லாம்/பொருட்குறை

கூட்ட

வியன்ற மருங்கி னினைத்தென வறியும்
வரம்புதமக் கின்மையின் வழிநனி
கடைப்பிடித்
தோம்படை யாணையிற் கிளந்தவற்
றியலாற்
பாங்குற வுணர்த லென்மனார் புலவர்.

இ - ள். அன்னபிறவுங்கிளந்தவல்ல பன்முறையானும் பரந்தன வரூஉமுரிச்சொல்லெல்லாம். என் - து. சொல்லப்பட்டனவேயன்றி அவைபோல்வன பிறவும் பலவாற்றானும் பரந்து

வருமுரிச்சொலெல்லாம். எ - று. பொருட்குறை கூட்ட வியன்ற மருங்கினினைத்தென வறியும் வரம்பு தமக்கின்மை யின். எ-து. பொருளொடு புணர்த்துணர்த்த இசை குறிப் புப் பண்புபற்றித் தாமியன்ற நிலத்து இத்துணையென வரை யறுத்துணருமெல்லை தமக்கின்மையான் எஞ்சாமைக் கிளத்த லரிதாகலின். எ - று.
வழிநனிகடைப்பிடித்தோம்படையா

ணையிற்கிளந்தவற்றியலாற் பாங்குறவுணர்தல். எ-து.
"இசை யினுங் குறிப்பினும் பண்பினுந் தோன்றிப்—பெயரினும் வினையினு மெய்தடு மாறி" எனவும் "முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடி" எனவுங் கூறிய நெறியைச் சோராமற் கடைப்பிடித்து "எச்சொல் லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தல்" எனவும், "ஒத்த மொழியாற் புணர்த்தன ருணர்த்த—றத்த மரபிற் றோன்றுமன் பொருளே" எனவும்
என்னுற்றாப்பட்ட பாதுகாவலாணையிற் கிளந்தவற்றியல் பொடும்ஓரீ இயவற்றை முறைப்படவுணர்க. எ - று.

குறிப்புப்பொருண்மை பலவகைத்தாகலானும், பெயரி னும் வினையினு மெய்தடுமாறியுந் தடுமாறாதும் ஒருசொற்பல பொருட்குரித்தாயும் வருதலானும், ஈறுபற்றித் தொகுத் துணர்த்தற்கு அன்னவீறுடையவன்மையானும், பன்முறை யானும் பரந்தன் வரூஉமென்றார்.

பொருளைச் சொல் இன்றியமையாமையின்,

அதனைக் குறையென்றார்; ஒருவன் வினையும் பயனும் இன்றியமையா மையின், 'வினைக்குறை தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தின் றுலகு' 'பயக் குறை யில்லைதாம் வாழுநாளே' என்றாற்போல. பொருட் குறை கூட்ட வாம்பு தமக்கின்மைபினென இவையும்.

இருமை யென்பது கருமையும் பெருமையுமாகிய பண் புணர்த்தும். சேணென்பது சேய்மையாகிய குறிப்புணர்த் தும். தொன்மையென்பது பழமையாகிய குறிப்புணர்த்தும். இவையெல்லாம் அன்னபிறவுங்கிளந்தவல்ல வென்பதனாற் கொள்க. பிறவுமன்ன. (௪௦௦)

உரியியன் முற்றிற்று.

௯. எ ச் ச வி ய ல்.

௩௯௭. இயற்சொற் றிரிசொற் றிசைச்சொல் வடசொலென்

றனைத்தே செய்யு ளீட்டச் சொல்லே.

கிளவியாக்கமுதலாக உரியியலிறுதியாகக் கிடந்த ஓத்துக் களுள் உணர்த்துதற்கிடமின்மையான் உணர்த்தப்படாது எஞ்சிநின்ற சொல்லிலக்கணமெல்லாந் தொகுத்துணர்த்திய வெடுத்துக்கொண்டார். அதனுன் இவ்வோத்து எச்சவிய லென்னும் பெயர்த்தாயிற்று.

"கண்டீரென்று" எனவும், "செய்யா வென்னு முன்னிலை வினைச்சொல்" எனவும், "உரிச்சொன் மருங்கினும்" எனவும், "ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி" எனவும், இவை முதலாகிய சூத்திரங்களானுணர்த்தப்பட்ட அசைநிலையும் வினைச் சொல்லிலக்கணமும் வழுவமைதியும் அவ்வவ்வோத்துக் களுளுணர்த்தாது ஈண்டுணர்த்தியதென்னையோவெனின்:— அதற்குக் காரணம் அவ்வச்சூத்திரமுரைக்கும்வழிச் சொல் லுதும்.

பலபொருட்டொகுதிக்கு ஒன்றனுற்பெயர் கொடுக்குங் கால் தலைமையும் பன்மையும்பற்றிக் கொடுப்பினல்லது பிறி தாறின்மையானும்,

தலைமையும் பன்மையும் எச்சத்திற்கின் மையானும், பத்துவகையெச்சம் ஈண்டுணர்த்தலான் எச்ச வியலாயிற்றென்றல் பொருந்தாமையுணர்க.

செய்யுட்குரிய சொல்லும், அவற்றதிலக்கணமும், அவற்றாற் செய்யுள் செய்வுழிப் படும் விகாரமும், செய்யுட் பொருள்கோளும், எடுத்துக்கோட்டற்கணுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். இயற்சொல்லும், திரிசொல்லும், திசைச்சொல் லும், வடசொல்லுமென அத்துணையே செய்யுளீட்டுதற் குரிய சொல்லாவன. எ - று.

இயற்சொல்லானுஞ் செய்யுட்சொல்லாகிய திரிசொல் லானுமேயன்றித் திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் இடை-

உக

விராய்ச் சான்றோர் செய்யுள் செய்யுமாறு கண்டு ஏனைப்பா டைச்சொல்லுஞ் செய்யுட்குரியவோ வென்றையுற்றார்க்கு, இந்நான்கு சொல்லுமே செய்யுட்குரியன பிறபாடைச்சொல் உரியவல்லவென்று வரையறுத்தவாறு.

செய்யுள் செய்யலாவது ஒருபொருண்மேற் பலசொற் கொணர்ந்தீட்டலாகலான், ஈட்டலென்றார்.

பெயர்வினையிடையுரியென்பன இயற்சொற்பாகுபாடாக லான், இயற்சொல் அந்நான்கு பாகுபாட்டானுஞ் செய்யுட் குரித்தாம். திரிசொற்பெயராயல்லது வாரா. என்மனாரென்

பதனை வினைத்திரிசொல்லென்பாருமுளர். அஃது 'என்றிசி னோர்' 'பெறலருங்குரைத்தி' என்பனபோலச் செய்யுண் முடிபு பெற்று நின்றதென்றலே பொருத்தமுடைத்து. தில் லென்னுமிடைச்சொல், தில்லவென்றானுந் தில்லையென்றானுந் திரிந்து நின்றவழி அவை வழக்கிற்குமுரியவாகலின், திரி

சொல்லெனப்படாது. கடுங்கால் என்புழிக் கடியென்னு மூரிச்சொல், "பெயரினும் வினையினு மெய்தடு மாறி" என் பதனாற் பண்புப்பெயராய்ப் பெயரொடு தொக்கு வழக்கினுட்

பயின்று வருதலால், திரிசொல்லெனப்படாது. திசைச்சொல் லுள் வினைச்சொல்லுமுளவேனும், செய்யுட்குரித்தாய் வரு வது பெயர்ச்சொல்லேயாம். வடசொ லுள்ளும் பெயரல்லது செய்யுட் குரியவாய் வாரா. இவ்வாறுதல் சான்றோர்செய்யுள் நோக்கிக் கண்டுகொள்க. (க)

௩௯௮. அவற்றுள்,
இயற்சொற் றாமே
செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவணித்
தம்பொருள் வழாமை யிசைக்குஞ்
சொல்லே.

இ - ள். அந்நான்கனுள், இயற்சொல்லென்று சொல்லப் பட்ட சொற்றாம், செந்தமிழ்நிலத்து வழக்காதற்குப் பொருந் திக் கொடுந்தமிழ்நிலத்துந் தம்பொருள் வழுவாமலுணர்த் துஞ் சொல்லாம். எ - று.

அவையாவன நிலம், நீர், தீ, வளி, சோறு, கூழ், பால், தயிர், மக்கள், மா, தெங்கு, கமுகு என்னுந்தொடக்கத்தன, வியல்]

சேனாவரையருரை. உசரு

செந்தமிழ்நிலமாவன வைகையாற்றின் வடக்கும் மருத யாற்றின் றெற்கும் கருவூரின் கிழக்கும் மருவூரின் மேற் குமாம்.

திரிபின்றி இயல்பாகிய சொல்லாகலின் இயற்சொல்லா யிற்று. கொடுந்தமிழ் நிலத்திற்கும் பொதுவாகலின் இயற் சொல்லாயிற் றெனினுமமையும். நீரென்பது ஆரியச்சிதை வாயினும் அப்பொருட்கு அதுவே சொல்லாய்ச் செந்தமிழ் நிலத்தும் கொடுந்தமிழ்நிலத்தும் வழங்கப்படுதலான் இயற் சொல்லாயிற்று. பிறவுமிவ்வாறு வருவன இயற்சொல்லாகக் கொள்க.

தாமென்பது கட்டுரைச்சுவைபட நின்றது. (உ)

ருகக. ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும்

வேறுபொருள் குறித்த வொருசொல் லாகியு

மிருபாற் றென்ப திரிசொற் கிளவி.

இ - ள். ஒருபொருள் குறித்து வரும் பலசொல்லும்
பலபொருள் குறித்து வரும் ஒருசொல்லுமென இருவகைப் படுந் திரிசொல். எ - று.

வெற்பு, விலங்கல், விண்டு என்பன ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயர்க்கிளவி. எகினமென்பது அன்னமும் கவரிமாவும் புளிமாவும் நாயுமுணர்த்தலானும், உந்தியென் பது யாழ்ப்பத்தலுறுப்பும் கொப்பூழும் தேர்த்தட்டும் கான் யாறுமுணர்த்தலானும், இவை வேறுபொருள் குறித்த ஒருசொல்.

திரிசொல்லது திரிவாவது உறுப்புத் திரிதலும் முழுவ துந் திரிதலுமென இருவகைத்து. கிள்ளை, மஞ்ஞை என்பன உறுப்புத் திரிந்தன. விலங்கல், விண்டு என்பன முழுவதுந் திரிந்தன. முழுவதுந் திரிந்தனவற்றைக் கட்டிய வழக்கென் பாருமுளர் அவை கட்டிய சொல்லாமாயிற் செய்யுள் வழக்கா மாறில்லை; அதனான் அவையுந்
திரிவெனல் வேண்டுமென்பது.

அஃதேல், பலசொல் ஒருபொருட்குரியவாதலும் ஒருசொற் பலபொருட்குரித்தாதலும் உரிச்சொன் முதலாகிய இயற்சொற்கு முண்மையான் அது திரிசொற்கிலக்கண உசச தொல்—சொல்லதிகாரம். [எச்சு

மாமாறென்னையெனின்:—அது திரிசொற்கிலக்கண முணர்த் தியவாறன்று; அதனது பாகுபாடுணர்த்தியவாறு. திரி புடைமையே திரிசொற்கிலக்கணமாதல் சொல்லின்முடி வினப்பொருண் முடித்தலென்பதனாற் பெறவைத்தார். கிள்ளை மஞ்ஞையென்பன ஒருசொல் ஒருபொருட்குரித் தாகிய திரிசொல்லாதலின் இருபாற்றென்றல் நிரம்பாதெ னின்:—அற்றன்று: ஆசிரியர் இருபாற்றென்ப திரிசொற் கிளவி எனத் தொகை கொடுத்தாராகலின், கிள்ளை மஞ்ஞை யென்பனவற்றோடு ஒருபொருட்கிளவியாய் வரும் திரிசொலு ளவாகலொன்றோ இவை பிறபொருள்படுதலொன்றோ இரண் டனுளொன்று திட்பமுடைத்தாதல் வேண்டும். என்னை? ஆசிரியர் பிற

கூறுமையினென்பது.

திரித்துக்கொண்டது இயற்கைச்சொல்லான் இன்பம்

பெறச் செய்யுளீட்ட லாகாமையானன்றே; அதனாற் றிரிசொல்லெனவே, செய்யுட்குரித்தாதலும் பெறப்படும். (ரு)

சஙஎ. செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்துந்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் கிளவி.

இ - ள். செந்தமிழ்நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டு நிலத்துந் தாங் குறித்த பொருள் விளக்குந் திசைச்சொல். எ - று. என்றது, அவ்வந்நிலத்துத் தாங்குறித்த பொருள் விளக்குவதல்லது அவ்வியற்சொற்போல எந்நிலத்துந் தம் பொருள் விளக்காவென்றவாறும்.

பன்னிருநிலமாவன பொங்கர்நாடு, ஒளிநாடு, தென் பாண்டிநாடு, குட்டநாடு, குடநாடு, பன்றிநாடு, கற்காநாடு, சீதநாடு, பூழிநாடு, மலைநாடு, அருவாநாடு, அருவாவடதலை எனச் செந்தமிழ்நாட்டுத் தென்கீழ்பான்முதலாக வடகீழ்பா லிறுதியாக எண்ணிக்கொள்க.

தென்பாண்டிநாட்டார் ஆ எருமை என்பனவற்றைப் பெற்றமென்றும்,

தம்மாமியென்பதனைத் தந்தவை யென்றும் வழங்குப. பிறவுமன்ன.

தங்குறிப்பினவென்று தனிமொழி
தம்பொருளுணர்த்து மாற்றுக்குச் சொல்லினர்;
இருமொழி தொடருமிடத்துத் ஃவியல்]
சேனாவரையருரை. உசரு

தன்னை வந்தான் என வேண்டியவாறு
வரப்பெறுமென்றூ ரல்லரென்பது.
(ச)

சய௧. வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தோரீஇ
யெழுத்தோடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே.

இ - ள். வடசொற்கிளவியாவது
வடசொற்கே உரிய வெனப்படுஞ்
சிறப்பெழுத்தினீங்கி இருசார்மொழிக்கும்
பொதுவாகிய எழுத்தானியன்ற சொல்லாம். எ - று.
எனவே, பொதுவெழுத்தானியன்ற வடசொல்லும்
செய்யுட் செய்தற் குச் சொல்லாமென்றவாறாயிற்று.

அவை வாரி, மேரு, குங்குமம், மணி

என்னுந்தொடக் கத்தன.

வடசொல்லாவது வடசொல்லோடொக்குந் தமிழ்ச் சொல்லென்றாரால் உரையாசிரியரெனின்:--அற்றன்று: ஒக்குமென்று சொல்லப்படுவன ஒருபுடையாலொப்புமையும் வேற் றுமையுமுடைமையான் இரண்டாகல்வேண்டும். இவை எழுத் தானும் பொருளானும் வேறுபாடின்மையாகிய ஒருசொல்லி லக்கணமுடைமையான் இரண்டுசொல்லெனப்படா; அதனான் ஒத்தல் யாண்டையது, ஒருசொல்லேயாமென்பது. ஒருசொல் லாயினும் ஆரியமுந்தமிழுமாகிய இடவேற்றுமையான் வேறு யினவெனின்:—அவ்வாறாயின் வழக்குஞ் செய்யுளுமாகிய இடவேற்றுமையாற் சோறு கூழென்னுந் தொடக்கத்தனவும் இரண்டுசொல்லாவான் செல்லும்; அதனான் இடவேற்றுமை யுடையவேனும் ஒருசொல்லிலக்கண முடைமையான் ஒரு சொல்லேயாம். ஒருசொல்லாயவழித் தமிழ்ச்சொல் வடபா டைக்கட்செல்லாமையானும், வடசொல் எல்லாத்தேயத்திற்

கும்பொதுவாகலானும், இவை வடசொல்லாய் ஈண்டு வழங்கப்பட்டனவெனல்வேண்டும்; அதனான் இது போலியுரையென்க. அல்லதூஉம், அவை தமிழ்ச்சொல்லாயின் வடவெழுத்தொரீஇயென்றல் பொருந்தாமையானும், வடசொல் லாதலறிக.
(ரு)

சா௰உ. சிதைந்தன வரினு மியைந்தன வரையார். உ௬௯
தொல்—சொல்லதிகாரம். [எச்ச

இ - ள்.
பொதுவெழுத்தானியன்றனவேயன்றி, வடவெழுத்தானியன்ற வடசொற்சிதைந்து வரினும், பொருத்தமுடையன செய்யுளிடத்து வரையார். எ - று.

உ-ம். 'அரமியவியலகத் தியம்பும்.' எ-ம். 'தசநான் கெய்திய பணைமருண் டோன்றுள்.' எ-ம். வரும்.

சிதைந்தன வரினுமெனப் பொதுப்படக்

கூறியவத னன், ஆணை, வட்டம், நட்டம், கண்ணன் எனப் பாகதமாய்ச் சிதைந்து வருவனவுங்கொள்க.

இச்சூத்திரத்தானும் அவை தமிழ்ச்சொலன்மையறிக.

சயரு. அந்நாற் சொல்லுந் தொடுக்குங் காலை, வலிக்கும்
வழி வலித்தலு மெலிக்கும்வழி மெலித்தலும்,
விரிக்கும்வழி விரித்தலுந் தொகுக்கும்வழித் தொ
குத்தலு, நீட்டும்வழி நீட்டலுங் குறுக்கும்வழிக்
குறுக்கலு, நாட்டல் வலிய வென்மனார் புலவர்.

இ - ள். இயற்சொற்றிரிசொற்றிசைச்சொல் வடசொல் லென்னுநான்குசொல்லையுஞ் செய்யுளாகத் தொடுக்குங்கால், மெலியதனை வலிக்கவேண்டும்வழி வலித்தலும், வலியதனை மெலிக்கவேண்டும்வழி மெலித்தலும், குறைவதனை விரிக்க வேண்டும்வழி விரித்தலும், மிகுவதனைத் தொகுக்கவேண்

டும்வழித் தொகுத்தலும், குறியதனை நீட்டவேண்டும்வழி நீட்டலும், நெடியதனைக் குறுக்கவேண்டும்வழிக் குறுக் கலுமாகிய அறுவகை விகாரமும், செய்யுளின்பம் பெறச் செய்வான் நாட்டுதலை வலியாகவுடைய. எ – று.

உ-ம். 'குறுக்கையிரும்புலி;' 'முத்தை வரூஉங் காலந்

தோன்றின்' என்பன வலிக்கும்வழி வலித்தல். 'சுடுமண் பாவை;' 'தீன்றிய லுகரத் திறுதி' என்பன மெலிக்கும்வழி மெலித்தல். 'தண்ணந்துறைவன்' என்பது விரிக்கும்வழி விரித்தல். 'மழவரோட்டிய' என்பது தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தல் 'குன்றி கோபங் கொடிவிடு பவள—மொண் செங் காந்தளொக்கு நின்னிறம்' என்புழிச் செவ்வெண்ணின் றொகை தொக்கு நிற்றலின் இதுவுமது. வீடுமின் என்பது வியல்]

நீட்டும்வழி நீட்டல். பாசிலையென்பது காட்டுவாருமுளர். உண்டார்கென்பது உண்டருங்கெனக் குறுகி நிற்றலிற் குறுக்கும்வழிக் குறுக்கல்.

பதுமது. பிறவுமன்ன.

'அழுந்துபடு விழுப்புண்' என்
கு 97

நாட்டல்வலியவென்றது,
இவ்வாறுவகைவிகாரமும் இன் னுழியாமென்று வரையறுக்கப்படா; செய்யுள் செய்யுஞ்சான் றோர் அணிபெற நாட்டலைத் தமக்கு வலியாகவுடையவென்ற வாறு. நாட்டல், நிலை பெறச் செய்தல். (எ)

சயச. நிரனிறை சுண்ண மடிமறி மொழிமாற்
றவைநான் கென்ப மொழிபுண ரியல்பே.

இனிச் செய்யுளிடத்து விகாரவகையான் மொழிகள் தம்முட் புணருமாறு கூறுகின்றார்.

இ - ள். நிரனிறையும், சுண்ணமும், அடிமறியும், மொழிமாற்றுமென நான்கென்று சொல்லுப, அந்நான்கு சொல்லுஞ் செய்யுளிடத்துத் தம்முட்புணருமுறைமை எ-று.

நான்கு சொல்லு மென்பதூஉஞ் செய்யுளிடத்தென் பதூஉம் அதிகாரத்தாற்

பெற்றும்.

நிரனிறையுஞ் சுண்ணமும் மொழிமாற்றுதலொக்கு மாயினும், நிரனிற்றலும் அளவடியெண்சீரைச் சுண்ணமாகத் துணித்தலுமாகிய வேறுபாடுடைமையான், அவற்றைப் பிரித்து அவ்வேறுபாட்டாற் பெயர் கொடுத்து, வேறிலக்கணமில்லாத மொழிமாற்றை மொழிமாற்றென்றார்.

இச்சூத்திரத்தான் மொழிபுணரியல் நான்கென வரை யறுத்தவாறு. (அ).

சயடு. அவற்றுள்,
நிரனிறை தானே
வினையினும் பெயரினு நினையத் தோன்றிச்
சொல்வேறு நிலைஇப் பொருள்வேறு நிலையல்.

இ - ள். அந்நான்கினுள், நிரனிறையாவது வினையா னும் பெயரானும் ஆராயத் தோன்றிச் சொல் வேறு நிற்பப் பொருள் வேறு நிற்றலாம். எ - று.

தொடர்மொழிப்பொருள் முடிக்குஞ் சொற்கண்ணதாகலான் முடிக்குஞ்சொல்லைப் பொருளென்றார்.

வினையினும் பெயரினுமென்றதனான், வினைச்சொல்லான் வருவதூஉம், பெயர்ச்சொல்லான் வருவதூஉம், அவ்விரு சொல்லான் வருவதூஉமென நிரனிறை மூன்றாம்.

உ-ம். 'மாசு போகவுங் காய்பசி நீங்கவும்—கடிபுனன் மூழ்கி யடிசில்கை தொட்டு' என முடிவனவும் முடிப்பனவு மாகிய வினைச்சொல் வேறு வேறு நிற்றலின், வினைநிரனிறை யாயிற்று. அவை மாசு போகப் புனன்மூழ்கி, பசி நீங்க அடி சில் கைதொட்டு எனவியையும். 'கொடிகுவளை கொட்டை நுசுப்புண்கண் மேனி' என முடிவனவும் முடிப்பனவுமாகிப் பெயர்ச்சொல் வேறு வேறு நிற்றலின், பெயர்நிரனிறை யாயிற்று. அவை நுசுப்புக் கொடி, உண்கண் குவளை, மேனி கொட்டை எனவியையும். 'உடலு முடைந்தோடு

ழூழ்மலரும்
.பார்க்குங்—கடலிருளாம்பல்பாம் பென்ற-கெடலருஞ்சீர்த்--
திங்க டிருமுகமாச் செத்து' என
முடிப்பனவாகிய வினையும்
முடிவனவாகிய பெயரும் வேறு வேறு நிற்றலின்,
பொதுநிர
னிறையாயிற்று. அவை கடல் உடலும், இருள்
உடைந்தோ
டும், ஆம்பல் ஊழ்மலரும்,
பாம்பு பார்க்கும் எனவியையும்.
நினையத் தோன்றியென்றதனால், சொல்லும்
பொரு
ளும் வேறு வேறு நிற்குங்கால் நிரல் பட நில்லாது
'களிறுங்
கந்தும்போல நளிகடற்—கூம்புங் கலனுந்
தோன்றுந்—
தோன்றன் மறந்தோர் துறைகெழு நாட்டே'
என மயங்கி
வருதலுங்கொள்க.
(கூ).

சயகூ. சுண்ணந் தானே
பட்டாங் கமைந்த வீரடி யெண்சீ
ரொட்டுவழி யறிந்து துணித்தன ரியற்றல்.

இ - ள். சுண்ணமாவது இயல்பாக அமைந்த ஈரடிக்க ணுளவாகிய எண்சீரைத் துணித்து இயையும்வழி அறிந்து கூட்டி இயற்றப்படுவதாம். எ - று.

அளவடியல்லாதன விகாரவடியாகலிற் பட்டாங்கமைந் திலவாதலிற் பட்டாங்கமைந்த வீரடியெனவே, அளவடி வியல்]

சேனாவரையருரை. உசகூ

யாதல் பெறப்படும். ஈரடியெண்சீர் விகாரவடியானும் பெறப் படுதலின், அவற்றை நீக்குதற்குப் பட்டாங்கமைந்தவீரடி யென்றார். எனவே, சுண்ணம் அளவடியிரண்டனுளல்லது பிறண்டு வாராதென்பது.

உ-ம். சுரையாழ வம்மி மிதப்ப

வரையனைய—யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப —கானக நாடன் சுனை' என்புழி, ஆழ, மிதப்ப, நீத்து, நிலையென்பனவும், சுரை, அம்மி, யானை, முயற்கென்பனவும், நின்றுழி நிற்ப இயையாமையின், சுரை மிதப்ப, அம்மி யாழ, யானைக்கு நிலை, முயற்கு நீத்து எனத் துணித்துக் கூட்ட, இயைந்தவாறு கண்டு கொள்க.

சுண்ணம்போலச் சிதராய்ப் பரந்து கிடத்தலிற் சுண்ண மென்றார்.

(௧௦)

சயஎ. அடிமறிச் செய்தி யடிநிலை திரிந்து
சீர்நிலை திரியாது தடுமா றும்மே.

இ - ள். அடிமறிச்செய்யுளாவது, சீர் நின்றாங்கு நிற்ப அடிகள் தத்தநிலையிற்றிரிந்து ஒன்றனிலைக்களத்து ஒன்று சென்று நிற்கும். எ - று. எனவே, எல்லாவடியும் யாண்டுஞ் செல்லுமென்பதாம்.

உ-ம். 'மாறாக் காதலர் மலைமறந்

தனரே—யாருக் கட்பனி வரலா ஞவே—வேறு மென்றோள் வளைநெகி ழும்மே—கூறாய் தோழி யான்வாழு மாறே' என வரும். இதனுட் சீர் நின்றாங்கு நிற்பப் பொருள் சிதையாமல் எல்லா வடியுந் தடுமாறியவாறு கண்டுகொள்க.

பெரும்பான்மையும் நாலடிச்செய்யுட்கணல்லது இப் பொருள்கோள் வாராதென்க.

"நிரனிறைதானே;" "சுண்ணந்தானே;" "மொழிமாற் றியற்கை" என்பனபோல ஈண்டும் அடிமறிச்செய்தியென்ப தனைக் குறளடியாக்கி, அடிநிலை திரிந்து, சீர்நிலை திரியாது, தடுமா றும்மே பொருடெரி மருங்கின் என்று சூத்திரமாக அறுப்பாருமுளர்.

சய௪. பொருடெரி மருங்கி
னீற்றடி யிறுசீ ரெருத்துவயிற் றிரிபுந்
தோற்றமும் வரையா ரடிமறி யான.

இ - ள். பொருளாராயுங்கால், அடிமறிச்செய்யுட்கண் ஈற்றடியது இறுதிச்சீர் எருத்தடியிற் சென்று திரிதலும் -வரையார். எ - று.

சீர்நிலை திரியாது தடுமாறுமென்றாராகலின், சீர்நிலைதிரி -தலும் ஒருவழிக்கண்டு எய்தியதிகந்துபடாமற் காத்தவாறு.

இலக்கியம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

எருத்துவயி னென்பதற்கு ஈற்றயற் சீர்வயினென்று பொருளுரைத்து, 'சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாறே—சூரர மகளி ராரணங் கினரே—சார ணாட நீவரு தீயே—வார லெனினே யானஞ் சுவலே' என்புழி அஞ்சுவல் யான் என இறுதிச்சீர் ஈற்றயற்சீர்வயிற்சென்று திரிந்ததென்று உதார ணங் காட்டினாரால் உரையாசிரியரெனின்:—யானஞ்சுவலென நின்றாங்கு நிற்பவும் பொருள் செல்லுமாகலின் இவ்வாறு திரிதல் பொருந்தாமையின், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க.

எல்லாவடியும் யாண்டுஞ்செல்லுமாயினும், உரைப்போர் குறிப்பான் எருத்தென்றும் ஈற்றடியென்றுங் கூறினர். "உரைப்போர் குறிப்பி னுணர்வகை யன்றி—யிடைப்பான் முதலீ றென்றிவை தம்முண்—மதிக்கப் படாதன மண்டல யாப்பே" என உரைப்போர் குறிப்பான் முதலுமிடையு மீறுங்கோடல் பிறருங் கூறினரென்பது. (கஉ)

சமகூ. மொழிமாற் றியற்கை
சொன்னிலை மாற்றிப் பொருளெதி ரியைய
முன்னும் பின்னுங் கொள்வழிக்
கொளாஅல்.

இ - ள். மொழிமாற்றினதியல்பு, பொருளெதிரியையுமாறு சொன்னிலையை மாற்றி முன்னும் பின்னுங் கொள்ளும் வழிக் கொளுவுதலாம். எ - று.

உ-ம். 'ஆரிய மன்னர் பறையி
னெழுந்தியம்பும்— பாரி பறம்பின்மேற்
றண் ணுமை - காரி—விறன்முள்ளூர் வியல்]
சேனுவரையருரை. உ௫க

வேங்கைவீ தாஞணுந் தோளா—ணிறனுள்ளு
ருள்ள தலர்'
என இதனுள், பாரி பறம்பின்
மேற்றண் ணுமைதாஞணுந் தோளாள் எனவும்,
நிறன் விறன்முள்ளூர் வேங்கைவீ எனவும்,
உள்ளூருள்ளதாகிய அலர் ஆரிய மன்னர் பறையி
னெழுந்தியம்பும் எனவும், முன்னும்
பின்னுங்கொள்வழி' யறிந்து கொளுவப்
பொருளெதிரியைந்தவாறு கண்டுகொள்க.
மொழிமாற்று நின்று ஒன்றம்கொன்று
செவ்வாகாமை கேட்_ டார் கூட்டி யுணருமாற்ருற்
கடாவல்வேண்டும். அல்லாக்கால், அவாய்நிலையுந்
தகுதியுமுடையவேனும் அண்மையாகிய
காரணமின்மையாற் சொற்கள்
தம்முளியையாவாமென்க. ()

சகம். த ந நு எ எனு மவைமுத லாகிய
கிளைநுதற் பெயரும் பிரிப்பப் பிரியா.

செய்யுட்குரிய சொல்லும், சொற்றொடுக்குங்காற்படும் விகாரமும், அவை செய்யுளாக்குங்காற் றம்முட்புணர்ந்து நிற்குமாறுமாகிய செய்யுளொழிபு உணர்த்தி, இனி வழக் கிலக்கணத்தொழிபு கூறுகின்றார்.

இ - ள். த ந நு எ என்பனவற்றை முதலாகவுடைய வாய்க் கிளைமை நுதலி வரும் பெயரும் பிரிக்கப்படா. எ - று.

அவையாவன தமன், தமள், தமர்; நமன், நமள், நமர்; நுமன், நுமள், நுமர்; எமன், எமள், எமர்; தம்மான், தம்மாள், த்ம்மார்; நம்மான், நம்மாள், நம்மார்; நும்மான், நும்மாள், நும்மார்; எம்மான், எம்மாள், எம்மார் என வரும்.

உம்மையாற் பிறகிளைநுதற்பெயரும் பிரிக்கப் பிரியா வென்பதாம்: அவை தாய், ஞாய், தந்தை, தன்னை என்னுந் தொடக்கத்தன.

இவற்றைப் பிரிப்பப் பிரியாவென்றது என்னையெனின்:—வெற்பன், பொருப்பன் என்னுந் தொடக்கத்தொட்டுப்பெயர் வெற்பு + அன், பொருப்பு + அன் எனப் பிரித்த வழியும், வெற்பு, பொருப்பு என்னுமுதனிலை தம்பொருள் இனிது விளக்கும். தமன் எமன் என்பனவற்றைத் தம் + அன், எம் + அன் எனப் பிரிக்கலுறின் தம், எம் என்பன உரு௨

முதனிலையாய்ப் பொருளுணர்த்துவனவாதல் வேண்டும்; அவை பொருளுணர்த்தாமையான், தமன், எமன் என வழங்கியாங்குக் கொள்வதல்லது பிரிக்கப்படாமையின், அவ்

வாறுகூறினுரென்பது. பிறவுமன்ன. அஃதேல், தாம், யாம் என்பனவற்றிற்கு முதனிலையாகப் பிரிக்கவே, அவையுந் தம்பொருளுணர்த்துமெனின்:—தமன், எமன் என்பன தன்கிளை, என்கிளை. எ-ம். தங்கிளை, எங்கிளை. எ-ம். முத னிலைவகையான் ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவாத லுடைய.

ஒருமையுணர்த்துங்கால் தாம் யாம் என்பன பொருந்தாமையின் தான் யான் என்பனவே முதனிலையெனல் வேண்டும். வேண்டவே, இவ்வாறு பிரிப்பின் தமன் எமன் என ஓரோன் றிரண்டு சொல்லாதல் வேண்டுதலான், எழுத் தானும் பொருளானும் வேறுபாடின்மையின் ஒருசொல்லெ னவேபடும்; இரண்டுசொல்லென்றல் நிரம்பாமையின், அவ் வாறு பிரித்தலும் பொருத்தமின்றென்பது.

கிளைநுதற்பெயர் விளிமரபின்கட் பெறப்பட்டமையாற் பெயரியலுளுணர்த்தாராயினர். அதனான் ஆண்டியைபு பட் டின்றாகலால், பிரிப்பப் பிரியா ஒருசொல்லடுக்கோ டியைய இதனை ஈண்டு வைத்தார். (கச)

சகக. இசைநிறை யசைநிலை பொருளொடு புணர்தலென்
றவைமுன் றேன்ப வொருசொல் லடுக்கே.

இ - ள். இசைநிறையும், அசைநிலையும், பொருள் வேறு பாட்டோடு புணர்வதுமென ஒருசொல்லடுக்கு அம்மூன்று வகைப்படும். எ - று.

உ-ம். 'ஏ ஏ ஏ ஏ யம்பன் மொழிந்தனள்' என்றது இசைநிறை. மற்றோ மற்றோ; அன்றே அன்றே என்பன அசைநிலை. பாம்பு பாம்பு; அவனவன்; வைதேன் வைதேன்;

உண்டு உண்டு, போம் போம் என்பன, முறையானே விரைவுந் துணிவும் உடம்பாடும் ஒருதொழில் பலகாணிகழ்தலு மாகிய பொருள்வேறுபாடுணர்த்தலிற் பொருளொடு புணர்தல். பொருள்வேறுபாடு பிறவுமுளவேல் வழக்குநோக்கிக் கண்டுகொள்க.

அடுக்கு ஒருசொல்லது விகாரமெனப்படும்; இரண்டு சொல்லாயின் இருபொருளுணர்த்துவதல்லது இப்பொருள் வேறுபாடுணர்த்தாமையினென்பது. (கரு)

சகஉ. வேற்றுமைத் தோகையே யுவமத் தோகையே
வினையின் றேகையே பண்பின் றேகையே
யும்மைத் தோகையே யன்மொழித் தோகையேன்
றவ்வா றென்ப தோகைமொழி நிலையே.

இனித் தொகையிலக்கணமுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். வேற்றுமைத்தொகை முதலாகத் தொகைச் சொல் ஆறும். எ - று.

வேற்றுமையுருபும் உவமவுருபும் உம்மையும் வினைச் சொல்லீறும் பண்புச்சொல்லீறுந் தொகுதலிற்றொகையாயின வென்பாரும், அவ்வப்பொருண்மேல் இரண்டும் பலவுமாகிய சொற்கள் பிளவுபடாது ஒற்றுமைப்படத் தம்முளியைதலிற் றொகையாயின வென்பாருமென இருதிறத்தர் ஆசிரியர். செய்தான் பொருள்; இருந்தான் மாடத்து என உருபு தொக்கு ஒருசொன்னீர்மைப் படாதனவுந் தொகையாவான் சேறலின் அவற்றை நீக்குதற்கும், வேழக்கரும்பு,

தேழற் பூன்றி என்புழித் தொக்கனவில்லையெனினும்
தொகையென வேண்டப்படுமாகலான் அவற்றைத்
தழுவுதற்கும், உருபு
முதலாயின தொகுதலிற்றொகையென்பார்க்கும் ஒட்டியொரு
சொன்னீர்மைப்படுதலுந் தொகையிலக்கண
மெனல்வேண்
டும்; அதனன் உருபு முதலாயின தொகுதல்
எல்லாத்தொ கையினுஞ் செல்லாமையான்,
எல்லாத்தொகைக்கண்ணுஞ்
செல்லுமாறு ஒட்டியொருசொல்லாதல் தொகை யிலக்கண
மாய் முடிதலின், இவ்வாசிரியர்க்கு இதுவே துணிவெனப்
படுமென்பது. அற்றாயின், "உருபு தொக வருதலும்"
எனவும் "வேற்றுமை தொக்க பெயர்வயி னானும்" எனவும்
"உம்மை தொக்க பெயர்வயி னானும்" எனவும் "உவமை
தொக்க பெயர்வயி னானும்" எனவும் ஓதலால்
அவை ஆண் டுத் தொக்கனவெனப்
படுமன்றோவெனின்:—அற்றன்று: "அதுவென்
வேற்றுமை யுயர்திணைத் தொகைவயின்"

என்புழி அதுவெனுருபு நின்று கெட்டதாயின் நின்ற காலத் துத் திணைவழுவாம்; அத்திணைவழு அமைவுடைத்தெனின் விரிக்கின்றுழி நான்காமுருபு தொடராது அது தன்னையே விரிப்பினும் அமைவுடைத்து; அதனான் முறைப்பொருடோன்ற நம்பிமகன் என இரண்டுசொற்றொக்கன வென்பதே ஆசிரியர் கருத்தெனல் வேண்டும். அல்லதூஉம், வினைத்தொகை பண்புத்தொகை அன்மொழித்தொகை யென்பன வற்றின்கண் வினையும் பண்பும் அன்மொழியுந் தொக்கு நில்லாமையானும், அஃதே கருத்தாதலறிக. அதனான் உருபும் உவமையும் உம்மையுந் தொகுதலாவது தம்பொருள் ஒட்டிய சொல்லாற்றோன்றத் தாம் ஆண்டுப் புலப்படாதே நிற்றலேயாம்.

வேற்றுமைத்தொகையென்பது வேற்றுமைப்பொருளை யுடைய தொகையென்றானும் வேற்றுமைப்பொருடொக்க தொகையென்றானும் விரியும். உவமத்தொகை, உம்மைத் தொகை,

அன்மொழித்தொகை யென்பனவும் அவ்வாறு விரியும். அன்மொழியாவது தொக்க சொல்லல்லாத மொழி. வினைத்தொகை பண்புத்தொகையென்பன வினையினது தொகை பண்பினது தொகையென விரியும். வினை பண்பென்றது அவற்றையுணர்த்துஞ் சொல்லை. ஒருசொல்லாற் றொகை யின்மையிற் பிறிதோர்சொல்லொடு தொகுதல் பெறப்படும்.

இச்சூத்திரத்தாற் றொகைச்சொல் இனைத்தென வரை யறுத்தவாறு.

(கசா),

சகா. அவற்றுள்,

வேற்றுமைத் தோகையே வேற்றுமை யியல.

இ - ள். வேற்றுமைத்தொகை அவ்வேற்றுமையுருபு தொடர்ப்பொரு ளுணர்த்தியாங்குணர்த்தும். எ - று. எனவே, சாத்தனொடு வந்தான் என்னும் பொருட்கட் சாத்தன் வந்தான் எனவும், சாத்தற்குக் கொடுத்தான் என்னும் பொருட்கட் சாத்தன் கொடுத்தான்

எனவும், உருபு தொடர்ப் பொருளுணர்த்தும் ஆற்றலில்லன தொகா; அவ் வாற்றலுடையனவே தொகுவனவென்றவாறும்.

இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை முதலாக வேற்று மைத்தொகை அறுவகைப்படும். நிலங்கடந்தான்; குழைக் காது. எ-ம். தாய் மூவர்; பொற்குடம். எ-ம். கருப்புவேலி;
கடிசூத்திரப்பொன். எ-ம். வரைபாய்தல்; கருவூர்க்கிழக்கு. எ-ம். சாத்தன் புத்தகம்; கொற்றனுணர்வு. எ-ம். மன்றப் பெண்ணை; மாரிமா. எ-ம். வரும். இவை, முறையானே நிலத்தைக் கடந்தான்; குழையையுடைய காது; தாயொடு மூவர்; பொன்னானியன்ற குடம்; கரும்பிற்கு வேலி; கடி சூத்திரத்திற்குப்பொன்; வரையினின்றும் பாய்தல்; கரு வூரின் கிழக்கு; சாத்தனது புத்தகம்; கொற்றன துணர்வு; மன்றத்தின்கணிற்கும் பெண்ணை; மாரிக்கணுளதாமா என்னும் உருபுதொடர்ப் பொருளை இனிது விளக்கியவாறு கண்டுகொள்க.

சகச. உவமத் தொகையே யுவம வியல.

இ-ள். உவமத்தொகை உவமவுருபு தொடர்ப்பொருள் போலப் பொருளுணர்த்தும். எ-று. எனவே, புலியன்ன சாத்தன்; மயிலன்ன மாதர் என்னும் பொருட்கட் புலிச்சாத் தன், மயின்மாதர் என அப்பொருள் விளக்கும் ஆற்றலில் லன தொகா; ஆற்றலுடையனவே தொகுவனவென்பதாம்.

உ-ம். புலிப்பாய்த்துள்; மழைவண்கை; துடிநடுவு; பொன்மேனி என்பன புலிப்பாய்த்துளன்ன பாய்த்துள்; மழைபன்ன வண்கை; துடியன்ன நடுவு; பொன்னன்ன மேனி எனத் தம் விரிப்பொருளுணர்த்தியவாறு கண்டு கொள்க. அஃதேல், புலிப்பாய்த்துளையொக்கும் பாய்த்துள்; மழையையொக்கும் வண்கை என விரிதலின் அவையெல் லாம் வேற்றுமைத் தொகையெனப்படும்; அதனுன் உவமத் தொகையென ஒன்றில்லையெனின்:—அற்றன்று: சொல்லு வார்க்கு அது கருத்தாயின் வேற்றுமைத்

தொகையுமாம். அக்கருத்தானன்றிப் புலியன்ன
பாய்த்துள், பொன்மானு மேனி என
வேற்றுமையோடு இயைபில்லா உவமவுருபு
தொடர்ப்பொருட்கட் டொக்கவழி,
உவமத்தொகையாவதல் லது வேற்றுமைத்தொகை
ஆண்டின்மைபின் வேற்றுமைத் , உ௫௬

தொகையாமாறில்லையென்க. உவமவுருபு
ஒப்பில்வழியாற் பொருள் செய்யும்
இடைச்சொல்லாகலான், வினையும் வினைக் குறிப்பும்
பற்றி வரும் இரண்டாம்வேற்றுமை; அவைபற்றி
'என்போற் பெருவிதுப் புறுக நின்னை யின்னு
துற்ற வறனில் கூற்றே' என்புழிப் போலவென்பது
குறிப்பு வினை யெச்சமாய் நிற்றலானும், 'நும்ம
னோருமற் றினைய ராயி— னெம்ம னோரிவட்
பிறவலர் மாதோ' என்புழி அன்னோ ரென்பது
இடைச்சொன்முதனிலையாகப் பிறந்த குறிப்புப்
பெயராகலானும், என்னைப்போல, நும்மையன்னோர்,
எம்மை யன்னோரென
இரண்டாவது விரித்தற்கேற்புடைமையறிக. ()

சகடு. வினையின் றேகுதி காலத் தியலும்.

இ - ள். வினைத்தொகை காலத்தின்கணிகழும். எ - று.

காலத்தியலுமெனப் பொதுவகையாற் கூறியவதனுன் மூன்று காலமுங் கொள்க.

தொகுதி காலத்தியலுமெனவே, அவ்வினை விரிந்து நின்றவழித் தோன்றாது தொக்கவழித் தொகையாற்றலாற் காலந்தோன்று மென்றவாறும்.

ஈண்டு வினையென்றது எவற்றையெனின்:—வினைச்சொற் கும் வினைப்பெயர்க்கும் முதனிலையாய், உண், தின், செல், கொல் என வினைமாத்திரமுணர்த்தி நிற்பனவற்றையென் பது. இவற்றை வடநூலார் தாதுவென்ப.

உ-ம். ஆடரங்கு; செய்குன்று; புணர்பொழுது; அரி வாள்; கொல்யானை; செல்செலவு என வரும். காலமுணர்த் தாது வினைமாத்திரமுணர்த்தும் பெயர் நிலப்பெயர் முத லாகிய பெயரொடு தொக்குழிக் காலமுணர்த்தியவாறு கண்டு கொள்க. காலமுணர்த்துகின்றுழிப் பெயரெச்சப்பொருள வாய் நின்றுணர்த்துமென்பது "செய்யுஞ் செய்த வென்னுங்

கிளவியின்—மெய்யொருங் கியலுந் தொழிறொகு மொழியும்" என்பதனாற்கூறினர். தொகைப்பொருளாகிய தாம் பிரிந்த வழிப் பெறப்படாமையின் ஆசிரியர் இவற்றைப் "புணரிய வியல்]

சேனாவரையருரை. உ௱௭

னிலையிடை யுணரத் தோன்று" என்றார். அதனான் இவை தஞ் சொல்லான் விரிக்கப்படாமையிற் பிரிவிலொட்டாம்.

பெயரெச்சம் நின்று தொக்கதென்றாரால் உரையாசிரிய ரெனின்:—அற்றன்று: ஆசிரியர்

இவற்றைப் பிரித்துப் புணர்க்கப்படா, வழங்கியவாறே கொள்ளப்படுமென்றது, பிரித்தவழித் தொகைப்பொருள் சிதைதலானன்றே; கொன்ற யானை என விரிந்தவழியும் அப்பொருள் சிதைவின்றேல் "புணரிய னிலையிடை யுணரத் தோன்று" என்றற்கோர் காரணமில்லையாம். அதனாற் பெயரெச்சம் நின்று தொகுதல் ஆசிரியர் கருத்தன்மையின், உரையாசிரியர்க்கும் அது கருத் தன்றென்க. அல்லதூஉம், ஆகுபெயருணர்த்தியவழி வினை தொகையுளப்பட "இருபெயரொட்டும்" என்றாராகலானும். வினை நின்று தொகுதல் அவர்க்குக் கருத்தன்மையறிக.

அஃதேல், வினைத்தொகைக்கு முதனிலை பெயராமன் றோவெனின்:--உரிஞென்பது முதலாயினவற்றைத் தொழிற் பெயரென்றாராகலின், தொழின்மாத்திரமுணர்த்துவனவெல்லாம் தொழிற்பெயரென்பது ஆசிரியர் கருத்தென்ப. (கக)

௪கக. வண்ணத்தின் வடிவி னளவிற் சுவையினென்

றன்ன பிறவு மதன்குண நுதலி
யின்ன திதுவென வரூஉ மியற்கை
யென்ன கிளவியும் பண்பின் றொகையே.

இ - ள். வண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவை என்பனவும் அவைபோல்வன பிறவுமாகிய குணத்தை நுதலிப் பின் றொக்கவழிக் குணச்சொற்குணமுடையதனை யுணர்த்தலான் இன்னதிதுவென ஒன்றனை ஒன்று விசேடித்து இருசொல் லும் ஒருபொருண்மேல் வருமியல்பையுடைய எல்லாத் தொகைச் சொல்லும் பண்புத்தொகையாம். எ - று.

நுதலியென்னுஞ் சினைவினையெச்சம் வருமென்னு முதல் வினையோடு முடிந்தது.

இயற்கையென்றது, தொக்குழிப் பண்புடையதனைக் குறித்தல் அத்தொகைச்சொல்லதியல்பென்பதல்லது கார உ௫அ

தொல்—சொல்லதிகாரம். [எச்ச

ணங்கூறப்படாதென்றவாறு. தொகைக்கணல்லது

அச்சொல் தனிநிலையாய், உண், தின், செல், கொல் என்பனபோலப் பொருளுணர்த்தாமையின், பண்புத்தொகையும் வினைத்தொ கைபோலப் பிரிக்கப்படாதாம்.

உ-ம்.
கருங்குதிரையென்பது வண்ணப்பண்பு. வட்டப் பலகையென்பது வடிவு. நெடுங்கோலென்பது அளவு. தீங்
கரும்பென்பது சுவை. அன்னபிறவுமென்றதனான், நுண் ணூல், பாரரை, மெல்லிலை, நல்லாடை என்னுந் தொடக்கத்
"தனகொள்க. அவை, கரிதாகிய குதிரை, வட்டமாகிய பலகை எனப் பண்புச்சொல்லும் பண்புடைப்பொருளே குறித்தலான், இருசொல்லும் ஒருபொருளவாய் இன்னதி
வென ஒன்றையொன்று பொதுமை நீக்கியவாறு கண்டு
கொள்க. பிறவுமன்ன.

அஃதேல், கரிதாகிய குதிரை, வட்டமாகிய பலகை என்பன அத்தொகையின் விரியாகலிற் பண்புத்தொகை பிரிக் கப்படாதென்ற

தென்னையெனின்:—அற்றன்று: தொகைப் பொருளுணர்த்துதற்குப் பிறசொற்கொணர்ந்து விரித்தல் லது, தன்சொல்லான் விரியாமையின் அவை விரியெனப் படாவென்க. வடநூலாரும் பிரியாத்தொகையும் பிறசொல் லான் விரிக்கப்படுமென்றார். கரியதென்னும் பண்புகொள் பெயர் கருங்குதிரையென்த் தொக்கதென்றால் உரையாசிரியரெனின்:—அதனைப் பெயரெச்சம் வினைத்தொகைநிலை மொழி யென்றதற்குரைத்தாங்குரைத்து மறுக்க. பிறசொற் கொணர்ந்து விரிக்குங்கால், கரிய குதிரை, கரிதாகிய குதிரை, கரியது குதிரை என அத்தொகைப்பொருளுணர்த்துவன வெல்லாவற்றானும் விரிக்கப்படும்.

முதனிலையாவது, கரியன், செய்யன், கருமை, செம்மை என்பனவற்றிற்கெல்லாம் முதனிலையாய்ச் சொல்லாய் நிரம் பாது கருசெவ்வெனப் பண்புமாத்திரநிற்பதாம்.

என்னகிளவியுமென்றதனால், சாரைப்பாம்பு, வேழக் கரும்பு, கேழற்பன்றி எனப் பண்பு தொகாது பெயர் தொக் கனவும் அத்தொகையாதல்

முதலாகிய நிலைமொழி
பிரித்தவழியும் பொருளுணர்த்தலின், இவற்றைப்
பிரித்துப் புணர்த்தார். அஃதேல், பாம்பைச்
சாரை விசேடித்ததல்லது சாரையைப் பாம்பு
விசேடித்தின்
றாகலின் ஒன்றையொன்று பொதுமை நீக்காமையாற் சாரைப்
பாம்பென்பது முதலாயின
பண்புத்தொகையாயினவாறென் னையெனின்:—நன்று
சொன்னாய்: விசேடிப்பதும் விசேடிக்
கப்படுவதுமாகிய இரண்டனுள் விசேடிப்பது
விசேடியாக் கால் அது குற்றமாம்;
விசேடிக்கப்படுவது விசேடித்தின் றென்றலும்
விசேடிக்கப்படுதலாகிய தன்றன்மைக்கிழுக்கின்
மையான் விசேடியாது நிற்பினும் அமையுமென்க.
இவ்வேறு பாடு பெறுதற்கன்றே, இன்னதிதுவென
வரூஉமெனப் பின் மொழியை விசேடிப்பதாகவும்,
முன்மொழியை விசேடிக்கப் படுவதாகவும், ஆசிரியர்
ஓதுவாராயிற்றென்பது. (அற்றே னும்,
சாரையெனவே குறித்த பொருள் விளங்கலிற்

பாம் பென்பது மிகையாம் பிறவெனின்:—அற்றன்று: உலக வழக்காவது, சூத்திரயாப்புப்போல மிகைச்சொற்படாமைச் சொல்லப்படுவதொன்றன்றி, மேற்முட்டுங் கேட்டார்க்குப் பொருள் இனிது விளங்க வழங்கப்பட்டு வருவதாகலின், அது கடாவன்றென்க. மிகைச்சொற்படாமைச் சொல்லப் படுமாயின், யான் வந்தேன், நீ வந்தாய் என்னாது வந்தேன், வந்தாய் என்றே வழங்கல் வேண்டுமென்பது.) இனி ஒற் றுமைநயத்தால் என்புந்தோலுமுரியவாதலாகிய உறுப்புஞ் சாரையெனப்படுதலின், அவற்றை நீக்கலாற் பாம்பென் பதூஉம் பொதுமை நீக்கிற்றென்பாருமுளர். உயர்சொற் கிளவி, இடைச்சொற்கிளவி, உரிச்சொற்கிளவி என்புழியும், உயர்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல்லென்பன சொல் லென்பதன்கட் கருத்துடையவன்றிக் குறிமாத்திரமாய், உயர்வு, இடை, உரி என்ற துணையாய் நின்றனவாகலின், சாரையென்பது பாம்பை விசேடித்தாற்போல அவை கிளவி யென்பதனை விசேடித்து

நின் றனவென்பது. அவ்வா ற்றான்
அமைவுடையவாயினும், சூத்திரமாகலின்,
உயர்சொல், இடைச்சொல்,
உரிச்சொலெனவேயமையும், கிளவியென்பது
மிகையெனின்:—மிகையாயினும் இன்னோரன்ன
அமைவு டையவென்பதுணர்த்துதற்கு
ஆவ்வாறோதினாரென்பது. () ௨௬௦

௪௧௭. இருபெயர் பலபெய ரளவின் பெயரே
யெண்ணியற் பெயரே நிறைப்பெயர்க்
கிளவி
யெண்ணின் பெயரோ டவ்வறு கிளவியுங்
கண்ணிய நிலத்தே யும்மைத்
தொகையே.

இ - ள். இருபெயர் முதலாகச்
சொல்லப்பட்ட அறு வகைச் சொற்றிரளையும்
தனக்குச் சார்பாகக் குறித்து நிற் கும்
உம்மைத்தொகை. எ - று.

உ-ம். உவாப்பதினான்கு என்பது இருபெயரான உம்மைத்தொகை. புலிவிற்கெண்டை என்பது பலபெயரான உம்மைத்தொகை. தூணிப்பதக்கு என்பது அளவுப்பெயரான உம்மைத்தொகை. முப்பத்துமூவரென்பது எண்ணியற் பெயரான உம்மைத்தொகை. தொடியரையென்பது நிறைப் பெயரான உம்மைத்தொகை. பதினைந்தென்பது எண்ணுப் பெயரான உம்மைத்தொகை. இனி அவை விரியுங்கால், உவாவும் பதினான்கும். எ-ம். புலியும் வில்லுங்கெண்டையும்.

எ-ம். தூணியும் பதக்கும். எ-ம். முப்பதின்மரும் மூவரும். எ-ம். தொடியுமரையும். எ-ம். பத்துமைந்தும். எ-ம். விரியும்.

வேற்றுமைத்தொகை முதலாயின பலசொல்லாற்றொகுதல் சிறுபான்மை; அதனான் உம்மைத்தொகை இருசொல்லானும் பலசொல்லானும் ஒப்பத் தொகுமென்பது அறிவித்தற்கு இருபெயர் பலபெயரென்றார்.

க்றசுனைக்குவளையிதழ்,
பெருந்தோட்பேதை எனப் பிறதொகையும் பெரும்பான்மை
யும் பலசொல்லான் வருமாலெனின்:—கல்லென்பதுஞ் சுனை
யென்பதுங் கற்சுனையெனத் தொக்கு ஒரு சொல்லாய்ப் பின்
குவளையென்பதனோடு தொக்கு ஒரு சொல்லாய்ப் பின் இத
ழென்பதனோடு தொக்குக் கற்சுனைக்குவளை யிதழென்று
யிற்று பெருந்தோளென்னுந்தொகை ஒருசொல்லாய்ப்பேதை
யென்பதனோடு தொக்குப் பெருந்தோட்பேதையாயிற்று.
அவை இவ்வாற்றானல்லது தொகாமையின் இருசொற்
றொகையேயாம். புலிவிற்கெண்டை என்புழி மூன்றுபெயருந்
தொகுமென்னாது முதற்பெயரொழித்தும், இறுதிப்பெய
ரொழித்தும், ஏனையிரண்டுந் தம்முட்டொக்கு ஒருசொல் வியல்] சேனாவரையருரை.

லாய்ப் பின் மற்றையதனோடு தொகுமெனின்:—மூன்றொரு. மிரண்டற்கும் ஓரியைபுவேறுபாடின்மையானும், இருதொகைப்படுத்தல் பலசெய்கைத்தாகலானும், அவை மூன்று பெயரும் ஒருங்கு தொக்கனவெனவே படுமென்பது.

அளவின் பெயர் முதலாயின இரு பெயராயல்லது தொகாவென வரையறுத்தற்கு இருபெயர் பலபெயரென அடங்குவனவற்றைப் பெயர்த்துக் கூறினார். கலனே தூணிப் பதக்கு, தொடியேகஃசரை, நூற்றுநாற்பத்துநான்கு என் புழித் தூணிப்பதக்கு, கஃசரை, நாற்பத்துநான்கு என்பன ஒருசொற்போல அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் எண்ணுப்பெயருமாய் வழங்கப்பட்டு வருதலின், கலமுந் தூணிப் பதக்கும், தொடியுங் கஃசரையும், நூறும் நாற்பத்துநான் கும் என இருமொழி நின்று தொக்கவென்றலே பொருத்த முடைமையறிக.

உம்மைத்தொகை இன்னபொருள்பற்றித்

தொகுமென் றது அவ்வறுகிளவியும் எனச் சொல்லேபற்றி ஓதினரே னும், ஏற்புழிக்கோடலென்பதனன் "உயர்திணை மருங்கி னும்மைத் தொகையே பலர் சொன் னடைத்து" என்பத ஞன் எண்ணும்மைப் பொருட்கட்டொகுமென்பது பெறப் படும். எண்ணின்கண் வரும் இடைச்சொற்பலவேனும், தொக்கு நிற்கும் ஆற்றலுடையது உம்மைப்பெயராகலான், உம்மைத்தொகையாயிற்று.
(உக).

சகஉ. பண்பு தொகவரூஉங் கிளவி யானு
மும்மை தொக்க பெயர்வயி னானும்
வேற்றுமை தொக்க பெயர்வயி னானு
மீற்றுநின் றியலு மன்மொழித்
தொகையே.

இ - ள். பண்புச்சொற் றொகுஞ் சொல்லினும் உம்மை தொக்க பெயர்க்கண்ணும் வேற்றுமை தொக்க பெயர்க்கண் ணும் இறுதிச்சொற்கண் நின்று நடக்கும் அன்மொழித் தொகை. எ - று.

பண்புத்தொகைபடவும்
உம்மைத்தொகைபடவும் வேற்
றுமைத்தொகைபடவும் அச்சொற்றொக்கபின்
அத்தொகை உசூஉ
தொல்—சொல்லதிகாரம். [எச்ச

அன்மொழித் தொகையாகாமையின், தொகுவதன்முன் அவற்றிற்கு நிலைக்களமாகிய சொற்பற்றி வருமென்பது விளக்கிய, தொகைவயினானுமென்றது, பண்பு தொகவரூஉங் கிளவி யானு மும்மைதொக்க பெயர்வயி னானும் வேற்றுமை தொக்க பெயர்வயி னானுமென்றார்.

இறுதிச்சொற் படுத்தலோசையாற் பொருள் விளக்கு
மாறு வழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுளுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

உ-ம். வெள்ளாடை, அகரவிறு என்பன பண்புத் தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. தகர ஞாழல் என்பது உம்மைத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. பொற்றொடி என்பது

வேற்றுமைத் தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இனி அவை வெள்ளாடையுடுத்தாள், அகரமாகிய ஈற்றையுடைய சொல். எ-ம். தகரமுஞாழலுமாகிய சாந்துபூசினுள். எ-ம். பொற்றொடிதொட்டாள். எ-ம். விரியும்.

பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறத்தல் பெரும்பான் மையாகலின், முறையிற்கூறுது அதனை முற்கூறினர். வேற் றுமைத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறத்தலின் உம்மைத்தொ கைநிலைக்களத்துப் பிறத்தல் சிறுபான்மையாயினும், ஒருபய னேக்கி அதனை அதன்முன் வைத்தார். யாதோ பயனெ னின்:—சிறுபான்மை உவமத்தொகைநிலைக்களத்தும் வினைத் தொகைநிலைக்களத்தும் அன்மொழித்தொகை பிறக்குமென்ப துணர்த்துதலென்க. அவை பவளவாய், திரி தாடி என வரும். அவைதாம் பவளம்போலும் வாயையுடையாள், திரிந்த தாடியையுடையான் என விரியும். பிறவுமன்ன. (உஉ)

சகக. அவைதாம்,

முன்மொழி நிலையலும் பின்மொழி நிலையலு
மிருமொழி மேலு மொருங்குட னிலையலு
மம்மொழி நிலையா தன்மொழி நிலையலு
மந்நான் கென்ப பொருணிலை மரபே.

இ - ள். முன்மொழிமேனிற்றலும், பின்மொழிமே னிற்றலும்,
இருமொழிமேனிற்றலும், அவற்றின்மேனில்
வியல்] சேனாவரையருரை.
உசரு

லாது பிறமொழிமேனிற்றலுமென அத்தொகையும் அவற் றது பொருணிலைமரபும் நான்கென்று சொல்லுவர் ஆசிரி யர். எ - று.

தொகையும் அவற்றது பொருணிலைமரபும் ஒருவகை யான் வேறாயினும், ஒற்றுமைநயம்பற்றி அவைதாமென்றார்.

பொருணிற்றலாவது வினையோடியையுமாற்றான் மேற் பட்டுத் தோன்றுதல்.

உ-ம். வேங்கைப்பூ என்புழிப் பூவென்னும் முன் மொழிக்கட் பொருணின்றது, அது நறிதென்னும் வினையோ டியையுமாற்றான் மேற்பட்டுத் தோன்றியவாறு கண்டு கொள்க. மேல் வருவனவற்றிற்கும் ஈதொக்கும். இடவகை யான் முன்மொழியாயிற்று. அடைகடல் என்புழி அடை யென்னும் பின்மொழிக்கட்பொருணின்றது. இடவகையாற் பின்மொழியாயிற்று. முன் பின்னென்பன காலவகையாற் றடுமாறி நிற்கும். கடலுங் கடலடைந்தவிடமுங் கடலெனப் படுதலின், அடைகடலென்பது அடையாகிய கடலென இரு பெயர்ப்பண்புத்தொகை. இனி வரையறையின்மையாற் சிறு பான்மை முன்மொழி பின்மொழியாகத் தொக்கதோராற்றும் வேற்றுமைத் தொகையெனவுமமையும். உவாப்பதினான்கு என்புழி இருமொழிமேலும் பொருணின்றது. தன்னின முடித்தலென்பதனாற் பலபெயர்மேனிற்றலுங் கண்டுகொள்க. வெள்ளாடை என்புழித் தொக்க இருமொழிமேலும் நில் லாது உடுத்தாளென்னும் அன்மொழிமேனின்றது.

வேற்றுமைத்தொகை

முதனுன்குதொகையும் முன் மொழிப்பொருள; வேற்றுமைத்தொகையும் பண்புத்தொகை யுஞ் சிறுபான்மை பின்மொழிப்பொருளவுமாம். உம்மைத் தொகை இருமொழிப் பொருட்டு.

ஆறெனப்பட்டதொகை பொருள்வகையான் நான்கா மெனப் பிறிதோர்வகை குறித்தவாறு. (உரு)

சஉ௰. எல்லாத் தொகையு மொருசொன் னடைய.

இ - ள். அறுவகைத் தொகைச்சொல்லும் ஒருசொல் லாய் நடத்தலையுடைய. எ - று.

ஒருசொன்னடையவெனப் பொதுப்படக் கூறியவத னுன், யானைக்கோடு, கொல்யானை என முன்மொழி பெய ராகிய வழி

ஒருபெயர்ச்சொன்னடையவாதலும், நிலங்கடந்தான், குன்றத்திருந்தான் என முன்மொழி வினையாயவழி ஒருவினைச்சொன்னடைய வாதலுங் கொள்க. அவை உரு பேற்றலும் பயனிலை கோடலுமுதலாகிய பெயர்த்தன்மை யும், பயனிலையாதலும் பெயர் கோடலுமுதலாகிய வினைத் தன்மையுமுடையவாதல் அவ்வச்சொல்லோடு கூட்டிக் கண்டு கொள்க.

நிலங்கடந்தான், குன்றத்திருந்தான் எனப் பெயரும் வினையுந் தொக்கன ஒருசொன்னீர்மையிலவாகலிற் றொகை யெனப்படாவென்பாருமுளர். எழுத்தோத்தினுள் "பெயருந் தொழிலும் பிரிந்தொருங் கிசைப்ப—வேற்றுமை யுருபு நிலைபெறு வழியுந்—தோற்றம் வேண்டாத் தொகுதிக் கண்ணும்" என்றதனான், வேற்றுமையுருபு தொக்க் பெயருந் தொழிலும் ஒருங்கிசைத்தல் ஆசிரியர் நேர்ந்தாராகலின், அவை தொகையெனவேபடுமென்பது. கடந்தானிலம், இருந் தான் குன்றத்து

என்பன ஒருங்கிசையாது பக்கிசைத்தலின், அவை தொகையன்மையறிக.

எல்லாத் தொகையு மொருசொன் னடைய என்றதனான், தொகையல்லாத தொடர்மொழியுள் ஒருசொன்ன டையவாவன சிலவுளவென்பதாம். யானை கோடுகூரிது, இரும்பு பொன்னாயிற்று, மக்களையுயர்திணையென்ப என்பன வற்றுள், கோடு கூரிது, பொன்னாயிற்று, உயர்திணையென்ப என்னுந் தொகையது தொடர்மொழி ஒருசொன்னடைய வாய் எழுவாய்க்கும் இரண்டாவதற்கும் முடிவாயினவாறு கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன. (உச)

சஉக. உயர்திணை மருங்கி னும்மைத் தொகையே
பலர்சொன் னடைத்தென மொழிமனார் புலவர்.

இ - ள். உயர்திணைக்கண் வரும் உம்மைத்தொகை பலர்க்குரிய ஈற்றான் நடக்கும். எ - று.

பொதுவிற் கூறினாரேனும்,
மாமூலபெருந்தலைச்சாத்தர்;
கபிலபரணநக்கீரர் என வரும்.

விரவுப்பெயர்த்தொகையும் அடங்குதற்கு உயர்திணைப் பெயரும்மைத் தொகையென்னாது உயர்திணைமருங்கி னும் மைத்தொகையென்றார். அவை ஒட்டியொருசொல்லாய் நிற் றலிற் பலரறிசொல்லெனப்படும். பலரறிசொற் கபிலபரணன் என ஒருமையீற்றான் நடத்தல் வழூவாகலின் வழூக் காத்தவாறு.

இதனானுந் தொகை ஒருசொல்லாதல் பெற்றாம். ஒரு சொன்னீர்மை பெற்றின்றாயின், கபிலன் பரணன் என ஒருமைச்சொல் ஒருமையீற்றான் நடத்தற்கட்படு மிழூக் கென்னையென்பது.
(உரு)

சஉஉ. வாரா மரபின வரக்கூ றுதலு
மென்னு மரபின வெனக்கூ றுதலு
மன்னவை யெல்லா மவற்றவற் றியல்பா

னின்ன வென்னுங் குறிப்புரை யாகும்.

இ - ள். வாராவியல்பினவற்றை வருவனவாகச் சொல் லுதலும், என்னுவியல்பினவற்றை என்பனவாகச் சொல்லு தலும், அத்தன்மையனவெல்லாம் அவ்வப்பொருளியல்பான் இத்தன்மையவென்று சொல்லுங்குறிப்புமொழியாம். எ - று.

உ-ம். அந்நெறியீண்டு வந்து கிடந்தது; அம்மலை வந் திதனோடு பொருந்திற்று. எ-ம். அவலவலென்கின்றன நெல்; மழைமழையென்கின்றன பைங்கூழ். ஏ-ம். வரும். அவை வரவுஞ் சொல்லுதலுமுணர்த்தாது இன்னவென்ப தனைக் குறிப்பானுணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க.

முலை வந்தன, தலை வந்தன என்பன காட்டுவாருமுளர். ஆண்டு வருதல் வளர்தற் பொருட்டாகலான், அவை ஈண் டைக்காகாவென்க.

நிலம் வல்லென்றது, நீர் தண்ணென்றது

என்பன காட்   டினூரால்
உரையாசிரியரெனின்:—சொலற்பொருளவன்மை
யின், அவை காட்டல் அவர்கருத்தன்றென்க.
உரு

அன்னவை யெல்லாமென்றதனுன், இந்நெறியாண்டுச் சென்று கிடக்கும்; இக்குன்றக்குன்றூடொன்றும் என்னுந் தொடக்கத்தன கொள்க. (உசு)

சஉரு. இசைப்படு பொருளே நான்குவரம் பாகும்.

சஉசு. விரைசொல் லடுக்கே மூன்றுவரம் பாகும்.

இ-ள். மேற்கூறப்பட்ட ஒருசொல்லடுக்கினுள், இசைநிறை யடுக்கு நான்காகிய வரம்பையுடைத்து; பொருளொடு புணர்தற்கண் விரைவுபொருள்பட

அடுக்குவது மூன்றாகிய வரம்பையுடைத்து. எ - று.

வரம்பாகுமென்றது, அவை நான்கினும் மூன்றினு மிறந்து வாரா குறைந்து வரப்பெறுமென்றவாறு.

உ-ம். 'பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ.' எ-ம். தீத்தீத்தீ. எ-ம். வரும்:

அவை மும்முறையானும் இருமுறையானும் அடுக்கி வருதல், இவற்றைக் குறைத்துச் சொல்லிக் கண்டுகொள்க.

இசைப்பொருளாவது செய்யுளின்பம்.

விரைவிக்குஞ் சொல்லடுக்கை விரைசொலென்றார்.

அசைநிலை இருமுறையல்லது அடுக்காமையின், அதற் கெல்லை கூறாராயினர். அஃதிருமுறையடுக்குமென்பது யாண்டுப் பெற்றாமெனின்:—அடுக்கென்பதனாற் பெற்றாம்; ஒரு முறை வருவது அடுக்கெனப்படாமையினென்பது.

முன்னர்க் கூறப்படும் அசைநிலை அடுக்கி வருமென்பது அதிகாரத்தாற் கோடற்பொருட்டு "இசைநிறை யசைநிலை." என்னுஞ் சூத்திரத்தின்பின் வையாது இச்சூத்திரமிரண்டனையும் ஈண்டு வைத்தார்.

(உஎ) (உஅ).

சஉரு. கண்டீ ரென்று கொண்டீ ரென்று
சென்ற தென்று போயிற் றென்று
வன்றி யனைத்தும் வினவொடு சிவணி
நின்றவழி யசைக்குங் கிளவி யென்ப.

இ - ள். கண்டீரெனவும், கொண்டீரெனவும், சென்ற தெனவும், போயிற்றெனவும் வரும் வினைச்சொன்னான்கும்,-
வினாவொடு பொருந்தி நின்றவழி,
அசைநிலையடுக்காம். எ-று.

கட்டுரையகத்து ஒருவன் ஒன்று சொல்லியவழி அதற் குடம்படாதான் கண்டீரே கண்டீரே என்னும்; ஈண்டு வினைச் சொற் பொருண்மையும் வினாப்பொருண்மையுமின்மையின், அசைநிலையாயினவாறு கண்டுகொள்க. வரையாது கூறினமை யால், கண்டீரே எனச் சிறுபான்மை அடுக்காது வருதலுங் கொள்க. ஏனையவும் ஏற்றவழி அடுக்கியும் அடுக்காதும் அசைநிலையாம். அவை இக்காலத்தரிய; வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. (உ௯)

௪உ௬. கேட்டை யென்ரு நின்றை யென்ரு
காத்தை யென்ரு கண்டை யென்ரு
வன்றி யனைத்து முன்னிலை யல்வழி
முன்னுறக் கிளந்த வியல்பா கும்மே.

இ-ள். கேட்டையெனவும், நின்றையெனவும், காத்தை யெனவும், கண்டையெனவும் வரும் நான்கும், முன்னிலையல் லாக்கால் மேற்சொல்லப்பட்ட அசைநிலையாம். எ - று.

இவையுங்கட்டுரைக்கண்
அடுக்கியும் சிறுபான்மை அடுக் காதும் ஏற்றவழி
அசைநிலையாய் வருமாறு கண்டுகொள்க.

நின்றை, காத்தையென்பன இக்காலத்துப்
பயின்று வாரா.

வினாவிற்கடையாக அடுக்கி வந்தவழி
முன்னிலையசை

நிலையேயாம். இவை அடுக்கியும் அடுக்காதும் முன்னிலைச்
சொல்லாதலுமுடைமையான், அந்நிலைமை நீக்குதற்கு, முன்
னிலையல்வழியென்றார்.

முன்னுறக்கிளந்த வியல்பாகுமென்றதனான்,
முன்னைய போலச் சிறுபான்மை வினாவொடு
வருதலுங்கொள்க.

முன்னிலையல்வழியென்பதற்கு முன்னையபோல வினா
வொடு சிவணி நில்லாதவழியென்றுரைத்தாரால் உரையாசி
ரியரெனின்:—அற்றன்று: வினாவொடு சிவணல்
இவற்றிற் உசு அ

கொன்றுனெய்தாமையின் விலக்கவேண்டா; அதனுன் அவர்க் கது கருத்தன்றென்க.

இரண்டுசூத்திரத்தானும் கூறப்பட்டன வினைச்சொல் லாதலும் இடைச்சொல்லாதலு முடைமையான், வினையிய லுள்ளும் இடையியலுள்ளுங் கூருது ஈண்டுக் கூறினர்.

அஃதேல், ஆக, ஆகல், என்பது என்பனவற்ருேடு இவற்றிடை வேற்றுமையென்னை, அவையும் வினைச்சொல்லா தலுடைமையானெனின்:—இசை நிறைத்தற்கும் பொருள் வேறுபாட்டிற்கும் அடுக்கி வரினல்லாது அடுக்காது வருதலே வினைச்சொற்கியல்பாம். ஆக, ஆகல், என்பது என்பன அடுக்கியல்லது நில்லாமையின், வினைச்சொல் இடைச்சொல் லாயினவெனப்படா; கண்டீர், கொண்டீர் என்பன முதலா யின வினைச்சொற்குரிய ஈற்றவாய் அடுக்கியும் அடுக்காதும் வருதல் வினைச்சொல் அசைநிலையாயினவெனப்படும்; இது தம்முள் வேற்றுமையென்க. அல்லதூஉம், வினைவொடு சிவணி நிற்றலானும் வினைச்சொல்லெனவேபடுமென்பது. ()

௪௨எ. இறப்பி னிகழ்வி னெதிர்வி னென்றச்
சிறப்புடை மரபி னம்முக் காலமுந்
தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னு
மம்மூ விடத்தான் வினையினுங் குறிப்பினு
மெய்ம்மை யானு மீரிரண் டாகு
மவ்வா றென்ப முற்றியன் மொழியே.

இ - ள். முற்றுச்சொல்லாவது, இறப்பு நிகழ்வு எதிர் வென்னும் மூன்றுகாலமும், தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னும் மூன்றிடத்தும், (உயர்திணையும் அஃறிணையும் இருதிணைப் பொதுவுமாகிய பொருடோறும், வினையானுங் குறிப்பானும் இவ்விரண்டினானும் வரும் அவ்வறுவகைச் சொல்லாமென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

உ-ம். சென்றனன், கரியன். எ-ம். சென்றது, கரிது. எ-ம். சென்றனை, கரியை. எ-ம். வரும்.

இடமுணர்த்தலுந் திணையும் பாலும் விளக்கலும்போல ஒரு சாரனவற்றிற்கேயாகாது, எல்லாமுற்றுச்சொற்கும் வியல்]

காலம் முற்சிறத்தலின், சிறப்புடைமரபினம் முக்காலமு மென்றார்.

வினையினுங்குறிப்பினும் என்புழி ஓரீற்றவாகிய வினை யும் வினைக்குறிப்புமே கொள்ளப்படும்; இவ்விரண்டாதற் கேற்பன அவையாகலான்.

மெய்ம்மையாவது பொருண்மை.

உயர்திணையும் அஃறிணையுமல்லது இருதிணைப்பொது வென்பதோர் பொருளில்லையாயினும், சென்றனை, கரியை என்பன செலவிற்கு வினைமுதலாதலும் பண்புமாகிய ஒரு நிமித்தம்பற்றி இருதிணைக்கண்ணுஞ் சேறலின், அந்நிமித் தம் இருதிணைப்பொதுவெனப்பட்டது.

வினையினுங்குறிப்பினும் ஈரிரண்டாய் வருதலாவது, தெரிநிலை வினையாற்றெற்றெனத் தோன்றலும், குறிப்புவினை யாற்றெற்றெனத் தோன்றாமையுமாம்.

முற்றி நிற்றல்
முற்றுச்சொற்கிலக்கணமாதல் முற்றி யன்மொழியே யென்பதனாற் பெற்றாம். முற்றிநிற்றலாவது இதுவென்பது வினையியலுட் கூறினாம். திணையும் பாலும் இடமும் விளக்கல்,
எல்லாமுற்றிற்குமின்மையான், இலக்கண மன்மையறிக.

உயர்திணை அஃறிணை யிரவென்னும் பொருண்மேல்
வினையும் வினைக்குறிப்புமாய் வருதல்பற்றி, அவ்வாறென்ப வென்றார். காலமும் இடமுமுதலாயினவற்றோடு கூட்டிப் பகுப்பப் பலவாம்.

ஊராணோர்தேவகுலம் என்றாற்போல மெய்ம்மையா னும் என்புழி ஆனென்பது தொறுமென்பதன்பொருட்டாய் நின்றது.

430

முன்னர்ப் "பிரிநிலை வினையே பெயரே" என்புழிப் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமுங் கூறுபவாகலின், அவற்றோ டியைய முற்றுச்சொல்லையும் ஈண்டுக் கூறினார். கூறவே, முற்

றுச்சொல்லும், பெயரெச்சமும்,
வினையெச்சமுமென வினைச் சொன் மூவகைத்தாதல்
இனிதுணரப்படுமென்பது.

உரையாசிரியர் வினையியலுள் ஓதப்பட்டன
சிலவினைச் சொற்கு
முற்றுச்சொல்லென்று குறியிடுதனுதலிற்று இச்சூத்
திரமென்றாராலெனின்:—குறியீடு கருத்தாயின்,
அவ்வா றென்ப முற்றியன் மொழியே என்னுது
அவ்வாறு முற்றியன்
மொழியெனல்வேண்டுமாகலான், அது
போலியுரையென்க.
முற்றியன்மொழியென்ப என மொழிமாற்றவே குறியீடா
மெனின்:—குறியீடு ஆட்சிப்பொருட்டாகலின், அக் குறியான்

அதனை யாளாமையான், மொழிமாற்றியிடர்ப்படுவதென்னையோவென்பது. அல்லதூஉம், முற்றியன்மொழியெனக் குறியிட்டாரரயின், இவை பெயரெஞ்சுகிளவியெனவும், இவை வினையெஞ்சுகிளவியெனவுங் குறியிடல்வேண்டும்; அவ்வாறு குறியிடாமையானும் அது கருத்தன்றாம். அதனான் வினைச் சொல்லுள் இருவகையெச்சமொழித்து ஒழிந்தசொன்முற்றி நிற்குமென்றும், அவை இனைத்துப்பாகுபடுமென்றும் உணர்த்தல் இச்சூத்திரத்திற்குக் கருத்தாகக் கொள்க. (௩௧).

௪௨௮. எவ்வயின் வினையு மவ்விய னிலையும்.

இ - ள். மூவிடத்தாற்பொருடோறும் இவ்விரண்டா மென மேற்சொல்லப்பட்ட கட்டளையுட்பட் டடங்காது பிறண்டு வரும் வினையும் முற்றியல்பாய் நிலையும். எ - று.

யார், எவன், இல்லை, வேறு என்பன, இடமுணர்த்தா மையின், மேற்கூறிய கட்டளையினடங்காது, பிறழ்ண்டு வந் தனவாம். சிறப்பிற்றான் வருந்தெரிநிலைவினையுங் குறிப்பு

வினையும், பொருடோறும் வினையும் வினைக்குறிப்புமாய் வரு தற்கு எய்தாமையின், "மெய்ம்மையானுமீரிரண்டாகும்" கட்டளையுட்படாது பிறண்டு வந்தனவாம். குறிப்புவினைக் கீறாகாது தெரிநிலைவினைக்கீறுவனவுந் தெரிநிலைவினைக்கீறு காது குறிப்புவினைக்கீறுவனவும் சிறப்பிற்றவாம். அவை வினையியலுட் கூறிப்போந்தாம். யார், எவன் என்பன பாலும், இல்லை, வேறு என்பன திணையும் பாலும் உணர்த் தாவாயினும், மேலைச்சூத்திரத்தான் முற்றுச்சொற்குப் பாலுந்திணையுமுணர்த்தல் ஒருதலையாக எய்தாமையின், இட முணர்த்தாமையேபற்றி ஈண்டுக் காட்டப்பட்டன. திணையும் வியல்] சேனாவரையருரை.

உஎக

பாலுமுணர்த்தல் ஒருதலையாயின், "தன்மை முன்னிலை , படர்க்கை யென்னு மம்மூ விடத்தான்" என ஆசிரியர் முன்னிலையிடம் ஆண்டு வையாரென்பது.

முற்றுச்சொல்லேயன்றிப் பெயரெச்சமும்

வினையெச்ச முங் காலமும்
இடம்முணர்த்துமென்பது இச்சூத்திரத்திற் குப்
பொருளாக உரைத்தாரால்
உரையாசிரியரெனின்:— அவை
இடவேறுபாடுணர்த்தாது மூவிடத்திற்கும் பொது-
வாய் நிற்றலின், அது போலியுரையென்க.

இனி ஒருரை:—மேலைச்சூத்திரத்தாற்
கூறப்பட்ட பொருண்மேலும் வரும் எல்லாவினையும்
முற்றுச்சொல்லாய் நிற்கும். எ - று. ஈண்டு
வினையென்றது வினைச்சொல்லை யாக்குமுதனிலையை.
எல்லாவினையும் முற்றுச்சொல்லாமெ னவே,
எச்சமாதல் ஒருதலையன்றென்பதாம். ஆகவே,
வினைச்சொலாதற்குச் சிறந்தன முற்றுச்சொல்லே
யென்பதாம். எல்லாவினையும்
முற்றுச்சொல்லாகலும் கச்சினன், கழலினன்;
நிலத்தன், புறத்தன் என்னுந் தொடக்கத்து
வினைக்குறிப்பின் முதனிலை எச்சமாய் நில்லாமையும்,
வழக்கு நோக்கிக் கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன.

இவையிரண்டும் இச்சூத்திரத்திற்குப்
பொருளாகக் கொள்க.
(௩௨)

௪௨௯. அவைதாம்,
தத்தங் கிளவி யடுக்குந வரினு
மெத்திறத் தானும் பெயர்முடி பினவே.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட முற்றுச்சொற்றும், தத் தங்கிளவி பல அடுக்கி வரினும், தம்முட்டொடாது எவ் வாற்றானும் பெயரொடு முடியும். எ - று.

உ-ம்.
உண்டான்றின்றேனோடினான் பாடினான் சாத்தன்;
நல்லனறிவுடையன்
செவ்வியன் சான்றோர்மகன் எனவரும்.

அடுக்கி வரினுமென்ற உம்மையான், வந்தான் வழுதி; கரியன் மால் எனா அடுக்காது பெயரொடு முடிதலே பெரும் பான்மையென்பதாம்.

[எச்ச

தம்பாற்சொல்லல்லது பிறபாற்சொல்லொடு விராயடுக் கின்மையின், தத்தங்கிளவியென்றார்.

என்மனார் புலவர், முப்பஃதென்ப என வெளிப்பட் டும் வெளிப்படாதும் பெயர்முடிபாமென்றற்கு எத்திறத்தா னுமென்றார். "எவ்வயிற் பெயரும் வெளிப்படத் தோன்றி" என்றதனான், வெளிப்படாது நிற்றலும் பெறப்பட்டமை யான் ஈண்டுக் கூறல்வேண்டாவெனின்:—ஆண்டு முடிக்கப் படும்பெயர் வெளிப்படாது நிற்றலுமுடைத்தென்றார்; இது முடிக்கும் பெயராகலின் ஆண்டடங்காதென்பது. முடிக்கப் படுவதனோடு முடிப்பதனிடை வேற்றுமை வேற்றுமை யோத்தினுட்கூறினும். இன்னும் எத்திறத்தானுமென்றத னான், உண்டான் சாத்தன்; சாத்தனுண்டான் என முன்னும் பின்னும் பெயர் கிடத்தலுங்கொள்க.

அஃதேல், முற்றி நிற்றலாவது மற்றுச்சொன்னோக் காமையாகலின், முற்றிற்றேல் அது பெயர் அவாய் நில்லாது; பெயர் அவாயிற்றேன்

முற்றுச்சொலெனப்படாது; அதனுன் முற்றுச்சொற் பெயர் கொள்ளுமென்றல் மாறுகொளக்கூற லாமெனின்:—அற்றன்று: உண்டான் சாத்தன் என்பது எத்தையென்னும் அவாய்நிலைக்கட் சோற்றையென்பதனேடு இயைந்தாற்போல, உண்டான் என்பது யாரென்னும் அவாய் நிலைக்கட் சாத்தனென்பதனேடு இயைவதல்லது, அவாய் நிலையில்வழி உண்டானெனத் தானே தொடராய் நிற்றல் வினையியலுள்ளுங் கூறினுமென்பது. அஃதேல், சாத்த னென்னும் பெயர் சோற்றையென்பது போல் அவாய்நிற் றலையுள்வழி வருவதாயின், எத்திறத்தானும் பெயர்முடி பினவே என விதந்தோதல் வேண்டாம் பிறவெனின்:— நன்று சொன்னுய்: அவாய்நிற்றலையுள்வழி வருவது அவ் விரண்டற்கும் ஒக்குமேனும், உண்டானென்றவழி உண்டற் ருெழிலாற்செயப்படுபொருள் உய்த்துணர்ந்து பின் அதன் வேறுபாடறியலுறிற் சோற்றையென்பது வந்தியைவதல் லது, சொற்கேட்டதுணையான் எத்தையெனக் கேட்பான்

செயப்படுபொருள்வேறுபாடு அறிதற்கு அவாவாமையின், சோற்றையென்பது வருதல் ஒருதலையன்று. இனி உண்டா வியல்]

னென்னுஞ்சொல்லாற் பொதுவகையான் வினைமுதலுணர்ந்து கேட்பான் அதன்வேறுபாடறியலுறுதலின், சாத்தனென்பது வருதல் ஒருதலையாம். அதனான் இச்சிறப்பு நோக்கி விதந்தோதினாரென்பது. (ருரு)

சருய. பிரிநிலை வினையே பெயரே யொழியிசை
யெதிர்மறை யும்மை யெனவே சொல்லே
குறிப்பே யிசையே யாயீ ரைந்து
நெறிப்படத் தோன்று மெஞ்சுபொருட்
கிளவி.

முற்றுச்சொல்லுணர்த்தி எச்சமிமாறுணர்த்துகின்றார். எஞ்சுபொருட்கிளவி கொண்டல்லது அமையாமையின் எச்ச மாயினவும், ஒருதொடர்க்கொழிபாய் எச்சமாயினவுமென அவை இருவகைப்படும்.

இ - ள். பிரிநிலை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பத்தும் எஞ்சுபொருட்கிளவியாம். எ - று.

அவற்றுட் கடைநிலைமூன்றும் ஒருதொடர்க்கொழிபாய் எச்சமாயின; அல்லன எஞ்சுபொருட்கிளவியான் முடிவன. எஞ்சுபொருட்கிளவியெனினும் எச்சமெனினுமொக்கும்.

பெயரெச்சம் வினையெச்சம் பெயர் வினையான் முடிதலின், ஆகுபெயராற் பெயர் வினையென்றார்.

ஆயீரைந்து மெஞ்சுபொருட்கிளவி யென்றாரேனும், எஞ்சுபொருட்கிளவி பத்துவகைப்படுமென்பது கருத்தாகக் கொள்க.

எச்சமாவன ஒருசார்பெயரும் வினையும் இடைச்சொல் லுமாதலின், பெயரியன்முதலாயினவற்றுட் பத்தும் ஒருங் குணர்த்துதற் கேலாமையறிக.

முடிவும் பொருளுமொத்தலான்,

என்றென்பதனை என வினைகணேற்றினர்.
(௬௪).

௪௩௪. அவற்றுள்,
பிரிநிலை யெச்சம் பிரிநிலை முடிபின. ௨௭௪

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட எச்சங்களுள், பிரிநிலை யெச்சம் ஏகாரப்பிரிநிலையும் ஓகாரப்பிரிநிலையுமென இரு வகைப்படும். அவ்விருவகைப் பிரிநிலையெச்சமும் பிரிக்கப் பட்ட பொருளையுணர்த்துஞ் சொல்லோடு முடியும். எ - று.

உ-ம். தானே கொண்டான்; தானோ கொண்டான் என்னும் பிரிநிலையெச்சம் பிறர் கொண்டிலரெனப் பிரிக்கப் பட்டபொருளை யுணர்த்துஞ் சொல்லான் முடிந்தவாறு கண்டு கொள்க.

அஃதேல், தானெனப்பட்டானன்றே

ஆண்டுப் பிரிக்கப்பட்டான், பிறர் கொண்டிலரென்பது அவனையுணர்த்துஞ் சொல்லன்மையான், அவை பிரிநிலை கொண்டு முடிந்திலவா லெனின்:—அற்றன்று: தானெனப்பட்டான் பிறரிற்பிரிக் கப்பட்டவழிப் பிறரும் அவனிற் பிரிக்கப்பட்டமையான், அவை பிரிநிலை கொண்டனவேயாமென்க.

பிரிநிலையோடு முடிதலாவது அவனே கொண்டான் என்றவழி அவனேயென்பது கொண்டானெனப் பிரிக்கப் பட்டபொருளை வினையெனக் கொண்டு முடிதலென்றால் உரையாசிரியரெனின்:—அற்றன்று: அவனே கொண்டான் என்புழி அவனென்னும் எழுவாய்வேற்றுமை கொண்டா னென்னும் பயனிலை கொண்டது; ஏகாரம் பிரிவுணர்த்திற்று; ஆண்டெச்சமும் எச்சத்தை முடிக்குஞ் சொல்லுமின்மை யான், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. (௩௫)

௪௩௨. வினையெஞ்சு கிளவிக்கு வினையுங் குறிப்பு
நினையத் தோன்றிய முடிபா கும்மே
யாவயிற் குறிப்பே யாக்கமோடு வருமே.

இ - ள். வினையெச்சத்திற்குத் தெரிநிலைவினையுங் குறிப்புவினையும் முடிபாம்; ஆண்டைக்குறிப்புவினை ஆக்க வினையோடு வரும். எ - று.

உ-ம். உழுது வந்தான்; மருந்துண்டு நல்லனாயினான் என வரும்.

உழுது வருதல்; உழுது வந்தவன் என வினையெச்சம் வினைப்பெயரோடு முடிதல் நினையத்தோன்றியவென்றதனாற் கொள்க.

வினையெச்சத்திற்கு முடிபு வினையியலுட் கூறப்பட்டமையான் இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்:—இதற்கு விடை ஆண்டே கூறினாம்.

"வேங்கையுங் காந்தளு நாறி யாம்பன்

மலரினுந் தான்
றண் ணியளே'' 'வில்லக விரலிற் பொருந்தியவர் நல்லகஞ்
சேரி ஞெருமருங் கினமே.' எ-ம். கற்றுவல்லன்; பெற்று
டையன். எ-ம். வினைக்குறிப்பு ஆக்கமின்றி
வந்தனவாலெ னின்:—ஆக்கமொடு வருமென்றது
பெரும்பான்மை குறித்த தாகலிற் சிறுபான்மை
ஆக்கமின்றியும் வருமென்பது. (௬௬)

சா௬௬. பெயரெஞ்சு கிளவி பெயரொடு முடிமே.

இ - ள். பெயரெச்சம் பெயரொடு முடியும். எ - று.

உ-ம். உண்ணுஞ்சாத்தன்; உண்ட சாத்தன் என வரும்.

"அவ்வறு பொருட்குமோ ரன்ன வுரிமைய" என்றத
னாற் பெயரெச்சம் பொருள்படுமுறைமை கூறினர்.
முடிபு எச்சவியலுட் பெற்றப்படுமென
வினையியலுட் கூறியவாறு கடைப்பிடிக்க.
(௬எ)

சா௬௪. ஒழியிசை யெச்ச மொழியிசை முடிபின.

இ - ள். மன்னையொழியிசையும்,

தில்லொழியிசை யும், ஓகாரவொழியிசையும் ஆகிய ஒழியிசையெச்சமூன்றும் ஒழியிசையான் முடியும். எ - று.

உ-ம். 'கூரியதோர்வாண்மன்;' 'வருகதில் லம்மவெஞ். சேரி சேர;' கொளலோ கொண்டான் என்னும் ஒழியிசையெச்சம், முறையானே, திட்பமின்று, வந்தாலின்னது செய்வல், கொண்டுய்யப்போமாறறிந்திலன் என்னும் ஒழியிசையான் முடிந்தவாறு. பிறவும் முடித்தற்கேற்கும் ஒழி யிசையறிந்துகொள்க. (ங௲அ),

சஙடு. எதிர்மறை யெச்ச மெதிர்மறை முடிபின.

எச்ச]

இ - ள். மாறுகொளெச்சமெனப்பட்ட ஏகாரவெதிர்ம றையும், ஓகாரவெதிர்மறையும், உம்மையெதிர்மறையுமாகிய

எதிர்மறையெச்சமூன்றும் எதிர்மறையான்முடியும். எ - று.

உ-ம். யானே கொள்வேன்; யானோ கள்வேன்; வரலு முரியன் என்னும் எதிர்மறையெச்சம், முறையானே, கொள் ளேன், கள்ளேன், வாராமையுமுரியன் என்னும் எதிர்மறை யான் முடிந்தவாறு கண்டுகொள்க.
(ருகூ)

சருகூ. உம்மை யெச்ச மிருவீற் றானுந்
தன்வினை யொன்றிய முடிபா கும்மே.

இ - ள். எஞ்சுபொருட்கிளவியும் அவ்வெஞ்சுபொருட் கிளவியான் முடிவதுமாகிய உம்மையெச்சவேறுபாடிரண்டன் கண்ணும், தன்வினை உம்மையொடு தொடர்ந்த சொற்குப்
பொருந்திய முடிபாம். எ - று. என்றது, "எஞ்சுபொருட் கிளவிசெஞ்சொலாயின்" என்றதனான் உம்மையுடைத்தாயும்

உம்மையின்றியும் வரும் எஞ்சுபொருட்கிளவி உம்மையெச் சத்திற்கு முடிபாதலெய்திற்று. என்னை? எல்லாவெச்சத் திற்கும் எஞ்சுபொருட்கிளவியே முடிபாகலின். இனி உம்மை யொடு தொடர்ந்த சொல்லிரண்டற்கும் வினையொன்றே யாகல் வேண்டுமென எய்தாததெய்துவித்தவாறு.

ஒன்றற்காயதே வினையதற்குமாகலிற் றன்வினையென்றார்.

உ-ம். சாத்தனும் வந்தான் கொற்றனும் வந்தான் என இரண்டும் ஒருவினை கொண்டவாறு கண்டுகொள்க. சாத்தனும் வந்தான் கொற்றனுமுண்டான் என வினை வேறுபட்ட வழி உம்மையெச்சமும் எஞ்சுபொருட்கிளவியும் இயையாமை கண்டுகொள்க. அஃதேல், 'பைம்புதல் வேங்கையு மொள்ளிணர் விரிந்தன—நெடுவெண் டிங்களு மூர்கொண் டன்றே' என வினை வேறுபட்டுழியுந் தம்முளியைந்தனவா லெனின்:—இணர் விரிதலும் ஊர் கோடலும் இரண்டும் மணஞ்செய்காலம்

இதுவென்றுணர்த்துதலாகிய ஒருபொருள் குறித்து நின்றமையான், அவை ஒருவினைப்பாற்படுமென் பது. பிறவும் இவ்வாறு வருவனவறிந்து ஒருவினைப்பாற் படுக்க.

எஞ்சுபொருட்கிளவி செஞ்சொலாயவழித் தன்வினை கோடல் ஈண்டடங்காமையான், அது தன்னினமுடித்தலென் பதனாற் பெறப்படும்.

உம்மையெச்ச மிருவீற்றானுமென்றதனான், உம்மை யெச்சத்திற்கு முடிபாகிய எஞ்சுபொருட்கிளவி உம்மையொடு வரின் எச்சமாமென்பதாம். அஃதெச்சமாங்கால், முன்னின்றது எஞ்சுபொருட் கிளவியாமென்பது.

எதிர்மறையும்மை எதிர்மறையெச்சமா யடங்குதலின், ஈண்டும்மையெச்சமென்றது எச்சவும்மையேயாம். (௪௦)

சஅ௭. தன்மேற் செஞ்சொல் வரூஉங் காலை
நிகழுங் காலமோடு வாராக் காலமு
மிறந்த காலமோடு வாராக் காலமு
மயங்குதல் வரையார் முறைநிலை யான.

இ-ள். உம்மையெச்சத்தின்முன் எஞ்சுபொருட்கிளவி உம்மையில் சொல்லாய் வருங்கால், நிகழ்காலத்தோடு எதிர் காலமும் இறந்தகாலத்தோடு எதிர்காலமும் மயங்குதல் வரை யார். எ-று.

முறைநிலையான வென்றதனுன், கூறிய முறையானல்லது எதிர்காலம் முன்னிற்ப ஏனைக்காலம் பின் வந்து மயங்குதலில்லையென்பதாம்.

உ-ம். கூழுண்ணுநின்றான் சோறுமுண்பன். எ-ம்.
கூழுண்டான் சோறுமுண்பன். எ-ம். அவை கூறிய முறை யான் மயங்கியவாறு கண்டுகொள்க.

இவற்றோடு இது மயங்குதல் வரையாரெனவே, இறந்த காலத்தோடு நிகழ்காலமும்

நிகழ்காலத்தோடு இறந்தகால மும் வந்து மயங்குதல் வரையப்படுமென்றவாறாயிற்று.

தன்மேற்செஞ்சொல் வருஉங்காலையென்றதனான், உம்மைபடுத்த சொல் வருங்கால் வேறுபாடின்றி இரண்டுசொல் லும் ஒருகாலத்தான் வருமென்பதாம்.

உ௬

தன்வினை காலம்வேறுபடுதலும் படாமைபும்உடைமை யான், இன்னுழி இன்னவாற்றானல்லது காலம் வேறுபடா தென வரையறுத்தவாறு.
(சக)

சஙஅ. எனவே னெச்சம் வினையோடு முடிமே.

இ - ள். எனவென்னுமெச்சம் வினை கொண்டு முடியும். எ - று.

உ-ம். கொள்ளெனக் கொடுத்தான்; துண்ணெனத் துடித்தது; ஒல்லெனவொலித்தது; காரெனக் கறுத்தது. எ-ம், நன்றென்று கொண்டான்; தீதென்றிகழ்ந்தான். எ-ம். வரும். (சஉ)

சங்கூ. எஞ்சிய மூன்று மேல்வந்து முடிக்கு
மெஞ்சுபொருட் கிளவி யிலவென
மொழிப.

இ-ள். சொல்லப்பட்டனவொழிந்து நின்ற சொல்லுங் குறிப்பும் இசையுமாகிய எச்சமூன்றும் மேல் வந்து தம்மை முடிக்கும் எஞ்சுபொருட் கிளவியையுடைய வல்லவென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ-று. என்றது, அவ்வத்தொடர்க் குத் தாமெச்சமாய் வந்து அவற்ற தவாய்நிலையை நீக்கலின், பிரிநிலையெச்ச முதலாயினபோலத் தம்மை முடிக்கும் பிற சொல்லைத் தாம் அவாய் நில்லாவென்றவாறு. அவை பிற சொல்

லவாவாது தாம் எச்சமாய் வருமாறு முன்னர்ச்
சூத்திரத்தாற் பெறப்படும்.
(சங)

சசய. அவைதாம்,

தத்தங் குறிப்பி னெச்சஞ் செப்பும்.

இ - ள். அவ்வெச்சமூன்றும் சொல்லுவார்
குறிப்பான் எஞ்சிநின்ற பொருளையுணர்த்தும். எ -
று.

உ-ம். 'பசப்பித்துச் சென்றா ருடையையோ
வன்ன— நிறத்தையோ பீர மலர்.' 'இளைதாக
முண்மரங் கொல்க களையுநர்—கைகொல்லுங்
காழ்த்த விடத்து' என்புழி முறை யானே
பசப்பித்துச் சென்றாரை யாமுடையேம் எனவும்,
வியல்] சேனாவரையருரை.
உஎகூ

தீயாரைக் காலத்தாற் களைக எனவும்
வந்ததொடர்மொழி, எச்சமாய் நின்ற
குறிப்புப்பொருளை வெளிப்படுத்தலாற்

குறிப்பெச்சமாயின. ‘அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி— பகவன் முதற்றே யுலகு.’ ‘அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் “ றெளித்தசொற்—றேறியார்க் குண்டோ தவறு’ என்றவழி

முறையானே அதுபோல எனவும், நீத்தார்க்கே தவறு எனவும், வருவன எஞ்சிய் பொருளுணர்த்தலான் இசை யெச்சமாயின. சொல்லெச்சத்திற்கு உதாரணம் முன்னர்க் காட்டுதும். “சொல்லள வல்ல தெஞ்சுத லின்றே’’ என் பதனுன் அஃதொருசொல்லாதல் பெறப்படுதலின், இது தொடர்ச்சொல்லாமென்பது. சொல்லென்னுஞ் சொல் எஞ்சு வதுஞ் சொல்லெச்சமென்பார் இவ்விருவகையும் இசையெச்ச மென அடக்குப.

பசப்பித்துச் சென்றூரை யாமுடையேம்

என்னுந்

தொடக்கத்தன

குறிப்பிற்றோன்றலாயடங்குதலின், விண்

ணென விசைத்தது என்பது

குறிப்பெச்சமென்றும், அது

போல என்னுந் தொடக்கத்தன

விகாரவகையாற்றொக்கு

நின்றமையான்,

ஒல்லெனவொலித்தது என்பது இசையெச்ச
மென்றும், இவை தத்தஞ்சொல்லான்
முடிதலல்லது பிற
சொல்லான் முடியாமையின் இவற்றை மேல்வந்து
முடிக்கும்
எஞ்சுபொருட்கிளவி யிலவென்றாரென்றும்,
உரைத்தாரால்
உரையாசிரியரெனின்:—அற்றன்று:
"தெரிபுவேறு நிலைய-
லுங் குறிப்பிற் றோன்றலும்" எனச்
சொற்பொருட்பாகு
பாடுணர்த்தினர்; குறிப்பிற் றோன்றும் பொருளை
வெளிப்
படுத்தும் எச்சமாதலுடைமையான் எச்சமென்றார்;
அதனான்
ஆண்டடங்காது. இனி விசைத்தது ஒலித்தது என்பன்
. தஞ்சொல்லெனப்படா; படினும், விண்ணென வீங்கிற்று
துண்ணெனத் துளங்கினன். எ-ம்.
ஒல்லெனவீழ்ந்தது.
எ-ம். பிறசொல்லானும் முடிதலின்
எஞ்சுபொருட்கிளவியில
வென்றல் பொருந்தாதாம். என்னை?
தஞ்சொலல்லாதன

எஞ்சுபொருட்கிளவியாமாகலின். இனி அதுபோலவென்
பது தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தலென்பதனாற் றொக்க
தாயின், அதனைச் சுட்டிக்கூறுவுவமையென

ஆசிரியர் ஒருவமைவேறுபாடாகக் கூறல் பொருந்தாது. தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தல் ஒருமொழிக்கண்ணதாகலிற் பலசொற் றொகுமென்றலும் பொருத்தமின்று. அதனான் அவர்க்கது கருத்தன்று. விண்ணென விசைத்தது; ஒல்லென வொலித்தது என்னுந் தொடக்கத்தனவற்றை எனவெனெச்சமென அடக்கிக் குறிப்பெச்சத்திற்கும் இசையெச்சத்திற்கும் வேறுதாரணங் காட்டல் கருத்தென்க. அல்லதூஉம், எனவெனெச்சமென அடக்காது இசையுங்குறிப்பும் பற்றி வருவனவற்றை வேறோதின், வெள்ளெனவெளுத்தது எனப் பண்புபற்றி வருவதனையும் வேறோதல்வேண்டும்; அதனை

வேறோதாமையானும் எனவெனெச்சமென அடக்கு தலே கருத்தாகக் கொள்க: குறிப்புப்பொருளைப் 'பசப்பித் துச் சென்றா ருடையையோ' 'இளை தாக முண்மரங் கொல்க' என்பன முதலாகிய தொடர்மொழியே உணர்த்தலான் எஞ்சு பொருளெனப்படாவாயினும், அப்பொருள் பிறசொல்லா னல்லது வெளிப்படாமையின், அச்சொல்லெச்சமாயிற்று. குறிப்புப் பொருளேயன்றி எஞ்சுபொருளுஞ் சொல்லுவான் குறிப்பொடு படுத்துணர்ந்து தமக்கேற்ற சொல்லானுணர்த் தப்படுதலின், குறிப்பானெச்சஞ்செப்பல் மூன்றற்குமொத் தவாறறிக.

(சச)

சசக. சொல்லெ னெச்ச முன்னும் பின்னுஞ்
சொல்லள வல்ல தெஞ்சுத லின்றே.

இ - ள். சொல்லெச்சம், ஒருசொற்கு முன்னும் பின்னுஞ் சொன்மாத்திரம் எஞ்சுவதல்லது, தொடராயெஞ்சுத லின்று. எ - று.

Cd· l

'உயர்திணையென்மனார்' என்புழி ஆசிரியரென்னுஞ் சொல் முன்னும், 'மருந்தெனின் மருந்தே வைப்பெனின் | வைப்பே' என்புழி எமக்கென்னுஞ்சொல் பின்னும், எஞ்சி நின்றவாறு கண்டுகொள்க.

ஒருசாரார் இவற்றை இசையெச்சமென்று, சொல்லள வல்ல தெஞ்சுதலின்றே என்பதற்குச் சொல்லென்னுஞ் சொல்லளவல்லது பிறிதுசொல்லெஞ்சுதலின்றென்று பொரு ளியல்]

சேனாவரையருரை. உஅக

ளுரைத்து, பசித்தேன் பழஞ்சோறு தாவென்று நின்றாள் என்புழித் தாவெனச்சொல்லியெனச் சொல்லென்னுஞ்சொல் எஞ்சி நின்றதென்று, இதனை உதாரணமாகக் காட்டுப. அவர் முன்னும் பின்னுமென்பதற்குச் சொல்லென்னுஞ் சொற் கொணர்ந்து கூட்டுவதன்முன்னும் பின்னுமென இடர்ப்பட் டுப் பொருளுரைப்ப.
(சரு)

சசஉ. அவையல் கிளவி மறைத்தனர் கிளத்தல்.

இ - ள். அவைக்கணுரைக்கப்படாத சொல்லை அவ் வாய்பாடு மறைத்துப் பிறவாய்பாட்டாற் சொல்லுக. எ - று.

அவைக்கண் வழங்கப்படுஞ்சொல்லை அவையென்றார்.

உ-ம். 'ஆன்முன் வரூஉ மீகார பகரம்.' எ-ம். கண் கழீஇ வருதும்; கான்மேனீர் பெய்து வருதும். எ-ம். கரு முகமந்தி, செம்பினேற்றை, 'புலிநின் றிறந்த நீரல் லீரத்து.' எ-ம். இடக்கர் வாய்பாடுமறைத்துப் பிறவாய்பாட்டாற் கூறியவாறு.

ஈகாரபகரமென்பதுபோலக் கண் கழூவுதன்முதலாயின அவையல்கிளவியைக் கிடந்தவாறு கூறாது பிறிதோராற்றாற் கிளந்தனவல்லவெனினும் அவையல்கிளவிப்பொருண்மையை யுணர்த்தலின், ஒற்றுமைநயத்தான் அவையல்கிளவிபைப்

பிறிதோராற்றாற் கூறிய வாய்பாடாகக் கொள்ளப்படும். இவை "தகுதியும் வழக்கும்" 17 என்புழித் தகுதியாயடங்கு மெனின்:—செத்தாரைத் துஞ்சினாரென்றல் முதலாயின
வன்றே தகுதியாவன; ஆண்டுச் செத்தாரென்பது இலக்கண மாகலின் அதனானும் வழங்கப்படும்; தகவு நோக்கிச்சொல் லுங்காற் றுஞ்சினாரென்றுஞ் சொல்லப்படும்; ஈண்டையவை
யல் கிளவியாற் கிளத்தல் வழுவாதலின் மறைத்த வாய்பாட்
டானே கிளக்கப்படும்;
அதனான் ஆண்டடங்காவென்பது.

இது வழுவமைதியன்மையாற்
கிளவியாக்கத்துக் கூறா ராயினர்.
(சகூ)

சசரு. மறைக்குங் காலை மரீஇய தோராஅல்.

இ - ள். அவையல்கிளவியை மறைத்துச் சொல்லுங் கால், மேற்றொட்டு வழங்கப்பட்டு

வருவன மறைக்கப் படா. எ - று.

உ-ம். ஆப்பீ, ஆனையிலண்டம் என மரீஇ வந்தன மறைக்கப்படாது வந்தவாறு.

'பகல்கான் றெழுதரும் பல்கதிர்ப் பரிதி' என்புழிக் கான்றென்பது, தன்பொருண்மேனில்லாது அணிகுறித்துப் பிறிதோர்பொருண்மேனிற்றலின் மரீஇய சொல்லாய் மறைக்கப்படாமையின், அதன்பொருண்மேனின்றவழி மறைக்கப் படுதலுமறிக. (சஎ)

சசச. ஈதா கொடுவெனக் கிளக்கு மூன்று
மிரவின் கிளவி யாகிட னுடைய.

இ - ள். ஈ, தா, கொடு எனச் சொல்லப்படும் மூன்றும் ஒருவன் ஒன்றை யிரத்தற்கண் வருஞ்சொல்லாம். எ - று.

அவை பிறபொருண்மேல் வருதலுமுடைமையான், இரவின் கிளவியாகிடனுடையவென்றார்.

வழங்கல், உதவல், வீசல் முதலாயின பிறவுமுள வாக இவற்றையே விதந்தோதியதென்னையெனின்:— அவை கொடைப்பொருளவாய் வருவதல்லது இவைபோல இரத்தற் குறிப்பு வெளிப்படுக்கும் இரவின்கிளவியாய்ப் பயின்று வாராமையானும், இன்னார்க்கு இன்னசொல்லுரித்தென்று வரையறுத்தலும் வழுவமைத்தலுமாகிய ஆராய்ச்சி யீண்டின்மையானும், இவற்றையே விதந்தோதினாரென்பது.

அஃதேல், "ஈயென்கிளவி" என்னுஞ் சூத்திரமுதலாய நான்கும் அமையும், இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்:— இவை இரவின் கிளவியாதலும் மூன்றென்னும் வரையறையும் அவற்றாற்பெறப்படாமையின் வேண்டுமென்பது.

முன்னிலைச்சொல்லாய் வருவழியல்லது பிறண்டு இன்ன சொல் இன்னார்க்குரித்தென்னும் வரையறையில்லென்பது ணர்த்துதற்கு, ஈ தா கொடுவென முன்னிலைவாய்பாடுபற்றி யோதினர். (சஅ)

வியல்] சேனாவரையருரை.

உஅரு

சசரு. அவற்றுள்,

ஈயேன் கிளவி யிழிந்தோன் கூற்றே. சசகூ.

தாவேன் கிளவி யொப்போன் கூற்றே. சசஎ.

கொடுவேன் கிளவி யுயர்ந்தோன் கூற்றே.

இ - ள். ஈயென்கிளவி இரக்கப்படுவோனின் இழிந்த விரவலன் கூற்றும். தாவென்கிளவி அவனோடொப்பான் கூற்றும். கொடுவென்கிளவி அவ்னினுயர்ந்தவன் கூற்றும். எ - று.

உ-ம். சோறீ; ஆடை தா; சாந்து கொடு என மூன்று சொல்லும் முறையானே மூவர்க்குமுரியவாய் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. (சகூ) (ருo) (ருக).

சசஅ. கொடுவேன் கிளவி படர்க்கை யாயினுந்

தன்னைப் பிறன்போற் கூறுங் குறிப்பிற்

றன்னிடத் தியலு மென்மனார் புலவர்.

இ - ள். கொடுவென்னுஞ்சொல், முதனிலைவகையாற் படர்க்கையாயினும், தன்னைப் பிறனொருவன்போலக் கூறுங் கருத்துவகையால், தன்னிடத்துச் செல்லும். எ - று.

உதாரணம் மேற்காட்டப்பட்டது.

தன்மைக்கும் முன்னிலைக்குமுரிய தாவென்பதனாக பொதுவாகிய ஈயென்பதனாகவன்றே சொல்லற்பாலது; உயர்ந்தான் அங்ஙனந்தானேற்பானாகச் சொல்லாது கொடு வெனப் படர்க்கை வாய்பாட்டாற் சொல்லும்; ஆண்டுத் தன்னையே பிறன்போலக் குறித்தானாகலிற் றன்னிடத்தேயா மென இடவழுவமைத்தவாறு.

உயர்ந்தான் தமனொருவனைக் காட்டி இவற்குக் கொடு
வென்னுமென்றாரால் உரையாசிரியரெனின்:—ஆண்டுப் படர்க்கைச்சொற் படர்க்கைச்சொல்லோ டியைதலான் வழுவின்மை யின் அமைக்கல் வேண்டாவாம்; அதனான் அது போலியுரை யென்க.

சசக. பெயர்நிலைக் கிளவியி னாஅ குநவுந்
திசைநிலைக் கிளவியி னாஅ குநவுந்
தொன்னெறி மொழிவயி னாஅ குநவு
மெய்ந்நிலை மயக்கி னாஅ குநவு
மந்திரப் பொருள்வயி னாஅ குநவு
மன்றி யனைத்துங் கடப்பா டிலவே.

இ - ள். பெயர்நிலைக்கிளவியினாகுநவும். எ-து. ஒரு திணைப்பெயர் ஒருதிணைக்காய் வருவனவும். எ - று. அவை யாவன ஒரொருத்தை நம்பியென்று வழங்குதலும், ஒரு கிளியை நங்கையென்று வழங்குதலுமாம். பிறவுமன்ன. திசைநிலைக்கிளவியினாகுநவும். எ-து. திசைச்சொல்லிடத்து வாய்பாடு திரிந்து வருவனவும். எ - று. அவை புலியான்,' பூசையான் என்னுந் தொடக்கத்தன. தொன்னெறிமொழி வயினாகுநவும். எ-து. முதுசொல்லாகிய செய்யுள்வேறுபாட் டின்கண் இயைபில்லன இயைந்தனவாய் வருவனவும். எ-று. அவை யாற்றுட்செத்த வெருமையீர்த்த லூர்க் குயவர்க்குக் கடன் என்பது முதலாயின. மெய்ந்நிலைமயக்கினாகுநவும். எ-து.

பொருண்மயக்காகிய பிசிச்செய்யுட்கட் டிணை முதலா யின திரிந்து வருவனவும். எ - று. அவை 'எழு துவரிக்

கோலத்தா ரீவார்க் குரியார்—தொழுதிமைக் கண்ணணைந்த தோட்டார் - முழுதகலா—நாணிற் செறிந்தார் கலங்கிள்ளி நாடோறும்—பேணற் கவைந்தார் பெரிது' என்பது புத்தக மென்னும் பொருண்மேற் றிணை திரிந்து வந்தவாறு கண்டு

கொள்க. பிறவுமன்ன. மந்திரப்பொருள்வயினுகுநவும். எ—து. மந்திரப் பொருட்கண் அப்பொருட்குரித்தல்லாச் சொல் வருவனவும். எ - று. இதற்குதாரணம் மந்திர நூல்வல்லார்

வாய்க்கேட்டுணர்க.

அன்றியனைத்துங்கடப்பாடிலவே. எ—து. அவ்வனைத்தும் வழங்கியவாறே கொள்வதல்லது இலக்கணத் தான் யாப்புறவுடையவல்ல. எ - று.

இஃதிச்சூத்திரத்திற்கு ஒருசாராருரை. ஒருசாரார் பிறவுரைப்ப.

இஃதியற்சொல்லுந் திசைச்சொல்லும் பிறவும்பற்றி

வழுவமைத்ததாகலின், கிளவியாக்க முதலாயினவற்றின்கண் உணர்த்துதற்கியைபின்மையான், ஈண்டு வைத்தார்.

சருய. செய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொற்
செய்யென் கிளவி யாகிட னுடைத்தே.

இ - ள். செய்யாயென்னும் வாய்பாட்டதாகிய முன்னிலைமுற்றுச்சொல் ஆயென்னுமீறு கெடச் செய்யென்னுஞ் சொல்லாய் நிற்றலுடைத்து. எ - று.

ஆகிடனுடைத்தென்றதனால், செய்யாயென ஈறு கெடாது நிற்றலே பெரும்பான்மையென்பதாம்.

உ-ம். உண்ணாய், தின்னாய், கிடவாய், நடவாய், தாராய், வாராய், போவாய் என்பன, ஈறு கெட, உண், தின், கிட, நட, தா, வா, போ எனச் செய்யென்கிளவியாயினவாறு கண்டுகொள்க.

செய்யாயென்னும் முன்னிலையெதிர்மறை செய்யென் கிளவியாதற்கேலாமையின், செய்யாயென்னுமுன்னிலைவினைச் சொலென்றது விதிவினையேயாம்.

தன்னினமுடித்த லென்பதனான் அழியலை, அலையலை என்னு முன்னிலையெதிர்மறை ஐகாரங்கெட்டு அழியல், அலையல் என நிற்றலுங்கொள்க.
ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனால்,
புகழ்ந்தாரென்னும் படர்க்கைவினை ஆரீறுகெடப் 'புகழ்ந்திகு மல்லரோ' என நிற்றலுங் கொள்க. இவையெல்லாஞ் செய் யுண்முடிபென்பாருமுளர்.

செய்யாயென்னு முன்னிலையெதிர்மறை எதிர்மறை படாது செய்யென் விதிவினையாதலு முரித்தென்றுரைத் தாரால்
உரையாசிரியரெனின்:—அற்றன்று: செய்யாயென் னும் எதிர்மறைவினையுஞ் செய்யாயென்னும் விதிவினையும்
முடிந்த நிலைமை ஒக்குமாயினும், எதிர்மறைக்கண் மறை
,யுணர்த்தும் இடைநிலையுமுண்மையான்,

முடிக்குஞ்சொல் வேறெனவேபடும்.
மறையுணர்த்தும் இடைநிலையாவன, உண்ணலன், உண்டிலன், உண்ணாது, உண்ணேன் என்புழி வரும் அல்லும், இல்லும், ஆவும், ஏயும், பிறவுமாம். உண்ணாய், உண்ணேன் என்புழி
எதிர்மறையாகாரவேகாரங் கெட்டு
நின்றனவெனல்வேண்டும்; அல்லாக்கால் மறைப்

பொருள் பெறப்படாமையின். அதனான் எதிர்மறைச் சொல்லே
விதிவினைச்சொல்லாகாமையின் அவர்க்கது கருத் தன்றென்க. அல்லதூஉம், ஆசிரியர்
அக்கருத்தினராயின், செய்யா யென்னு
மெதிர்மறை வினைச்சொல் என்றோது
வார்மன்; அவ்வாறோதாமையான், அவர்க்கது
கருத்தன்மை
யான் உரையாசிரியர்க்கும் அது கருத்தன்மையறிக. (ருச)

சருக. முன்னிலை முன்ன ரீயு மேயு
மந்நிலை மரபின் மெய்யூர்ந்து வருமே.

இ - ள். முன்னிலைவினைச்சொன்முன் வரும் ஈகாரமும் ஏகாரமும் அம்முன்னிலைச்சொற்கேற்ற மெய்யூர்ந்து வரும்.

எ - று.

உ-ம். 'சென்றீ பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரே:' 'அட்டிலோலை தொட்டனை நின்மே' என அவை முன்னிலைக்கேற்ற மெய்யூர்ந்து வந்தவாறு

கண்டுகொள்க.

முன்னிலையென்றாரேனும், செய்யென்கிளவியாகிய முன்னிலையென்பது அதிகாரத்தாற் கொள்க.

ஈகாரமொன்றேயாக, புக்கீ, உண்டீ, உரைத்தீ, சென்றீ என முன்னிலைவினையீற்றுவேறுபாட்டிற்கேற்ப மெய் வேறு பட்டு வருதலான், அந்நிலைமரபின் மெய்யென்றார். ஏகாரம் மகரமூர்ந்தல்லது வாராது.

இவ்வெழுத்துப்பேறு புணர்ச்சிவிகாரமாதலின் ஈண்டுக் கூறற்பாற்றன்றெனின்:—அற்றன்று: "இயற்பெயர் முன்ன ராரைக்கிளவி" அப்பெயரோடு ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றாற் போல முன்னிலைமுன்னரீயுமேயும் முன்னிலைச்சொல்லோடு ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்றலான் நிலைமொழி வருமொழி செய்து

புணர்க்கப்படாமையான், அம்மெய் புணர்ச்சிவிகாரமெனப் படாவென்க. அஃதேல், இடையியலுள் "இயற்பெயர் முன்ன

ராரைக் கிளவி" என்பதனோடியைய இதனையும் வைக்க வெனின்:—ஆண்டு வைப்பிற் செய்யாயென்பது செய்யென் கிளவியாயவழியது அவ்வீகாரவேகாரவரவென்பது பெறப்ப

டாமையின், ஈண்டு வைத்தார். "செய்யா யென்னு முன்னிலை வியல்]

சேனாவரையருரை. உஅஎ

வினைச்சொல்'' என்பதனை ஈண்டு வைத்தற்கும் இதுவே பய னாதலறிக. முன்னிலைச்சொல் விகாரம் ஒருங்குணர்த்தல் அதற்குப் பயனெனினுமமையும். ஈயென்பதோரிடைச் சொல் உண்டென்பது இச்சூத்திரத்தாற்பெற்றாம். இவை யிரண்டும் ஈண்டுப் புறத்துறவு பொருள் பட நின்றன. அசை நிலையென்பாருமுளர். (ருரு).

சருஉ. கடிசொல் லில்லைக் காலத்துப் படினே.

இ - ள். இவ்வை தொன்று தொட்டனவல்லனவென்று கடியப்படுஞ் சொல்லில்லை; அவ்வக்காலத்துத் தோன்றி வழங்கப்படுமாயின். எ - று.

உ-ம். சம்பு, சள்ளை, சட்டி, சமழ்ப்பு என வரும். இவை தொன்று தொட்டு வந்தனவாயின், முதலாகாதனவற் றின்கண் "சகரக்கிளவியு மவற்றோ ரற்றே—அ ஐ ஔவெனு மூன்றலங் கடையே'' என விலக்கார் ஆசிரியர்; அதனான் அவை பிற்காலத்துத் தோன்றிய சொல்லேயாமென்பது.

இஃது எழுவகைவழுவமைதியுள் ஒன்றுகாது ஓர் பாது காவலாதலிற் கிளவியாக்கத்தியைபின்மையான் ஈண்டுக் கூறி ஞரென்பது.

இனி ஒருசாரா ருரை: இன்ன அறுவதிக்குங் காலமா மக்காலத்து அவை வழுவன்மை எல்லா ஆசிரியர்க்கும் உடம்பாடாகலின் அதனைத் தழுவிக் கொண்டவாறென்க. இவையிரண்டும் இச்சூத்திரத்துக்குப் பொருளாகக் கொள்க.

இனி ஒன்றெனமுடித்தலாற் புதியன தோன்றினாற் போலப் பழையன கெடுவனவும் உளவெனக் கொள்க. அவை அழான், புழான் முதலியனவும், எழுத்திற்புணர்ந்த சொற் கள் இக்காலத்து வழங்காதனவுமாம். (௫௬)

சடுரு. குறைச்சொற் கிளவி குறைக்கும்வழி யறிதல்.

இ - ள். குறைக்குஞ்சொல்லைக் குறைக்குமிடமறிந்து குறைக்க. எ - று.

குறைக்கும்வழியறிதலென்பது, ஒருசொற்குத்

தலையு மிடையுங் கடையுமென இடமூன்றன்றே;
அவற்றுள் இன் உ அஅ

னுழிக்குறைக்கப்படும் இச்சொல்லென்றறிந்து குறைக்க வென்றவாறு.

உ-ம். தாமரையென்பது 'மரையிதழ் புரையு மஞ்செஞ் சீறடி' எனத் தலைக்கண்ணும், ஓந்தியென்பது 'வேதின வெரிநி னோதிமுது போத்து' என இடைக்கண்ணும், நீல மென்பது 'நீலுண் டுகிலிகை கடுப்ப' எனக் கடைக்கண்ணும், குறைக்கப்பட்டவாறும்; அவை பிறண்டுக் குறைத்தற்கே லாமையுங் கண்டுகொள்க. குறைத்தலாவது, ஒருசொல்லிற் சிறிது நிற்பச் சிறிது கெடுத்தலாகலின், முழுவதுங் கெடுத் தலாகிய தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தலின் வேறுதலறிக. 397

"இயற்சொற்றிரிசொல்" என்னுஞ் சூத்திரமுதலாயின செய்யுளதிகாரத்துக் கூறுமையானும், ஒருகாரணத்தாற்கூறி னாரேனுஞ் செய்யுட்கணென்று விதந்து கூறுமையானும், இது

வழக்குமுடிபென்பாருமுளர்.
(ருஎ)

சடுச. குறைத்தன வாயினு நிறைப்பெய ரியல.

இ - ள். குறைத்தனவாயினும், அவை குறைபாது நிறைந்து நின்ற பெயரியல்பையுடைய. எ - று. என்றது, முற்கூறிய உதாரணங்கள் தாமரை ஓந்தி நீலமென நிறைந்த பெயர்களின் பொருள்களைத் தந்தே நிற்கு மென்றவாறும்.

குறைந்தவழியும் நிறைந்த பெயராகக்கொள்க. குறைக் கப்படுவன பெயரேயாகலின், நிறைப்பெயரியலவென்றார். ()

சடுரு. இடைச்சொல் லெல்லாம் வேற்றுமைச் சொல்லே.

இ - ள். பிறிதோர்சொல்லை வேறுபடுப்பனவும் பிறிதோர்சொல்லான் வேறுபடுக்கப்படுவனவுமெனச் சொல் இருவகைப்படும். பிறிதோர்சொல்லை வேறுபடுத்தலாவது விசேடித்தல். பிறிதோர்சொல்லான் வேறுபடுக்கப்படுதலாவது

விசேடிக்கப்படுதல். இடைச்சொல்லெல்லாம் பிறிதோர் சொல்லை வேறுபடுக்குஞ் சொல்லாம். எ - று.

வேறுபடுத்தலும் வேறுபடுக்கப்படுதலும் ஆகிய இரண்டும் பொதுவகையான் எல்லாச்சொற்குங் கூறுமை எய்து வியல்]

மாகலின், இடைச்சொல்லெல்லாம் வேற்றுமைச்சொல்லென் றதனுன், இவை வேறுபடுக்குஞ் சொல்லாதலல்லது ஒருஞான்றும் வேறுபடுக்கப்படுஞ் சொல்லாகாவென நியமித்த வாறும். அவை அன்னவாதல் இடையியலுள் ஓதப்பட்ட இடைச்சொல் வழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுளுள்ளும் வரும்வழிக் கண்டுகொள்க.

வேற்றுமைச்சொல் வேற்றுமையைச் செய்யுஞ்சொல் லென விரியும். வேற்றுமையெனினும், வேறுபாடெனினு மொக்கும்.

இடைச்சொல்லெல்லாம் வேற்றுமைச் சொல்லாயினும், அவற்றுள் ஒருசாரனவற்றை வேற்றுமைச்சொல்லென்றுள்ப; இயற்சொல்லுள் ஒருசாரனவற்றை இயற்பெயரென்றாற் போலவென்பது. இதுவுமோர் நயம். (ருக)

சஉருக. உரிச்சொன் மருங்கினு முரியவை யுரிய.

இ - ள். உரிச்சொல்லிடத்தும் வேறுபடுக்குஞ் சொல் லாதற்கும் உரியன உரியவாம்; எல்லாம் உரியவாகா. எ - று. எனவே, உரிச்சொல்லுள் வேறுபடுத்தும் வேறுபடுக்கப்பட்டும் இருநிலைமையுமுடையவாய் வருவனவே பெரும்பான்மை யென்பதாம்.

வேறுபடுக்குஞ் சொல்லேயாவன உறு, தவ, நனி என்னுந் தொடக்கத்தன. இருநிலைமையுமுடையன குரு, கெழு, செல்லல்,

இன்னல் என்னுந்தொடக்கத்தன. உறுபொருள், தவப்பல, நனிபேசய்த்து, ஏகல்லடுக்கம் என இவை ஒன்றை விசேடித்தல்லது வாராமையும், குருமணி, விளங்குகுரு; கேழ்கிளரகலம், செங்கேழ்; செல்லனேய், அருஞ்செல்லல்; இன்னற்குறிப்பு, பெயரின்னல் என இவை ஒன்றனை விசே டித்தும் விசேடிக்கப்பட்டும் இருநிலைமையுமுடையவாய் வருமாறும், வழக்குஞ்செய்யுளு நோக்கிக் கண்டுகொள்க. குரு விளங்கிற்று; செல்லறீர எனத் தாமே நின்று வினைகொள் வன, விசேடிக்கப்படுந் தன்மையுடையவாதலின், விசேடிக் கப்படுஞ் சொல்லாம். பிறவும் விசேடித்தல்லது வாராதன

வும், விசேடித்தும் விசேடியாதும் வருவனவும், வழக்குஞ் செய்யுளுநோக்கியுணர்க.

வேறுபடுக்குஞ்சொல்லேயாவன இவையெனத் தொகுத் துணர்த்தற்கும்,

உரிச்சொன்மருங்கினுமுரியவையுரிய எனச் சூத்திரஞ் சுருங்குதற்கும், இடையியலுள்ளும் உரியியலுள்ளும் வையாது, இரண்டுசூத்திரத்தையும் ஈண்டு வைத்தார் ()

சஙுஎ. வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட வினையெச்சமும் வேறுபட்ட பலவிலக்கணத்தையுடைய. எ - று.

அவையாவன, 'உரற்கால் யானை யொடித்துண் டெஞ் சிய' எ-ம். 'ஞாயிறு பட்டு வந்தான்.' எ-ம். செய்தெனெச்
சம் வினைமுதல் கொள்ளாது பிறிதின் வினை கோடலும், அஃதீறு திரிதலும், 'மோயினளுயிர்த்த காலை.' எ-ம். கண்ணியன் வில்லன் வரும். எ-ம் முற்றுச்சொல்லது திரிபாய் வருதலும், ஓடிவந்தான், விரைந்து போயினான். எ-ம். வெய்ய சிறிய மிழற்றுஞ் செவ்வாய். எ-ம். செவ்வன்றெரி கிற்பான், புதுவதனியன்றவணியன்.

எ-ம். தம்மை முடிக் கும் வினைக்கட்கிடந்த தொழிலானும் பண்பானுங் குறிப் பானும் உணர்த்தித் தெரிநிலைவினையுங் குறிப்புவினையுமாய் முடிக்குஞ்சொல்லை விசேடித்தலும், பிறவுமாம். செய்தெ னெச்சத்தீறு திரிதல் வினையியலுட் காட்டிப் போந்தாம்.

'பெருங்கை யற்றவென் புலம்புமுந் துறுத்து' என்புழிப் பெருமென்பதனை ஒருசாரார் வினையெச்சவாய்பாடென்ப. ஒருசாரார் வினைச்சொற்பற்றி நின்றதோருரிச்சொலென்ப.

இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் மேற்கூறப்பட்ட இலக்கணமேயன்றிப் பிறவிலக்கணமு முடையவென்பது ணர்த்தினர். இனி அவையேயன்றி வினையெஞ்சுகிளவியும் பலவிலக்கணத்தனவென்பது பட நின்றமையான், உம்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. அவ்விலக்கணம் ஓரியல வன்றித் திரிதலும் வேறுபொருளுணர்த்தலும் விசேடித்தலு வியல்] சேனாவரையருரை.

உகூக

முதலாகிய வேற்றுமையுடையவாகலின், வேறுபல்குறிய வென்றார்.

வினையெச்சத்துள் விசேடித்தே நிற்பனவுமுளவென் பதூஉம் உணர்த்துகின்றாராகலின், இதனை வினையியலுள் வையாது, ஈண்டு விசேடிக்குஞ் சொல்லுணர்த்துவனவற் றோடு வைத்தார்.

'பெயர்த்தனென் முயங்க என்பது முதலாயின செய் தெனெச்சம் முற்றாய்த் திரிந்தனவென்றும், ஓடித்துண் டெஞ்சி என்பது முதலாயின செயவெனெச்சம் செய்தெ னெச்சமாய்த் திரிந்தனவென்றும், முன்னருரைத்தாரால் உரையாசிரியரெனின்,—பெயர்த்தனென் முயங்க என்பது முதலாயின எச்சத்திரிபாயின் எச்சப்பொருளுணர்த்துவ தல்லது இடமும் பாலுமுணர்த்தற்பாலவல்ல; எச்சப்பொ ருண்மையாவது மூன்றிடத்திற்கும் ஐந்து பாற்கும் பொது வாகிய வினைநிகழ்ச்சியன்றே; அவ்வாறன்றி முற்றுச்சொற்கு ஓதிய ஈற்றவாய் இடமும்

பாலுமுணர்த்தலின், அவை முற்றுத்திரிசொல்லெனவேபடும். சொன்னிலையுணர்ந்து வினை கோடன்மாத்திரத்தான் வினையெச்சமெனின்:—மாரைக்கிளவியும், வினையொடு முடியும் வேற்றுமையும், பிறவுமெல்லாம் வினையெச்சமாவான் செல்லும்; அதனான் அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. அல்லதூஉம், கண்ணியன் வில்லன் வரும் என வினைக்குறிப்புமுற்றாய்த் திரிதற்கேற்பதோர் வினையெச்சம் இன்மையானும், அது கருத்தன்மையறிக.

'ஓடித்துண்டெஞ்சிய' என்பதூஉம் ஞாயிறு பட்டு வந் தான் என்பதூஉம் பிறவினை கொண்டனவாயினும், செய்தெனெச்சத்திற்குரிய இறந்தகாலமுணர்த்தலான், ஏனைக்காலத் திற்குரிய செயவெனெச்சத்தின் திரிபெனப்படா; செயவெனெச்சத்திரிபாயிற் செயவெனெச்சத்திற்குரிய காலமுணர்த்தல்வேண்டும். மழை பெய்ய மரங்குழைத்தது எனச் செயவெனெச்சத்திற்கு இறந்தகாலமுமுரித்தெனின்:—காரண காரியப் பொருண்மை யுணர்த்தும்வழியல்லது செயவெனெச்சம் இறந்தகாலமுணர்த்தாது, ஓடித்துண்டலும் ஞாயிறு படுதலும் எஞ்சுதற்கும் வருதற்குங் காரணமன்மையான் உகஉ

இறந்தகால முணர்த்தாமையின், செய்தெனெச்சமாய் நின்று தமக்குரிய இறந்தகாலமுணர்த்தின வெனப்படும். அதனாற் செயவெனெச்சஞ் செய்தெனெச்சமாய்த் திரிந்தன வென்றலும் அவர் கருத்தன்றென்க. ஞாயிறு பட்டு வந்தான் என்பது ஞாயிறு பட்டபின் வந்தான் என இறந்தகால முணர்த்தலும், ஞாயிறு பட வந்தான் என்பது ஞாயிறு படாநிற்க வந்தான் என நிகழ்காலமுணர்த்தலும் வழக்கு நோக்கிக் கண்டுகொள்க. (சுக)

சருஅ. உரையிடத் தியலு முடனிலை யறிதல்.

இ - ள். வழக்கிடத்து உடனிற்கற்பாலவல்லனவற்றது உடனிலை போற்றுக. எ - று.

உடனிற்கற்பாலவல்லனவாவன தம்முண்மாறுபாடுடை யன. மாறுபாடில்லனவற்றதுடனிலைக்கண் ஆராய்ச்சியின் மையின், உடனிலையென்றது மாறுபாடுடையனவற்றதுடனிலையேயாம்.

உ-ம். இங்காழிக்கிங்காழி சிறிது பெரிது என உடனிற் கற்பாலவல்லாச் சிறுமையும் பெருமையும் உடனின்றவாறு கண்டுகொள்க. சிறிதென்பது பெரிதெனப்பட்ட பொருளை நோக்காது பெரிதென்பதற்கு அடையாய் மிகப்பெரிதன் றென்பதுபட நிற்றலான், அமைவுடைத்தாயிற்று.

அறிதலென்பது இவ்வாறு அமைவுடையன கொள்க வென்றவாறு.

மாறுபாடுடையன உடனிற்றல் எழுவகை வழுவினுள் ஒன்றன்மையான், இதனைக் கிளவியாக்கத்துட்கூறாது ஈண்டுக் கூறினர். (கூஉ)

சருகூ. முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே
யின்ன வென்னுஞ் சொன்முறை யான.

இ - ள். சொல்லானன்றிச் சொல்லுவான் குறிப்பாற் பொருளுணரப்படுஞ் சொல்லுமுள, இப்பொருள் இத்தன்மையவென்று சொல்லுதற்கண். எ - று.

உ-ம். செஞ்செவி, வெள்ளொக்கலர் என்புழி மணியும் பொன்னுமணிந்த செவி என்றும், வெளியதுடுத்த சுற்றம் என்றும், குறிப்பானுணரப்பட்டவாறு கண்டுகொள்க. குழை கொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்கையர் என்புழி அன்ன பெருஞ்செல்வத்தார் என்பதூஉங் குறிப்பானுணரப்படும்.

இது "தெரிபுவேறு நிலையலுங் குறிப்பிற் றோன்றலும் என்புழி அடங்குமெனின்:—ஆண்டுப் பொருணிலை இரு வகைத்தென்பதல்லது இன்னுழி இப்பொருள் குறிப்பிற் றோன்றுமென்னும் வேறுபாடு பெறப்படாமையான், ஆண் டடங்காதென்பது.

இதுவும் மேலையோத்துக்களுள் உணர்த்துதற்கியைபின் மையான் ஈண்டுணர்த்தினர். (கூரு)

சசூய. ஒருபொரு ளிருசோற் பிரிவில வரையார்.

இ - ள். பொருள்வேறுபாடின்றி ஒருபொருண்மேல் வரும் இரண்டுசொற் பிரிவின்றித் தொடர்ந்து வரின் அவற் றைக் கடியார். எ - று.

உ-ம். 'நிவந்தோங்கு பெருமலை.' எ-ம். 'துறுகன் மீமிசை யுறுகண்.' எ-ம். வரும்.

பிரிவிலவென்றது, வேறோர்சொல்லான் இடையிடப் படாது நிற்பனவென்றவாறு.

இருசொல் ஒருபொருண்மேல் வருதல் எழுவகைவழுவி னுள் ஒன்றன்மையான் ஈண்டுக் கூறினார்

'வையைக் கிழவன் வயங்குதார் மாணகலந்—தையலா யின்றுநீ நல்கினை நல்காயேற்—கூடலார் கோவோடு நீயும் படுதியே—நாடறியக் கௌவை யொருங்கு' என்புழி வையைக் கிழவன் கூடலார்கோ என்பன ஒருபொருளை வரைந்துணர்த்தலாற் பிரிவிலவாகலின் வரையப்படாவென் றும், 'கொய்தளிர்த் தண்டலைக் கூத்தப் பெருஞ்சேந்தன்— வைகலு மேறும்

வயக்களிறே - கைதொழுவல்—காலேக வண்ணனைக் கண்ணாரக் காணவெஞ்—சாலேகஞ் சார நட' என்புழிக் காலேகவண்ணன் என்பது அச்சாந்து பூசினுெல் உகூச

லார்க்கும் பொதுவாய்க் கூத்தப்பெருஞ் சேந்தனையே வரைந் துணர்த்தாமையின், அவை பிரிவுடையவாமென்றும், உரை யாசிரியர் உரைத்தாராலெனின்:—அற்றன்று: 'நாணிநின் றேணிலை கண்டி யானும்—பேணினே னல்லனே மகிழ்ந
வானத்—தணங்கருங் கடவுளன் னோணின்—மகன்று யாதல் புரைவதா லெனவே' என்புழி வானத்தணங்கருங்கடவுளன் னோள் என்பது மகளிர்க் கெல்லாம் பொதுவாய் நாணி நின் றோளை வரைந்துணர்த்தா தாயினும் சொல்லுவான் குறிப் பான் அவளையே உணர்த்தினாற்போலக் காலேகவண்ணன் என்பதூஉம் பொதுவாயினுஞ் சொல்லுவான் குறிப்பாற்

கூத்தப் பெருஞ்சேந்தனையே உணர்த்திப் பிரிவிலவாய் நிற்ற லான், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. (கூச)

சகூக. ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி
பன்மைக் காகு மிடனுமா ருண்டே.

இ - ள். ஒருமைக்குரிய பெயர்ச்சொற் பன்மைக்காகு மிடமுமுண்டு. எ - று

உ-ம். 'ஏவ விளையர் தாய்வயிறு கரிப்ப' என்புழித் தாயென்னும் ஒருமை சுட்டிய பெயர் இளையரென்பதனாற் றாயரென்னும் பன்மை உணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க.

பன்மைக்காகு மிடனுமாருண்டே யென்பது ஒருமைச் சொற் பன்மைச்சொல்லோடு தொடர்தற்குப் பொருந்துமிட முண்டென்பதூஉம் பட நின்றமையான், 'அஃதை தந்தை யண்ணல் யானை யடுபோர்ச் சோழர்' என ஒருமைச்சொற் பன்மைச்சொல்லோடு தொடர்தலுங் கண்டுகொள்க. ஈண்டு ஒருமைச்சொற் பன்மைச்சொல்லோடு மயங்குதலுடைமை யான் "ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக் கிளவி" என்புழி அடங் காமையறிக.

ஏற்புழிக்கோட லென்பதனான்
உயர்திணைக்கண்ணது இம்மயக்கமென்று கொள்க.

ஆகுமிடமென்பதனால்,
பன்மையுணர்த்துதற்கும் பன் மைச்சொல்லோடு
தொடர்தற்கும் பொருந்தும்வழிக் கொள்க
வென்பதாம்.

சகூஉ. முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி
பன்மையோடு முடியினும் வரைநிலை
யின்றே
யாற்றுப்படை மருங்கிற் போற்றல்
வேண்டும்.

இ - ள். முன்னிலை குறித்து நின்ற
ஒருமைச்சொல், பன்மையொடு முடிந்ததாயினும்,
வரையப்படாது. அம் முடிபு ஆற்றுப்படைச்
செய்யுளிடத்துப் போற்றியுணரப் படும். எ - று.

கூத்தராற்றுப்படையுள் 'கலம்பெறு கண்ணுளரொக்கற்
றலைவ' என நின்ற ஒருமைச்சொற்போய் 'இரும்பே
ரொக்க

லொடு பதமிகப் பெறுகுவிர்' என்னும் பன்மைச்சொல்லோடு முடிந்தவாறு கண்டுகொள்க. ஈண்டு முன்னிலையொருமைப் பெயராதல் அதிகாரத்தாற் கொள்க.

"ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி—பன்மைக் காகு மிடனுமா ருண்டே" என்பதனான் இதுவும் அடங்குதலின் இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்:—பன்மையொடு முடியு மிடனுமா ருண்டே என்னாது "பன்மைக் காகு மிடனுமா ருண்டே" என்றாராதலின், ஆண்டுப் பன்மைச்சொற்கொண்டு முடியாது ஒருமைச்சொற் பன்மையுணர்த்துதலும் பன் மைச் சொல்லோடு ஒரு பொருட்டாகிய துணையாய் மயங் குதலுமுணர்த்தினர்; அதனான் இக்கொண்டுமுடிபு ஆண் டடங்காதென்பது. அல்லதூஉம், இம்முடிபு செய்யுட் குரித்தென்றமையானும் ஆண்டடங்காமையறிக.

பொதுவகையான் ஆற்றுப்படைமருங்கி னென்றாராயி னும், சுற்றத்தோடு சுற்றத்தலைவனை

ஆற்றுப்படுத்தற்கண் ணது

இம்மயக்கமென்பது பாதுகாத்துணர்கவென்பார் போற்றல்வேண்டுமென்றார்.

"பான்மயக் குற்ற வையக் கிளவி" என்பதனாற்கூறிய ஒருமைப்பன்மைமயக்கம் வழுவமைதியாயினும் இலக்கணத் தோடொத்துப் பயின்று வரும். ஒருமை சுட்டிய பெயர் நிலைக்கிளவி பன்மைக்காதலும், முன்னிலையொருமை பன்மை யொடு முடிதலும் அன்னவன்றிச் சிறுவழக்கினவாதலின், ஆண்டு வையாது ஈண்டு வைத்தார்.

ஒருவர் ஒருவரை ஆற்றுப்படுத்தற்கண் முன்னிலையொருமை பன்மையொடு முடிதல் வழக்கிற்கும் ஒக்குமாகலான், ஆற்றுப்படையெனப் பொதுவகையாற் கூறினர். (௬௬)

சகூந. செய்யுண் மருங்கினும் வழக்கியன் மருங்கினு

மெய்பேறக் கிளந்த கிளவி யெல்லாம்
பல்வேறு செய்தியி னூனெறி பிழையாது
சோல்வரைந் தறியப் பிரித்தனர் காட்டல்.

இ - ள். செய்யுளிடத்தும் வழக்கிடத்தும் இவ்வதி காரத்தின்கட் பொருள்பெறச் சொல்லப்பட்ட சொல்லெல்லா வற்றையும், பல வேறு செய்கையுடைய தொன்னூனெறியிற் பிழையாது சொல்லை வேறுபடுத்துணருமாற்றாற் பிரித்துக் காட்டுக. எ - று. என்றது, "நிலப்பெயர் குடிப்பெயர்" எ-ம். "அம்மா மெம்மேம்." எ-ம். பொதுவகையாற் கூறப் பட்டன அருவாளனிலத்தானென்னும் பொருட்கண் அருவாளன். எ-ம். சோழனிலத்தானென்னும் பொருட்கண் சோழியன். எ-ம். இறந்தகாலத்தின்கண் உண்டனம், உண் டாம். எ-ம். நிகழ்காலத்தின்கண் உண்ணாநின்றனம்; உண்ணா

நின்றும், உண்கின்றும். எ-ம்.
எதிர்காலத்தின்கண் உண்குவம், உண்பாம். எ-ம்.
வேறுபட்டு வருமன்றே; அவ்வேறு பாடெல்லாம்
கூறிற் பல்குமென்றஞ்சிக் கூறிற்றிலனாயினும்,
தொன்னூனெறியிற்பிழையாமல்
அவ்வேறுபாடுணரப் பிரித் துக் காட்டுக
நூல்வல்லாரென்றவாறாயிற்று.

இது பிறநூன்முடிந்தது
தானுடம்படுதலென்னுந் தந்திரவுத்தி. பிறவுமன்ன.

செய்கை - விதி.

சொல்வரைந்தறியவெனவே, வரைந்தோதாது பொது
வகையா னோதப்பட்டவற்றும் ஏற்றிக இப்புறனடையென்
பதாம்.

இனி ஒருரை:—செய்யுளிடத்தும்
வழக்கிடத்தும் என் னாற் கிளக்கப்படாது
தொன்னூலாசிரியராற் கிளக்கப்பட்டு எஞ்சிநின்ற
சொல்லெல்லாவற்றையும் அவ்வத்தொன்னூனெ
வியல்] சேனாவரையருரை.
உகஎ

றியிற் பிழையாமைச் சொல்லை வரைந்துணரக் கொணர்ந்து பிரித்துக்காட்டுக. எ - று.

என்னுற்கிளக்கப்படாது என்பது பெற்றவாறென்னை யெனின்:—கிளந்தன பிறநூலிற்கொணர்ந்து காட்டல்வேண் டாமையிற் கிளக்கப்படாதனவென்பது பெறப்படுமென்க.

புறனடையாற் கொள்ளப்படுவன:—யானுநீயு மவனுஞ் செல்வேம். எ-ம். யானுநீயுஞ்செல்வேம். எ-ம். ஏனையிடத் திற்குரிய சொற்றன்மைச் சொல்லோடியைந்தவழித் தன்மை யான் முடிதலும், அவனுநீயுஞ்சென்மின் எனப் படர்க்கைச் சொன் முன்னிலையோடியைந்தவழி முன்னிலையான் முடிதலும், 'நில்லாது பெயர்ந்த பல்லோ ருள்ளும்' என்புழிப் பல்லேமுள்ளுமெனத் தன்மையாகற்பாலது பல்லோருள்ளு மெனப் படர்க்கைப்பன்மையாயவழி அமைதலும், 'முரசு கெழு தானை மூவ ருள்ளு—மரசெனப் படுவது நின்றே யத்தை' என்புழி மூவிருள்ளுமென முன்னிலையாகற்பாலது மூவருள்ளுமெனப் படர்க்கையாயவழி அமைதலும், 'இரண் டனுட்கூர்ங்

கோட்டகாட்டுவல்' என்புழிக் கூர்ங்கோட்ட தென ஒருமையாகற்பாலது கூர்ங்கோட்டவெனப் பன்மை யாயவழி அமைதலுமாம். பிறவுமுளவேற்கொள்க.

அகத்தியமுதலாயின
எல்லாவிலக்கணமுங்கூறலிற் பல் வேறு
செய்தியினூலென்றார்.

இவ்விரண்டுரையும் இச்சூத்திரத்திற்குரையாகக்கொள்க.

எச்சவியன் முற்றிற்று.

சொல்லதிகாரச் சேனாவரையருரை

முற்றுப்பெற்றது.

மெய்கண்டதேவன் திருவடிவாழ்க.